

قه‌لای دمدم

داستان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زده‌ین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

عەرەب شامیلۆف

"عەرەب شەمۆ"

قەلای دەلم

داستان

شوکور مستەفا

کردووێه بەکرمانجیی خواروو

ناوی کتیب: قه‌لای دمدم - رۆمان
نووسینی: عه‌هب شامیلۆف
گۆرینی بۆ کرمانجیی خواروو: شوکور مسته‌فا
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۹۵۹
ده‌هینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کرهم
به‌رگ: مه‌ریه‌م موته‌قییان
چاپی دووهم، هه‌ولیر - ۲۰۱۰
له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان له هه‌ولیر ژماره ۱۷۴ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوه‌تی

پیرست

7	پیشه‌کی
21	پیشه‌کی نووسەر
23	به‌شی یه‌که‌م - بازار
42	به‌شی دووهم - مزگه‌وت بیناکردن
46	به‌شی سییه‌م - هه‌مزه چاوه‌ش
64	به‌شی چوارهم - به‌زمی ده‌رویشان
78	به‌شی پینجه‌م - شایی
91	به‌شی شه‌شه‌م - سه‌ربه‌ووردی خانق
114	به‌شی حه‌وته‌م - قاسیدی شه‌مدینان
168	به‌شی هه‌شته‌م - قولی خان
188	به‌شی نۆیه‌م - حسین خان
208	به‌شی ده‌یه‌م - هێرش بۆ سه‌ر قه‌لا
277	پاشه‌کی
278	فه‌ره‌نگۆک
283	سه‌ره‌تای نووسەر بۆ چاپی رووسی
285	له‌ باره‌ی نووسەر و کتێبه‌که‌یه‌وه

پیشہ کی

بہ درپڑایی میژووی نہتہ وہی کورد، ہر کارہ ساتیکی گرنگی سیاسی و میژووی، ہر رووداویکی کۆمہ لایہ تی بہرچا، ہر چیرۆکیکی تال و شیرینی دلداری و ہر شای و شینیکی گہورہ لہ ہر مہ لہ ندیکی کوردستان قہ و ماوہ، خۆویژ و خۆشخوانہ کوردہ نہتہ سراسرا و نہ خۆپندہ وارہکان لہ سہر کیچی برگی خۆمانہ بہ زمانیکی ساکار، بہ لام پوخت و پارا و پڑسہن و رہوان ہۆندوویانہ تہوہ و ئاھہنگیکی تایبہ تی خۆشیان بۆ داناوہ و پیدیان گوتوہ بہیت^۱.

شایہر و بہیتبیزہکان ئو بہیتانہ یان لہ کۆری دیوہ خانہ مہ زنان، لہ لامیردانی گہورہ پیاوان و لہ گۆشہی مزگہوتی گوندان و لہ چایخانہ و کاروانسہرای شاران بۆ خەلکی تینوو و تامہ زرو گوتوہ، بہم جۆرہ ہم نہیانہ پشووہ روودا و کارہ ساتہکان لہ بیر بچنہوہ و ہم زمان و فہرہنگ و ئہدبہی فۆلکۆری کوردییان رۆژ بہ رۆژ دہولہ مہند و دہولہ مہندتر کردوہ.

ئہم بہیتانہ سینگ بہ سینگ و پشت بہ پشت پاریزراون، دیارہ بہ پیتی جی و کات و وہستایی و ناوہستایی شایہر کہم و زۆر گۆرانیان بہ سہردا ہاتوہ. زیاد و کہم کراون، وشہی تازہ و نوئی و باویان ہاتوہتہ نیو و وشہی کۆن و سووایان لئ دہراویژراوہ، بہ لام ناوہ رۆکی مہ بہست ہر و ہک خۆی ماوہتہوہ.

لہ سہردہمی ئیمہدا کہ جیہان ئالوگۆریکی سہیر و بہ پلہی بہ سہردا ہاتوہ، زانست رۆژ بہ رۆژ پتر بہ سہر تہ بیعہ تدا زال بووہ، ئینسان شہ پۆلی

۱ بہ پروای من ئہم وشہیہ ہیچ پتوہندی بہ (بیت) عہرہ بییہوہ نییہ و رای مامۆستا فہتاحتی قازی بہ راست دہ زانم کہ دہلئ: رہنگ بی لہ وشہی بہیاتوہ ہاتبی کہ ناوی ئاوازیکہ.

هه‌وای خستووته ژێر پکیفی خۆی و ئاتۆمی قه‌ڵشانوووه و له‌سه‌ر مانگ دابه‌زیوه. هه‌رچهند وه‌زعی ناله‌باری کوردستان گۆرانیکی ئه‌وتۆی به‌سه‌ردا نه‌هاتوووه و نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌روا له کاروانی شارستانه‌تی به‌جۆ ماوه و ته‌مومژی نه‌زانی و نه‌خوێنده‌واری له ئاسمانی و لاته‌که‌مان نه‌په‌ویوه، به‌لام ئه‌گه‌ر نووری کاره‌با کورده‌واری رووناک نه‌کردووته‌وه، رادیۆ و گرام و ریکۆردەر گه‌یشتوونه کوپه‌ر ده‌یه‌کانی کوردستانیش و ده‌توانین ب‌لێن تیشکی زانستی ده‌روهه ناپاسته‌وخۆ کوردستانیشی گرتووته‌وه. به‌رنامه‌ی رادیۆکان و ئیستییوانه‌ی گرام و شریتی ریکۆرده‌ره‌کان خه‌لیان له به‌یت و باوی شایه‌ره هونه‌رمه‌نده‌کان ب‌ی نیاز کردوووه.

ب‌یوه مه‌ترسیی ئه‌وه زۆره شاکاره به‌نرخه‌کانی ئه‌ده‌بی فۆلکلۆریمان ورده ورده له بیر ب‌چنه‌وه و له بیرچوونه‌وه‌شیان زیانیکی زۆر گه‌وره له زمان و فره‌هنگ و میژووی نه‌ته‌وه‌که‌مان دهدا. هه‌رچنده زانایان و رووناکبیرانی کورد له هه‌موو لاره هه‌ستیان به‌ مه‌ترسییه کردوووه و هه‌رکس به‌پیتی هیز و توانا و کات و ده‌رفه‌تی خۆی خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌یان، به‌لام به‌داخه‌وه ده‌رۆست نایه‌ن و پیتشگرییان بۆ ناگرێ.

یه‌کیک له کاره‌ساته هه‌ره گه‌وره و خوێناوییه‌کانی میژووی نوێی کوردستان که پاش دابه‌شکرانی ئه‌و و لاته له نیوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه، گه‌مارۆدان و گیرانی قه‌لای دمدم و شه‌هیدبوونی ئه‌میرخانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین و هاوپه‌یمانان و دۆستانی ئه‌و سه‌رداره مه‌زنه‌ی کورده.

ئه‌و کاره‌ساته ئه‌وه‌نده خوێناوی و به‌سام بووه، شا عه‌باسی سه‌فه‌وی، شای خوینریژ و پیاوکوژی ئییران ئه‌وه‌نده‌ی رق له نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه، ئه‌وه‌نده زالمانه و زۆردارانه له‌گه‌ڵ ئه‌و نه‌ته‌وه ب‌ی ده‌ره‌تانه جوولاه‌وته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی خراپه کردوووه، ئه‌وه‌نده‌ی خه‌لک کوشتوووه و ولات خاپوور کردوووه و ژن و مندال به‌دیل بردوووه، ئه‌میرخانی و پیاوانه پاره‌پیه و ئازایانه وه‌ده‌ست هاتوووه و سه‌ری بۆ شوێر نه‌کردووته‌وه و به‌رگریی کردوووه و ئه‌وه‌نده مه‌ردانه شه‌هید کراوه، که رابردنی زه‌مان نه‌یتوانیوه تۆژی فرامۆشی له‌سه‌ر

ئەم کارەساتە داڭپېژنئى و لە پېش چاوانى ون بكا .
شايەر و خوڭشووانەكان ئەو كارەساتەيان بەشپۆهە جوړ بەجوړ كړدووته
بەيت . لك و پۆيان لى كړدووته وە و شاخ و باليان لى ناوہ .

لە ھەموياندا دوو شت لە پېش چاوان گيراوہ : نازايەتى و خوړاگرى
ئەميرخان و دلرەقى و بى بەزەبىي شا عەباس . لە نيو ئەو بەيتانەى من لەو
بارەدا بيستوومن ، ھىچيان ناگەنە ئەو بەيتەى كە زاناي گەورەى ئەلمانى
ئۆسكارمان لە سەرەتاي ئەم چەرخەدا لە رحمان بەكرى بيستووہ و لە
١٩٠٥دا چاپى كړدووہ و ئىستا لە دەستدايە . لە ھەموو بەيتىكدا خەيالائى
شاعيرانە بەسەر واقىعاتى ميژوويدا زال دەبى .

لەو بەيتەشدا ئەو دەبيندري ، بەلام وا ديارە ئەو بەيتە زۆر لە پاش قەومانى
كارەساتەكە نەگوتراى . چونكە ناوى ھىندىك كەس لە كار بەدەستانى قزلباش
و لە دۆستانى ئەميرخان لەو بەيتەدا وەك خويان ماونەوہ .

ميژوونووسەكان خومانە و يگانەش لەسەر ئەو كارەساتەيان نووسيوہ .
سەرچاوەى ھەموويان (عالم ئاراي عەباسى) كتيبە بەنرخەكەى ئەسكەندەر
بەگى توركمانە . ئەسكەندەر بەگ ھەرچەند نۆكەر و نمەك خوردهى شا عەباس
و دوژمن و نەتەوہى ئەميرخان بووہ و داواى پەواى ئەو سەردارە مەزنەى
كوردى بەلاساى و سەرپيچى و تەنانەت نمەك بەحەرامى و لە رى دەرچوون
داناوہ و بەئاشكراى جنىوى بەكوردان داوہ و دەلى : «وھحشيتري تيرەى
ئىنسانن» و كوشتارى ئەو گەلەى بەغەزا زانيوہ و گوتوويەتى «ئەركى
سەرشانى شاى ئىسلام پەنايە ئاسەواريان لى بيري» . بەلام پياو ھەق بلئ
پياوئىكى زۆر خوئندەوار و زانا و ميژوونووسىكى يەكجار ورد و وريا بووہ و
رووداوەكانى ميژوويى سەردەمى شا عەباسى زۆر بەسەرنجەوہ تومار
كردوون . جگە لەوہ خوئى لە گەمارۆدانى قەلاى دەمددا بەشدار بووہ و ئاگاي
لە ھەموو كەين و بەينىك بووہ .

راستە ئەويش وەك ھەموو دەستوويئەندى شايان رپاييباز و درۆزن بووہ و
زۆرى تەشى لەبەر شا عەباسى رستووہ و بە بەژن و بالائى ئەو شا بەدەفەر و

خوینرپیژەى هەلگۆتوو و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه دلی ناسکی خاوهن شکۆیان شکاندوو و هەقی خۆیان بووه قەتلوعام بکرین و بهو دەرده بچن، بهلام لهگەڵ ئەوانهشدا کتیبهکهی زۆری زانیاری تیدا ههیه و سهراچاوهیهکی بهکهکه بۆ ئەو کهسانهی بیانهوی لهبارهی قهلاى دمدم و سالی موکری قرانهکهدا شت بنوسن.

کارهساتی دمدم و موکریان که یهکتک له بهسامترین پروداوهکانی میژووی کوردستانه، ههستی نهتهوايهتی زانیانی کوردی جۆشاندوو. خانیی نهمر شاعیری مهزنی کورد ئەو ههسته ئاگرینهی چل و چهند سال پاش کارهساتهکه له سهرهتای مههم و زیندا دهربرپوه.

لهو سالانهی داوییدا نووسهری مهزن و زانای بهناوبانگی کورد عارهبی شامۆ چیرۆکیکی درێژی بهناوی قهلاى دمدم بهئوسلوویکی نوێ و باوی پۆژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میژوویی لهمیژه له ئەدهبیاتی گهلانی تردا جی خۆی کردوووتهوه. بهلام ئەوه یهکهم چیرۆکی درێژه که من بهزمانی کوردی لهو بارهدا خویندووومهتهوه.

بهداخهوه من نووسینهکهی ئەوم نهخویندوووتهوه. چونکه سههرم لهخهتی رووسی دهرناچی و کتیبهکهش بهخهتی رووسی چاپ کراوه.

بهلام مامۆستا شکور مستهفا که ئەم چیرۆکی هیناوهتهوه سههر شیوهی کوردیی کرمانجی خواروو و خهتی پهسندکراوی کۆری زانیاری کورد، دهلی: «دهستم له ناوهڕۆکی چیرۆکهکه نهداوه و ههر روالهتهکهم گۆپیوه.»

مامۆستا عارهبی شامۆ بهخهیاڵ بهرزی هونهرمهندانهی خۆی چیرۆکیکی شیرین و پڕ کارهسات و ههست بزوینی خولقاندوو و خزمهتیکی گهورهی بهئهدهبی نهتهوهکهی کردوو. سهرتاسهری ئەم چیرۆکه بهتامه پره له ههستی پیروزی ئینسانی، نیشتمانپهروهری و گهل خۆشهویستی.

چیرۆکی قهلاى دمدم نمونهی ئەدهبیکی ریئالیستی رهنهگرانهیه له ئەدهبی کوردیدا که ئهگەر بی وینه نهبی کهم وینهیه. له لابهلاى درێژهکانی ئەم چیرۆکهدا پهرده لهسههر واقیعی ژبانی کوردهواری ههلهداتهوه و پیتوشینی

نەتەوايەتى نەتەوھىيى كورد بەلایەنى باش و خراپدا نیشان دراوھ و بۆ ئەو بىگانانەى كورد باش ناناسن زۆر بەكەلكە .

پالەوانەكانى ئەم چىرۆكە ھىچ كاميان بۆ كوردىك نەناسياو نین . شەباب لاویكى كوردى ئاسابى و رەزاسووكە كە ھەموو رۆژى لە رېياز و كووچە و كۆلاناندا تووشى دەبېن و قسەى لەگەل دەكەين . دلەبەر كچە كوردىكى لەبار و نەشمیلانەيە كە لە ھەموو گوند و شارۆككىكى كوردستاندا نمونەى زۆرە و ھىچ وى ناچى خەيالى نووسەرىك خولقاندبىتى . زۆر ھەمزە چاوەشمان ديون و دواندوون . زۆر وەستاي ئەرمەنى و ئاسۆرى ئامرازى پىيوستيان بۆ دروست كردووين . زۆر ئەسكەندەرى پىر چىرۆكى كۆنيان بۆ گىراوينەوھ .

كەم لاوى كورد ھەيە لە دلداريدا شەبابىك نەبى . كەم كىژى كورد ھەيە برواى بە پروبووچ نەبووى و پەناى بۆ پر و پىرئىژنان نەبردى و نوشتەى چەور و شىرىن و دەم بەسەى بەمەلا نەكردبى و چل دانە و شەمۆلەى نەگرىتەوھ . بنپشك و خوشكى بچووكى وەك نەنيمان زۆر ديون كە ديارى و راسپاردەى كاكيان بۆ دەزگىرانەكەى بردووه .

بەراستى مامۆستا شارەزايى تەواوى لە واقىعى ژيانى نەتەوھەكەى ھەيە و زانباريەكەى خۆى زانابانە و وەستايانەى لەلا بەلایى دىرەكانى ئەم چىرۆكە شىرىنەدا گىراوھتەوھ .

ھەوار و بانەمەرى و ئاژەلدارى ، ھەرەوھز و دەستەوا و لەبەر شانە دانىشتن ، خورى رىستن ، لىك كۆبوونەوھى كچان ، تەون ھەلاوھسین و وینەى مافوورەگرتنەوھ ، مازووچنېن ، رابواردن ، داوھت و ھەلپەرىن ، ژوان و دلدارى ، جووت و گا و كشتوكال و ئاشەوانى ، نوپژ و تاەت ، سوارى و تەقلە و رىمبازى ، راووشكار و نىچىرەوانى ، نان بەھىي و ميواندارى ، ژن زۆر ھىنان و كچ فرۆشى و شىربابى وەرگرتن ، نىشتمانپەرەرى و فىداكارى و گيانبازى ، خەيانەت و بىگانەپەرستى و روورەشى ، ھەموويان بەزمانىكى شىرىن و ساكار لە جىي خۆياندا لەم چىرۆكەدا باس كراون و نرخی چىرۆكەكەيان زياتر كردووه . مامۆستا نە لە نىشاندانى كردارە باشەكاندا زىدەپەرەوى

کردووو و له راستی دوور بوووتهوه، نه کردهوه دزیو و ناشیرینهکانی شاروونوه. ماموستا له سرتاسه‌ری ئه‌و چیرۆکه‌دا تۆ کۆشاهه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نیو کۆمه‌لی کورده‌واریدا بره‌و پێ‌دا. ده‌یه‌وئێ‌ لاوانی کورد راست و پاک و نیشتیمانپه‌روه‌ر بن و دۆست و دوژمنی خوێان بناسن. دۆستیان خوۆش بوئ و کۆمه‌ک و یارمه‌تی بدن و باربووی لێ‌ وه‌رگرن و دوژمنیان ناخوۆش بوئ و رقیان لێ‌ بێ‌ و له‌سه‌ریه‌وه‌ نه‌چن و فریوی نه‌خۆن.

هه‌ر به‌وه‌نده‌ رانه‌وه‌ستاوه‌ و ویستوو‌یه‌تی ئوسوولی شه‌ری پارتیزانی فی‌ری شو‌رش‌گی‌رانی کورد بکا و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده‌ی له‌و باره‌دا دلسۆزی نیشان داوه‌ که‌ ناچار بووه‌ جار جار له‌ واقیع دووربیته‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ی شو‌رش‌گی‌رانی کورد له‌ شه‌ری شه‌ویدا فی‌ری خوۆش‌اردنه‌وه‌ بکا، له‌ شه‌ری شه‌مزیناندا رووداوێک ده‌خوولقی‌نی و هه‌مزه‌ چاوه‌شی هێدی و هێمن و دلسۆز که‌ نمونه‌ی فه‌رمانده‌یه‌کی هه‌ره‌ باش و له‌سه‌ره‌خۆیه‌ وا تووره‌ ده‌کا که‌ ناچار بێ‌ داگرتیه‌ سه‌ربازیک و لێ‌ی‌دا، چونکه‌ جگه‌ره‌ی داگیرساندوه‌. بێگومان ماموستا لێ‌رده‌ا هێند به‌ته‌نگ فی‌رکردنه‌وه‌ بووه‌ زمان و مه‌کانی له‌ بێرچووته‌وه‌. راسته‌ له‌ زه‌مانی شا‌عه‌باسدا پتی ئه‌ورووپاییه‌کان بۆ ئێران کراوته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت ئه‌و پادشایه‌ برایانی «شیرلی»ی وه‌ک راویژکه‌ری سوپایی هیناونه‌ ئێران و با‌یۆزی نارووه‌ته‌ ئه‌ورووپا، دوور نیبه‌ تووتن که‌ له‌ ئه‌مه‌ریکاوه‌ هاتووته‌ ئه‌ورووپا گه‌یبیته‌ ئێرانیش، به‌لام تۆ ب‌لێ‌ی له‌ کوردستاندا ئه‌و سه‌رده‌می قه‌نه‌کی‌ش هه‌بووبن؟ گریمان تووتنیش بووبێ‌ و قه‌نه‌کی‌ش هه‌بووبن، خو‌ رهنگ بێ‌ ماموستاش وه‌ک من له‌ بی‌ری بێ‌ تا ئه‌م دوا‌ییانه‌ کورد به‌به‌رد و ئه‌ستی ناگریان هه‌له‌کرد و سه‌بیله‌ و قه‌نه‌یان ده‌کیشا و جگه‌ره‌ هه‌ر نه‌بوو. جگه‌ره‌کیشان و ناگر هه‌له‌کردن بۆ پارتیزان مه‌ترسی هه‌یه‌ و ماموستای مه‌زن ده‌یه‌وئێ‌ ئه‌م ئه‌زمونه‌ به‌نرخه‌مان فی‌ر بکا بۆیه‌ تووشیی ئه‌و هه‌له‌ بووه‌.

به‌داخه‌وه‌ ئه‌م چیرۆکه‌ به‌نرخه‌ هیندی‌ک هه‌له‌ی وای تیدا هه‌ن که‌ به‌هیچ بارێک ناگرێ‌ چاویان لێ‌ بپۆشێ‌.

چیرۆکی می‌ژوو‌یی ئه‌سلی‌کی هه‌یه‌ و هه‌مووی زاده‌ی خه‌یالی نووسه‌ر نیبه‌.

به لآم نووسەر شاخ و بالی لئ دهنئ و لک و پۆپی لئ دهکاتهوه. له چیرۆکه سهرکه وتووهرکاندا هه مێشه ناوی قارهمانه ناسراوهکانی و شوینی گرنگی جغرافیا یی دهپاریزن. ئه و کسهی چیرۆکی مێژوویی دهنوسی دهبی شارهزایی تهواوی له مێژوو و جغرافیا دا هه بی تا به هه له نه چئ، بۆ به لگه ئیشاره به چیرۆکی (شهړ و ئاشتی) تۆلستۆی دهکهن. بێگومان مامۆستا له من باشتر ئه م چیرۆکه دهزانئ، چونکه به زمانی روسی خۆیندووتهوه. رهنگ بی چیرۆکی ئه وهنده قارهمان زۆر که م بن. به لآم چونکه تۆلستۆی مه زن ئاگای له مێژوو هه بووه و جغرافیا یی ولاته که ی باش زانیوه، سالی قه ومانی شهړ و ناوی قارهمانه دهرجه یه که کان و شوینی شهړ که کانی نه گۆریوه و پاراستوونی، خۆینهر قارهمانه کانی تریش به قارهمانی خه یالی نازانی و رووداوه بچووکه کانی ئیو کاره ساته که به زاده ی خه یالی نووسه رانا ئی.

جیی داخه مامۆستای خۆشه و یستی ئیمه زۆر که می شارهزایی له مێژوو و جغرافیا یی کوردستان و ئیران هه بووه. سه رانسهری چیرۆکه که ی له سه ر خه یالی خۆی دارشتوو، بۆیه هه له ی زۆر زه ق و به رچاوی له نووسینه که یدا هه یه.

که سیک بیه وئ له سه ر قه لای دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایته ختی شا عه باس ئیسفه هان بووه نه ک تاران. شا عه باسیکی له سه رده می دهسته لاتی ره ش و زۆردارانهی خۆیدا زۆر شاری سووتاندن، زۆر قه لای رووخاندن، زۆر ولاتی خاپوورکردن، ئیسفه هانی وا رازنده وه، وا ئاوه دان کرده وه، که پێیان کوت (أصفهان نصف جهان). ئیستاش ئه و خانوبه ره و مرگه وت و باخانه ی ئه و دروستی کردوون و بینای ناون جیهانگه ران بۆ ئیسفه هان راده کێشن.

مامۆستا پێش نووسینی چیرۆکه که ی مێژووی ئیرانی نه خۆیندووته وه، تا بزانی ئه و شا عه باسه ی ئه و باسی ده کا چ دپوه زمه یه کی خۆینخۆر بووه؟ ئه گه ر به په له چاویکی هه ر به عاله م ئارای عه باسیدا گێر ابا که مێژوونووسی تایبه تی شاعه باس نووسیه یه تی، ده بزانی ئه و زۆرداره پیاو کوژه ئیرینه ی له مه لبه ندی موکریان، له به شیکی گه و ره ی نیشتمانه که مان برپوه و مێینه و

وردهی به‌دیل بردووه.

پیم وایه ئەگەر مامۆستا دەیزانی ئەو شا عەباسە ئەوەندە زۆردار بووه که نه تنیا ههزاران کهسی کوشتووه و ههزاران وهجایخی کوژاندووه‌ته‌وه، به‌لکه خۆشی وهجاخ کوێر کردووه و له سێ کوره‌کانی خۆی دووی چاوی ده‌ریان و یه‌کی سه‌ربرپووه، تابلۆیه‌کی زۆر به‌سامتر و ره‌شتر و ئینسانیتری له‌ شا عەباس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ئاگای له‌ میژووی ئێران نه‌بووه، به‌لکه‌ گوێی نه‌داوه‌ته‌وه میژوو و جغرافیای ولاته‌که‌ی خۆشی. ده‌نا هیچ نه‌بی ده‌بوو بزانی سلیمانی زۆر پاش کاره‌ساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه.

من به‌ش به‌حالی خۆم ناوی عه‌شیره‌تی به‌رۆدارم نه‌بیستووه که مامۆستا ده‌لی خانۆی له‌پ زێڕین گه‌وره‌ی وان بووه. بۆ ئەوه‌ی بزانی ئەمیرخان کێ بووه و چۆن پێ گه‌ییوه؟ ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئەو نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیوه. چونکه بۆ خۆمان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی عالهم ئارا ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی که رۆمیه‌کان مرخیان له‌ ئازهربايجان خۆش کرد، عیڤ و عه‌شیره‌ته‌ کورده‌کانی سه‌ر به‌ ئەم ده‌وله‌ته‌ بايان داوه و له‌گه‌ڵ رۆمیه‌کان که‌وتن. شا محهمه‌د ناوێک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مزن و خاوه‌ن ده‌سته‌لاتی برادۆست.

ئەمیرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کێک له‌ ئەمیره‌ گه‌وره‌کانی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌ کن عومه‌ربه‌گی حاکیمی (سه‌ران) رای بوارد. له‌ شه‌رپێکدا که عومه‌ربه‌گ له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانی کردی، ئەمیرخان ده‌ستیکی له‌ ئانیشکه‌وه په‌ری، ناویانگی به‌ ئەمیرخانی چۆلاق^٢ رۆیشت.

له‌و ساله‌دا که ئالای به‌رزی پادشایی له‌ ئازهربايجان ده‌شه‌کاوه و شا به‌و

٢ وشه‌یه‌کی تورکییه، یانی گۆج.

پى و قەدەمە پىرۆزەو بەرەو نەخچەوان و ئىرەوان دەياژوا، ناوبرا و هاتە بەر دەرکى بارەگای پادشایەتى و خۆى بە شاپەرست و خزمەتکار نیشان دا، خاوەن شکۆ ئاوپرى رەحمەتى لى داو، مەزناپەتى و دەسەلاتداریى تەرگەوهر و مەرگەوهرى پى بەخشی و نازناوى خانى داپە و سەرى بەرزکردهوه.

مەلبەندى ورمى و شنۆى که سەر بە ئازەربایجانە و لە سەر دەمی شای بەهەشتیدا لە ژىر فەرمانى یهکک له گەرە گەرەکانى قزلباشدا بوو پى ئەسپارد. لەسەر فەرمانى شا، وەستا زىرنگەرەکان دەستیکیان لە زىرى سوور دروست کرد و بەگەواهیرات و مروارى بەنرخ پازاندهوه و لە باسکیان بەست. چونکە ئازا و مەرد بوو خاوەن شکۆ زۆرى روو دەداپە و گەلئىکی چاکە لەگەل دەفرموو، ئەویش دەستی خزمەتکاری لەسەر سینگ^۳ دانا.

لە سایەى دلسۆزى و چاوەدیرى خاوەن شکۆدا رۆژ بەرۆژ بە پەيژەى مەزناپەتیدا چوو سەر و لە هەموو هاوشانانى خۆى تى پەران. چەند ناوچە و مەلبەندى لە ئەمیرەکانى کوردى سەر بەرۆم ئەستاندهوه و لە نىو ئەمیرەکانى کوردا بەپایەبەرزى و لەشکر زۆرى ناوبانگى دەرکرد. زۆر لە خیلەکان و لە ئەمیرزادهکان لە دەورى هالان و خزمەتى ئەویان رەچاو کرد. هیندە پى نەچوو هەوا و فیز لەسەرى دا و لەخۆ بايى بوو.

مىژوونوسىک که ئەمیرخانى بەچاوى خۆى دیوه و سەرەراى ئەو هەموو دوژمنایەتییه ئیعتیراف بەنازایەتى و مەردایەتیى دەکا و دەلى: «ئەمیرخان لە عەشیرەتى برادۆست بووه و لە شەردا دەستیکى پەریوه و شا عەباس دەستی زىرى بۆ دروست کردوه». بەلام مامۆستا بەعەشیرەتى بەرۆداری دەناسینی و دەلى: «چونکە زۆرى زىر بەخشیوه پتیان گوتوه خانۆى چەنگ زىرین».

مامۆستا زۆر بەدریژى و وردى باسى قەلاى دمدەم دەکا، بەلام بەو حالەوه بەپىویستم زانى ئەو کورته باسەى ئەسکەندەر بەگ لەسەرى نووسىوه لێردا بێنمەوه که دەلى: «لە پيش ئىسلامدا لە زەمانى ساسانییهکان (اکاسرە)دا

۳ ئۆسکارمان، تحفهء مظفریه، بەغدا، ۱۹۷۵، ج ۲۵-۲۷.

هەر لهو شوینەدا قەلایەک هەبوو کە پێی گوتراوه دمدم و دەسدەرژێی پۆژگار
خاپووری کردوو».

له جێگەیەکی دیکە نەخشەیی قەلاکەمان ئاوا بۆ دەکێشی:

«ئەو قەلایە لەسەر **دوندی** کێویکی یەكجار بەرز دروست کراوه کە
یەكپارچە بەردێکی درێژووکه و تەسکه و وهك پشتی گای هەلکەوتوو. لای
شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن کە له ژێرلا بۆ سەری دەبی بەپەژەیی
خەیاڵ بۆی بچی. لەبەر بەرزى پێویستى به شووهره نییه و شووهره یان بۆ
نەکێشاوه. دوو لایەکەى دیکەى کە پانایی قەلاکەن، لای پۆژەلاتی پالی وه
پانتایی چیا داوه و شووهره یەکی زۆر تەواوی بۆ کێشراوه بورجی بلندی هەن
و دەرگایەکی هەیه. لای پۆژئاواى کە له گۆرایى نیزیکتره شووهره یەکی
یەكجار قایمی هەیه و دەرگایەکی بەرهو جنووب دەکریتهوه. له دەروازە بۆ
عەرزى پێگایەک بەنیو بەردیدا هەیه کە ئەوهندە تەنگە بەزەحمەت سوارێکی
تێوه دەچى. سەنگەر بردنەپیش له لای پۆژەلات و پۆژئاواوه نەبی ناکرێ، له
لای پۆژەلات تیرهاوێژێکی بۆ دەرکی قەلا بمێنى، یەكپارچە بەردى سەخت و
تەخت و رەقه. له بنهوه بوودری بۆ لى نادری. کە بەردەکە براوه بورجێکی زۆر
بەرز و قایمیان لى دروست کردوو کە بۆ خۆی قەلایچەیهکە. تا ئەو بورجە
بەردەست نەکرێ سەنگەر بردنە بن قەلا محالە. ئاوی قەلا له حەوزێکی
گەورەرا دابین دەکرێ کە بەباران پر دەبی. بەلام له لای شیمال له نیو گەلیدا
نیزیکی قەلا کانییەک هەیه. ئاوی زۆر کەمه، ئەمیرخان جۆگەى بۆ کێشاوه و
رێی بۆ کردووتهوه و ده حەوزەکەى کردوو. ئاوی ئەو کانییە له ئیواروه تا
بەرەبەرەیان حەوزەکەى پر دەکا. ئاوهکەى بەشى پۆژێکی قەلانشینەکان دەکا.
گومبەزێکیان له پێکی عەرزى لەسەر حەوزەکە هەلخستوو کە له پیش چاوان
ون بى، پێی دەلین (سولق). بۆ پاراستنى حەوزخانەکە بورجێکیان بەپاڵ
قەلاکەوه هەلچنیوه. له لای جنووبهوه سەهۆلدا نێکیان ساز کردوو کە له
زستاندا بەبەفر و سەهۆل داخندری. له تەنیشت وی حەوزیک هەیه، تا ئەو
بەفر و سەهۆلەى له گەرمای هاویندا دەتوتیتهوه و دەبیتە ئاو بەفیرۆ نەروا و

له ویدا کۆپیتنه وه و له کاتی کهم ئاویدا به کار بێ. ئەو سههۆلدا نهش
قه لایچهیهکی له سهه دروست کراوه و پاسهوان و تفهنگچی له سهه دانراوه.
به ویش ده لێن (بوزلق) یا (قارلق)، رینگای ویش وهک رینگای (سوولق) له
ده ره وه را ونه.

به کورتی ئەم قه لایه له پینج قه لا پینک هاتوه. یهکیان ئەسلی قه لاکه،
یهکیان قه لای خوارێ، یهک (سوولق) و یهک (بوزلق) و ئەوی دیکه یان بورجی
گه ره ی ده ره وه ی ده رگای رۆژه لات، که له پێشدا باسمان کرد. هه ر پینج
ئه وه نه به رز و قایم که په یکی تیز ره وه ی بیر و میرووله ی خه یال پێیان تی
نابا و وێبان هه لئاگه ری.»

پیم وایه ئەگه ر مامۆستا هه ر ئە وه نه ده ی ئەسکه نه در به گ وهک دوژمنیک
له سهه قه لای دمدم نووسیویه تی ده خوینده وه و جا واقیعه تی میژوویی به
خه یاله به رز و ناسکه ی خۆی ده رازانده وه، چیرۆکه جوانه که ی ده گه یشته
ریزی شاکاره کانی به رزی نووسه ره به ناوبانگه کانی جیهان.

له عاله م ئارادا ناوی هه موو سه رکرده کانی قزلباش و زۆر له پاله وانانی
کورد هاتوون. چه ند خۆش بوو مامۆستا قاره مانی ده ره چه یه کی خه یالی
نه خو لقا ندبان و قاره مانه ئەسلییه کانی ناو بردبان. جا که یفی خۆی بوو
بازرگانی عه ره بی ناو ده نا ئه ن به تووته یا نا. چونکه ده توانین ته ئویلیک بۆ
ئه وه به یئینه وه که ئەو بازرگانه به ناوی جیهانگه ری به ناوبانگ کراوه و
مه به سته ی مامۆستا ئەو جیهانگه ره نییه.

نامه وێ باسی وه ی بکه م که وا دیاره مامۆستا له دوایی چیرۆکه که ییدا
ماندوو بووه و پشوو ی وهک پشوو درێژ و له سه ره خو نییه و چاره نووسی
به شی زۆری پاله وانه کانی نادیاره. چونکه ئەو شی وه م له زۆر له داستانه کانی
رووسی به تایبه تی شاره کانی تۆلستۆی مه زندا دیوه و مامۆستاش که م و زۆر
له ژێر تاوی ئەواندایه، به لام ده وێرم ب لیم باسی گه ما رۆدانی قه لای دمدم و
قه لاداری ئەمیرخان و خۆراگری کوردان و بێ به زه بیی دوژمنی کورت
بریوه ته وه. چونکه به شی هه ره گرنگی کاره ساته که که سه رنجی خۆمانه و

بێگانهی راکیشاوه و ناوی ئەمیرخانی له میژووی کوردستاندا به نەمری هێشتووتهوه ئەو بهشەیانە.

له نیو کوردهواری باوه دەلێن ژنی قەلانەشینەکان به تایبەتی ژنەکانی ئەمیرخان له قەلاداریدا بهشدار بوون و له بهیتهکهشدا ئیشاره‌ی بۆ کراوه وهک ده‌لی:

کۆ بوو له خاتوون پەروهری،

گوته‌ی: «کاک ئالی ئەتۆ ماوی ئەتۆش هه‌لی».

هه‌روه‌ها مه‌شهووره‌ ده‌لێن ژنەکانی ئەمیرخان و گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی پاش گیرانی قه‌لآ و کوژرانی پیاوه‌کان خۆیان له چیا هه‌لداشتوو ه تا نه‌بنه‌ دیلی ده‌ستی دوژمنی بۆ شه‌رم. له بهیته‌که‌دا گوته‌راوه:

کۆ بوو؟ له خاتوونی خانی؛

قبوڵ ناکه‌ن کافرستانی؛

«خۆمان هه‌لده‌دێرین له چل که‌وانی»

مامۆستا ش ویستوو یه‌تی نه‌خشی ژنانی کورد له خه‌باتی رزگاربخوازیدا به‌رچاو نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه. ئەویش زۆر جوان باسی ئەوی کردوو که ژنەکان خۆیان کوشتوو ه. بۆیه داخه‌ ناچۆ نه‌یزانیوه یه‌کیک له ژنەکانی ئەمیرخان که ئەسکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ ته‌نیا بێزی نایه‌ ناوی ببا، به‌لکه‌ قسه‌ی سووکیشی پێ ده‌لی، شه‌ش سال پاش گیرانی قه‌لآ سه‌ره‌له‌نوێ قه‌لآ ده‌گرێته‌وه. دلنیا مامۆستا ئەوه‌ی ده‌زانی چیرۆکه‌که‌ی دوو به‌رگ ده‌بوو. چونکه‌ نازایه‌تی و فیداکاریی ئەو ژنه‌ کورده‌ به‌شه‌ره‌فه‌ خۆی به‌رگیک چیرۆک هه‌لده‌گرێ.

مامۆستا باسی عه‌شیره‌تی شاکا ده‌کا که ئیستا له ده‌ورو به‌ری قه‌لآی دمدم ده‌ژین، به‌لام له‌و سه‌رده‌میدا هه‌یج ناویان نییه‌. که‌چی باسی عه‌شیره‌تی گه‌وره‌ و به‌ناو بانگی جه‌لالی ناکا که به‌داخه‌وه له‌و سه‌رده‌میدا ته‌نیا عه‌شیره‌تیکی کورد بوون یارمه‌تی شا عه‌بباسیان داوه و به‌شی زۆریان له

نیو قزلباشدا بوون و ژماره‌یه‌کی که میان له سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردووه.

مامۆستا به‌ئانقه‌ست ویستوو‌یه‌تی بلّی شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه. به‌لام له راستیدا ئه‌میرخان تۆپ و تفه‌نگیشی بووه. له باری چه‌ک و قۆرخانه‌وه ته‌نگاو نه‌بووه، هه‌ر بی ئاوی و تینوایه‌تی شیرزه‌ی کردووه. وای لی کردووه له قه‌لا بیته‌ دهر و شه‌هید بکری.

له پێشدا کوتم من له خویندنه‌وه‌ی خه‌تی رووسیدا کۆلم و چیرۆکه‌که‌ی مامۆستا عاره‌بی شامۆم نه‌خویندووته‌وه. جا بۆیه ناتوانم له‌سه‌ر شیوه‌ی نووسینی ئه‌و چ قسان بکه‌م. به‌لام ئه‌وه‌که‌ی مامۆستا شوکور مسته‌فام چه‌ند جار خویندووته‌وه و به‌راستی چیژم لی وه‌رگرتوووه.

عه‌یبی کار له‌وه‌یدایه ئیمه تا ئیستاش زمانیکی ستانداردمان نییه که که‌س نه‌توانی لێی لادا. هه‌ر وا به‌هاسانیش ناتوانین ئه‌م زمانه پێک بێنین و خۆمان له پاشاگه‌ردانی رزگار بکه‌ین. ماوه‌یه‌که هیندیک له نووسه‌ره زاناکامنان به‌کرده‌وه بۆ ئه‌و کاره به‌نرخه تی ده‌کوژن.

ده‌ویژم بلّیم مامۆستا شوکور یه‌کیک له ئالا هه‌لگرانی ئه‌م خه‌باته پیرۆزه‌یه و له ریزی پێشه‌وه‌دایه. مامۆستا وه‌ک پیاویکی زانا و راست ده‌ستی له ته‌عه‌سویی ناوچه‌گه‌ری هه‌لگرتوووه و له نووسینه‌کانی خۆیدا هه‌ول ده‌دا له هه‌موو شیوه‌یه‌کی زمانی کوردی که‌لک وه‌ربگری و به‌بروای من له‌و کاره پر سووده‌شدا سه‌رکه‌وتوووه.

مامۆستا تی ده‌کوژی کام وشه‌ ره‌سه‌ن و سووک و په‌وانه کام کنایه له‌سه‌ر زاران خۆشه‌ به‌کاری بێنی. له به‌کاره‌ینانی وشه‌ی داتاشراری ناره‌سه‌ن و دژی و ناشیرین خۆ ده‌پاریزی. زۆر شاره‌زای ریزمانی کوردیه‌یه و له ژێر ته‌سیری زمانی بیگانه‌دا نانووسی.

مامۆستا خوینده‌وار و رووناکبیره، زۆر گه‌راوه و گه‌لیکی خویندووته‌وه. زه‌حمه‌ت و کویره‌وه‌ری کیشاوه و ئه‌زمونیکی ته‌واوی وه‌سه‌ریه‌ک ناوه. له

سایه‌ی ئەو ئەزموونەدا گەییووتە ئەم قەناعەتە کە هیچ شێویەکی زمانی کوردی با زۆریش دەولەمەند و پر و وشە بێ بەتەنی ناتوانی بێ بەزمانی ئەدەبی نەتەوێکەمان. جا بۆیە ئەم رێپارەیی گرتوووتە پیش کە لە پیکهێنانی زمانی ستانداردی کوردیدا بەشداری بکا. سەرەرای ئەوانە هەرگیز وەک پیاویکی لە خۆبایی لە نووسینەکانی خۆی دلتیا نییە و بەشووڕهیی نازانی راویژی بەدۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئەوێش ئاکاریکی باشە و پیاو دەگەییئیتە ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور لەمیژە بەنوسەرێکی سەرکەوتوو ناسراوە. بەلام بە بروای من لە نووسینی ئەم چیرۆکەدا خۆی گەیانوووتە ترۆیکی هەرە بەرزی ئەدەبی کوردی. لە پێشدا کوتم ئەم چیرۆکە لە چاوانەرۆکەو لە ئەدەبی کوردیدا ئەگەر بێ وێنە نەبێ کەم وێنەیه، ئیستاش لە خۆم رادەبینم بلێم لە چاوانەرۆکە و فۆرمیشەو هەر وایە.

هتیمن

١٩٧٥/٧/١٩

پیشہ کی نووسہر

ئو داستانہ لہ میژووی پوژانیک دەدوئ کہ کوردستان لہ حالیکہ شری و باریکی یه کجار ناهه موار و دژواردا بوو.

لہ لایه کی پادشای رومی که به زوری چه که ئه رمنستان و سووریا و مؤزه پوژتامیا و میسر و بولغارستان و ئارناوتستانی داگیر کرد و پاشان بهو سوپا و چهک و جبه خانہ گه وره و گرانه وه به سهر کوردستانیدا دا و دهیویست خاکی که ونارای باو و باپیرانی کوردانیش وهکو خاکی ئه و نه ته وانه داگیر بکا و لہ ژیر باندووری خوئی باوئ.

لہ لایه کی دیکه وه شای ئیرانی له شکر و قوشه نی له شه ری سه دان سالدا قالبووه وی پهیتا پهیتا دهنارده سهر کوردستان داگیری بکا.

به لام نه ته وهی کورد بهوپه ری میرخاسی و گه رناسیبه وه به رامبه ر ههردووک دهولته تی گه وره و گرانی ئه و چه رخ و سه رده مه شه ری ده کرد.

لہ پاش گه لیک شه ری گه وره و گران پادشای روم و شای ئیرانی دیتیان به جوئی جوئی هیچیان له گه ل ئه م خه لکه قاره مانه پی ناکری، ئه وه بوو که له سالی ۱۶۳۹ز دا پهیمانیکیان به ست و کوردستانیان له نیو خویندا دابه ش کرد، به لام ئه م سه رکوتکردن و به شکردنه ش به که لکیان نه هات و هیچیان پی نه کرا.

ئه م داستانہ چیرۆکی شه ری قه لای دمدمی ده گپرتته وه و ئه وه روون ده کاته وه که کورد به رامبه ر به داگیرکه رانی کوردستان چۆن شه ریان ده کرد و خاکی باو و باپیرانیان چۆن ده پاراست، پیشه وای ئه م شه ره، نه میر بوو، نه به گ بوو، نه ئاغا بوو، کوردیک بوو نیوی خانق بوو، قه لای دمدم ئه و بینای

نابوو. خەلکی پێیان دەگوت خانۆی لەپ زێرین. خەلکی کوردستان گەلیک بەیت و باو و داستان و چیرۆک و بەسەرھات لە بارەیی ئەو شەپە گەورە و گرانی دەگێرنەو.

دەربارەیی شەری قەلای دمدەم و مێرخاسیی کوردان گەلیک جیھانگەر و رۆژھەلاتناسی ئەورووپایی شتیان نووسیوە.

ئێمە لەو داستانەدا تەنیا نەخشەیی ئەم شەپانە دەکیشین کە نەتەوہی کورد چەرخا و چەرخ بۆ رزگاریی ولانەکەیی و نەتەوہکەیی بەرپایی کردووہ و تا ئازاد نەبێ ھەر شەپ دەکا و ناوہستی.

به‌شی یه‌که‌م

بازار

به‌هار هم‌میشه دره‌نگ ده‌گه‌یسته ئیره، به‌لام ئه‌مسال به‌فر هر له‌سه‌ر چیا گه‌ردن که‌شه‌کان سپی ده‌چوو‌ه‌ه. به‌هاره‌که‌ی قه‌لای دمدم تازه پی‌رۆکه بوویوو، به‌فر، ته‌نیا ئه‌وانه مابوون که زستانان با له په‌ناو په‌ستیو و چاله کورله‌کانی ده‌کردن، ئه‌وانه‌ش تا گه‌رمای هاوین داده‌هات نه‌ده‌چوو‌نه‌وه.

له‌و رۆژانه‌دا خه‌لکی قه‌لا خه‌ریکی شو‌م و تو‌کردنی به‌هاره بوون، هه‌ندی هر له ئاخپینه‌کانی ده‌وربه‌ری مالاندا ده‌غل و دانیان ده‌چاند. ئه‌و به‌یانیه په‌له هه‌وریک له سه‌رووی چیا‌کانه‌وه په‌یدا‌بوو، ریژنه بارانیکی به‌خورم به‌سه‌ر قه‌لای دمدمدا باری و تو‌ز و خو‌لی زه‌ویی دا‌به‌ستاوت و سه‌رله‌نوئ خو‌شی کرد و بووه‌وه به‌سامال. هه‌تاوه خو‌شه‌که‌ی به‌هاری په‌نجه‌ی له‌عه‌رزی گیرکرد. ئه‌م بارانه بوون و به‌رامه‌ی هه‌وای، پاک و خاوین کرده‌وه. ئیمه له کورده‌واریدا به‌م جو‌ره بارانه ده‌لین: «گورگه‌ی»...

ئاوی رووباری گه‌لی که به‌بن قه‌لادا تی ده‌په‌ری له‌تاو ئه‌م گه‌رما به‌تینه‌ی به‌هاری شیلو ده‌بوو و پر به‌گه‌لی که‌فی ده‌کرد و له سه‌ررا تیژ ده‌هاته خواری، هر گاشه‌به‌ردیکی ده‌که‌وته پیشی رای ده‌مالی و به‌خو‌ر به‌ره‌وخواری ده‌برد. ئیدی قه‌ت نه‌تده‌گوت ئه‌مه ئه‌و ئاوه خو‌ش و خاوینه‌ی هاوینه که له کانیه دووره‌ده‌سته‌کانه‌وه هه‌لده‌قو‌لی و به‌بن قه‌لادا تی ده‌په‌ری و ده‌بیته رووباریکی گه‌وره‌ی پر له ماسیی ره‌نگاو‌ره‌نگ و به‌هاژه هاژ ده‌روا.

لەم رۆژانەدا دار و درەختەکانی کووچە و کۆلانی قەلە بەر هەتاوی گەرمی بەتینی بەهار فراژوو بووبوون و گەلای سەوزیان لەبەر کردبوو، سێبەریان بۆ مرۆ خۆش دەکرد، دارقەبسی لە جیژنی گولاندا بوون. هەندیکیان بەریان گۆپکەیی کردبوو. لە نیوەپوانی بەدواوە، ئاو هیندە هەلەدەستا دەگەشتە ئاشەکەیی گەلی. (عەقەدی)ی خاوەن ئاش هەموو رۆژی بەرەبەییانی زوو لە خەو هەلەدەستا لەگەڵ مەحموود مەرەکانیی ئاشەوانی دەچوونە گەلی، شەو ترسیان نەبوو، سارد بوو، بەفر نەدەتوایەو، بەلام رۆژانە گاشەبەردی زلیان دەدا پال ئاشی، نەوێک شەپۆلی ئاو بیرووختی. خەلکی قەلە زۆر بەتەنگی ئەم ئاشەووە بوون. هەقیشیان بوو؛ چونکە لەم ئاشە پتر هیچ ئاشیکی دیکەیی نەتێک نەبوو. جگە لەمەش، لەوێتی مەحموود مەرەکانی بووبوووە ئاشەوان بەرداشی چاکتر بێران دەکرد و ئاردیکی ورد و باشتتری بۆ خەلک دەهاری، رۆژیکیان بەفەرمانی خانۆ گەلی زەلام بەکۆمەکی عەقەدیەو هاتن و ئاشەکەیان قایم و چەسپتر کرد.

بەو هەوا خۆشە، لەوان رۆژاندا هەر لە سببانیووە تا ئیوارێ قەلە پێ بوو لە خەلک، هاتوچۆکەران سەرگەرمی سەودا و مامەلە بوون، دووکانداران بانگیان دەکرد: «وەرن برا وەرن، وەرن کاکە وەرن، مالی چاک و هەرزان بکرن»...

بازاری قەلە پێ بوو لە خەلک: لە دەشتەکی و کۆچەر، لە ئازربایجانی و لە خەلکی وانی، لە خەلکی ولاتی ئاسۆریان و لە خەلکی زۆر ناوچەیی دیکەش. هیندیک شەمکیان هینابوو دەیانفروشت هیندی هاتبوون شەمکیان دەکری و بۆ دەرتیان دەبرد. ئیدی بازار جمەیی دەهات. دیاربوو خەلکی چیاکانی کوردستان لە سەرما و سۆلەیی زستانی رزگاریان بووبوو، هەموو دلخۆش و ئاسوووە بوون. کریاران دەستیان لە نیو دەستی دووکانداران دەنا و پاش هەندی دەست پاتەکاندن نرخیان لە مالی فروتەنی دەنا، بەلام دووکانداران لەو نرخەیی گوتبوویان نەدەهاتنە خوارێ و پوولیکیان لێ دانەدەسکاند...

بازاری قەلە قاهووخانەیی خۆش خۆشی تیدا بوون. لەو رۆژە خۆشانەدا تەختیان لە ژێر سێبەری دار و درەختان دادەنا و قاهوویان بۆ خەلک دەگێرا،

ردین سپی و پیرهمیگردان دههاتنه قاوهخانهکان و بهدهم قاوه فریکردنهوه سهربهوردی رۆژگارانی رابردوویان دهگتیراوه. پیرهمیردیتکیان تیدابوو، کهمی پشت کۆم، کوپره برینیکی بهسه برۆی چهپهوه بوو. هەر که دههاته دوو، جار جار چاوی دهقوچاندن و ههلی دینان، کوپره برینهکهی سهر برۆشی دادهخرا و دهکراوه. نیوهی گوپی چهپیشی نه مابوو! برینهکه نیشانهی ئهوه بوو که ئه پیره کۆنه ساله بهرانبه بهداگیرکه رانی خاکی کوردان زۆری رۆژگاری چهتوون و ناله بار دیون، ناوی ئهسکه ندهر بوو، بهلام پتیمان دهگوت ئیسکۆ. پیره، فینجانیک قاوهی فرکرد، ئهوجا چۆکی دادا، گوتی:

ئهم داستانهی بۆ دهگتیرمهوه له میژه رووی داوه، ئهوه دهمی هیتشتا ساویلکه بووم، بهلام لاویکی کهتهی بهخۆوه بووم. بهری سمیلم، وهک دهلین تازه ختهی دابوو. سالیکم له نیو عهشیرهتی خالیدیاندا بهخولامی ماله مراد بهگی بردبووه سهر، مراد بهگی ئاغام لهگهڵ عهشیرهتی مللادا دوژمن بوون. چهند سال بوو بهسه و گوپلاکی یهکیاندا هدا و ههمیشه شه رمان بوو: پیامان لیک دهکوشتن، یه کدیمان تالان و برۆ دهکرد. والی (دیار به کرێ) ش قهتی دریغی له کۆمه ککردن و یارمهتیدانی بهگی عهشیرهتی مللانه دهکرد. دهیانگوت گۆیا چهکیشیان ده داتی.

جا والی چ دهر بهست بوو به تهنگی چیهوه دههات، ئهوه دهیگوت: «خودای دهکرد کورد ئاسه واری یهکیان دهبرییهوه، خیری ئیمه له وه دایه!» بهلام عهشیرهتی مللا هیچ کاتی دهرۆستمان نه دههاتن و ههر ئیمه ئهوانمان دهبه زاند. جارتیکیان بلاو بووهوه که پادشای تورک، چهند ههزار کهسیکی به سه رکاری شوکری پاشای ناردووه، کوردستانی داگیرکا. ئهم خه بهره گورجی له نیو کوردان بلاو بووهوه، ته نانهت ئیمهش بیستمان. عهشیرهتهکانی سهر ریگای شوکری پادشای هه موو خۆیان کۆک و ته یار کردبوو که ریگا له دوژمنی داگیرکه ر بگرن، بهلام شوکری پاشا کاتی گه یشته گوندهکانی سهر ریگای، هه موویانی بهر تۆپان دا و به جارێ وێران و خاپووری کردن. راسته به ینمان له گهڵ عهشیرهتی مللادا خۆش نه بوو، بهلام هه رکه بیستیان تورک

به سهر كورداندا ددهن، ئهوانيش خويان كوكردهوه و له داگيركهران راپهريان و دهستيان دا چهكي.

بهگي وان پهيكی خوی نارده کن مراد بهگی مه، گوتی:

- ئيتير رۆژي خيرهته، با بهس والي ديار بهكري بهيهكماندا دا؛ پتويسته دهستی يهك بگرين و فزان باويينه دوژمن. ههواليكي ديكه بلاويوهوه كه گویا شوكری پاشا گونده كوردنشينه شهړنهكهر و يتلايهنهكاني سهر ريگاش بهر توپان دهدا و ژن و مندال و پير و پهككهوتهش دهكوژي و ههرچي كيژي جوان و ژني لاويشه بهديليان دهگري. رۆژتيكيان بهگي ئيمه و بهگي عهشيرهتي ملا تووشي يهك هاتن، ههرتكيان بهپتي رپويهسمي باب و باپيران بهآينيان بهيهك دا بهگژ شوكری پاشادا بچن، نههتلن پي باويته نيشتماني ئيمه. بهرهی ههردوو عهشيرهتهكesh گوره و بچووك بهآينهكيان پهسند كرد.

عهشيرهتي ملا له دياربهكروه نيزيك بوون، ههرچي ئيمه بووين تهواوي دوور بووين. ههركه پهيكی عهشيرهتي ملا پهيامي هينا كه شوكری پاشا گهيشتووته سهر سنوورئ، ئيدي گورجي به هاواريانهوه چووين، بهلام مراد بهگ خوي لهگهلماندا نههات، زورق بهگي برا بچوكي له جياتي خوي ههناارد. بويزي و گهړناسيي زورق بهگ له نيو كورداندا له ميژبوو ناوبانگي دهركردبوو، وهبيرم دي، زورق بهگ جار جار بهلاوي وهكو مهماناني دهگوت: «شهړكه ويرا ي بويزي و ميړخاسي دهبي له شهړدا فيل و دههؤ و تهلهكesh بزاني، دهنه پياو تهنيا بهكهلهميړدي ناتواني دوژمني خوي ژيرخا».

من خوم لهم شهړدا بووم، زورق بهگ له پيشان چهند هيرشيكي توند و كتوپري برنده سهر، نهوجا بهفيل كشاوه، كه گویا شكاهه و ههلدي. شوكری پاشاش به لهشكري گوره و گرانييهوه وهدومان كهوت، بهلام كه گهيشته چياكاني مه، ئيمه له لايهكهوه و عهشيرهتي ملا له لايهكي ديكهوه دامان پلؤستن، تا قيرمان كردن، داخي چهند سالهي دلي خومانمان پي رشتن، جا ههر لهو كاتهوه ئهمنيش كهوتمه نيو كوّمهلي سوارهي توركهوه و لهگهليان بهشه هاتم، دووم لي كوشتن، بهلام بهكي شيريكی داوهشانده، سهرم

بەپەرىنى، منىش مەتالەكەم دايە بەرى، شىر لە مەتال تراز، لە گويم كەوت و پەراندى. منىش نەمكردە نامەردى گورج ھاتمە دەست و شىرەكەم لە دليدا نوقم كرد، كوشتەم و ھەلەتم. ئەو زەمانە زەمانى كەلەمپردان بوو، نەك گالتە، ئەو جۆرە كەلەمپردانە كوان ئىستا؟ ئىدى شوكرى پاشاش بەرھەدوا ھەلەت، رۆيشت، بېراى بېراى نەگەراوھ.

لەو رۆژە خۆشەدا خورشىدى بازارباشى سوارى ئەسپەكەى بووبوو و چەند ياساوتىكى وەدوى خۆى دابوو، بازار و كووچە و كۆلانى نيو قەلای بەسەر دەكردەوھ. دووكانداران كە ديتيان، گوتيان: «دەك بە خىر نەيىت، ئاخۆ ديسان چ بلى؟» بازار باشى فەرمانى بە ھەموو دووكاندار و خاوەن خان و شوپىنانى ديكە دا، گوتى:

ئەمن دوو رۆژ لەمەوپىش پىم نەگوتن: «ئىتر بەھارە و گەرمە، دەبى جۆگەى پىش دووكان و خانەكانتان پاك كەنەوھ، يانى چى ھەر وەكو خۆيەتى؟ سبەينى دەگەرىتمەوھ خوام لەو خوايە پاك نەكرابنەوھ. سا سوپىند بەچى يەكى سزايەكى گرانتان بەدەم. پاشان نەلین لە خۆپايى سزاي داین. بازارباشى ئەم فەرمانەى بەدەنگىكى وا بەرز گوت خەلكى گوزەرەكانى ديكەش گوتيان لى بى. ئەنجا بەرەو كارگەكان رۆيى. ئەم كارگەنە بەرەو لای شورەى قەلاوھ لە سەرەوى بازارى بينانرابوون. ئەمانەش تەنيا جىگای كارگە نەبوون، بەلكو وەستاژن و مندالانىشىيان تىدا دەژيان. ھەريەك لەپىش كارگەى خۆيدا زنجىكى دروست كردبوو، لەگەل مال و مندالەكەى تىدا دەژيا. ئەم كارگەنە وا دروست كرابوون، ئەگەر پياو بۆ بازار ھاتبا دەبوو بە بەردەمياندا تى پەريبا. چونكە لە كارگەكان بەولاوھ ئىدى شورەبوو پياو نەيدەتوانى لە شوپىنىكى ديكەوھ رەت بى. كارگەكان دوو ريزى ئەمبەر و ئەوبەر بوون و شەقامىكيان لە بەيندا بوو. لە بەر دەرگای ھەموو كارگەيەكدا سەكۆيەكى تەختەدار ھەبوو، ھەر بەرھەمىك لەو كارگەنەدا دروست دەكران، يا دەرخانە سەر ئەم سەكوانە يا بەداردا دەكران. چا چ لەو كارگەنەدا دروست نەدەكرا؟ كارگە ھەبوو، پاوھنى ئەسپ، نالى ئەسپ، ئى گوپدريژ و ئىستر و گای تىدا دروست دەكرا،

کارگه هه‌بوو ده‌فر و ئامانی مس، سه‌تلی گه‌وره، مه‌نجه‌ل، ته‌شتی هه‌ویر، که‌وچک، سینی، له‌نگه‌ری، مسینه و لولیتنه و شتی دیکه‌یان تیتدا دروست ده‌کران و دوايه به‌قه‌لایي سپی ده‌کرانه‌وه و له‌به‌ر هه‌تاو داده‌نران، چریسکه چریسک ده‌چریسکانه‌وه. کارگه‌ی دی هه‌بوون چه‌کیان تیتدا ساز ده‌کردن: له خه‌نجه‌ر، له شیر، له مه‌تالی پۆلا، له سه‌ره‌نیزه‌ی سی پالوو، له زرئ، له سه‌رکۆم و کلاو‌خوود و شتی دیکه. کارگه‌ی واش هه‌بوون زینی نه‌خشرایوی بال‌کداری چاک و نه‌خشین و جوانی وای تیتدا دروست ده‌کران ئه‌گه‌ر سوار بۆ ریتگای دوریش بچووبا و مانگیکیش له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی دانه‌به‌زیبا وه‌ره‌ز نه‌ده‌بوو، هه‌روه‌ها ئاو‌زنه‌نگی، لغاوی ئه‌سپ، ره‌شمه‌ی په‌ره‌نگدار و چاک، کۆپانی گویدرئیز، ئی هیتستر و جل و جیازی و شیریشی تیتدا دروست ده‌کران.

هه‌موو به‌یانیه‌ک تاریک و روون، پیتش ئه‌وه‌ی شار له خه‌ربه‌ی خه‌وی به‌ره‌به‌یان وه‌خه‌به‌ر بیت، دووکه‌لی کارگه‌کان بل‌ند ده‌بووه‌وه و شاگردان پاش ئه‌وه‌ی دهمه‌کانیان به‌کووره‌کانه‌وه ده‌چه‌سپاند و به‌ئانگه‌ری خه‌لووز گه‌رمیان ده‌کردن، ده‌بوا ماوه‌یه‌کی زۆر بیانده‌ماندایه، تا پارچه ئاسنه‌کان باش جۆش بخۆن و نه‌رم ببه‌وه و بتوانرئ وه‌به‌ر چه‌کوش بدرین و شمه‌کی فرۆته‌نییان لی دروست بکریت.

له‌به‌ره‌ئوه هه‌موو کارگه‌کان له‌پیش بازار و دووکان و خانه‌کاندا ده‌کرانه‌وه و له‌سه‌بانی زووه‌وه ئیدی کار بی وچان به‌گه‌رمی ده‌ستی پی ده‌کرد. له کارگه بچووه‌که‌کاندا هه‌ر دوو سی کارگه‌ر کاریان ده‌کرد، به‌لام کارگه‌ی واش هه‌بوون، جگه له وه‌ستای خۆی، هه‌شت، نو، ده کارگه‌ر و شاگرد کاریان تیتدا ده‌کردن. پیاو که ده‌ینۆرییه ره‌نگی کارگه‌ره‌کان دهموچاویان له ته‌نی و هیتسان ره‌ش ده‌چووه‌وه، چونکه هه‌میشه له‌به‌ر ئاگر و دووکه‌لی و ته‌نیدا بوون...

که‌سانیک که ده‌هاتنه ئیو ئه‌م کارگانه و هیتشتا له کار رانه‌هاتبوون، له‌به‌ر ته‌ق و هۆری چه‌کوش و ئاورینگ و پریشکی ئاگر؛ که به چوارنکالاندا په‌رت و

بلاو دهبوووه، وهرهز دهبوون...

ئهم کارگانه بهزۆری ئی کوردی سلیمانی^۱ و دیاربهکر و شام و جیگهکانی دیکه بوون، بهلام کارگهری عهرب و ئهرمه‌نیشیان له‌گه‌ڵ بوون.

کاتێ خورشیدی بازارباشی گه‌راوه، دیتی له‌ نیو بازار، هه‌شتا خوله‌میشیکی زۆر له‌ به‌رده‌م کارگه‌کاندا که له‌ زستانێرا هه‌ر مایوون، که‌له‌که بوو. تووره بوو، دهستی به‌قیژه- قیژی کرد، گوتی:

-ئهمن چهند جارتان پێ بلیم، گوزهر و به‌رده‌می کارگه‌کانتان پاک بکه‌نه‌وه؟ تاکه‌ی لیتان بیده‌نگ بم...

بازارباشی هه‌لی کوتایه سه‌ر یه‌کیان و به‌ر قامچیانی دا و له‌ یاساوانی راخوری: «بیگرن، بۆ دیوه‌خانی بیتن»...

راسته‌ شاری قه‌لای دمدم وه‌کو شاره‌ که‌وناراکانی سه‌رده‌مانی پێشوو هه‌ینه‌ گه‌وره و فره‌وان نه‌بوو، به‌لام ئه‌میش ببوو به‌ شاریکی زۆر چاک و چت خه‌یال کردبا تیدا وه‌چه‌نگ ده‌که‌وت. سه‌ره‌رای هه‌ندێ که‌ له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی دوروبه‌ریه‌وه کړیار و فرۆشیار روویان تێ ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌ وڵاته‌ دورده‌سته‌کانیشرا بازگانی بۆ ده‌هاتن و کوتالی خۆیان ده‌کړی و ده‌گه‌رانه‌وه. له‌ شاردا گه‌لی گوزهر و شاری هه‌بوون، جگه‌ له‌ دوو بازار مه‌یدانکی ئاژه‌لیشی تیدا بوو. له‌ مه‌یدانیدا په‌ز و وڵسات و ئه‌سپ و ماینی که‌حیله‌ی کورده‌واری ده‌فرۆشران. خه‌لک له‌ هه‌نده‌رانرا ده‌هاتن ئه‌سپی که‌حیله‌ی کوردییان ده‌کړی. کړیاران که‌ له‌ بابته‌ و جۆر و په‌سه‌نی ئه‌سپی کوردی ده‌وان، ده‌یانگوت:

- ئه‌سپی که‌حیله‌ی کوردی گۆییان کورت و مقه‌ستییه، سمیان خشت و خره‌، سنگیان ده‌ره‌ریو و پانه‌، سه‌ریان بچوکه‌، ئه‌ستویان قه‌فه، باریک و زوران، ورگن و ته‌پ نین، پیت وایه‌ که‌م ئالیکن. به‌لام ده‌توانن چهند رۆژ به‌رگه‌ بگرن. رێگای چه‌گلاوی و به‌رده‌لان و ره‌قه‌ن، چیا و هه‌لدیر، گه‌لی و

۱ سلیمانی ئه‌وده‌م نه‌بوو. تۆ بلتی هۆزی سلیمانی مه‌به‌ست نه‌بی؟

که ندال، بۆ ئه سپی که حیلە ی کوردی وه کو یه کن، هیچ جوړه گیانله بهریکی پتیرۆ له بهر بازیان رزگاری نابێ، ههتا کارمامزیش. فره وشیار و زرنگن، ترووک و سرکن، سواری خوڤیان دهپاریزن... هه ر بۆیه ش خه لک له هه موو چوار نکالی دنیاوه دین و به هه ر نرخیک بێ دهیانکرن...

له شار گه لێ دووکانی جوړاوجۆر هه بوون، له دووکانی عه تار و وردهفرۆشان، متومووروو و زهنگیانه و دوگمه و کوژهکه و دهرزی و دزهوو، کشتهک و قهیتانی رهنگاورهنگ و قۆچکه و مینهکه و کلاو و دستهسپ و تول و شالی ئاوریشم و کرمهک و تهوقی کهردن و گه لێ شتی دیکه هه بوون. دووکانی کالا و قوماش فرۆشان هه بوون. جا کالا و قوماشی چ ولاتیک له م شاره نه بوو؟ بگره له شالی کشمیرت، له ئاوریشمی هندستانت، له قه نهوزی ئهفغانستان و له چۆغه ی ئیرانت، له قه دیفه ی بهسرهت و له چیتی فه رهنگت، ئه مانه گشت هه بوون. ریزێ له کارگه کان رهنگریژ بوون، بهن و ریسمانی فه رش و قالیچه و مافوور و رایه خ و به رپه و گازر خورج و تیر و بووزه له و چارۆکه ی کۆلی ژنان و زۆر شتی دیکه یان رهنگ ده کرد. جا چی دیکه نه بوو؟ دووکانی ئازووقه و دانه ویله فرۆتنیش هه بوو: له و دووکانه دا گهنم و جو، گارس، گهنمه شامی، نوک، نیسک و دانه ویله ی دیکه دهفرۆشران... له شار گه لێ چیشتهخانه ی خوڤ هه بوون: له چیشتهخانان له سبه هینپرا تا ئیوارێ له سه ر ئاگری ره ژێ ئه وه هه ر چیشته جۆر جوړ بوو و لێ دهنران. پیاو که به پیش ده می وان چیشتهخاناندا تێ ده په ری به بۆن و به رامه ی خوڤ مه ست ده بوو و ئه گه ر برسیشی نه بایه ئیشته یای ده چونیی: قاورمه، یاپراخ، قلیانی سه رسیل، تاسکه بابی، شیش که باب، رشته و ساوار، گوشت و برنج، ناوساجی، شلکینه، که شکهک، په لووله و چیشته دیکه ئه وانه هه موو هه بوون. چیشتهخانان هه میسه پرپوون له بازرگانان، دووکانداران، سه رهک عیل و خاوهن خان و کاروانچی و قه تارچییان که بۆ مال فرۆشتن هاتبوونه قه لایی. هی واش هه بوون خوڤیان نه ده چونه چیشتهخانان، ئه وانه ده وله مه ندی گه وره ی شار بوون و خاوهن عه مباری پر شمه کی تایبه تی بوون و مالیان به تۆمه ری

دهكړی و به تۆمه ریش دهیانفرۆته وه.

خاوهن چیشته خانان تاشت و فراوین و شیویان به سه رکاراندا بۆ ده نارنده جیی خۆیان و جاروباریش خواردنیان به تایبه تی بۆ راده سپاردن و به و جوړه خوارندنه بیان ده گوت: «خواردنی راسپارده و دلخاوان». چگه له وانه چیشته خانه ی ده ست کورتانیش هه بوون: سه روپی بزن و مه ر و جوانه گاه، وه کو ده لاین ورده پزور و پرزۆله و قاوومه ی رتوی و سی و جگه ر و پلاوی هه رزن و سی راو و زۆر شتی دیکه بیان تیدا دروست ده کاردن. ئه وان چیشته خانان هه میسه له خه لکی هه ژار و لات ژاوه بیان ده هات، هه ندیکیان خیر و خۆشیی شاری قه لایان بیستبوو، له هه نده رانرا هاتبوون، ئی واشیان تیدابوون له ترسی خنکاندن و زولم و زۆری شای ئیران و پادشای رۆمت به هه زار کوله مه رگی گه یشتبوونه وئ و رزگار ببوون. پیاوی زانا و خوینده وار و وشیار و تیگه یشتوووشیان ده نیودا هه بوون.

له سای ده سه لاتنی خانۆ که سه نه یده توانی- له هه ر تیره یه که با- زۆر له که سیکی دیکه بکا ...

پیاوی وا هه بوون ده چونه لیڤه وار و جهنگه لستانان داریان ده بری و به کوئل ده یانگویتزه وه بازارچ و ده یانفرۆشتن، یا هه ر له لیڤه واراندا ده یانسووتاند و ده یانکرده ره ژی و ده یانگویتزه وه شاری و به کارگه کانیان ده فرۆشت، به چیشته خانه و مالانیان ده فرۆشت. هه ندیکیشیان ببوونه ئاوکیش و به کونده ئاویان به مالاندا به پاره ده به شییه وه، هه ندیکیشیان له نیو بازار هه مبالاییان ده کرد و به دلکی شناد و رهحه ته وه نانیان بۆ خۆیان په یدا ده کرد. زۆر چاکیش ریزیان له یاسا و رتوره سمی شاری قه لای دمدم دنا و هه ستیان به هه ر که سیکی غه بیان و ناپاک کردبا ده سه به جی خه به ریان به دیوه خانی خانۆ ددا و ده یانگرت.

چیشته خانه کان هه میسه پی له هه ژار و ده رۆزه که ر و ده رویش بوون. نانه واخانه یه کی زۆر له شار هه بوون، تیری سه ر ساج، له واشه ی ته ندوور، بۆکۆن، کولیره ته فتوون، کولیچه و گالگالیی کاده، هه لوا، زلوییا و زۆر شتی

دیکه‌ی جۆراوجۆریان تیدا دروست ده‌کران. ناو به‌ناو شاگردی کارگه‌کان به‌په‌له ده‌هاتنه نانه‌واخانه‌کان، له‌واشه‌یه‌کی گه‌رم و گورپان به‌یه‌ک دوو قورۆش ده‌کری، هیند به‌له‌زهت هه‌لیان ده‌لرفاند هه‌ر ده‌تگوت نایجیون، ئه‌وجا، پاشان به‌ده‌م له‌واشه هه‌للرفاندنه‌وه ده‌گه‌رانه‌وه کارگه‌کان...

خورشید له‌گوزه‌ری کارگه‌کانرا به‌ره‌و مائی مووسا هات، مائی مووسا چیشته‌خانه‌یه‌کی دوو نه‌ۆمی گه‌وره و هه‌راوی به‌رانبه‌ر بوو. ئی کوردیکی خه‌لکی جزیر و بۆتانی بوو، ناوی به‌در بوو، که خورشیدی به‌سواری له‌پیش ده‌رگه‌ی چیشته‌خانه‌که‌ی دیت وه‌ستاوه، ده‌سته‌خۆ وه‌ده‌رکه‌وت و ئیکلامی بۆ کیشا، گوتی:

– فەرموو، قوربان، هه‌ر ئیستا له‌قلیانی برژاندنێی سه‌رساج بوویمه‌وه گۆشته‌که‌ گۆشتی کاوری یه‌ک ساڵه‌یه، ئه‌گه‌رچی ده‌شزانم کاروبارت هینده زۆره‌ ناپه‌رژئیه سه‌ر هیچی دیکه و ناتوانی لیره‌گیر بی. بازارپاشی سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که کۆمه‌لێک ژیه‌مۆ و خاکه و سه‌ره بزوتک و خوین و خور و گۆتاوه‌رۆی می‌ش تێ و پرووکاوی له‌به‌ر چیشته‌خانه‌که‌یدا دیت، به‌لام مته‌قی نه‌کرد، له‌ئه‌سپێ په‌یا بوو و یاساوان ئه‌سیان به‌داریکه‌وه به‌سته‌وه، چوونه ژووری دانیشتن. پاش ئه‌وه‌ی تیروپریان قلیانی سه‌رسێل خوارد و سه‌ر و جامیان شه‌ربه‌تی شیرین به‌سه‌ردا خواردوه، دیسان سواربوونه‌وه و به‌بێ: «به‌زیاد بێ، خوا نه‌یبری و مائناوایی کردن» تیان ته‌قاند و رویشتن.

خورشیدی بازارپاشی پاش ئه‌وه‌ی که له‌م سه‌ر تا ئه‌و سه‌ری نیو شار گه‌را، هه‌تا به‌ر ده‌رگای ئه‌شکه‌وتیک، که تۆپیان تیدا دروست ده‌کرد، وه‌ستا. خانق وه‌ستایه‌کی پسپۆر و شاره‌زای فه‌له‌ی له‌ (وان) ئیرا هینابوو، ناوی خاچۆ بوو، له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا تۆپی بۆ دروست ده‌کرد. ئه‌شکه‌وته‌که‌ قه‌ده‌غه‌کراوو، بێ ئیزن خواستن، خورشید نه‌بێ، ئیدی که‌سی دی پێ نه‌ده‌درابچتێ. بازارپاشی که‌ گه‌یشته به‌رده‌رگای ئه‌شکه‌وت دابه‌زی و ئه‌سپه‌که‌ی له‌گه‌ل خولامه‌کانیدا له‌ به‌رده‌رگا به‌جێ هیشته و به‌ته‌نیا چوو بۆ ئه‌شکه‌وتی. چهند پاسه‌وان و کیشکچییه‌ک که به‌رده‌وام له‌پیش ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ کیشکیان

دهگرت، دهیانزانی که ریگا ته نیا بۆ خورشید به ره لایه، ئیزنیان دا. خاچۆ
هر له دوروهوه که چاوی به خورشید کهوت، به ره وپیری هات، گوئی:
- وهی به سه رچاوان هاتی، کاکه خورشید، ئه مرئ... خزمه تی... فرموو
بلی...

- زالم ئه مر دهکات خاچۆ گیان، من ئه مر به سه ر تۆدا ناکه م، به لام دوینی
خانۆ رای سپاردم که بیمه کن جه نابت لیت بپرسم چه ندت ئاسن پتویسته بۆ
کار تا بنترین بۆت بکړین؟

خاچۆ پیاویتی زۆر ئاقل و بلیمهت بوو، کاروباری خۆی به ژیری و
ریکوپیکی جیبه جی دهکرد، سرپی خۆی له کن هه موو که سی نه ده درکاند.
هه ندی راما ئه وجا گوئی:

- «من بۆ خۆم کاریکی گرنگ به خانویه، له پاشان خۆم به تایبه تی ده چه مه
خزمه تی و عه رزی ده که م، که چه ندم ئاسن پتویسته...»

خورشیدی بازارباشی سوار بووه وه و به ره وه درگای موسل رویشته، جارئ
نه که بیه وه به ره درگای دهنگی زهنگولهی کاروانی بازرگانانی به رگوئ کهوت،
هه ناسه ی له بهر خۆی بری، که گوئی راهیشت دهنگی زهنگولهی وشتران بوو،
ئیدی له خۆشیان هه ر هینده نه بوو که شکه نه یگرئ، چونکه خانۆ، هه رچه نده
خه رج و باج و گو مرگ نه ستاندنی له بازرگانانی بیانی قه دهغه کردبوو،
نه یده هیشت کهس له سنووری یا له نیزیکی ولاتی ئه و کاری به سه ر
بازرگانانه وه بی و هه میشه به سه ره به سستی سه ودا و مامه له ی کرین و فرۆتنی
خۆیان ده کرد، به لام خورشید دیاری و به رتیلی خۆی هه ر وه ره ده گرت! بۆیه
کاروان له هه موو لایه که وه رووی ده قه لای دمدمی ده کرد و بازرگانان
به کاوه خۆ چیان و یستبا ده یانفرۆشت و چیشیان پتویستبا ده یانکری، ئیدی
له بهر هه ندئ، بازار هه میشه پری کوتال و شمه کی فرۆته نی بوو و چت گوتبا
دهس ده که وت. بگره له شاره کانی هیندستان پیرا، له ئه فغانستانه وه، له
شام پیرا، له حه له بپیرا، له ئه سه ته مبول و رۆمی و ئیران پیرا روویان تی ده کرد،

خورشیدی بازارباشی به‌دزیی خانووه بی دهسکهوت نه‌ده‌بوو، هر بۆیه‌ش بوو، دلّی به‌دهنگی زهنگولان خووش ده‌بوو. بازارباشی به‌رهو درگا وهسه‌له‌ف کهوت.

کاتی دهگه‌ل خولامان له شووره‌ی قه‌لا رهت بوو، روانیی کاروانه وشتریک به ده قه‌تار وشتروهه وه‌ستاوه و گه‌وره‌ی کاروانیش له‌گه‌ل سه‌روکی درگه‌وانان قسه ده‌کا. گه‌وره‌ی کاروان سواری وشتریکی گه‌ردن رهش بووبوو، دینتیکی دیری به‌ردابووه‌وه، وریه‌یه‌کی سپیی له‌به‌ردابوو، چه‌فته‌یه‌کی سپیی به‌رین و عه‌گالکی ره‌شی به‌سه‌روهه بوو، چه‌فته‌که‌ی هیند هه‌راو بوو شوور بووبووه‌وه و نیشته‌بووه سه‌ر شانی. قه‌نده‌یه‌کی دیری سه‌رزی به‌دهسته‌وه بوو، قه‌نده‌ی ده‌کیشا.

خولام و دوونارۆی وشته‌کانی هه‌موو به‌چه‌که‌وه له ده‌وری وه‌ستا‌بوون، وا پی ده‌چوو بازگانباشی زمانی کوردیی نه‌ده‌زانی، وه‌رگیتی هه‌بوو، چیی ویستبا به وه‌رگیتی ده‌گوت، ئه‌ویش بۆ سه‌روک درگه‌وانی وه‌رده‌گیرا سه‌ر زمانی کوردی. خورشید له بازگانباشی چوو پێشی، سلّوی کرد، گوتی:

– مه‌رحه‌با

بازگانباشی سلّوی ئه‌ستانده‌وه. خورشید عاره‌بیی چاک نه‌ده‌زانی، به‌لام چه‌ند سال بوو، بازارباشی بوو، هه‌ندی سه‌ری لی درده‌چوو، بازگانباشی پی وابوو ئه‌وه‌ی سلّوی لی کرد عاره‌بی ده‌زانی، بۆیه‌ رووی له وه‌رگیتی کرد و ده‌ستی به‌قسان کرد، وه‌رگیتیش گورجی وه‌ری گیترا سه‌ر زمانی کوردی، گوتی:

– بازگانباشی ده‌لی ئه‌مه کاروانی شامپییه، ئه‌من ناوم (ئین به‌توتته)یه^۲ له‌میژه‌ ناوبانگی قه‌لا‌ی دمدم له بازگانان بیستوهه.

بۆیان گیتراومه‌وه که خانۆی له‌پ زێرین پیاویکی ماقوول و به‌به‌زه و بازگان په‌روه‌ره. ئه‌وه‌یه‌که‌م سه‌فه‌رمه بۆ ئیره. بزائم مال ئیره به‌بره‌وه،

^۲ ئین به‌توتته: پیم وایه نابئی ئین به‌توتته‌ی جیهانگه‌ری مه‌به‌ست بی!

ئیدی کاروانم ھەمیشە بەرپۆھ دەبی.

خورشید بەزەردەخەنەو، گوتی:

– بە بازرگانباشی بلی بەخیربیتی، بەسەرچاوان. فەرموو چی مائی
بازرگانیت ھەن لە بازاری قەلایەیی باوی، بزانه چەند زوو دەفرۆشرین. بازاری
قەلایەیی ھەمیشە لە خەلکان ژاوەی دی، لێرە نەک ھەر کورد بەلکە ئاسۆری و
فەلە، ئازربایجانیشی لێن. ھەر وردە و مۆردەییەکی لە ھەندەرانرا بی جیبەجی
دەفرۆشرین و چی نامینتەو...

خورشید ھەند بە لەبزیکی شیرین و خۆش لەگەڵ بازرگانباشی دەوا کابرا
واقی ورمابوو، لە خورشید رامابوو، لە دلی خۆیدا دەیگوت ھەبی و نەبی ئەمە
خانۆی لەپ زێرینە، دیسان پووی کردە وەرگێر، بە عارەبی تی ھەلچووو،
وەرگێر بۆی وەرگێرا سەر زمانی کوردی، گوتی:

– بازرگانباشی دەلی: «ئەمن زۆر خۆشحالم کە بۆیەکم جار لە
بەردەرگای ئەو قەلایە گەورە ناودارەدا بەخزمەت میر خانۆی لەپ زێرین
دەگەم»...

خورشید گوتی:

«بە بازرگانباشی بلی، بیووری، من خانۆی لەپ زێرین نیم، ئەمن
بازارباشیم، بەلام وەکو ئەو فەرمووی، بەلی راستە، خانۆی لەپ زێرین زۆر
میوان پەرورە، بە تاییبەتی لەگەڵ کەسانیک کە بەدلی پاکەو دەتە
شارەکەمان».

بازرگانباشی کەمێ رەنگی گۆرا و لەو قسانەیی کردبووی مەیلە و
شەرمەزار بوو.

خورشید فەرمانی بە گەورەیی دەرگەوانان دا، کە بازرگانباشی بیەنە
بازار، بەلەدیکی لەگەڵ بخەن و ببیەنە خانی مۆسا دايمەزینن. ئەوجا
خۆشی دای قلاشت، پۆیی. خانی مۆسا تازە بینا نرابوو، خانیکی گەورە و
ھەراو و خۆش بوو. لە ھەموو لایەکەو چاوە چاوە بوو، ئەم چاوانەش

دەرگه‌یان به‌سه‌ر بازاردا دهرکراوه. که بازار دانه‌نرا بازارگانان پیوستیان به‌وه نه‌بوو شمه‌ک له‌خانه‌وه وه‌گویتنه نیو بازارپی، به‌لکو هر له دیوی بازارپرا دهرگای ئەم چاوه‌خانانه‌یان به‌سه‌ر بازاردا دهرکرده‌وه و ئیدی هر خۆی ده‌بوو به بازار...

کاروان هیشتا نه‌گه‌یشتبووه خانی، مووسا هر که دهنگی زه‌نگوله‌ی به‌رگوئ کوهت دهبه‌جی وهدهرکه‌وت، چوو به‌پیریانه‌وه. ئەو به‌له‌ده‌ی خورشید له‌گه‌ل بازارگانباشی خستبوو خیرا خۆی گه‌یاند مووسا، رای گه‌یاندی، گوتی:

- "هاپۆ مووسا، خورشید ئەم کاروانه‌ی بۆ کن جه‌نابت نارده‌وه، ده‌بی له‌خانه‌که‌ی خۆتدا شوینتیکی چاکی بۆ دابین که‌ی."

مووسا گوتی:

- «وه‌ی به‌سه‌رچاوان، جا داخواریکی له‌خورشیده‌وه بی کوو جیبه‌جی ناکه‌م». مووسا عه‌ره‌یی جوان ده‌زانی، له‌گه‌ل بازارگانباشیدا به‌عه‌ره‌بی ئاخواوت. بازارگانباشی له‌سه‌ره‌خۆ سی و چوار باسقه‌نده‌ی له‌ ملی وشتره‌که‌ی دا، گوتی:

- یخخ، یخخ، یخخ...

وشتره‌که‌ له‌پیشان چۆکی دادا، ئەوجا هه‌ردوو لاقی نوشتانده‌وه و یخی خوارد. بازارگانباشی دابه‌زی و سلّو و چاک و چۆنیان لیک کرد. مووسا وه‌پیش بازارگانباشی که‌وت، بردی چاوه‌خانیکی له‌چاوه‌خانان نیشان دا، بازارگانباشی که‌چاوی به‌چاوه‌خانێ که‌وت، وا هه‌راو و خۆش و به‌ته‌خته‌به‌ند و ره‌فت و ریکوپتیکه، گوتی:

«وه‌للا خانی وا مه‌گه‌ر هر له‌به‌غدایی هه‌بی. بگره‌ زۆر چاتریشه... بنۆرئ، بنۆرئ، هه‌تا وه‌جاغ و ئاشپه‌زخانه‌شی تیدایه»... بازارگانباشی وهدهرکه‌وت، فه‌رمانی به‌خولّامان دا بار و به‌سته‌هه‌موو راگویتنه نیو خانی. خولّامان له‌پیشدا وشتریان هینا هه‌وشی، یخیان دان، بوو به‌به‌ۆره‌ بۆری وشتر. ئەوجا

باریان کردهوه و شمهکیان گواستهوه نیو خان.

دهمهونیوروانی بوو، خورشید بهرهو مائی چوو، بهلام بهقهستی لهو کووچهوه رۆیی که مائی مهخسوودی لی بوو. که نیزیك بووهوه، دلبر له بهردهرگای مائی خوئیان خهریک بوو له بهر هتاوی رایهخ و فهرشیی ههلهخست و تۆز و خوئی زستانی لی دتهکاندن. چیژنی سهری سالی نیزیك بووبوهوه. دلبر ههند بهشهوق خهریک بوو، چ ئاگای له خورشید نهبوو، شوویکی بهدهستهوه بوو، قالیچه و مافوورانی پی دتهکاندن. خورشید که چاوی بهدلبری شوخ و بهدهو کهوت ئاگری له جهرگی بهربوو. دهستی برد قهدهری سمیله باریکه تنکهکهی بادا و کۆلۆسیی لهسهری کردهوه و یهک دوو بوژنی لیوههات... ها مانا دلبر گویت لی بی، به خولامانی گوت:

– ئهری ئهوه بوچی وهکو وشتت سوار بهسهر پشتی ئهسپهکانتانهوه لۆقه لۆقتانه! دهلیی نه له تیرههی بهرۆدارن و نه له جهنگاوهرانی خانوی لهپ زیرین! کوره خیراکه.

خورشید هیشتا باوی مابوو، زۆری ژن هینابوو، لهگهڵ ئهوهش سی ژنیشی ههبوون کهچی دلی چووبوه دلبری چاو و برۆ رهشیش، زۆر جار خهلی ناردهوه ماله مهخسوودی خوازینییی بۆ بکهن، پهیتا پهیتا دیاری و نیشانی بهنرخ و نایابی بۆ دهنارد، ههرچی له بازرگانانی وهچنگ دهکهوت له پیشدا بۆ ویی دهنارد. بهلام چهندی دهکرد دلی دلبری پی نهدهکردا و نهیدهتوانی باویشی وهتعهماحی خا. ههرچی بۆ دهنارد بهسهر خوازینییکه راندا دهرانهوه و بهناهومیدی دهگه رانهوه، باوی دهیگوت:

– کابرا سی ژنی هه، دلبر نادهمه سهه سی ههویان با بچی کچی دی بهپاره و بهرتیلان پهیدا کا.

بهراستی جا دلبر کچی زۆر جوان بوو، بهژنیکی ناسکۆلهی تهنکی سوکهییی ههبوو. دهموچاوی وهکو مانگی چاردهی، خر و خشت بوو. خالیکی، نزیکی خوبابی، بهروومهتی چهپهوه بوو. ههرچی چاوی بهگهردی

سپیی به فرینی، به کۆلمه‌ی ئالی وهک سپۆه لاسووره‌ی که وتبا شیت و شه‌یدای ده‌بوو، نهک خورشید بگره هه‌زاری وهک ئه‌وی ویلی کتو و بیابانان ده‌کرد. زۆر لای شوخ و شه‌نگی قه‌لا، گه‌لی کوره‌ی ماقوولی عه‌شیره‌تی به‌رۆداری^۲ به‌هه‌ویا بوون و خوازینییان ده‌کرد، به‌لام دابه‌ر دلی نه‌ده‌چوه که‌سیان و شووی پی نه‌ده‌کردن.

جگه له جوانی و شوخ و شه‌نگی، به‌گفتوگۆ، هیند دم و دووی شیرین بوو ده‌تگوت له‌به‌ره‌ی ئینسان نییه، هه‌ر ده‌تگوت کۆتره و ده‌گمی. چاوی به‌کل نه‌ده‌رشت، نه‌شاره‌زا سه‌یری کردبا و لپی وردباوه سه‌ت سویندی ده‌خوارد چاوی رشتووه! بیست و چوار که‌زیی درێژی به‌سه‌ر پشتدا شوڤر ده‌بوونه‌وه. بۆ جوانی چه‌ند پوه‌له که‌ ماسیه‌کی به‌قه‌یتانی سوور به‌که‌زییه‌وه به‌ستبوو، بۆ وه‌ی له‌ چاوه‌زار دووری، چه‌ند نووشته‌یه‌کیان له‌ کن مه‌لا بۆ له‌به‌ر قورئانی نووسیوه‌وه و ئه‌وانه‌شیان هه‌ر به‌که‌زییه‌وه به‌ستبوو. که‌مه‌ره‌به‌ندیکی زیوی زیرکفتی ده‌ که‌مه‌ر به‌ستبوو. تاسیکی زنجیرداری زیوی له‌سه‌ر بوو، به‌رچه‌نه‌ی، تۆقه‌ی گه‌ردنی، مت و مۆری و زه‌نگیانه و مه‌رجانی سنگیان داپۆشیبوو، لووته‌وانه‌یه‌کی زنجیرداری له‌ چه‌پرا، به‌که‌پۆوه بوو، زنجیره‌که‌ی به‌به‌ر سینگیدا شوڤر ده‌بووه‌وه. بازنه‌کانیشی هه‌ر زنجیردار بوون. جووتی پتلاوی وانیتی له‌ پتدا بوون.

دابه‌ر که‌ چاوی به‌ خورشید که‌وت. به‌رپۆره‌سمی باو و باپیران پووی لی وه‌رگێرا و پشتی تی کرد. به‌لام خورشید به‌قه‌ستی لی نی‌زیک بووه‌وه، گوتی:

– گیانه شیرینه‌که‌م، رووشم لی وه‌رگێری، ئه‌تۆ هه‌ر نی‌چیری خۆم و کابانی ماله‌ منی.

دابه‌ر ئه‌م قسانه‌ی خورشیدی زۆر پی ناخۆش بوو، ناچار په‌رده‌ی شه‌رمی هه‌لداوه و مه‌ردانه‌ به‌رپه‌رچی داوه، گوتی:

– تۆ به‌ ناره‌وا گومان ده‌به‌ی و به‌و ره‌نگه‌ بیر ده‌که‌یه‌وه. من نی‌چیری تۆ

^۲ به‌رۆدار: برادۆست. ئه‌و نیوه نه‌بیستراوه.

نیم، ئەتۆ سى نىچىرت وا له مالىن، چاومنۆرتن، بگەرتىهوه كنيان.
- چما پاروويكى زياتر بۆ پياو گوناھه، ئەدى قورئان مافى وهى بەمەمانان
نەداوه؟

- دەلىم بړۆ بەرپى خۆندا، من نىچىرى دەم و لەوسى شتى وهكو تۆ نيم.

- ساوهللا، بەپاره بى، يا بەزۆر هەر دەتهينم.

- پەنگە تۆ پىت وابى، هەر لەبەر وهى بازارباشيت دەتوانى بە هەموو جۆر
كچى خەلكى بەزۆر داگير بكەى. تۆ خۆت زۆر چاك دەزانى من چوار برام
هەن، وهك رىوى كەولت دەكەن، كابرانابى تۆزى ئاقلت بى.

دلبر لەم قسانە بۆوه و چوووه ژوورى.

بەلام با ئەوھش بلين كە دلبر لەمىژبوو دلى چوووبه شەبابى كورى عەدى،
چەند جارەن لە دەشت و دەرى لە كاتى حەسانەوهى ژير سىبەرى دار و
درەختان بەلينيان بەيەك دابوو و سوتنديان بۆ يەك خواردبوو كە بۆ يەك بن.
كوپ و كالاتى قەلاش هەموو دەبانزانى، دايك و باوى دلبريش پتيان زانيبوو
و دەرى ئەو دلدارىيەى واندانە دەوهوستان، چونكە لە لايەكى هەردووك
هاوتيرەى يەك بوون و لە لايەكى ديكەوه مەخسوودى باوكى دلبر و عەدى
باوى شەباب براى شيرى يەك بوون. وهختى دايكى مەخسوود دەمرى دايكى
عەدى بەشيرى خۆى مەخسوود بەختو دەكا. ئەم دووانە هەر لە مندالىرا
يەكديان خۆش دەويست، كەسى قسەيەكى كالى بەيەكيان گوتبا ئەوى
ديكەيان لەسەرى هەلى دەدايه و نەيدىشت بى پشتيوانى بەخۆيهوه بيىنى.
جگە لەوھش هەردووك لە پيناوى پاراستنى قەلا لە شەرىدا قال بووبوون و
برايتى خوينيشيان چەسپى بوو. مەخسوود و عەدى زۆر جارەن قسەيان لە
بارەى ئەو كور و كيژەوه كردبوو، هەردووكيان برياريان دابوو مەسەلەكە
بېرنەوه، هەر مابوو سەر هەندى كە پايىزى لە شايىيەكەى براى دلبرەى
بوونەوه خوازبينيكر بنيرىتە ماله مەخسوودى.

به‌شی دووهم

مزگه‌وت بیناکردن

قه‌لای دمدم مزگه‌وت‌تیکیشی لی بینا نرابوو، به‌لام چ مزگه‌وت، شتی وا جوان مه‌گه‌ر له شاری ئەسته‌مبوولی بینا نرابی. که له نژیارکردنی مزگه‌وتی بوونه‌وه و مناره بلنده‌که‌ی ته‌واو بوو، خانق‌وه‌سه‌ر مناره‌که‌وت، نه‌ک هه‌ر شاری قه‌لای، هه‌رچی به‌ست و گه‌لی و چیا و به‌نده‌نی ده‌رووبه‌رانیش بوون هه‌مووی لیوه‌ دیار بوون. خانق‌که‌هاته‌ خوارئ به‌وه‌ستای گوت:

– وه‌ستا نادر، له به‌رانبه‌ر ئەو هونه‌ره‌ ره‌نگینه‌تدا، شیاوی ئەوه‌ی چنگی زێر به‌تۆش پێشکه‌ش بکه‌م. به‌لام ده‌مه‌وئ چوار قولله‌ی بلندی وه‌ک مناره‌که‌شم له‌سه‌ر هه‌ر چوار گۆشه‌ی مزگه‌وتی بۆ دروست بکه‌ی. خۆت ده‌زانی شا‌عه‌باس شیعیه‌یه‌ و هه‌ز له‌مه‌ی سونی ناکا، بی وچان له‌شکرمان ده‌نیرێته‌ سه‌ر. ده‌مه‌وئ شه‌و و رۆژ چوار کێشکچی ده‌و قوللانه‌ دا‌بن له‌ کێهه‌ لاوه‌ دوژمن وه‌ده‌رکه‌وت گورجی ئاگادارمان بکه‌ن.

وه‌ستا نادر گوتی:

– قوربان منیش سونیم، ئەمر ده‌که‌ی، به‌سه‌رچاو، ده‌بی قولله‌ی وات بۆ دروست بکه‌م له‌ شاری به‌غدایی وێنه‌ی نه‌بی و هه‌ر چار نکالی قه‌لای لی‌پرا دیاربی.

ئیدی پایز بوو، قولینگ و ریشوۆله‌ و په‌ره‌سه‌یلکه‌ و ته‌ره‌وولی دیکه‌ به‌ره‌و گه‌رمینی ده‌فرین، به‌لام هه‌رچه‌ند پایز بوو، هه‌وا هیشتا خۆش بوو. به‌یانیه‌ک

ئاسمان سامال و شين بوو. ههتاو، له شارى قه لا نه بى كه پوژى درهنگ دهكه وتى، له هه موو زهويوزار و وارگان هه لاتبوو. ئه و به يانييه خه لكى قه لا له بهر گرم و هوژى چيا زوو وه خه بهر هاتبوون. كه پناغى قه لا يان لى دا له زور شوپنان ئاسه وارى كوڤيان ديه وه. گه ره بيت، وه ستاى قه لا گوتبووى: «وى دهچى ئه و خاكه زور له ميژتر ئاوه دان بووبى، به لام پهنگه بوومه له رزه خاپوورى كردي».

به ره به يانكى مه لا ره شيد وه سه ر مناره كه وت، به دهنك و ئاوازيكى به رز بانكى دا. مه لا ره شيد كه بانكى دها دهنكى له و چيا و كه ندا ل و به نده نانه و اى دهنك دها وه دهنگوت هه زار دهنك نهك دهنكى.

خه لكى بانگ و سه لا يان له دوورا دهبيست. گونده كانى دهووبه رى قه لا هه ره كه بانگيان بهر گوى دهكه وت دهستان به نوپزان دهكرد...

خانق چهنه خولامى له دوو بوون به ره و مزگه وت دههات. هه ركه نيژيك بووه وه خه لكه كه دريان دا و هه موو له لايه كه وه وه ستان، تا له پيشان خانق بچته ژوورئ.

عه شيره تى بهر و دار خانويان له كن پياويكى كه له ميتردى ئازا و راست و به به زه يى بوو، خوڤسيان دهويست. خانق چوو هه وشى مزگه وتى. له پيشان چوو سه ر كاريز كه بو نيو هه وشى مزگه وتيان لى دا بوو. چاو هه وزيكى زوريان له و كاريزه بو ده سنويژ هه لگرتن ساز كر دبوو. له سه ر را به خوره خور به ره و خوار دههات.

جينويژى خانق جياواز و تايه تى بوو.

مزگه وته كه دوو سال ده بوو بينا نرابوو، به لام هيشتا هه ر بى مه لا بوو، پيشنوويژى نه بوو، زور جارار ئاخوند دههاتنه كن خانق كه به بهر نوپزيان قه ببول كا، به لام رازى نه ده بوو. جاريكى ئاخونديك كه له ره لاره هات نيوى مه مه د على بوو، چروچاويكى سه يرى هه بوو. ره هيله و ته رزه ي به هارئ چون زهوى نه رم دهكوتى و قولكه قولكه ي دهكا ئاوله ش ئاواى له چروچاوى ئه م

کابرایه کردبوو. ردینی بر بر و تیسکی لیره و تیسکی لهوی بوو. ئاخوند ردینیان له خه نهی دهگرن، به لام ردینی ئەم کابرایه زۆر سه مه ره بوو، هرچی ده بیینی له بهر خو یه وه ده یگوت: «بیس میللا، ئەوه چیه؟» و پرووی لی وهرده گپرا و دهیدایه پرمه ی پیکه نینی، ئاخوند له خانق نیزیك بووه وه، بی سه لام و بی که لام، دهستی به فلته فلتن کرد، گوتی:

– ئەمن شا عه باس ناروومی. هاتووم بيم به ئاخوندی مزگه وته که تان.

خانق تیژ له ئاخوندی نۆری، گوتی:

– ئیره ولاتی کوردانه، شای ئیران چ کاری به سه ره ئەو ولاته وهیه و ئاخوندی له بۆچی بۆ دهنیری! چما نازانی ئیمه سونین و مه لای کوردمان دهوی نهک ئاخوندی عه جه مان. برۆ به لای کاری خو ته وه...

ئیدی بوو به پرمه پرمی پیکه نین، ئاخوند که زانیی خانق تووره بوو مته قی نه کرد، به ناسپایی خورجینه که ی هه لگرت و به بۆله بۆل لپی دا رۆیی.

به لام ئەو مه لایه ی که زۆر نه بوو له سه ره مناره بانگی دها و به رنو یژیی ده کرد، کورد بوو، له عه شیره تی موکری بوو. لاویکی سوورفل بوو. که نو یژ ته وا و بوو جه ماعت ئیدی به ره به ره له مزگه وتی و هه ره که وتن. له پر دوو سوار به پرتاو گه یینه بهر ده رگای مزگه وتی، سلوویان کرد و پرسییان:

– ئەری خانۆی له پ زترین لیره یه؟

جه ماعت گوتیان:

– به لی لیره یه، ویستا له مزگه وتی و هه ره ده که وی.

ئه سپیان ده که فدا شه لال بوون. وادیار بوو ئەم سوارانه له شو ینیکی دوورپا زۆر به په له هات بوون و په یکی خیر نه بوون؛ چونکه ئەو له ز و به هه له داوان هاتنه له وزه و توانا به ده ربوو؛ وی نه ده چوو، بۆ شه ر عکردنی هاتن. لاوه که ی پیشه وه بیان کۆلۆسیکی لوی له سه ره بوو، جامانه یه کی شیلانی تیوه پنچا بوو، ریشووه درژه کانی به سه ره شانیدا شو پو بوو نه وه. که داخه وت و سه ری دینا و ده برد، ریشوو و گولنگان ده هاتن و ده چوون و هینده ی دیکه شوخ و

شه‌نگی به سهر و سیمای ده‌به‌خشی. رمیکی گهو گهو به‌دهستی راسته‌وه بوو، قوتکه‌یه‌کی به‌سه‌روه بوو، ده‌گوت نیشانه‌ی تایه‌تییه و له‌بۆ جو‌یکردنه‌وه‌ی پایه و مه‌قامی جه‌نگاوه‌ران داندراوه؛ چونکه سه‌ره رمبی لاهه‌که‌ی دی ئەو قوتکه‌یه‌ی پی‌وه نه‌بوو. لاهه قایشی رمبی له زه‌نگوئی ده‌ره‌ینا، بری قاجی ماندووی به‌سه‌تته‌وه. شیریکی که‌وانی به‌قه‌دیدا کردبوو، کیلان‌که‌ی له بازنه زیوی گیرابوو، ده‌ستووشی هه‌ر زیو بوو، به‌لام زی‌کفت کرابوو، له‌به‌ر هه‌تاوئ ش‌ه‌وقی ده‌داوه و چریسکه چریسکی بوو. مه‌تالیکی خشت و خری ده‌سکردی شامی به‌شانی چه‌په‌وه بوو، قلفه‌که‌ی به‌داوه قه‌یتانی ره‌نگاوه‌نگ نه‌خشینرابوو و وئ ده‌چوو لایک به‌ده‌ست و په‌نجه‌ی خۆی ئەو داوانه‌ی به‌لد‌داو هۆندبیتته‌وه. زریه‌کی داودی له‌سه‌ر په‌سته‌کیرا له‌به‌ردا بوو، له سینگیرا تا ژیر ناوکی و هیندئ به‌ره‌خوارتریش، ناوشانیشی تا خوار پشتینه‌ی، بگره بری به‌ره‌خوارتریشی له زه‌بری دوژمن ده‌پاراست، زریی سه‌رشانی هیند درئ بوون، باسکیشی داده‌پوشین و زه‌ریان وئ نه‌ده‌که‌وتئ، ده‌مانچه‌یه‌کی به‌به‌ر پشتینه‌وه بوو، تاکی به‌ده‌روه بوو. ئەسه‌په‌که‌ی بۆره بوو. کئ ده‌یزانی چه‌ند رۆژه به‌په‌یه‌ی! وئ‌رای ئەوه‌ش هه‌ر نه‌ده‌سه‌روت و سمکۆلی ده‌کرد و هه‌ره‌ینده نه‌بوو جله‌وئی نه‌پسینئ و به‌و دیوی هه‌وشی مزگه‌وتیدا قه‌له‌مباز نه‌دا.

جه‌ماعه‌ت له مزگه‌وت وه‌ده‌رکه‌وتن و به‌په‌ژاره‌وه له لاهه و ئەسه‌په‌بۆر رامان. سواره‌که‌ی دیکه‌یان به‌رمب و شیر و مه‌تال و قه‌مه‌وه بوو، به‌لام له چه‌ک و ریحالی هه‌رزان بایبیرا وئ ده‌چوو کوره هه‌ژار بی و پاکاری ئەو ماقووله بی که له خزمه‌تیدایه.

خانۆ له نوێژ بووبوووه، له‌گه‌ل چه‌ند که‌سه‌یکدا داخاوت؛ خه‌به‌ریان دایه: دوو په‌یکی نامۆ له به‌رده‌رگه‌ی مزگه‌وت لئی ده‌پرسن، خانۆ له‌سه‌ره‌خۆ به‌ره‌و ده‌رگه‌ی مزگه‌وت هات، بیره‌مێردیک ده‌ستی درئکرد به‌په‌یکی گوت:

– ئەو پیاوه که‌له‌گه‌ته‌ی ده‌بینی، ئەوه خانۆی له‌پ زی‌پینه. روانیان پیاوئیکی که‌له‌گه‌ته‌ی به‌شان و باهۆ چه‌ند خولام و پاکاریکی ده‌خزمه‌تیدان، وئوه دی.

که و لیکى قاوه ییبی له بهردابوو و عه بایه کی سپیی له سه ره وه به خۆی دادابوو. پشتینکی کرمانیی له پشت به ستبوو. خه نه ریکى ده بهر خۆی چه قاندهوو، دهستوی خه نه چهر له ماهی دروست کرابوو و به بهر پشتیه وه دهره وشاوه. ههر که ههنگاوی هه لایناوه، ده تگوت شوینی پیی ده ژیر پیدیا ده تویته وه. سمیلکی دریز لوولی سووری هه بوو. چاوی خری، برۆی ریک کشابوون، داغمه یه کی به روومه تی چه په وه بوو، شوین برینیک بوو رۆزانی دژوار و چه تونی رابردوی وه بیر دیناوه.

خانۆ لێیان نیزیک بووه وه، گوتی:

– لاوۆ به خیریتن. خیره، چ قه وماوه؟ له کیهه عه شیره تن؟ هه رتک له ئه سبی دابه زین، خیراندارییان ئه ستانده وه و ئیکلامیان کیشا. لاوه چهک و ریحال په رداخه که یان گوتی:

– خیری چی قوربان! ئه مه له عه شیره تی شکاکین. ئه وه چه ند حه وتوو، سه ربازی شا عه باسمان تی ورووکاون خه رج و باج کۆ ده که نه وه. به لام ئه وه نه خه رج و باجه و نه هیچ، به لکه تالان و برۆیه، هه رچییان به رده س ده که وئ ده ییه ن: ده خل و دان بی، به رووومی دیکه بی، هه تا پێخه ف و نوینی مالتش ده بن. ئه وی سرته شی لپوه بی، بلێ هه ژارم، چم نییه، سه ربازان وای وه بهر کوک و قامچیان ده دن ئیدی جاریکى دی به خۆیدا نه یه ته وه، ژنان ریسوا ده که ن، مندا لان ده کوژن، پیر و که نه فتان ئازار ده دن. ده مر است و ردین سپیی عه شیره مه یان نارده خزمه تتان فریامان که ون و به هاوارمانه وه بێن.

خانۆ که ئه قسانه ی بیست دۆش داما، ده بزانی به و ده ستویرده چیی پی ناکرئ و ناتوانی به هاواریانرا بگا؛ چونکه ده بوو وه ستا نادر ئه وئ پۆژئ قوللان دروست بکا، بی له وهش، خاچۆ سی مانگ پتر بوو، چوو بووه شارى وانى، ئاسن و که ره سه ته ی توپان بکرئ و هیشتا نه گه رابوو وه و خانۆ چاوه نوژی بوو. ئا، شتیکی دیکه شی وه بیر هاته وه: عه شیره تی شکاک تا ئه وه ده می ده ستیان له له شکرى ئیرانى نه کردبووه وه و له گه لیان به شه ر نه هاتبوون. خانۆ گوتی:

- ئۆيۈھ لەسەر ئۆكەۋە ھەقتانە؛ كاتتىكى شا عەباس لەشكرى لى كىردن، ۋە جۋاب نەھاتن؛ خەرىكى گاوگەردوونكىردن بوون، بەلام كە لەشكرى لەمەش كىرد ئۆيى رۆژئىش ھەر ھىچتان نەكىرد. فەرموون جارى بابروين بۆ ديوەخاننى.

خانۆ بەچەك و سىلاح و دىمەن و دەمودووى ماقوولانەى سوارەكەدا، بۆى روون بووۋە كە ئۆۋە يەك لە سەرۋەرانە: كوپرى بەگى عەشىرەتى شكاكە. ئىدى لەسەرەخۆ بەرەو ديوەخاننى ھاتن.

خانۆ گوتى:

- سولتانى رۆمى و شای ئىرانى ھەر خەرىكى كورد و ئىكدادانن و مەش خۆ بەخۆ فىران داۋىيىنە يەك و يەكدى قى دەكەين. دە ئاكامدا ئۆۋان سوارى قەلاندۆشمان دەين و تالانمان دەكەن، ئىمە خۆ بەخۆ خراپىن كەسى براى.
- بەلى، قوربان.

ھەر كە گەيىنە ديوەخاننى خانۆ ناردى بە شوپىن كوپرى گەرەبىدا، گوتى:

- سەيفەدىن، لاۋ، عەشىرەتى شكاك لە تەنگانەدان، ئىمە ھاۋخوئىنى يەكەن و چ فەرق و سوو دەبەينى يەك ناكەين، ھەر ئىستا سەت سوارى لاۋ لە گەل خۆت بخە و بە دەنگيانەۋە بچن.
پەيك ئىكلامى كرد، گوتى.

- قوربان، زۆرت سوپاس دەكەين، خوا لە خزمەتتانددا شەرمەزارمان نەكا.
ھەر ئۆيى رۆژئى پىنچ سەت سوارچاكى لاۋى عەشىرەتى بەرۆدار لە قەلاى دەمدىپرا ۋەرى كەوتن.

به‌شی سییه‌م

هه‌مزه چاوه‌ش

هه‌شتا رۆژێکی بۆ جیژنی سه‌ری سالێ مابوو. کورد به‌م جیژنه ده‌لێن: نه‌وۆژ. خه‌لکی قه‌لای دهمم خه‌ریک بوون خۆیان ئاماده ده‌کرد، ته‌داره‌کی ئهم رۆژه خۆشه‌ویسته‌یان ده‌گرت، به‌شادمانییه‌وه بیه‌نه سه‌ر: مه‌ریان سه‌ر ده‌بری، بریانی و قلبیانی و که‌شکه‌ک و کفته و زۆر خواردنی دیکه‌یان دروست ده‌کرد. میوه‌یان په‌یدا ده‌کرد، خه‌ریکی کولێچه سازکردن بوون، نیشانه‌یه‌کیان: ئه‌نگوستیله‌یه‌ک، موروه‌ک، پارچه زێویک با - ده‌خسته نیو کولێچه‌یه‌که‌وه ئه‌وجا سبه‌هینی جیژنی که کولێچه‌یان به‌سه‌ر خاوخیزاندا داده‌به‌شییه‌وه، ئه‌و که‌سی نیشانه‌که‌ی وه‌به‌ر که‌وتبا مانای وابوو سه‌ری به‌ده‌وله‌ته و سامانی مال له سایه‌ی سه‌ری وییه.

شه‌ویکی پیش جیژنی سه‌ری سال ده‌بوا ورد و درشت خۆیان له رووباران شووشتا، یا چوویانا هه‌مامی، تا به‌پاک و خاوینی نه‌وۆژی بکه‌ن، به‌نیازی وه‌ی هه‌موو سالێ کۆک و پۆشته‌بن به‌رگی تازه‌یان له‌به‌ر ده‌کرد. له‌وان رۆژاندا که‌س نه‌یده‌زانی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه له کۆپرا ده‌هاتن! بازار و کووچان پڕ ده‌بوون له فالچی و مه‌لا و ده‌رویش و زۆریان کار ده‌بوو و وه‌به‌ره ده‌که‌وتن؛ چونکه زۆر لاو هه‌بوون فالیان بۆ ده‌گرتنه‌وه بزانه‌ن ستیری به‌ختیان له‌گه‌ڵ ستیری به‌ختی ئه‌ویندارانماندا جووتن یان نا؟ هه‌ندیکی دیکه ده‌هاتنه‌کن مه‌لا نوشته‌یان له‌به‌ر قورئان بۆ بنوسنه‌وه، یاریان وه‌فادار بن و پتریان هه‌ز

لئ بکەن و بۆیان کەوی بن. مەلا بە فیئل و دەھۆ بەگوتیاندا دەچرپاندن و دەیانگوت:

– دەبئی ئەو نوشتانە لە ژێر رێسمەیی مائی باوکی کچەیی دە چالی خەن، ئیدی خۆیان رامتان دەبن و رەدوتان دەکەون. بەلام دەبئی ئەو کارە بەنەیتی جیبەجیی بکەن و کەس پئی نەزانی!

لاوەکان دەیانگوت:

– سا وەللا دەبئی ھەر ئەو شەو بببەین لە ژێر رێسمەیی مائی بابیان لە چالی خەین و نەشەپلین زەیندەوەر پئی بزانی.

کەسێک وەجاخکوێر و ئەستێر با، یان ھەر نێرینەیی نەبوا، یان نەخۆش با ئەوئی رۆژی دەچوونە کن شیخ و باپیران فالیان بۆ دەگرتنەو. دەچوونە کن مەلا نوشتەیی بۆ دەکردن، مندالیان بئی، نەخۆشیان چابیتەو.

لەگەڵ نێزیکبوونەوئی ئەوئی رۆژی شاری قەلا وەگەشە دەکەوت، لە بازار و دووکانان، لە خان و مەیدانی ئاژەل و ولساتان زۆر شەمەک، گەلی مال و ئاژەل و ولسات دەفرۆشان، گەورە و چووک، ھەژار و دەولەمەند، ھەم کاروباریان جیبەجیی دەکرد، ھەم خۆیان بۆ جیژن ساز دەکرد، لە کووچە و کۆلانان، لە گوزەر و بازار، لە بەردەرگان، لە سەربانان، لەسەر گوفەک و سەرانگوێلکان ئاگریان دەکردەو کوروکال شایی و زەماوەندیان دەگتیرا و دەبوو بە گۆوند و ھەللا، ئەم جیژنە ھەر لە شاران نەدەکرا، لە گوند و گەرمەسپرانیش دەکرا، تەنانەت شوانی کەژ و کێوانیشی تیدا بەشدار دەبوون. کیشکچی سەر قولانیان تئی گەیاندبوون کە لەو رۆژە پیرۆزەدا پێویستە زۆر ئاگاداربن، نەبا دوزمن لە ناکاو ھێرش ببینئ، چونکە زۆر جارن شای ئێران ھەموو چۆرە ھیز و دەسەلات و دەھۆ و تەلکەبازییەکی دەخستنەکار، قەلائی دمدم داگیربکا و خەلکەکەش دەبن باندووری خۆی باوئ و کاریکی وا بکا ریگا بۆ کوردستان بکاتەو. بەلام ھەموو جارئ کوردان فریان داویشتە لەشکری وی و ئەوئی دەشماو بەسەرشۆری دەگەراوہ بۆ ئێران.

عادت بوو: هه موو سالیك له رۆژی چیژندا له بیست و یهکی ئاداریدا مه جلیسی عه شیرهتی به رۆدار له دیوه خانی خانۆ کۆده بووه و له وینده رۆ چیژنی ده کرد. ئه وئ رۆژی ده و له مه ند و دارا و دووکاندار، بازگان و پیاوماقوولانی شاری قه لا ده هاتنه دیوه خانی، بۆ خزمهت خانۆ و چیژنه پیرۆزه یان لئ ده کرد و هه رکه سه چیژنا نه و دیاریی خوئی پیشکه شه ده کرد.

ئه وئ رۆژی فارس که پیاویکی به ناویانگ بوو و خاوه ن چه ند هه زار سه ر مه ر گاران و ره وه بوو سه د سه ر مه ری پیشکه شه کرد، گوئی:

– «ئه من ئه و سه د سه ر مه ره بۆیه ده ده مه خانۆی، چونکه له زۆرداریی شای ئیرانیمان ده پارێزی.»

هه ر ئه وئ رۆژی مووسای خاوه ن خانیش ده لی ره ی زی پری پیشکه شه کرد، گوئی:

– «ئه و ده لی ره یه بۆیه پیشکه شه ده کم، چونکه له سایه ی سه ری خانۆی له پ زێرینه وه به خته وه ری و برایانه ده ژین.»

ئه وئ رۆژی نه ک هه ر خه لکی شار، خه لکی قه زا و ناحیه و گونده کانیش چیژنا نه و دیاریی خو یان هینابوو، هه رکه سه ئ ده هات له خزمهتی خانۆدا ده ماوه و له وئ رای ده بوارد.

خواردمه نی: پلاو قلیانی سه ر سیل، که باب و میوه له سه ر سفره و خاوه ن دانرا بوو، شه ربه ت ده گێردرا، قاوه ده خوراوه، له ساز و سه نتووور ده درا، گۆرانی بیژ و خو شخوانان به یه ت و بالۆره و داستانی میرخاسی و رووداوی رۆژگاری رابردوویان ده گێراوه، هه ندیک به یه تی فه قی ته یرانیان ده خو ئنده وه، هه ندیک داستانی مه م و زینیان ده گێراوه.

سه رۆک دیومه خان وه ژوو رکه وت، گوئییه خانۆی:

– قوربان کیشکچی کابرایه کی نامۆیان گرتوو، وا هیناویانه، هه رچی لئ ده پر سین مه قی ناکا، ده لئ: له خزمهت خانۆدا نه بی له کن که س قسه ناکه م.»

خانۆ پرسی:

- چ تیرهیه؟

سه رۆک دیوه خان گوتی:

- قوربان، کورده.

خانۆ گوتی:

- لئی گه پین با بی.

کاتی کابرای نامۆ وه ژورر کهوت دهم و که پۆی پر بوو له دوو که لئی قهندهی.

که میکی وهستا، ئه و جا گوتی:

- سه لامون عه له یکوم، جیژنتان پیروژ بی، هه موو سالی به شادی ببه نه

سه.

خانۆ سه لامی ئه ستانده وه:

- عه له یکومه سه لام، به خیری.

جیگهی نیشان دا، گوتی:

- فهرموو پۆنیشه.

نانیان بۆ دانا، کابرا زۆر به تامه زرۆیی نانی ده خوارد، وا دیار بوو چه ند

رۆژ بوو نانی نه خوارد بوو، خانۆ گوتی:

- «کاکه کورد گوته نی: "له پيشان نان خواردن، پاشان پرسيارکردن و

هه و آل پرسین". ده قسان بکه دهی، ئه تو کچی؟ له کیهه عه شیره تی؟ چت لی

قه و ماوه، وا بهو رۆژه پیروژه له ماله خوۆت وه درکه و تووی و پرووت لی ره کانه

کردووه، بلی، شه رمی مه که، ئیمه چمان لی هه لستی در یغیت لی ناکه یین.

هه رکه سی په نای وه بهر عه شیره تی به رۆداری هینابی بی کۆمه که نه گه راوه ته

دواوه».

کابرای نامۆ پاش ئه وهی جامی شه ربه تی له سه ر خوان هه لگرت، فری کرد،

گوتی:

- «من ناوم هه مزه چاوه شه، خه لکی ولاتی دیار به کرم، له عاشیره تی

خالدیم. چەند سائە، خزمەتی پادشای رۆمی دەکەم. ئەو دە سالی رەبەقە چاوەشی سەربازانم، زۆرم کورە جەتیلان مەشق داو، گەلیکم فیداکاری بۆ دەولەتی رۆمی کردوو. پادشای رۆمی هەمیشە بەگژ میلیلتانی دیکەیدا دەکردین و قۆشەنمان بۆ شەر بەریتووە بوو. سەرکرده و مەلایان دەیانگوت: ئەو میلیلتانە موسولمان نین، کافر و دین دوژمنن؛ دەبی پیر و لاو و ژن و مندال و ورد و درشتیان قەرکەین، ئەگەر مال و کلوریشیان تالان و برۆکەین گوناھ نییە و لیمان حەلالە.

ئەمنیش وەکو سەربازێکی راستەقینە هەموو فەرمانیکم بەگوێ دەکردن. مەلا و سەرکردان دەیانگوتینی:

موسلمان هەموو برای یەکن...

ئیمەش بروامان بەقسەیان دەکردن، بەلام کاتیکێ لەشکری رۆم بەسەر ولاتی خۆشمیدا دا و دەستیان بەکوشتن و برین و مندال سەربەڕین و تالان و برۆکرد، ئامۆژگاریی باو و باپیرانم وەبیر هاتنەو: "سولتانی رۆم و پاشاکانیان هەموو دوژمنی گەلی کوردن"، ئیدی ئۆقرەم نەگرت و نەمتوانی لە نیویاندا بمتنمەو. لە شاری ئەستەمبوولیا، لە نیویەنی چەریانەو هەلاتم. لەمێژیو ناویانگی خانۆی لەپ زێرینم بیستبوو کە پیاویکی هەلکەوتوو و جیباوەری کوردانە و خاکی باو و باپیران لە شای ئیران و پادشای رۆم دەپاریزی. بۆیە شەش مانگە ئەو هەموو چیاو بەفر و گەلی و هەلدێر و هەزار بەهەزارانەم بریووە و هاتوووە کنت، خزمەتی نیشتمان بکەم و تۆلەیی ژن و مندالی کورد و پیر و کەنەفتان بکەمەو.

قوربان من زۆرم سەربازی سوارە بۆ پادشای رۆم مەشق داو، ئیستاکەش وا هاتوووە خزمەتی ئەو جەنابەیی کە بەدلیکی خاوین و پاکەووە سەربازی کورد مەشق بدەم.

خانۆگوتی:

«کورپی خۆم، شیریی دایکت پێ حەلال بی، بام تۆش لەسەر هەر شەش

کورپه‌کانمه‌وه کورپی‌ه‌وته‌مم بی. ده‌ستی بۆ مه‌جلیسه‌که درێژکرد، گوئی:
ئ‌ه‌وانه هه‌موویان برای تۆن.

به‌لام ئ‌ه‌و مه‌جلیسه‌ شایه‌ت بی، ئ‌ه‌گه‌ر نیازت پاکه ئ‌ه‌وا هه‌موو براتین،
نه‌خێر ئ‌ه‌گه‌ر غایه‌نی و نیه‌ادت پیسه، ئ‌ه‌وه بزانه که قه‌ت به‌رخوردار نابیی و
خێر له خۆت نابینی. ده‌ برۆ، کورپی خۆم خوا به‌نیازی خۆت له‌گه‌ڵ بکا، ده
برۆ ئ‌ه‌و به‌رگانه‌ت له‌به‌ر داکه‌نه، با بیستوویتین به‌رگیتی دیکه‌ت وی دهن، با
بۆن و به‌رامه‌ی پادشای رۆمان ده‌ نیودا نه‌بی.»

خانۆ به‌ کورپی‌گه‌وره‌ی فه‌رموو:

– «کورپ، هه‌مزه‌ چاوه‌ش به‌رنه‌ پۆشاک‌خانه‌ی ده‌ستت به‌رگی نویتی
له‌به‌رکه‌ن.» عه‌بدوله‌ه‌زیز کورپی نیونجی خانۆ و هه‌مزه‌ چاوه‌ش له‌ دیوه‌خانی
وه‌ده‌رکه‌وتن له‌ رینگا بارۆ، که‌ یه‌کیک بوو له‌ سه‌رۆکه‌کانی عه‌شیره‌تی
تاکورپی^۱.

و له‌میژبوو خۆی گه‌یانده‌بووه‌ خانۆ، گوئی:

– ئ‌ه‌و پیاوه‌ خوا بۆی ر‌ه‌خساندووین، به‌پاستی زۆرمان به‌کارده‌ی.

جه‌وزۆ گوئی:

– ده‌ وه‌للا ئ‌ه‌من ده‌یبه‌م، سه‌ربازانم له‌ بۆ مه‌شق دا.

هه‌مزه‌ چاوه‌ش، چه‌ند رۆژ لاوانی مه‌شق دا. ئ‌ه‌و خه‌به‌ره‌ زوو له‌ نیو
ناوچه‌کانی عه‌شیره‌تی به‌رۆدار بلاویوه‌وه: یه‌ک ده‌یگوت خانۆ چاوه‌شی له
ئ‌ه‌سته‌مبوولێرا هیناوه، سه‌ربازان مه‌شق ده‌دا، یه‌ک ده‌یگوت ئ‌ه‌وه‌ کورده‌ و له
قۆشه‌نی رۆمییان هه‌لاتوووه، خزمه‌تی خانۆی ده‌کا.

هه‌موو رۆژی لاو ده‌هاتنه‌ کن جه‌وزۆ ده‌یانپرسی:

– هاپۆ جه‌وزۆ که‌نگی مه‌ش بۆ مه‌شقی کۆ ده‌که‌یه‌وه، زۆرمان هه‌ز له
مه‌شقییه‌.

۱ تاکور: ته‌رگه‌وه‌ر.

جەوزۆ وەلامی دەدانهوه:

– پەلە مەكەن، هەر بەو زووانە خۆم پیتان دەلیم، با جارێ سواره فێربن.
باشان نۆرەى پیاو دەدەن.

چەند مانگیك بەسەر جیژنی نەورۆزدا تێ پەریبوو، هەمزە چاوش لقی
جوێ جویی لەو لاوانەى كە تازە لە ناوچە و گوندەكانرا هاتیبون پێك هینابوو
و بێ وچان مەشقی دەدان.

رۆژیكى هاوینی بوو. گەنم زەرد بووبوو، ئیدی درەوى هاتبوو. بەیانیهكى
زوو هەمزە چاوش وەدرکەوت، گوێی لە قاسپە قاسپی كەو بوو بەیال و
بەندەنانهوه، لە زۆنگ و مێرگاندا دەنگی پۆر دەهات، وێ دەچوو تازە
جووچکیان هەلینای، بۆیه بەكەیف بوون. هەمزە چاوش ئه‌وێ رۆژی هەرچی
لاوى مەشقدراوى بوون هەمووی بردنە بەستی پشت قەلا و دەستی بەشەرح
دادانی كرد:

– «پێویستە هەموو بزانی، كە سەربازی سواره لە شەپیدا ریزی هەرە
پیشی دەگرێ، سوار دەبێ زۆر چاك بزانی ئەسپەكەى لە ئاستەنگدا چۆن
هەلسووړینى، دەرنا ئەگەر ناشی بوو سوار نییه و بەكەلك نایه و زوو
دەپێكرێ.

هەمزە چاوش ئاژواى. سەله‌فێك بەتاو دوورکەوتەوه، باشان دیسان بەتاو
گەراوه. ئەو سوار چاكە لەگەڵ تاودانی ئەسپ هیند چالاکانه و بەدەستوبرد
شیرەكەى بەراسته و چەپەیدا راده‌وه‌شاند پیاو سەرى لى سور دەما.
سەله‌فێكى دیکەش تاوى دا، ئەوجا هەر بەسەر ئەسپەكەوه زینی لى کردەوه و
دیسان زینی کردەوه، گوێی:

– ئەمجا نۆرەى ئیویه، كورپینه دەمەوێ ئەزمونتان كەم بزانی كێهتان
گورجی رادەپەرن. دە پیشدا دەبێ خێرا زین لە ئەسپان وەكەن، دیسان
زینیان كەنەوه، هەنگی سوارین، دیسان دابەزن، كێهتان چا مەشق دراوی
ئەو بەدەستوبردتر مەشق بەجی دینى، دە حازر بن دەى.

ههركه چاوهش فهرماني دا، لاوان زينيان له ئهسپان وهكرد، ديسان زينيان كردهنوه و سواربوون و گورج و گولانه پياده بوون، ئيدي هيند بهدهستوبرد ئهزموننهكهيان دهكرد، هه مزه چاوهش له خوښيان پيى عهرزى نهدهگرت و له دلى خويدا دهگوت:

- ئهلهمهدهوليللا، ئيوه كوردن، تورك نين. تورك نهدهوپران توخونى ئهسپان كهون، ئهوانه نازانن چوون زين دهكريين. بهلى مهشقى وان تهرزه كهسانمان دهدا! نيوهى عهمرمان بهخوڤايى بهبا چوو.
ئهوجا بهدهنگيكي بلند گوتى:

- «ئيدى ئيوه چا فيرى شه ره شير و مهتال و رمبان بوون، بهههويام دوژمن ببهزيتن و دهروستتان نهيهن.»

له پاشان لاوهكانيان كرد به دوو لقهوه: يهكيان فيرى شه ره شير و مهتال و نيژهى دهبوون و ئهوى ديكيان فيرى رمبازين و تيرهوايتشتن دهبوون، ههزار لاو، بگره پتريش، فيرى چهند مهشق و فهندى چاك بووبوون. هه مزه چاوهش هه موو روژى دهبيردنه چول و مهشقى دهدان، جار جار تاوهكو ئيواري بو نان خواردنيى نهدهگه رانهوه، دهگوت:

- «با فيرى برسيتيش بين، با له روژى ئاستهنگ و سهختدا بتوانن بهرگهى برسيتى بگرن.»

هه مزه چاوهش بهفهرماني خانق چهند سهريازتيكى ليزانى ههلبزاردبوو نارديبونييه گونده دوورهدهستهكان لاوى ئه و ناوچانهش مهشق دهن.

خانق هه موو سالى دهمه و پايزان دهچوووه راوى، دهگوت:

- «نيچيري هاوينان بي كه لکه، بيچوويان هيشتا ساوان، راوكرديان گوناوه، بهلام پايزان كاري بزنهكيوى و بيچووى كه لهكيوى ههراش دهن، گوشتيان خوښ دهبي، ههنگى راو خوښه.»

راسته پايز بوو، بهلام روژگار خوښ بوو، ههتاو دنياى گهرم دادينا. سبيانيكى زوو خانق لهگه ل چهند سواريكدا چوونه راوى، ئهوى روژى تاوهكو

گه‌رمای نیوهرۆبی خه‌ریکی راوی بوون، پاشان هاتنه سه‌ر کانیه‌کی
حه‌سانه‌وه. کۆچۆ پیاویکی پیری دنیا‌دیده بوو، پسپۆری راوی بوو، له ژیر
سببه‌ری دره‌ختیکی زه‌لامدا نیچیریکی که‌وڵ کرد، هه‌ندێ نهرمه گوشتی لێ
کرده‌وه، له‌گه‌ڵ گژوگیای بێن خۆشدا ده‌پستیی نا. چالیکی قوولی هه‌لکه‌ند و
له نیوی دانا. ئەوجا سه‌ری داپۆشی. کووره ئاگریکی خۆشی له‌سه‌ر کرده‌وه.
پاشان هه‌ندێ گوشتی دیکه‌ی هینا کردی به‌ که‌باب، گوتی:

– فه‌رموون، جارێ به‌رکوڵیکی بکه‌ن تا قلیانییه شوانانه‌که پێ ده‌گا.
نیچیری ئەوهرۆش وه‌کو ئی رۆژانی دی نایابن. سێ به‌رانه کیوی و دوو
که‌له‌کیوی گه‌وره‌یان راو کردبوو، زۆری پێ نه‌چوو قلیانی پێ گه‌یی، ده‌ستیان
به‌قلیانی خواردن کرد، پاش دوو سێ پارووان، خانق گوتی:

– له‌وه‌تی هه‌م خواردنم له‌ خواردنی ده‌شت و ده‌ران به‌تام و خۆشتر،
به‌تابه‌تی قلیانییه شوانانه، نه‌خواردوووه.

هه‌موو گوتیان: «ئه‌شه‌دوو بیللا وایه».

پاش نانخواردنی هه‌لستان نیچیره‌کانیان له هه‌یستران بارکرد و
به‌خۆلاماندا بۆ مائیان ناردنه‌وه.

له ریتگا قسه‌یان ده‌کرد: کام توله‌ چاک بۆنی نیچیر ده‌کا، کام تاژی زوو
پیشه‌وه‌بری ده‌دا تا نیچیروان ده‌یگات، کێهه تاژی چاپکانه ره‌دووی نیچیری
ناکه‌وێ و پیشه‌بری نادا. کۆچۆ گوتی:

– «ئه‌من له‌ مندالیرا تا ئەوهرۆ نیچيروانی ده‌که‌م، نیچيروان با زۆرزان و
پسپۆریش بێ، به‌لام بێ توله‌ راوی چاکي بێ ناکرێ. چونکه توله‌ بێنی تیژه و
چاکتر شوینی نیچیر هه‌له‌ده‌گرێ.

یه‌کیان هه‌لی دایه، گوتی:

– هاپۆ کۆچۆ، مه‌لێ له‌به‌ر هه‌ندێ وه‌دووی توله‌که که‌وتی، چووی ئەو نیتریه
بیرهت بۆ راوکردین، خۆ گوشته‌که‌ی هیند بیره له‌ خواردنی نایه.

هاپۆ به‌و قسه‌انه ره‌نگی تیک چوو و مه‌یله‌و شه‌رمه‌زار بوو، خانق ده‌یزانی

كۆچۈ دلى ناسكە و بەچى كەيفى ساز دەبى، گورجى دلى داوه، گوتى:
- نەخىر، ئەم نىچىرە لە ھەموو نىچىرەكانى دىكە چاكتره، شاخەكانى
بەديوارى ديوهخانيدا دادەكوتىن، ھەركەسى بىبىنى سەرسام بى. خۇ كۆچۈ
بۇ گۆشتەكەى راوى نەكردووھ؟ بەراستى ئەمن قەت شاخى وام نەديوه.

نازانم چۆنى ھىشك كەينەوھ؟

كۆچۈ ئەو قسانەى زۆر بەدل بوو، گوتى:

- من بۇ خۆم بانگى يەك لە بەگزا دان دەكەم، بۆمان چا كا، ئەمە كارى
وانە. ئىدى بەدەم سوحبەت و ئاخاوتنەوھ خۆشيان نەيانزانى چۆن گەيىنە
نيزىكى قەلاى، لە پر غەلبە غەلبىك پەيدا بوو، پاشان خانق گوتى لە پىكەنين
ھەللايى بوو، خەلكەكە دەيانگوت: «ئافەرىن، ئافەرىن».

خانق پرسى:

- «ئەو دەنگە چىيە؟»

خولامان گوتيان:

- «ئەو دەنگى سەربازانە، لە پشت ئەو تۆپۆلكەى، ھەمىزە چاوش
مەشقيان دەدا».

خانق بەرەو وى داى كىشا، كە لەگەلى وەسەركەوتن واقبان ورمە،
تەماشايان كرد خەلكىكى زۆر لە قەلا و گوندەكانى دەوروبەريرا ھاتبون
دەياننۆرىيە ئەزموونى مەشقى. لاوان سالىك پتر بوو مەشقيان دەكرد.
ئەزموونەكە ھىند خۆش بوو نەيزانى كەنگى خانق گەيوھتە ئەوى. لە نىو
سەيركەراندا زۆر مېرخاسى وا ھەبوون كە لەگەل خانقدا گۆى گەرناسىيان
بردبووھو و لە نىو سوپاى ئىران و رۆميدا نىوبانگى نازايەتتيان رۆيىبوو.

ھەركە خانقايان ديت ئىكلاميان بۇ كىشا، ئەويش بۇى ساننەوھ، گوتى:

- «چۆنيان دەيىن، بەكارى شەر دىن؟»

پىرەكان دەستيان بەپىكەنين كرد، يەكيان گوتى:

– «خراپ نين بۆ سەر شا عەباسيان بنيرين. بەلام ئيمە هاتووين سەيرى مەشق بکەين».

خانۆ پرسى:

– «چاکە، ئەدى مەشقيان چۆنە؟»

– چ کەموکورتىي نىيە، بنۆرە چ نەبەردىيەک دەنوین، بەراستى ھەمزە چاوش ئەفسەرئىكى بلىمەتە.

ھەندئ سەرباز سوارە بوون، ھەندئ رمبىان پئ بوو، ھەندئىكى دىکە لە دوور راوہستابوون، پىادەى کەوانداران بوون. مەيدانى مەشق ئەزمونکردن لىرەوار بوو، بەگرئ و کۆسپ بوو، ھەندئ جئى تووش و رەقەن بوو، وا دياربوو ھەمزە چاوش بەقەستى ئەو جئگای بۆ ئەزمون دەستنيشان کردبوو؛ دەگوت دەبئ سەرباز شارەزای شەرى ھەموو جئگایان بئ. ھەمزە چاوش بۆ خۆى لە دوورەوہ وەستابوو، بەدەنگئىكى ئىرانە بانگى راھىشت:

– «ئامادەبن!»

سەربازان تىکرا رىزبوون، ئىنجا گوتى:

– «ھىرش بۆ سەر دوژمن!»

سەرباز ھىرشىيان برد و تىک بەربوون، دەتگوت شەرى راستەقانىيە.

ھەمزە چاوش بانگى کرد:

– «يوسف، روۆستەم، رىمب وا ناگيرئ، رىمبەکانتان چاک لە کەلەکەتان بچەسپئین. ئەوہ چىيە، دەلئى گارامتان بەدەستەوہ گرتووە و گا لئ دەخور. چما ئيوہ گاوانن! ئەوہ شەرە شەرى».

سەيرکەر ھەموو دايانە قاقاي پئکەنين.

لەو ئەزمونەدا زىرەک و وریای وا ھەبوون زۆر چالاکانە قئرى ھىرش و پەلاماردان بووبوون و پىاو سەرى لئيان سوور دەما.

ھەندئ مىلى ھەندئىکيان دە کەمەند خست و گرتنيان، ئەوانيش گورجئ

هاتنه دهست و قهمه‌یان له کهمه‌ندان نا و هه‌لیان بری، ملی خۆیان رزگار کرد.

خانۆ ئەو ئەزموونە‌ی زۆر بە‌دل بوو.

هه‌مزه چاوه‌ش دیسان به‌ده‌نگی‌کی نیرانه بانگی راهیشت:

– «بەسه، بکشینه‌وه، هه‌سانه‌وه».

له پاشان تیپی پیاده‌ی سه‌ربازان به‌تیر و که‌وانه‌وه هاتنه مه‌یدانی ئەزموونێ، هه‌ریه‌که له راستی خۆیه‌وه تیری له که‌وانی خست و دره‌ختی نیو لێریان تیرباران کرد. ئەوه‌ش مه‌شقی‌کی زۆر خۆش بوو.

ئینجا پاش ئەزموونی چهند مه‌شقی‌کی دیکه، هه‌مزه چاوه‌ش ئەوانی‌شی وه‌ستاند، گوتی:

– «من له ئەزموونی ئەو پورتان زۆر رازیم. به‌لام ده‌بی ئەوه‌ش بلایم که: هه‌ندیکتان هیشتا به‌دل‌م نین و چه‌ک جوان هه‌لناگرن و باشی به‌کار نا‌هین. ئەوانه له شه‌ریدا ئابروویان ده‌چۆ و دوژمن زوو زه‌فریان پێ ده‌با. شه‌رکه‌ر ده‌بی زۆر وریا بێ، ده‌بی بزانی چۆن ریمب ده‌گرێ و به‌کاری دینی».

هه‌مزه چاوه‌ش پێی له ئاو‌زنگی نا و تپی ته‌قاند، که به‌تاو‌گه‌راوه ریمبه‌که‌ی له بن هه‌نگلی توند کردبوو و خۆی به‌سه‌ر پشتی ئەسه‌په‌که‌یه‌وه وا چه‌سپان‌دبوو ده‌تگوت هیچ به‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌وه نییه. ریمبه‌که‌ی رپ و راست گرتبوو؛ که نیزی‌ک ده‌بووه‌وه، ده‌تگوت تیتکی کوپله‌یه و هینده‌ی دیکه خۆشه‌ویست‌تر ده‌بوو و ده‌چوو ده‌له‌وه.

پاشان له‌پێش ده‌می لاهه‌کان ئەسه‌په‌که‌ی وه‌ک می‌خی چه‌قاند.

سه‌عاتیک پتر بوو خانۆ سه‌یری سه‌ربازانی ده‌کرد. به‌راستی ئەو مه‌شقانه‌ی هه‌مزه چاوه‌شی زۆر لایه‌سه‌ند بوو. رووی له خه‌لکه‌که‌ی ده‌ورووبه‌ری کرد، گوتی:

– بریارم دا هه‌ر لاوێ پیاده‌یه ئەسه‌پکی له روه‌ی خۆم بده‌می، با هه‌موو ببنه سواره. ئافه‌رین بۆ هه‌مزه چاوه‌ش، به‌راستی مامۆستا‌یه‌کی لێزان.

پاشان فه‌رمانی به‌میرئاخو‌ری دا، گوتی:

– عەدى، ئەورۇ بەرەو كەوانان بلّى با رەھەى بېنئىتەو نىزىكى شار و لاوان بېن، ھەركەسە ئەسپى خۆى ھەلبزىرئ.

ھەمزە چاوش درەنگ زانى خانق لە نئو خەلكەكەدایە، ھىواش ھىواش بۆ كن لاوھكان دئ. خانق نىزىكى تىپى كەوانداران بووھو، بەپىكەننەو ھە گوتى:

– ئەو ھە بۆ پىادەن؟

كۆرپىكى روو لەبەر ھەتاو ھەلقەرچاوى قىژ سوورباوى چاوخىر و شىن بەدەنگىكى كرى گوتى:

– «گەورەم، تۆ بابى ھۆزى، ئەگەر ئەسپمان بوايە ھەلبەت بەپى نەدەرپۆشەن و سوارە دەبووین. بەلام ئەسپمان نىيە، يەكیان خۆم لە ھىستىرىك زىاترم نىيە، ئىدى سوارى چىم.»

خانق گوتى:

– «ھەركەسى ئەسپى نىيە، با بىتە كن عەدى مىر ئاخورى، بچتە نئو رەھەى ئەسپىكى بۆ خۆى بەسند كا. بەلام دەبى سەر و كەمەند لەگەل خۆیدا ببا، دەنا ناتوانى ئەسپ بگرئ؛ چونكە ئەو ئەسپانە ھەمىشە بەرەللا بوون و بەیدەسن و بەئاسانى بۆتان ناگىرىن دەبى ئۆو بۆ خۆتان رايان بىن.»

لاوھكان بەقسەكانى خانق زۆر دلخۆش بوون و ھەكو گولئ تازە پشكوتوو رەنگى ئال لە روويان زا و زەردەخەنە لەسەر لىويان و ھچرىسكە كەوت و لە خۆشيان ورتە لە دەمى شتاقیان نەھاتە دەر، تەنيا كورە سوورقلەكە نەبى ھاتە دوو، گوتى:

– «ئىمە ھەموو خولامى تۆين، بەلئىن و برىيار بئ ئىمەش و ھەكو باو و باپىران لە پىناوى كورد و كوردستاندا بچەنگىن.»

خانق گوتى:

– «بەرخوردارىن.»

ئەوجا ھەمزە چاوش لە نىزىكەو ھەئىكلامپكى سەربازى بۆ خانق كىشا. دەستى لە راستى ناوچاوانى راگرت و سىنگى دەرپەراند و خۆى گىف كرد،

گوتى:

– ب«هسەرچاوان هاتى قوربان،»

– «لاوى خۆم ماندوو نەبى،»

– «خودا پايەدارت كا قوربان، خولامى تۆم.»

– «ئەو مەشقانەى تۆ دەيدەيه لاوان بەراستى شتىكى زۆر چاگە و زۆرم پى
خۆشە. ئەگەر هەندى لە ھۆزە كوردەكان غايەنەتییان لە گەلەكەيان نەكردبا،
نە شای ئیرانى، نە پادشای رۆمى، نەياندەتوانى بىنە سەر كوردستان. بەلام
بەداخەوہ خۆ بەخۆ غايەنەن.»

خانۆ زووتر گەيىيە نىو سوارەكان، ھەمزە چاوش و ھەدووى كەوت، لە
پشتەوہ ئىشارەتى كرد كە ھەموو ئىكلامى بۆ سەردارى بکيشن. ھەمزە
چاوش زوو فىرى كوردبوون چۆن ئىكلام بۆ سەرداران دەكيشرى؛ چونكە زۆر
جار جەوزۆ، سەركردەى سەربازان دەھاتە ئەوى و بەبۆنەى ويەوہ فىرى
ئىكلام كيشان بووبوون.

خانۆ گوتى:

– «سەلامون عەلەيكوم.»

– «عەلەيكومە سەلام و بەسەر ھەرتك چاوان هاتى قوربان.»

– «سەرباز ھەموو بەئىكلامەوہ وەستان.»

خانۆ وەكو ھەلۆ چاوى بەپىزى لاوہكاندا خشاندا و ھەردوو كورہ چكۆلەى
خۆشى لە بەينى سوارەكاندا دىتن. ئەوجا گوتى:

– «راسپاردەى باو و باپىرانە دەبى ئەو نىشتمانەى بپارىزىن. شا عەباس و
پادشای رۆم ھەمىشە ھەولى ئەوہيانە كە لە بن باندورى خۆيانمان خەن،
بەلام تا ئىستا نەيانتوانيوہ ولاتمان لى داگير بکەن، بروام وايە ئىستاش ھەر
ناتوانن. ئىوہش دەبى راسپاردەى باو و باپىران لە بىر نەكەن.»

كە لە مەشقان دەبوونەوہ لاوان ھەموو دەكەوتنە جليت و تەرات و رىمبازى
و بەدەم لاوژە و گۆرانىيەوہ، بەگالتەوگەپ و قسەى خۆش بەرەو شار

دهگه رانه وه.

ئهمرۆش وهكو جاران همزه چاوش گوتيه لاوان:

– «سوارچاكينه، ئيوه جليتبازي خوتان بكن. پيادهينه، ئيوهش گوراني
بليين وه ههلهپرن وه سهمايي كهن.»

ئهو قسانه دلي لاواني هيندهي ديكه خووش كرد. همزه چاوش دهستي
ههلبيري، ئيشارهتي كرد، دههولكوت و زورناژهن دههولان بكوتن و زورنابي
بژهنن. دههولكوت و زورناژهن له ئيشارهت گهيشتن، دههوليان كوتا، زورنايان
ژهند. دهنگي دههول و زورنا لاواني هينا جووش وه وهوس. له ههمسوان
سهيرتر ئهوه بوو كه ئهسپان مهقامي جليتبازيان وه بهر گوئي كهوت داينه
حيله حيل و سمكول. سهركيشيان دهكرد، جلهويان له دهست سواري
دهتراندا، مهلي، ئالههي ئاوازي جليتبازيان دهكرد. بهلام تهيرات و
جليتبازي ئهوي رۆژي وهكو ئي جاران بي مهقام و بهند نهبوون، بهپي بهند و
نوره و پيروي تابيهتي بوون. دهسته سواري بهريز وهتهيرات دهكهوتن و لهسه
پشتي ئهسپان ياري جوان و هونهري شوژه سوارانهيان پيشان دها،
دهستهيهكي ديكه به شير و مهتال و رمبان ههليان دهكوتا سهه يهكي و تيك
دهگيران، له دوورا دهتگوت شهري راستهقانييه. كهوانداران ئهوي رۆژي
كهيفيان زور سازتر بوو، هيند بهتوند چوكيان دادها ههرديان ده ژيردا
دهلهرزي. خانو موزهدي خهلاتي ئهسپي دابووني.

ئيواري داها، رۆژ له پشت چيكاكاري له ئاوابووندا بوو. همزه چاوش
فهرماني دا:

– ئيدي بهسه، لهسهرهخو بهرهو قشلهي برۆن.

خانق لهگهله پياوهكانيدا له دوورهوه وهستا بوون تا لاوان له سهما و
رمبازيان بوونهوه. پاشان، تيب تيب بهريز و لهسهرهخو بهرهو قهلاي دمدم
گه رانهوه و بهو ديوي تهپۆلكهيدا ئاوابوون. بهلام خانو هيشتا ههه وهستا بوو
بيري دهكردهوه، بييري له گهلي كورد دهكردهوه كه شاي ئيران و پادشاي رۆم

چیان به سہر ہیناوه و ژن و مندال و خاوخیزانیان به چ دہردی بردوون.

یہک له ہاورپئیانی بہدہنگی بلند گوتی:

– «بہ راستی مہشقی چاکن.»

خانۆ وەکو له خەوێکی شیرین وەخەبەربیی، گوتی:

– «پراست دەلێتی. فەرموون با ئیمەش بگەرپینەوہ مائی.»

به‌شی چوارهم

به‌زمی ده‌رویشان

رۆژێکی گه‌رمی هاوینی بوو مانگی گه‌لاوێژ، که ناوه‌ند مانگی هاوینه، ئاخر و ئۆخری بوو. باخ و باخاتی گونده‌کاتی داوینی قه‌لای دمدم فراژی بووبوون و میوه‌ی هه‌مه‌ ته‌رزهی وه‌کو سیو و هه‌رمی و ئی دیکه دووکانی بازاری قه‌لایان پر کردبوو. میوه‌فرۆش هه‌موو رۆژی گویدرێژ و هێستریان له سه‌به‌ته و قه‌رتال و به‌رچه میوه بار ده‌کرد، بۆ ئیو کۆچەر و ره‌وه‌ندی سه‌ر چیا و کوێستانه به‌رزه‌کان ده‌برد، یا ده‌یانفرۆشت، یا به‌ روون و په‌نیر و خوریان ده‌گۆزینه‌وه. به‌راستی سه‌رده‌میکی خۆش بوو.

رۆژێکی ده‌ ده‌رویشی نامۆ له‌ نیو بازاری قه‌لای دمدم «په‌یدا بوون، په‌کیکی زه‌به‌للایان له‌گه‌ل بوو تازه داو مووی سپی که‌وتبووه‌ ڕدینی، ئه‌وانی دیکه له‌ ته‌مه‌نی بیست و پینج سال و سی سالدا بوون، زۆر به‌ شان و شه‌وکه‌ت بوون، له‌ قامکی ناسک و سینگ و پپی گوشتنت ده‌نۆرین ده‌تگوت، ره‌نگه‌ قه‌تیان خۆ به‌هیچ کاریکه‌وه ماندوو نه‌کردبێ و هه‌میشه ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زه‌ل به‌ ده‌سی به‌تالی وه‌کو ته‌راخان سوورابنه‌وه. لایکی زۆر شوخیان له‌گه‌ل بوو، ته‌مه‌نی هه‌ر چه‌قه‌ده، هه‌ژده‌ سالیکی ده‌بوو.

خه‌لکی قه‌لایی سه‌ریان له‌و ده‌سته ده‌رویشه سوورمابوو؛ چونکه قه‌تیان ده‌رویش له‌ نێودا هه‌لنه‌که‌وتبوو. ئه‌و ده‌رویشانه به‌رۆژ له‌ نیو بازاری له‌ مه‌یدانی ئاژه‌ل‌فرۆشان ده‌ستیان به‌ زیکر و سه‌مای ده‌کرد. که ئیوارێ

داده‌هات له‌و خانى لپى دهنوستن، خه‌لكيان به‌سه‌ردا داده‌بارى و تهماشايى
سه‌ما و به‌زم و په‌زميان ده‌كردن، فهند و ئيجادى ئه‌و دهرويتشانه شارى قه‌لاى
خرؤشانديبوو، سه‌ما و زيكره‌كه‌يان هپند خوؤش و به‌جوؤش بوو گه‌وره و
بجووكى شارى وه‌جوؤش هينابوو و هه‌موو ده‌هاتنه تهماشايى. هه‌ركه وه‌زيكر
و سه‌مايى ده‌كه‌وتن، ده‌بووه هه‌نگامه‌يه‌كى ئيجگار سه‌پير و سه‌مه‌ره. يه‌ك
شمشاللى ده‌ژهنى، يه‌كى دى له‌ ده‌فپى دهدا، ئه‌وانى دى وه‌كو سه‌ريازى
مه‌شقدارى وه‌سه‌مايى ده‌كه‌وتن. جارتيكى به‌چه‌پله‌ ليدانى دستيان بو
ئاسمان به‌رز ده‌كردوه، جارتيكى نه‌وييان ده‌كردوه، ئيدى ئه‌م سه‌ما سه‌پيره
هپند به‌جوؤش بوو، نه‌بوو هه‌وه‌س و ئاره‌زووى پى نه‌بزوى و نه‌يه‌ته تهماشايى.
پيرى گه‌وره‌يان فه‌رمانى دا سه‌ما بكن، ئه‌لقه‌يان به‌ست، وه‌كو
خولخولؤكه‌ى مندالان ده‌ستيان به‌خولانه‌وه كرد.

مانگى بوو ئه‌و دهرويتشانه به‌زمى سه‌پروسه‌مه‌ره‌يان نيشانى خه‌لكى دهدا
جار جار پيريان ده‌مى پر ئاگر ده‌كرد، خه‌لكه‌كه هپنده‌ى ديكه به‌جاري
سه‌ريان له‌وه سوڤ ده‌ما كه‌ چؤن ده‌مى ناسووتى. جارتيكى ئيواري بوو،
هاتوچؤ له‌ كووجه و كوؤلان و بازار كه‌م بوو بووه‌وه، ئه‌وي ئيواري خورشيدى
بازارباشى وه‌كو جارن له‌گه‌ل خولامان به‌گوزهر و كووچاندا ده‌گه‌را نه‌با
خراپه‌يه‌ك، نه‌پياوييه‌ك روو بدا، روانيى دهرويتشه‌كان له‌ پيش ده‌مى كارگه‌ى
چه‌كسازيدا راوه‌ستاون و ئاوڤ له‌ ده‌ورويه‌رى خويان ده‌ده‌نه‌وه، لپيان به‌ شك
كه‌وت، له‌ دللى خويدا گوتى: "ئه‌وانه به‌و ئيواره دره‌نگه‌ى چ ده‌كهن لپره؟ خو
كه‌سيس له‌ كووچان نه‌ماون، بلپين به‌زم و په‌زميان بو بگيرن".

به‌لام له‌ پاشان تهماشايى كرد دهرويتشه‌ لاهه‌كه له‌ كارگه‌ى وه‌ده‌ركه‌وت،
هه‌موو پيكه‌وه به‌راكردن تپيان ته‌قاند و روپيشتن. خورشيد كه‌مى خوئى
دواخست ئينجا له‌ دواى وانه‌وه چووه ژوورئ بو نيو كارگه، تهماشايى كرد
سه‌روه‌ستا له‌وي نيبه و شاگرده‌كان به‌ ته‌نيان.

شاگرد خه‌ريك بوون ده‌زگا و ئامپريان ده‌پيچاوه و خويان بو ماللى ناماده
ده‌كرد. كاتتيكى خورشيد هاته ژوورئ يه‌كسه‌ر هه‌موو له‌به‌رى هه‌لستان،

دهیانزانی خانق ئەمن و ئاسایشی نیو شاری بەخورشید سپاردوو، کەس ناتوانی خراپە و ناپاکی بکا، دەیانزانی حەسەنی ئاوکیش لەسەر دزی دەستیان بریبوو و لە شەرمان دەستی لە گیرفانیدا دەشاردوو. مەجلیسی خانق لەمیژبوو یاسای دەرکردبوو کەسیک دزی بکا دەستی ببین.

خورشید قەدەرئ تەماشای کردن، ئەوجا گوتی:

– «کوا سەروەستا لە کوێیە؟»

شاگردیکی کەلەگەت گوتی:

– «وەستا لێرە نییە، چووێتە مائی.»

– «ئەو دەرۆشە بۆچی هاتبوو بۆ کنتان؟ چیی دەویست؟»

کورە کەلەگەتەکە گوتی:

– «چی نەدەویست، هەر پرسیی: ئیوه چ جۆرە چەکیکی دروست دەکەن،

چەند کەس لەو کارگەیه کار دەکا؟».

خورشید لە کارگە و دەرکەوت، بەدەو بۆ مائی گەراوه. ئەو نەیدەزانی ئەوانە رەنگە پیاوخراب بن؛ بۆیە لە کن کەس دەنگی نەکرد. دەنگوباسی بەزم و رەزمی ئەم دەرۆشەکانە لە هەموو گوندەکانی دەوروبەری قەلا بۆ بوویوو، خەلکی ئەو گوندانە هەموو پۆژئ دەستە دەستە دەهاتنە شار و تەماشای بەزم و سەمەرە دەرۆشەکانیان دەکرد زۆر بەشەوقەو دەیانروانییە حای و حوویان، بەلام پاش ئەوەی کە پشوویان دەدا، کەشکۆلیان لە مل دادەمائی و لە خەلکیان دەگرتەوه و دەپارانەوه:

– «مال مائی خوایه، سەخی خۆشەویستی خوایه، هەرکەسی زێتیکی، دراویکی لە کەشکۆلی ئەو دەرۆشەکانە باوئ خوا پر بەو کەشکۆلانە زێر دەدات. کەس نەبوو لەو خێرە دودل بی و بلئ نە، هەموو بەدلیکی پاکەوه دراویان لە کیسان دەردینا و لە کەشکۆلانیان داوێشت، خەلکەکە زۆریان حەز لە سەما و زیکر و فیکری ئەو دەرۆشەکانە بوو، هەرچییهکیان دەکرد پێیان خۆش بوو. زمانیان نەبۆ کە کوردان حەزیان لێ نەدەکرد و زمانی داگیرکەر و

زۆرداران بوو، ئىدى كەيفيان بەھەموو بەزمىكيان دەھاتەوہ.

جاريكى خانۆ و جەوزۆ لەگەل چەند پياويكى جىبىرواي خوياندا بۆ ئەشكەوتى چوون. ئەوي رۆژى دەبوو تۆپى تازە دارىژراو ئەزموون بكن، وختى نيزيكى ئەشكەوتى بوونەوہ، خانۆ تەماشاي كرد دەرويشەكان لەبەر دەرگەى قەلاوہ تى دەپەرن، لە پياوہكاني پرسى:

– «ئەو دەرويشانە لە چ دەگەرپىن؟ ئىرە ئەم پەرى شارە، خۆ خەلكى لى نين يارى و بەزميان بۆ بگىرن؟»
كەس وەلامى نەداوہ.

ئەوجا كە لە دەرگەى ئەشكەوتى نيزيك بوونەوہ سەيفەدینی كورپى، كە گەرەى ياساولى ئەشكەوتى بوو، بەپىرىيەوہ هات، پرسى:

– لاوۆ، ئەم دەرويشانە چىيان دەكرد لىرە؟ خۆ نەچوونە نيو ئەشكەوتى؟
سەيفەدین بەئىكلامەوہ، گوتى:

– «نا كاكۆ، ھەر لەبەر دەرگە راوہستابوون، ياساولەكان زۆريان گوي نەدانى، ئەمن تىم راخوپىن: بۆچى دەريان ناكەن، ئەمانە كاريان چىيە لىرە؟»
بەكيان گوتى:

– «قوربان، بەئىنى ئىسلامەتى دەرويش بۆيان ھەيە لە ھەموو شوپىنان سەر بەست بگەرپىن، ئەگەر دەريانكەين گوناھ نىيە؟»
بەلام ئەمن لىيان توورە بووم، دەرم كردن.

خانۆ بەو قسانە كەوتە مەراقى، شكى بردنى پياوخراپ و جاسووس بن. كورجى خولامىكى بەدوای خورشيدى بازارباشيدا ھەنارد: ھەر ئىستا بى، ھەر كە خانۆ وەروركەوت خاچۆ بەپىرىيەوہ هات، گوتى:

– «فەرموو قوربان، ياخوا بەخىرتى، بەسەرچاوان.»

– «چاوت خۆش بى سەرۆستا. ئافەرىن بۆ دەستپەنگىنى و ھونەرت. تۆ دەزانى كورد و فەلە دۆستى لەمىژىنەى بەكن، ئەو قەلايەش ھەر فەلەيەك بۆى بىنا نام.»

خاچۆ گوتى:

«قوربان منىش ئۇ ۋەستايەم بېستوۋە بابى لە گۆلى وانى كەنىشتە يەكى
بىنا ناۋە دەلىنى كوتومت قەلایە. قۆشەنى پادشای رۆم چەند جاران بەقايەغى
ھېرشىيان ھېنا سەر، چەند تۆپيان پىۋە نا، بەلام ھىچيان پى نەكرا.»

خانۆ دەستى خستە نىۋ دەستى خاچۆ، پىكەۋە چوونە نىۋ ئەشكەۋتى،
نۆرى ئۇ تۆپانەى تازە بۆ ئەزمونى داپىژرابوون لە تۆپەكانى جاران زۆر
گەرەترن. لە خاچۆ پىرسى:

«ئامادەى ئۇرۆ ئۇ تۆپانە ئەزمون كەين؟»

پاستە خانۆ لە تۆپەكانى دەنۆرى، بەلام بىرى ھەر لە كىن دەرويشەكان بوو.
خاچۆ گوتى:

«قوربان بۆچى ئۇ ئەزمونە نەخەينە رۆژى ھەينى.»

«با رۆژى ھەينى بى، بە تايەتى ئۇ رۆژە خەلكىكى زۆر دېنە شار.»

خانۆ لە كارگەى ۋەدەرگەۋت. خورشىد تازە گەبىبوۋە بەردەرگە.

خانۆ خورشىدى برد بەۋ لاۋە، گوتى:

«لە بارەى ئۇ دەرويشانەۋە قسەت لەگەل دەكەم، تۆ دەزانى ئەمانە
پىاوخراپن. ئەمن كەمى پېش ئېستا ھاتم دەرويشەكانم لېرە دېتن، خۆت
دەزانى ئېرە كەمى ھاتوچۆ بەسەرەۋەپە، كارىان لېرە چىپە؟ تۆ دەزانى ئۇۋە
چەند جارە شا ۋەبباس جاسووسمان دەنېرېتە نىۋى بەسرمان بزانى، خۆت
دەزانى ئەمانە چ مالىكن.»

خورشىد گوتى:

– جارېكى، ھەۋتوۋەكە دەبى، ئىۋارى بوو، بازار ۋ دوكان پىۋەدراپوون،
من ئەم دەرويشانەم لە بەردەرگەى چەكسازىدا بىنېن، دەرويشە لاۋەكەپان لە
كارگەرا دەھاتە دەرى، ھەرگە رۆين، راستىت دەۋى ئەمنىش گومانم لى
كردن، ئىدى دوا بەدواياندا چوۋمە ژوورى بۆ نىۋ كارگەى، بەلام سەرۋەستا
لەۋى نەبوو، لە شاگردەكانم پىرسى: ئۇ دەرويشە بۆچى ھاتىۋە كىتان؟

شاگردەکان گوتیان: «هیچی نەدەویست، هەر لێی پرسی، ئێوه لێره چ جۆره
چەکیکی دروست دەکەن؟ ئیدی لێی دا رۆیی.»
خانۆ پرسی:

– «چاکە، بۆ تا ئیستا خەبەرت نەداومی؟»
ئەوجا فەرمانی دا:

– «برۆ، هەموویان بگره له زیندانیان که، بزانه کۆ ناردوونی و به چ
نیاژیکهوه هاتوونه ئێره؟ دهبێ بهتهواوهتی بزانی بۆچی هاتوون؟ تۆ بۆ خۆت
دهبینی به چ فیل و تەلەکه بازیهک هاتوونه نێومان و چۆن هەموومان فریو
دەدەن، هەبێ، نەبێ، ئەمانە جاسووسی شا عەباسن دە خیرا برۆ تا بەلایهکدا
نەچوون.»

خورشید پیتی له ئاوژینگی نا و سواربوو و له گەڵ خولامهکانیدا به غار
به رهو بازار چوون، به لام دەرۆشەکان دیار نەبوون. خیرا چوونه مهیدانی
ئاژەلان، له ویندەریش نەبوون. خورشید ترسی لێ نیشتم و کهوته بیرکردنهوه:
"کهواتا هەلاتوون". خورشید هەر بهر دەرگایهکی یاساوتیکی لێ راگرت
خه بهری به دەرگه وانان بدن نه هیلن له قه لای دەرکهون، گوتی: «هەرچی
هات بیگرن».

ئەو خه بهره وهکو بای بهاری به نێو شاردای بلاو بووهوه خه لکی بهیهک دهنگ
هه موو دهیانگوت: "به قوربان به بیانگرن". هه ندێ دهیگوت: «جادوو و
ئەفسوونیان کردوو». هه ندێ دهیگوت: «خه زینهی خانویان بریوه و پارهبان
دزیوه». ئیدی هه ره کهسه له خۆیهوه شتیکی دهگوت.

خورشید له کۆلانی کدا تووشی خه لیلی بهیتالی هات، گوتی:

– «خه لیل، ئەتوو ئەو دەرۆشانهت نه دیون.»

– «به لێ قوربان، ها ئیستا له کنیا نه وه دیم.»

خورشید به دهنگیکی له رزۆک پرسی:

– «له کۆین؟»

– «وان له چیشتهخانه که ی عهلی ئەکبهری نازەربایجانی، کاورپیکیان سەر برپوه خەریکن که باب و قلیانی سەر سیلی دەخۆن.»

خورشید که بهوهی زانی، ته زووی شادی به له شیدا گهرا و دای قهلاشت، چوو به ردهرگه ی چیشتهخانه ی عهلی ئەکبهری. کورپیک سورا که له بوو، بهینی له گهلا بازارپاشیدا زۆر خووش بوو، ساووی کرد، عهلی ئەکبهری ساووی ساندوه، گوتی:

– «یاخوا به خیربچی، به سهراچوان، فرموو گهرهم.»

دهرویشهکان ناگایان له چ نه بوو، ته نانهت ساووه که ی خورشیدیشیان نه ستاندوه، هەر ملچی دم و تیکه یان دههات، هه ریه که بنچکیکی گوشت کاور به دهسته وه بوو ئیسکیان ده کرۆسییه وه، عهلی ئەکبهر به دایکی شاد و ده میکی پر خنده وه گوتی:

– «قوربان فرموو به ره ژوور.»

خورشید به دهنگیکی ره سمیانه و توند گوتیه عهلی ئەکبهری:

– «زۆر سوپاس عهلی ئەکبهر، کاریکی زۆر به په له م هیه.»

عهلی ئەکبهر له دم و دووی ئەم جاره ی خورشید سه رسام بوو، خورشید قهت عهلی ئەکبهری به م جووره نه داوند بوو. خورشید وه ده رکهوت، گوتیه خولامان:

که دهرویشهکان ده گرن دهف و بلویریان هه موو لی بستین، زیندانیان ده که یین. کاتیکی خورشید خولامانی تی ده گه یاند، خیلک له وپرا تی ده پیری. ئەو خولامانه ی خورشید بو کن ده رگه وانانی نارده بوون گه رانه وه. خورشید له گهلا چهند خولامیکدا گه راوه و هاته چیشتهخانه ی، گوتی:

– «دهرویشینه، له فراوینتی بوونه وه یان نا؟»

دهرویشهکان وه لامیان نه داوه. ئیدی خه ریک بوون له چیشتهخانه وه ده رکهوتن، ده ستوبرد هه موویان گرتن بردنیان له زینداننیشان کردن.

چهند رژۆر بوو دهرویشهکان له زیندانیدا بوون. هه رچه ندیان له گهلا

دهکردن و دهکۆشان راستییان نهدهدرکاند و ددانیان بهوهدا نهدهمنا که جاسوسن. خورشیدیش ههموو ئیوارمیهک دههاته خزمهت خانۆ و دهیگوت:

– «ئهمانه راستی نالین و پۆ له گوناھی خۆیان نائین.»

خانۆ گوتی:

– «سبهینی مهجلیسی ردین سپییان دهگیرئ بیانیهینه دیوهخانئ.»

پۆژی چیشهنگاوئیکی قایم بوو له دیوهخانئ کۆری ردین سپییان بهسترا. ئهندامان و گهوره و دهمراستی تیره و هۆزان ههموو هاتن. ههموو لهوهی دلنیاپوون که ئهوه دهرویشانه جاسوسوسی شای ئیرانن، بهلام دهیانویست خۆیان پۆ له گوناھی خۆیان بنین و بلین جاسوسین.

ههندی پیرهمێرد ههبوون بریوان نهدهکرد، دهیانگوت: «دهرویش ههمیشه خهریکی خواپهستین و پۆژی پینج جارن نوێژی دهکن، تو بلئی شتی وا بئ خواییان لی بوهشیتهوه.»

خانۆ ههستی بهوه کردبوو که زۆر کهس هه ن بریوان ناکهن.

له نکاوئ دهگهی دیوهخانئ کراوه و دهرویشهکانیان له بهر شیپانهوه راگرت. دهستیان له پشتهوه بهستراوو. خانۆ ئهمری کرد:

– «دهستیان بکه نهوه.»

دهستیان کردنهوه.

خانۆ تییان پاما، گوتی:

– «به ره ژوورتر وهرن، بۆ ئیوه راستی دیوهخانئ.»

پیری دهرویشان له پیشی راوهستاوو. چهند پۆژ بوو، له زیندانیدا بوون، پهنگیان په ریبوو، دهتگوت نهخۆشییهکی زۆر گرانیان گرتوو. هاتنه ئیوه راستی دیوهخانئ راوهستان.

خانۆ گوتی:

– «ئوه مانگئ پتره ئیوه لهو شارهی مهدا خهریکی زیکر و سهماکردنن و

به‌زم و رهمان ده‌گيرن و حالتان لي دي، دها ئه‌مجاره‌ش حالتان لي بي و راست و دروست پيمان بلين: كي نارووني؟ به چ نيازتيكه‌وه هاتوون؟ بلين، بلين.»

ده‌رويشه‌كان مته‌قيان نه‌كرد، پير نه‌بي، گوتي:

– «قوربان زيكر ده‌كه‌ين، به‌لام ده‌ف و بلویره‌كانيان لي ئه‌ستاندووين بفرموون ويمان دهنه‌وه، هه‌نگي چه‌ند كوړيكي زيكر ده‌به‌ستين، نارديان ده‌ف و بلويريان بۆ هينانه‌وه. پير ده‌في دا به‌ده‌ستي به‌كيان و بلویره‌كانيشي دا به‌ده‌ستي دووي ديكه‌يان، ئه‌وجا هه‌ندي دوش داما و پاشان دهم و لچي جوولانده‌وه ده‌تگوت شتيك به‌ده‌رويشه‌كان ده‌لي. ده‌رويشه‌كان لي قيج بووبونه‌وه، سه‌يريان ده‌كرد. پير له‌نكاو هاواري كرد "حوو، حوو، حوو". ئيدي ده‌ستيان به‌ده‌ف ليدان و بلويز ژه‌نيني كرد. ده‌رويشه‌كان كه‌وته سه‌ما و زيكر كردن.

پير له پيش هه‌موويانه‌وه بوو. سه‌ماي ئه‌ورويان له رۆژاني ديكه‌يان زور به‌جوشتتر و خوشتتر بوو. خانۆ سه‌ري له په‌نا گوپي به‌كه‌لواني، كه به‌ته‌نيشتييه‌وه رۆنيشتبوو، نا، گوتي:

– «ئهمانه وا به‌ته‌مان به‌وه سه‌ما و فرت و فيله‌ خويان له ده‌ستمان رزگار بکه‌ن.»

پير كه‌مي ليدان دايرا و دووركه‌وته‌وه، ده‌ستي به‌حاي و حوو و پفه‌ پف كرد، ده‌تگوت كووره ده‌ده‌ميني. ئه‌واني ديكه ده‌ستيان به‌ردا و خويان به‌ملا و به‌ولادا باده‌دا و هاواريان ده‌كرد:

– «حه‌ي ئه‌للا، حه‌ي ئه‌للا، حه‌ي ئه‌للا.»

پاشان دا‌يانه‌ واقه، واقی. پير له دووره‌وه وه‌ستا‌بوو، هاواري لي ده‌كردن، به‌ده‌نگيكي گر و به‌رز ده‌يگوت: "ئه‌ها، ئه‌ها، ئه‌ها". سه‌عاتيک بوو ئه‌مانه به‌ده‌وري خوياندا ده‌خولانه‌وه و پرچيان به‌نه‌زم ده‌هاتن و ده‌چوون. ئه‌م شته سه‌يرانه له كورده‌واريدا باو نه‌بوو، خه‌لكي زور به‌هه‌وه‌سه‌وه ته‌ماشايان

دهکردن.

ئەوجا خانۆ گوتی:

– «بەسە واقە واق و حای و حوو. راست بڵین لە کوێو هاتوون؟ کێ نارووونی؟ بۆ چیمان نارووون؟»

مەجلیسەکە هەموو کړبوون. دەرگەیی دیوێخانێ خرابوو سەرپشت. ژنان لەبەر دەرگە فسکە فسکە و چرپە چرپیان بوو.

دەروێشەکان هیچیان دەنگیان نەکرد، پیر نەبۆ، گوتی:

– «ئێمە دەروێشی خوا و پەیرەوی محەمەد پێغەمبەرین، رێگامان دراوێ لە ولاتی موسولماناندا لە هەموو شوێنیک سەر بەست بێن و بەهەموو لایە کەدا بگەرێن، کەشکۆڵ هەلگرین و دەرۆزە بکەین، بەهەر جوێرێ بۆ بەرپێو بچین. بڕوا بکەن کەس نەیناردووین.

خورشید ئێیان هاتە پێشی، گوتی:

– «چاکە، ئەگەر ئێو دەروێشی خزان و راستگۆن، ئەی کارتان بەکارگەیی چەکسازێ چ بوو و بۆ لە شاگردەکانتان پرسێ لێرە چ جوێرە چەکێک دروست دەکەن؟». باشە ئەوێش هیچ، ئەدی بۆ چوونە بەر دەرگای ئەشکەوتی، ویستتان دەژووێرێ کەون؟ چما نازانن ئەو ئەشکەوتە دوورە شارە و قەدەغەییە و کەسی لێ نییە سەمایان بۆ بکەن. راست بڵین، ئێو لە چ دەگەرێن؟»

پاش ئەو پرسسیارانە بوو بەچرپە چرپیی خەلکەکە. وێ دەچوو هیندەیی نەمابوو شیران هەلکێشن و هەر لەوێدا لەت و پەتیان بکەن.

ئەوان ردین سپی کە دەپێشدا بەزەیان پێیاندا دەهاتەوێ پاش ئەو پرسسیارانە بەچاوی پرێق و کینەوێ تێیان ریمان، دەتگوت لە دوژمن دەنۆرن.

هەندێ بەدەنگی بڵند هاواریان کرد:

– «چ پێویست بە پرسسیاران ناکا، دەبێ هەر ئێستا هەلیان واسن».

پیر کە زانی وا ئاشکرا دەبن بەفێل کردی بەحای و حوو دەستیان بە بلوێر لێدان و سەما کرد بەلام ئەم جارە دەنگی پیری گەورە و بەند و مەقام وەکو ئی

جاران نه‌بوون. زولال و خوښ نه‌بوون. ده‌تگوت ئيسک کاور له گه‌رووی پير گيربووه، به‌ناسته‌م ده‌نگی ليوه ده‌هات.

خانق گوتی:

– «ئیدی به‌سه ئیمه ئەم تەلەکه‌بازی و حال لیهاتنه‌مان دیون. زۆر چاک ده‌زانین ئیوه جاسووسن و تا ئیستاش نه‌ک هه‌ر که‌لەک و ساخته‌ی ده‌رویشان، فریو‌فیلی چه‌ند قه‌ره‌ج و ده‌رۆزه‌که‌ر و ده‌هۆی چه‌ند کۆلکه مه‌لاشمان ئاشکرا کردوون. ئەوی پێ له‌ گونا‌ه و تاوانی خۆی نه‌نی له‌ نیوی ده‌به‌ین. ئەوه‌ی راستی بدرکینێ لێی خوښ ده‌بین. خانق فه‌رمانی دا سه‌ره‌ک دیوه‌خان: برۆ مه‌لا قادری گاس که‌ بته‌ ئیره‌کانه، به‌زمانی خۆی بیگێرته‌وه چۆنی راستی له‌ خۆی گوت و لیره‌ چۆن ده‌ژی؟»

زۆری پێ نه‌چوو مه‌لا قادر هات. مه‌لا کابرایه‌کی لاوازی ره‌قه‌له‌ی که‌له‌گه‌ت بوو. میزه‌ره‌که‌ی هیند گه‌وره‌ بوو ده‌موچاوی به‌حال دیار بوو. چاویکی نه‌بوو.

ده‌یانگێراوه:

– وه‌ختی خۆی دلداریکی جوانی ده‌بی نیوی به‌یاز ده‌بی، به‌راستی نیوی وا مه‌گه‌ر له‌ جوانی وه‌کو خۆی هاتی. به‌یاز زۆر شوخ و شه‌نگ بووه، له‌وه هه‌ریمه‌دا ژنی وا به‌ده‌و و جوان و چه‌له‌نگ نه‌بووه. مه‌لا خۆی و دلداره‌که‌ی هه‌موو جارێ به‌دزییه‌وه له‌ ژوانی یه‌کدی ده‌بینن، که‌س پێ نازانی می‌رده‌که‌ی چۆن هه‌ستیان پێ ده‌کا، چه‌ند رۆژیک وه‌پاریزیان ده‌که‌وی و خۆیان لێ ده‌گرێ، تا رۆژیکی له‌ مالی خۆیدا مه‌لای ده‌گرێ. له‌ تۆله‌ی نامووس و ئابروودا ده‌با مه‌لای کوشته‌با و ژنه‌شی سێ به‌سێ ته‌لاق دا‌با. واز له‌ ژنه‌که‌ی ناهینێ؛ چونکه‌ له‌ مالی دنیا‌یی هه‌چی وای شک نه‌ده‌برد شیرباییه‌کی دیکه‌ی لێ هه‌لستێ و ژنیکی دی بخوازیته‌وه، مه‌لا ناکوژی، ده‌چێ چاویکی ده‌ردینێ بۆ ئەوه‌ی بێ به‌په‌ندی زه‌مانه‌ و جاریکی دی ته‌ماح نه‌کاته ژنی خه‌لکی و ئیدی به‌چاوی چه‌پی تا ماوه، ژنان نه‌بینێ.

مه‌لا قادر که‌ وه‌ژوو‌رکه‌وت سلأوی کرد و ئیکلامیکی بۆ خانوی کیشا خانق

گوتی:

– «مەلا قادر بۆيانى بگېرەوۋە شا عەباس چۆنى بۆ نېو ئىمە ناردى بۆ جاسووسىيى و كە گرتمانى چۆن راستىت لە خۆت گوت و چۆنت لى خۆش بووين و ئىستاش چۆن دەژى؟ دە بىگېرەوۋە دەى،»

مەلا قادر پېشان بەيەك چاۋەكەى نۆرپىيە دەوربەرى خۆى، ئەوجا سەيرىكى دەرويشەكانى كرد، گوتى:

– پۆژىكى ۋەزىرى شا عەباسى بانگى كردم، پىي گوتم: «دەمەوى بۆ نېو كوردەكانى قەلاى دەمدت بنىرم، ئەتوو مەلاى، كەس نامۆيى لە مەلايان ناكا و شكيان لى ناكەن. بۆ ھەر سړىكيان ھەيە پى بزانه: چەند سەريان، چەند پيادە، چەند سوارە، چەنديان چەك ھەن، لە كوئيان تەقەت كردوون، لە كوئيان دىن. دووبەرەكيان تىدایە يان نا؟ جا ھەر كە گەرايەوۋە بە زىران خەنيت دەكەم. ئەمنىش نەمدەتوانى قسەى ۋەزىر بشكىنم. ئەوۋى راستى بى كە ناوى زىي و دراوى ھىنا ۋەتەماح كەوتم. ئىدى ئەوۋە بوو لىرە ھەستيان پى كردم، گرتميان، ئەمنىش راستىم لە خۆم گوت، ئىستاش خوا خانۆى لەپ زىرپىنى پايەدار كا، زۆر حال م خۆشە و خۆش دەژىم.»

پدین سپىيەك ھەلستا، گوتى:

– «كورپنە ئەوى ھاتبى ھىلانەى ئىمە بروخىنى پرسیارى بۆچىيە و چەند و چۆنى بۆ چىيە؟ ئەوانەى كە غايەنەتى دەكەن دەبى نەمىن و لە كوشتن بەولواۋە ھىچى دىكە رەوا نىيە. مەگەر ھەر ئەم جۆرە كەسانە نىن بوونە بنۆسى كۆلۆى و نەگبەتى كوردستانى.»

مەجلىسەكە ھەموو گوتيان:

– «ئەشەدوبىللا قسەكانى راست و بەجىن، ھەقە ئەمانە ھەر ئىستاكە بەداردا كرىن.»

خانۆ ئەمرى كردە جەوزۆ:

– «خىرا دەستيان ببەستن، لە زىندانىان كەن، بلا سبەنى جاركىش بەشار

و گونداندا جاران بکیشن، خه لکی له مهیدانی کڅو هبن، نه و د پرویشانه هه لده و اوسین، تا ببن به پند.»

له نکاو دستیان به ستن، جه و زو گوئی:

– «ده بیان بهن دهی.»

د پرویشه میړد مندال که بیان دهستی به گریانې کرد، گوئی:

– «نه من له زیندانی ماوین، مهره خه سم کن، راستینان پی ده لیم، دستیان

کرده، له هاورپیکانیا هه لپری و نه وانی دیکه بیان بو زیندان بردن.»

د پرویش گوئی:

– نه وه دوو ساله دایک و بایم له تاو هه ژاری به و ده سته د پرویشه بیان

سپاردووم، پارووه نانیکمان و هچه نگ که وئ. هر پیره که بیان کورد بوو به منرا

بووین به دوو کورد. نیزیکه سی سده د پرویش دهن، زوریان عهجه من، به لام

نه وغانی و نازه ربایجانیشیان تیدان. پیره کانیا خاوهن ژن و مندالن. به هر

لایه کیدا برژن، با دوو ریش که ونه وه مواجی سالانه ی خویان ده بی به جی بین

و هه ریه که سالی، چهند تمه نیک به پیری گه وره بدا. به هاری جار یکی پیر

به دزییه وه پی گوتم:

– ده بی چینه قه لای دمدم.

به راستی زورم پی خو ش بوو، چونکه گه لیکم له مهر قه لای دمدم و شاری

خانوی له پ زیرین بیستبوو، پیر گوئی:

– به لام پیش چوونمان، ده بی سه ریکی وه زیری بدهین و زیکر و سه مایه کی

له خزمه تدا بکهین.

دوو مانگ پتر بوو، خه ریکی زیکر و سه ما کردنی بووین، مه شقمان ده کرد.

که چوینه خزمه تی وه زیری، نیوار یکی درهنگ ده ستمان به زیکر کرد، پیر

خوی دهستی به ناگر خواردن کرد. وه زیر فهند و سه مایی په سند کردین،

گوئی:

– باشه برژین. کاری مه نه وه به که ده بی هه موو س ریکی شاری قه لای بو

وهدەست بئىنەن و ئاگادارى بگەين، بەلئىنى داوئىنى زىپر و دراوئىكى زۆرمان
بداتى. چتان لى وەشىرم وەللا شا عەباس ناردووينى.»

خانق فەرمانى دا:

– «بىانخكىنەن، بەلام خۆ لەو لاوئى مەگەيەنن.»

ئىدى ئەوئى رۆژئى جار كىش جارىان كىشا:

– «خەلكىنە وەرن، گەلۆ وەرن، سبەينى لە مەيدانى، جاسووسەكانى شای

ئىرانئى ھەلدەواسرىن. ھۆ خەلكىنە ھۆۆۆ.»

بۆ سبەينى لە مەيدانى نۆ دەروئىشى زرتە و زەبەللاح بەداردا كرابوون.

خەلكى ولاتى بەرۆدار لە ھەموولارا ھاتبوونە سەيرىان.

به‌شی پینجه‌م

شایی

رؤژانی فینک و خوښ له تارانی* سالی هر دوو جارن. جاريکی له به‌هاريدا، له مانگی ئادار و نيسانی و چهند رؤژيکيش له مانگی گولان. به‌هاری، هممو دنيا به‌گوليلک و دار و درهختی سه‌وز دهرآزيته‌وه، دنيا زور فینک و خوښ ده‌بی. جاري دووهم له پایزیدا، ئیدی گهرما راده‌کشئی، گه‌لا زهرده‌لده‌گه‌رین، کانی و سه‌رینچاوان له کورتی دهمدن و ده‌بیته‌ ئاویمی، به‌لام دار و درهخت سه‌رله‌نوئی گه‌لا ده‌کهن، پیاو خواخوایه‌تی به‌کووچه و کولانی شاریدا بگه‌ری و بو باخ و باخچان بچته سه‌یرانی.

رؤژيکی له و روزه فینک و خوښانه‌ی پایزی بوو، شا عه‌باس زلیخای کچی پادشای ئه‌فغانستانی هینا و شایی کرد. شاییه‌که له باخچه‌یه‌کدا ده‌گنیدرا ئی که‌ونه شا‌کانی ئیرانی بوو، خه‌لکی شار تیکرا وه‌جوش که‌تیبون و به‌جاری تیک چرژابون، له هممو لارا ده‌سته ده‌سته میوان له وه‌زیر و میر و موشیر، له خانی قشلاخ و گهرمه‌سیر و ناوچه و هوزان بانگ کرابون، هه‌ریه‌که دیاری به‌نرخه‌ی خوی هینابوو. چهند به‌گیتی کوردیش بانگ کرابون، له‌وانه بوون که غه‌یانه‌تیا له نیشتمانی باو و باپیران کردبوو. باخچه هیند پي بوو جیگای میوانیکی دیکه‌ی لی نه‌ده‌بووه‌وه، شا فه‌رمانی دا

* پاته‌ختی شا عه‌باس ئیسفه‌هان بووه، نه‌ک تاران، چونکه ئه‌و ده‌می تاران نه‌بووه، وه‌ک له پيشه‌کیه‌که‌دا پروون کراوه‌ته‌وه.

گورجی تهختیکیان له بهردهرگای باخچهی بۆ دانان، کز و سه‌رشوړ
رۆنیشن. میوان و وهزیران که چاویان بهم کوردانه کهوت، کلاو قیت، مشکی
له‌سه، شان به‌عه‌بای سوورمه‌داره‌وه، رمبی گه‌وگه‌ویان به‌دهسته‌وه، شیریان
به‌قه‌ده‌وه، هه‌موو دایانه قاقای پیکه‌نینی، یه‌کیان گوتی:

– نازانم، شا‌عه‌باس ئه‌م ورچانه‌ی چۆن بۆ شابی بانگ کردوون؟

مه‌حموود خان ئه‌و قسانه‌ی پێ خوۆش نه‌بوون، کابرا به‌بنه‌ماله و ره‌گه‌ز
کورد بوو، باوی زۆر له‌میژبوو موشیری شا‌عه‌باس بوو، ده‌لێن موشیری وا
ناقل و ژیر له خزمه‌ت شاکانی ئیراندا نه‌بووه و نه‌ده‌بیته‌وه. مه‌حموود خان
باوی ئاسایی بووبوو به‌پراوژکه‌ری شا‌عه‌باسی. ئه‌و ته‌وس و قه‌شمه‌ریه‌ی بۆ
قووت نه‌چوو؛ چونکه زۆر جار ان قه‌شمه‌رییان پێ کردبوو! ئه‌و قسانه‌ی
وه‌بیراته‌وه که دایانه‌که‌ی به‌مندالی پیتی گوتبوون: «مه‌حموود خان، له
ده‌ورت که‌پێتم، ده‌لێن غیره‌تبان وه‌به‌ر سه‌گی نا غیره‌تی بزووت و پتی خوۆش
نه‌بوو به‌بێ غیره‌تی ئیویه‌رن، غیره‌ت نیشانه‌ی شان و شه‌وه‌که‌تی
که‌له‌مێردانه.»

ئه‌وئێ‌وارئێ‌ نیو باخچه چراخان کرابوو، ده‌تگوت رۆژی نیوه‌رۆیه. له
هه‌موو لایا به‌زم و ئاهه‌نگ و سه‌یران و رایواردن بوو، له لایه‌کی فه‌ندباز
شتی سه‌یروسه‌مه‌ریان نیشان ده‌دا. له جیه‌کی لاقرتیکه‌ر شتی ئه‌وتۆیان
ده‌گوت پیاو له‌به‌ر پیکه‌نینی خوۆی پێ رانه‌ده‌گیرا، له لایه‌کی دی ته‌نافازان
به‌سه‌ر ته‌نافی باریکدا ته‌نافازیان ده‌کرد و به‌شتی سه‌یر خه‌لکیان دلخۆش
ده‌کرد و وه‌پیکه‌نینیان دینان، له جیه‌کی ئیزیکه‌وه، له پشت په‌رده‌وه ژنه
وه‌زیر و ژنه خان و ژنه بازرگان له‌گه‌ڵ فه‌یزه خانمی ژنی شا‌عه‌باس و
زلیخای تازه‌بووکی سه‌یریان ده‌کرد. ژنان به‌نۆره ساز و سه‌نتووریان لێ ده‌دا
و یه‌که یه‌که وه‌سه‌مایێ ده‌که‌وتن و گۆرانی و لاوژهیان ده‌گوت. شا‌عه‌باس بۆ
خوۆی له جیه‌گی به‌رز، که به‌سه‌ر هه‌موو شوینیکیدا ده‌روانی و هه‌موو
لایه‌کی لێرا دیار بوو، رۆنیشتبوو، زلیخای خرین و شوخیش ده‌ستی دایه
سازی و به‌هه‌نجه ناسک و نه‌رمۆله‌کانی، مه‌گه‌ر هه‌ر له خوۆی بێ، ده‌ستی

به‌ساز لیدان کرد و به‌ده‌نگیکی وه‌کو ده‌نگی بلبلان ئەو گۆزانییه‌ی گوت:

سویتسکه‌یه‌کی تازه باله‌فر بوو، تازه له هیلانه وه‌ده‌رکه‌وتیوو،

له پر واشه‌یه‌کی گه‌وره، پری دایه و بۆ هیلانه‌ی خۆی برد.

به‌لام نه‌یتوانی ته‌واوی بکا، فرمیتسک، به‌سه‌ر روومه‌ته ئاله‌کانیرا جۆگه‌له‌ی به‌ست. بۆ شارده‌نه‌وه‌ی فرمیتسکه‌کانی سازه‌که‌ی به‌رووی خۆیه‌وه‌ گرت و قورگی پر بوو له گریان. رای کرد له پشت په‌رده‌یه‌که‌وه‌ خۆی شارده‌وه.

فه‌یزه‌ خانمی هه‌ویی ده‌می نایه‌ په‌نا گوپی ژنه وه‌زیریکی، گوتی:

- ئەم باوان وێرانه‌ حه‌زی له خالۆزایه‌کی خۆی کردبوو، به‌لام باوی به‌نابه‌دلی و زۆر و تۆبزی دایه‌ شا عه‌باسی، هه‌ر بۆ هه‌ندێ لایه‌کی بلوجستانی بداتی.

چه‌ند پوژ بوو شای و به‌زم هه‌ر به‌رده‌وام بوو. پوژتیکێ دوو فیلیان هینا، به‌لام چ فیل، میوانان هه‌موو به‌جاری واقیان و پرما. هه‌ریه‌که‌ زه‌لامتیکێ به‌سه‌ر پشته‌وه‌ بوو، قورتمیان هیند درێژ بوو له زه‌وی ده‌خشا و شفره‌ که‌وانییه‌ سپییه‌کانیان له ژیر لچیان‌وه‌ سپی ده‌چونه‌وه، ئەوه‌نده‌ به‌سام بوو پیاو زه‌نده‌قی لیتان ده‌چوو.

ده‌یانگوت پادشای هندستانی به‌دیاری بۆ شا عه‌باسی ناروون. یاری و فه‌ندیان ئەوه‌ بوو، به‌قورتمیان جامه‌ شه‌ربه‌تیان به‌پری هه‌لده‌گرت، بۆ ئاسمانتیان به‌رز ده‌کرده‌وه، ئەوجا جوان و زه‌ریف، به‌وه‌ستایانه‌ له‌سه‌ر خواتییان داده‌ناوه، دلۆبیتیکێ لێ نه‌ده‌رژا. جار جاریش قورتمیان له‌ ده‌ست ده‌قۆستنه‌وه. میوانتیکێ نابه‌له‌د پنچکێ گۆشتی دا به‌یه‌کیان فیله‌ نه‌یکرده‌ نامه‌ردیی هه‌تا توانی پنچکه‌ گۆشتی بۆ کابرای میرانی ئاویت، جله‌کانی هه‌موو په‌له‌ کرد، هه‌ندێ له‌ میوانان گوتیان:

خوا هه‌لناگرئ، ئەو به‌سته‌زمانه‌ بۆ ئازار ده‌ده‌ن، چما نازانن، فیل گۆشت ناخوا، هه‌ر دان و میوه‌ و سه‌وزه‌ ده‌خوا.

پاشان فیلیکیان چوو له‌ پیتش میوانه‌ کورده‌کان وه‌ستا، قورتمی بۆ یه‌کیان

دریژکرد، بوو به قاقای پیکه‌نینی، خانیکی عه‌جه‌م به‌ته‌وسه‌وه، گوتی:
- کورینه، ته‌ماشاکهن، چۆن فیل ئامۆزای خۆی ده‌ناسیته‌وه. ده‌بین چۆن
چوو ه‌کن خزماني خۆی. میوانه‌کان دیسان دایانه قاقای پیکه‌نینی.
بازرگانیک هه‌ستا، گوتی:

- ئیوه به‌و گیانله‌به‌رانه پی ده‌که‌نن، به‌لام ده‌بی ئه‌وه بزانه که ه‌یچ
گیانله‌به‌ریکی دیکه ه‌ینده‌ی فیل زیره‌ک و ژیر نییه، له ه‌یندستان ه‌یچ
ده‌عبایه‌ک بۆ پاسه‌وانیی خاوه‌نی خۆی له فیل دلسۆزتر نییه.

راسته شایي و رابواردن بوو، به‌لام عیلى به‌رۆدار که به‌سه‌ر دمدمه‌وه
نیشته‌جی بوون قه‌ت له میشکی شا عه‌باس نه‌ده‌هاتنه‌وه‌ری و هه‌میشه بی‌ری
لی ده‌کردنه‌وه. ئه‌وان ریگای کوردستانیان لی گرتبوو و نه‌یان‌دیشت بستیک له
کوردستان بپته‌پیشی. ئه‌ویش به‌هه‌ویای ئه‌و جاسووسانه بوو که له‌میژبوو
بۆ قه‌لای دمدمی نارده‌بوون. شا وه‌بیری هاته‌وه ده‌بوو ئه‌و پایزه به‌هه‌ر
ره‌نگیکی با ده‌رۆپشه‌کان گه‌رابانه‌وه و هه‌موو سړیکی ئه‌و کوردانه‌یان ده
مستی نابا، به‌لام وا کاتی گه‌رانه‌وه‌یان به‌سه‌رچوو و هه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه، بۆچی؟
شا عه‌باس له جه‌نگه‌ی بیرکردنه‌وه‌یدا بوو له‌نکاو وه‌زیری دیوان وه‌ژورری
که‌وت، ده‌می له په‌نا گوپی نا شتیکي به‌گوپییدا چرپاند. شا عه‌باس ره‌نگی
به‌ری، وه‌ده‌رکه‌وت. میوانان هه‌ستیان پی کرد، هه‌ندئ ویستیان هه‌ستن،
برۆن، به‌لام وه‌زیر گوتی:

میوانانی ئازیز، شا که‌می سه‌غله‌ته، خۆتان ده‌زانن ئه‌وه چه‌ند شه‌و و چه‌ند
رۆژه شایي و لۆغانه و به‌زم و ره‌زمه، شا ته‌شریفی پشوویک دهدا، دیسان
ته‌شریف دینپته‌وه. تکا ده‌که‌م شایي چۆل مه‌که‌ن، فه‌رموون، فه‌رموون،
هه‌رکه‌سه له جه‌نگه‌ی خۆی رۆنیشی و ده‌ست به‌رابواردنی بکه‌نه‌وه و له ساي
سه‌ری شا و فه‌یزه خانمی که‌یفان بکه‌ن. به‌شکو خوا و حه‌زته‌ی عه‌لی له‌شی
ساغ که‌ن و نپړینه‌یه‌کی پی خه‌لات بکه‌ن. خوا به‌زه‌ییی به‌وه‌جاخ کویرییدا
بپته‌وه.

مه لا و سهیدان هه موو دهستیان بۆ ئاسمانی بهرز کردهوه، له خوای پارانهوه، ئەگەر خوا کورپتیکی به پاشا ببه خشی به ئینیان وایی بچنه زیارهتی مه شههد و که ره لایی.

شا عه باس هاته خه لوه تگایی، ره قیبتکی دوژمنی خانوی له پ زپین خوی گه یانده شا و خزایه بن دهستییه وه، گوتی:

- خانۆ هه ر ده ره ویشانی گرتوون، دهیه وئ له داریان دا.

زۆری نه خایاند ئەم خه به ره له ئیو میوانانیشدا بلا بووه وه. شا عه باس له دووی وه زیری سوپاییتی نارد، وه زیر هات، شا پرسى.

- بیستوته؟ ده لئین ئەم خانۆ کورده سه گبابه هه ر ده ره ویشانی گرتوون گویا له داریان ده دا.

- به ئی، شا پایه داربی، ئەمنیش دوینئ له ره قیبتکی خانۆم بیست، گوتی:

- له پێشدا جارچی به هه موو لایه کدا ناردوون جارپان رایه شتووه که جاسووسه کانی شا عه باسیان گرتوون و یه کیان پتی له گوناھی خۆی ناوه و راست و پاک گوتوویه: ئەرئ وه لّاهى، ئیمه جاسووسین و شا عه باس ناردوینى. ئیدى هه ر ئەوئ پۆژئ خانۆ سئ و دووی لئ نه کردوون و هه موویان له مهیدانئ له دار داون.

- ئەدى تا ئیستا بۆ دهنگت نه ده کرد؟

- شا پایه داربی، جا ئەمن چۆنم دل دئ خه به ری وا شووم و ناخۆش به و پۆژه خۆشه ویسته به جه نابت رابگه یه نم. ئەوه بۆ من ئەوپه ری هه رزه گۆی و ناماقو لاییه.

شا عه باس زۆر تووره بوو، گوتی:

- هه ر ئیستا ده بی قۆشه نئ سازکه ی و سلیمان خانى له گه ل بنیرى، هیرش بباته سه ر قه لای دمدم بیرووخینئ و خانۆشم بۆ به دیل بگرئ و بیهینئ.

- شا پایه دار بی، با ئەو کاره دواخهین تاوهکو به هار دادئ. ئیستا وهختی

نییه، ئەو کەژ و کێوانە لەمیژە بەفر گرتوونی.

شا عەباس نیوچاوانی گرژ بوو، بەتوورەیییەوه گوتی:

– ئەم قسانە چییە؟ من ئەمر دەکەم، دەبێ هەر لە ئیستا سلیمان خان بەرێ کەوێ.

وەزیری سوپا کە بینی شا تووکی سەری رەپ بوو و چاوی وەختە بچتە پشتی سەری، گوتی:

– بە ئێ قوربان، ئەمر دەفەرمووی، سبەینی زوو قۆشەن ساز دەکەم، لەگەڵ سلیمان خانی بەرەو قەلای دمدی بەرێ دەخەم.

ئەوجا شا عەباس گەراوه نیو میوانان، بەلام هەر بیرى دەکردەوه، لە دلی خۆیدا گوتی: «قسەکانی وەزیر بەجێن، راستە، وەختی نییه. چاک وایه له پێشان ده هەموو سرتیکیان بگەم، جارێ سلیمان خان با بەبیانوی میواندارییەوه بنێرم، تا بەچاوی خۆی هەموو ناوچەکە ببینی و لە نیازی ئەو کوردانە بگا، ئەوجا هێرشیان بەرمەسەر.

پاشای دوو رۆژان سلیمان خان بەقۆشەنێکی پڕ چەکەوه دەبوو لە ئیسفەهانێوه بۆ قەلای دمدم بەرێ کەوتبا. خەبەریان بە شا دا لەشکر ئامادەیه. شا عەباس بانگی سلیمان خانی کرد بریدیە خەلۆهتێ پێی گوت:

– سەربازی زۆر مەبه، تەنێ هەر سەد سوارێکی ببه.

دەمەوێ وەکو میوان، وەکو رێوی بچی. بزانه قەلای کوێ کەوتوو؟ لە چ ناوچەیه کدایه، رێگاوبان چۆنه؟ زۆر بەوردی بزانه ئەم کابرا کورده نیازی چیه و چیی له دلدایه؟ نایا وەکو هەموو رەعیەتێک قبوول دەکا خەرج و باجان بدا، یان نا؟ لە پاشان بگەرێوه، بەشکو بەهاری شتێکی بە شتێک بکەین، قەت بووه و ببستراوه کوردێک له شا یاخی بێ و بەرەبەرەکانی بکا؟ دە برۆ، دەی ئوغرت خیر و خوات لەگەڵ.

سلیمان خان ئەوێ رۆژێ بەرێ نەکەوت، ئیوارێ بانگی بەکر بەگی کوردی کرد، گوتی:

- بەكر بەگ من سبەينى بۇ قەلەي دىمدىم، بۇ ميوانى خانۆي كورد دەچم،
بەلام رېگا ئاز و چەتوونە و شارەزاش نىم، دەبى لەگەلم بچى رى بەرېتىم
بەكەي.

- بەسەرچا، قوربان من ئامادەم.

- ئىمە سبەينى لەگەل بەرەبەياندا بەرى دەكەوين.

- جەنابى سلىمان خان، بەشكو ئىزنم بەدى ئەمنىش بەرگى سەربازى
ئىرانى لەبەرکەم، نەكو بمناسنەوہ.

- مەيلى خۆتە، چۆنتەز لىيە با وابى.

وختى سلىمان خان لە ئىسفسەھانپىرا بەرى كەوت ھەور و ھەلا بوو.
سلىمان خان سەرى ھەلبىرى، سەيرىكى ئاسمانى كرد، گوتى:

- شوکور ھەوا خۆشە، ئىنشاللا سەفەرەكەمان بەئۆغەر.

- خان خۆش بى، ئىنشاللا سەفەرى ھەر بەئۆغەر دەبى، بەلام ئىستا لە
چىپاكانى دىمدىم بەفر كرىوہ دەكا.

عەشیرەتى بەرۆدار عەشیرەتىكى گەرە بوو. نەك ھەر لەسەر چىپاكانى
دىمدىم، لە گوندى خۆش خۆشیش دەژيان. كشتوكا ئيان دەكرد. لە خوارى
گەرمژ و گەرمەسىران بوو. پەزىان بەزستانان تا بەھار خۆش دەبوو لەو
گەرمژانە دەلەوہەراندا؛ چونكە ئەو گەرمژانە قەت بەفریان نەدەگرت. بەلام چەند
رۆژىك بوو، پىش ھاتنى سلىمان خان ھەندى بەفرى لى بارىبوو.

كاتى گەبىنە بن چىپاكان سلىمان خان گوتى:

- بۆيە دەلەين كورد پىاوى چىپاين. ئىمە ھىشتا لە تارانى بووين بەكر بەگ
دەيزانى ئىرە بەفرە.

- بەللى قوربان، ئىمە لە ھەلسوكەوتى كەشوھەوا بەلەدىن، ھەر لە مندا لىپرا
بەگۆرانی كەشوھەوا دىن، ئەگەر كورد تەماشای خۆر، يان مانگ، يا
ئاسمانىيى كرد گورجى دەزانى ئەوى رۆژى سبەينى كەش چۆن دەبى و بە چ
بارىكدا ھەلدەسوورپى، سامال و خۆش، يا باران و تەپ و تووشى دەبى.

- ئەي ئافەرىن كوردىنە بۆ خۆتان و زىرەكىتان، وەللا باوہ كەس وەكو ئىوہى لى نازانى. من باوكم خاوەن زەوى و زار و سامان بوو، وەبىرم دى ھىشتا لاو بووم، ھەرچى رەنجبەرمان بوون، كوردى نەبى ئىدى ھەموو عەجەم بوون؛ ئەو كوردە لەمىژبوو بەمال و خىزانەوہ ھاتبووہ كىمان. زۆر زىرەك بوو، كەسىكى دىكەى وەكو خۆى نەبوو بزانى كەش كەنگى خۆش دەبى، ھەتاو كەى دەردەكەوى كەينى باران و تەر و تووشى دەبى. باوم خوا لىيى خۆش بى، ھەمىشە ھەر پرسى بەو دەكرد و ھەر ئەو بوو راوژكەرى پاستەقىنەى و زۆرى خۆش دەويست.

- قوربان، ئەوہ چۆن ئەو مالا كوردە بەتاقى تەنى ھاتبووہ كىتان؟ دەلین ھەر بالندەيەك و نىو پۆلى خۆى. ئەمن بەش بەحالى خۆم كە پەنام ھىتا بەر شاھەنشای بەخۆ و ھۆزمەوہ ھاتم، پروا بەرموو ئەگەر بەتەنيا مالا ھاتبام رۆژىكم دەر نەدەبرد و دلم دەتۆقى.

سلىمان خان بىرى دەكردەوہ، گوتى:

- كوردە پىاوئىكى لە گوندى خۆيان كوشتبوو، بەلەنگازە، وپراى خوينبىزىش خاوەن خوين قايل نابى، كابرا لە ھۆزىكى گەورە و دەسپۆ دەبى، لىيى خۆش نابى، دەكاتە سەر بەگى ھۆزى ئىلان و بىلان دەبى ئەو دوژمنە لە ھۆزى وەدەرنى، بەگىش وەدەرى دەنى.

- دەلین كوردە عادەتى وايە ئەگەر يەكيان عەشىرەت بەدەركرد ئىدى چ عەشىرەتتىكى دىكە نايگرىتە خۆى. بەلى ئەو ھەش بەسەرە بەو رەنگى خۆى گەياندبووہ ئىرە و بووبو بە رەنجبەرمان.

- بەلى قوربان، تى گەيشتم.

سلىمان خان گەيشتە داوئى چىاي دىمدم، بەفر تا دەھات زياتر دەبوو. لە گوندەكانرا، خەبەريان دا بە خانق وا گەورەيەكى عەجەم بەسەد سوارەوہ بۆ قەلا دى.

لىيان دەپرسىن:

- کوپوه دهچن؟

- دهچینه میوانی خانۆی کوردان.

خانۆ دهستبهجی تیگهیی که ئەمه شتیکی خوۆش نییه. ههستا دوو سهه سواری لهگهڵ خوۆ خست و بهپیریانهوه چوو. هیشتا ریگا ماوهیهکی مابوو، سلیمان خان بگاته جی، خانۆ له گوندیکی تووشی سلیمان خانی هات. زۆریان ریز و حورمهت گرت. ئەو چهند رۆژهی که سلیمان خان لهوئ بوو، هه با و بۆران و کرپوه بوو. دراوسی نهیدهتوانی سهه بهمالی دراوسیدا بکا. سلیمان خان بهجاری ورهه بهردا بوو. نهیدهزانی چۆن بهرهو تاران بگه پیتتهوه. گوئی:

- خانۆ ئیره جیی ژیان و گوزهران نییه، زهمهه ریریکه بوۆ خوۆی، بهراستی سهرم لی شتیواوه، خوۆشم نازانم چۆن بگه ریمهوه تاران.

به کر بهگ به فارسی به سلیمان خانی گوئ:

- قوربان، دلنیا به و هیچ نیگه ران مه به، خوا یار بی، به ریگایه کندا ده بهم زوو بگهینهوه.

خانۆ خوۆشی فارسی دهزانی، که ئەو قسانه ی بیست سه رسام بوو. له دلی خویدا گوئی:

- «ئهم سه ربازه عهجهمانه چۆن وا شارهزای ئەو ریگایه ن؟»

به لام خانۆ نهیدهزانی ئەو کابرایه کورده. که سلیمان خان له ژیان و گوزهرانی کوردهکانی قه لای پرسی، خانۆ گوئی:

- شاهه نشا پایه دار بی، ئیمه هه مانه و نیمانه ئەو له ته زهوییه مان هه یه، ئەوه شمان بهه زار کوله مه رگی و ده ردی سه ری پیکه وه ناوه. خوا خوۆی ئاگاداره خراپه ی که سمان نه ویستوه و ناشمانه وی. شا پروویانووی چمان لی ده گری، گوايه که می زهوی هه یه.

پاش چهند رۆژی با و بۆران و کرپوه کپ بوو، بوو به سامال و هه تاو کهوت. سلیمان خان ئیزنی مه رهخهس بوونیی له خانۆ خواست. پاش

دیکه به خه یالدا بى حازر دهکرى و چاوه پى بووکى دهکهن.

بووکى دهبوو ئه وى پوژى بگه بيا ماله زاواى، ئه وانيش چاوه نوږ دهبن تا ئىوارى، به لام بووک ئه وى پوژى ناگاته جى؛ ده لىن رهنگه مالى باوى بووکى سواره كانيان مه ره خه سه نه کردبى، پوژى پاشيش هه چاوه پى دهکهن، نه خىر بووک هه ناگا. بۇ پوژى دوايى چهند سوارىك به پى دهکهن، بۇ مالى باوى بووکى، بزاند بۇ دواکه وتوو! کاتىكى دهگه نه نيزىكى كانى بووکى ده بىن له سه رپا به فرى گه لى هه ره سى هيناوه و به جارى كانى به كه ي پر کردوو ته وه و تهخت بووه. كه س ناو پى نيزىكى كه وى. سواره كان رىگا نادوژنه وه، ناچار دهگه رينه وه به دواوه و سه رله نوئى له رىگايه كى ديكه وه دهچن بۇ مالى بووکى. كه دهگه نه وى پىيان ده لىن هه له وى پوژيوه سوار نىردراون بووک به پى خراوه، سواره كان زور له بووکى دهگه پىن، ئه ملا بووک ئه ولا بووک، له م هوژ سوږاخ له و خىل پرسىيار، هه رچهند دهکهن ناي بىننه وه و هه روا به بى سه ره وده ره و سه روسوږاخ ده مپىته وه، تا ئاخ و ئوخرى به هارى، كوچهر و ره وه ندان له بۇ كوستانى دهچن، دىنه سه ر كانى به كه، ده نوږن شتىكى رهش دياره: لاشه ي چهند زه لامىك و كه لاکى چهند ئه سپىك له وى كه وتوو. خه به ر ده دهنه كه سوکاريان، دىن، هه ركه سه مردوى خوى ده ناسيته وه. مه لا ده لى: ده بى هه له شوپىنى خوږانيان بنپىژن، ئه وه چاره نووسه، ده بوو له و شوپنه دا مردبان.

مه لا چوږن ده فه رمووئى وا دهکهن، هه ر له وپنده رى گورىان بۇ هه لده کهن و ده ياننىژن. ئىدى له نيو هه موو عيله ساتيدا بووبوو به باو، كه زستانان به و رىگايدا تى ده به رپىن هه ركه سه ده مى خوى دهگرت، قروقه پ ورته له ده مپيه وه نه ده هات تا له كانى بووکى رهت ده بوون؛ جا بۇيه ناويان نابوو كانى بووک.

هه ر له سه ر ئه و كانى به بوو سه ر بازه عه جه مه كانيش به ر تووک و پكى سرشت كه وتن. شا عه باس پى و ابوو سليمان خان ئىستا هه موو سر و په نييه كى خانو و قه لایى دمدى بۇ دىنى و خوا و ئىمامى عه لى له پشتى بى به هارى له شكرى لى دهكا و قه لا به سانايى دهگرى و ههنگى خانو و عىل و

عەشیرەتی ھەموو دەبن باندووری خۆی دەنی و خەرج و باج و سەرانیی زۆر و زەوھەندیشیان لێ دەستینێ و گەنجی شاھەنشای ئێرانێ پێ ئاوا دەکا .

ئاخر و ئۆخری مانگی رەشەمی پێ بوو، سرشت لە ولاتی ئێرانێ وەزەبر و زەنگ و جەزەوہ نواندن کەوتبوو . جاروبار با ھەلی دەکردی و باران دەباری . ئێوارەھیک کاتکی سلیمان بەگ گەیییەوہ تارانێ، نەرمە بارانیک باری . نوێژی شێوان بوو، ئاخوان لەسەر مناران بەدەنگی بەرز بانگیان دەدا . شا عەباس خۆی حازر کردبوو بچتە نوێژی، بۆ مزگەوت .

وہزیری دیوان عەززی کرد :

– شاھەنشا پایەدار بی، سلیمان خان لە سەفەر گەراوہتەوہ، دەبیەوی پیتە خزمەت .

شا عەباس ھەرکە ئێوی سلیمان خانی بیست وەخت بوو شامەرگ بی، چوو لەسەر تەختی رۆنیشت، گوتی :

– با بی .

سلیمان خان وەژوورکەوت، را و رەسمی شاھانەیی بەجی ھینا . سی جاران ئیکلامی کیشا و کړنووشی برد . شا عەباس لە تەنیشت خۆی دانا . شا پرسى :

– دەوجا بۆم بگێرەوہ دەی، چت دی؟ قەلا چۆنە؟ لە کێھە لاوہ دەتوانین ھێرشى بۆ بەرین؟

– شا پایەدار بی، چما ئەو ھیشتی بگەینە قەلا! ھیشتا دوو رۆژی مابوو بیگەینى . ئەو بۆ خۆی بەپیرمانەوہ ھات . ئەمن دەمویست ھەر چۆنى بی بگەمە قەلا، بەلام چەند رۆژ بوو ھەر با و بۆران و کړپۆھ بوو، لەبەر سەرما و سوڵە کەس نەیدەوێرا سەر دەرینى . وەللا باوہ ئەو شوینە ھیچ جیکەى مرۆ و ژیان نییە . بەراستی ئەگەر بەکر بەگی خودا لیخۆشبووومان لەگەل نەبا شتاقمان لى رزگار نەدەبوو .

شا عەباس پرسى :

- به کمر به گی خوا لیخو شیبووی چی؟ سلیمان خان به سه راهه که هی بو
گتپراوه: که چون به فر له نکاو هه ره سی هیتنا و چهند سه ربار تکی له و گه لیه
به ژیره وه کرد، سلیمان خان گوتی: جا، بهس نه بوو خوشم له پیش
سواره کانه وه نه بووم، دنا له گه ل به کمر به گی ده بووم به ژیر به فره وه.

شا پرسى:

- ئی باشه، خانۆی کورد چیی گوت، چیی نه گوت؟

- قوربان، دهیگوت: ئیمه هه مانه و نیمانه ئه و له ته زهوییه مان هه یه،
ئه وه شمان به هه زار کوله مه رگی و دهردی سه ری پتکه وه ناوه. شا بریویانووی
چمان لی ده گری، چما که می زهوی هه یه؟

شا عه باس دۆش داما، سلیمان خان چاوه نۆر بوو داخوا شا چ بلی.

شا گوتی:

به هاری ده بی له شکر تکی گه وره و گرانی ده سه رکه م و قه لاکه ی به سه ردا
نۆغرو و ویران که م.

بەشى شەشەم

سەربھوردى خانۇ

كاتىكى پەز دەزىن كورد دەلىن ئىدى وا بەھارە، جا بەراستى ھەر واپە؛ چونكە وەختى پەز دەزىن، ئىدى دنيا تەواوئى گەرم دەبى، ھەوا خۆش دەبى، رۆژگار دەداتە درىژىيى. ھەموو رۆژى ھەتاو، زەوى گەرم دادى. گزۇگىاي ناسك لە ھەموو دەشت و دۆلان سەر دەردىن. خەلكى بەرۋدار بۆ چاودىرىي بەرخەل و ساوا كەببانوو و خىزانان دەنئىرنە شەوئىنى.

مالى مەخسودىش بىرپارىيان دا دلەرى كچيان لەگەل كوپرە چكۆلەياندا بئىرن، لەگەل بەرەبەيانى دلەر سوارى ئەسپىكى بوو. بارى دەفر و ئامان و نوئىيان لە گايەكى نا، براكەيان سوارى گاي كرد. كاتىك بەرى كەوتن دايكى نەسحەتى كرد، گوتى:

– كچم، ئىستا جەنگەي خلىدۆر و لۆركە، شوان و دووئاژۆ زۆر حەز لە خلىدۆر و لۆرك دەكەن؛ كارىكى وا بكە ھەر مەرىكى چۆرى بدۆشى، نەكو بۆ بەرخۆلان شىر نەمىنى، بەلام نابى شوانەكانىش بەرسىتى بمىننەو، دەبى مەرى تازەزاو وا بدۆشى كە چەند خوشىك ژەكيان لە گواندا بمىنى بۆ ساوا و بەرخەل چونكە ساواى تىرژەك زوو ھىز و گورىيان و بەردى و پتر بەرگەي دەرد و نەخۆشىيان دەگرن. دژارېش ھەر لە رۆژانى پىشەوهدان، پاشان كە پەز زۆر دەزىن، ھەنگى ھەر مەرىكى خوشىكىشى بدۆشى بەشى ھەموويان دەكا.

– هه‌ی له دایکم، چما من منداڵۆچکه‌م، یان تازه ده‌چمه شه‌وینێ، یا نه‌فامم؟
ئهم‌ن چۆن مه‌ر و ده‌دۆشم شیریان له گوانیدا نه‌میتێ، وایان ده‌دۆشم هینده
خلندۆر و لۆرکی لێ په‌یدا بێ هه‌م شوان تیر بخۆن هه‌م ساوا و به‌رخه‌لیش
برسی نه‌بن.

– ده‌ باشه‌ رووناکیی چاوانم، ده‌ برۆ، ئیدی ئوغرت خیری.

دایک له‌ کیژ نیزیکی بووه‌وه، ماچیکی کرد، ئه‌وجا ئه‌ملا و ئه‌ولای کوپه
چکۆله‌شی ماچ کرد. خوشک و برا به‌پڕی که‌وتن و لیتیان دا پۆین. له‌ شووره‌ی
قه‌لای وه‌ده‌رکه‌وتن، برۆ برۆ تا گه‌یینه‌ جێ.

هه‌رکه‌ دلبر گه‌یشته‌ نیو میگه‌ل تازه ده‌ مه‌ر یان زاوو، به‌لام پاش چه‌ند
پۆژیکی زیادیان کرد و تا ده‌هات پتر ده‌زان، پۆژی و بوو پینج شه‌ش مه‌ر
ده‌زان. ئه‌وێ سالی مه‌رکه‌کانی مه‌خسود زۆریان جمیتیان هینابوو. شوان
له‌گه‌ل دلبر ده‌یانکرده‌ گه‌مه، ده‌یانگوت:

– ئه‌وه‌ هه‌مووی پێ و قه‌ده‌می تۆیه‌ مه‌ر جمیتیان ده‌بێ.

دلبریش به‌پتکه‌نینه‌وه‌ ده‌یگوت:

– دراوسێکانیش‌مان هه‌ر وا ده‌لێن. ده‌لێن دلبر چه‌ند پێ و قه‌ده‌مت
به‌خیره، هه‌رکه‌ پێ داوێیه‌ ئه‌م دیوی ده‌رگه‌ی مایمان، خیر و خۆشی دنیا‌مان
به‌سه‌ردا ده‌پۆژی.

گه‌وره‌ی شوانان پیاویکی کامل بوو، گوتی:

– گه‌وره‌ کچ هه‌میشه‌ پێ و قه‌ده‌می به‌خیر بووه‌.

پۆژیکی دلبر به‌شوانه‌کانی گوت:

– براینه‌، ئیوه‌ هه‌ر له‌ به‌ره‌به‌یانێرا تاوه‌کو ئیوارێ له‌ ده‌شت و ده‌ران، با
و بۆرانی زۆرتان لێ ده‌دا، ئیوارانیش که‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌، وێرای ئه‌و هه‌موو
شه‌که‌تییه‌ خۆتان خواردنی بۆ خۆتان لێ نه‌ین، ئه‌مه‌ چه‌ندی به‌چه‌نده‌.
به‌راستی ئه‌من له‌ راستتان زۆر شه‌رمه‌زارم. خۆ من نه‌هاتووم ساوله‌لوانی
بکه‌م. بریارم دا منیش وه‌کو دایکم ئیدی له‌مه‌وپاش تاشتی به‌یانیان و شیوی

ئىوارانتان بۇ لى بىلەن، خەمتان نەبى، ئىدى رەھەت و سەھەت وەرنە سەر
سفرە و خوانى حازر و نانى خۇتان بخۇن.

گەرە شوان لە دل بەرى نۆرى، گوتى:

- كىژى، راستت پى بلىم، كە زانىمان ئەوسال دايكت نەھاتووه، گوتمان:
بەخو و ديارە ئەمسال حالمان شر دەبى، بەلام خوا توى بۇ رەخساندين، يا
رەبى بەرخوردارى.

دل بەر ئىدى نەيدەزنى كام مەر زاوہ. بۇ پۆزى پاشى لەگەل بەرەبەياندا لە
خەو ھەلستا، براكەشى بەخەبەر ھىنا مەرانى بۇ ھاوئىر بكا، زۆر گورج و
گۆلانە ھەر مەرەدى دوو خوشى دۆشەن و تاشتى بۇ حازر كردن. تا شوان و
دوواژ دەست و چاويان شوشت ئەويش تاشتى بۇ خستنه سەر خوانى،
گوتى:

- براينە، فەرموون تاشتى بگەن.

شوانەكان زۆر بەئىشتياوہ تاشتى خۇيان كرد، پاشان گەلى دوعاى
خىريان بۇ دل بەر كرد:

- زۆرت سوپاس دەكەين، خوات لى پازى بى، ئافەرين بۇ خۆت و دەست و
تاشتت، خوا مەخسوودت حاسل كا و بە كاوى خۆت بگەى. وەللأ باوہ
خواردنى دەستى تۆ دەلئى گۆشتى بەرخە نەك خلدۆر.

دل بەر گوتى:

- ھاپۆ ئەمە ھونەرى دايكمە لە دەستە رەنگينەكانى ئەوہوہ فىر بووم. كە
چىشت لى دەنى زۆر بەوردى سەرنج دەدەمى. زۆر جار پىم دەلى كىژى تۆ
فلانە چىشت لى بنى، جا بۆيە چىشتەكانم وا بەتام و خۆشن.

گەرە شوان گوتى:

- ھەزار خۆزىم بەو مال و خىزانەى تۆ دەبىيە كابانى.

شوانە ھەرزەكارەكان دەيانزانى دل بەر دلدارى شەبابە و ھەردووكيان
دلدارى يەكن، يەكيان لە ژىرەوہ گوتى:

- بووکی مائی عه‌دییه، له‌میژه له‌گه‌ل شه‌بابدا دل‌داری یه‌کن.
- ده‌ی خ‌وایه سا‌ئو کاره ریک‌خه‌ی و بیه‌پینه‌ی دی، وه‌للا شه‌باب شیاوی
ئمه‌ و یه‌که لای و لاتی ئیمه‌یه.
که نئوی شه‌بابیان هئنا دل‌بهر ده‌ستی به‌روویه‌وه گرت و به‌ری به‌ول‌اوه
کرد.

خورشیدی بازارباشی پی‌ی زانیوو که ئەمسال دل‌بهریان نار‌دووه‌ته ده‌شت
و شه‌وین. ئەویش به‌قه‌ستی هه‌لستا له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا باری گایه‌ک شه‌مکیان
پتچاوه و سواربوون، لئیان دا رۆیشتن.

تازه دوو رۆژ بوو گه‌یشتبوونه سه‌ر وارگه‌ی خ‌ویان، خورشید نارامی له‌بهر
برابوو، ده‌یویست دل‌بهر بیینی. به‌لام نه‌یده‌زانی چی بکا و به‌ج بیانوویه‌ک بۆ
وارگه‌ی مائی دل‌بهر بچی چاوی پی‌ بکه‌وئ. وارگه‌کانیان لیک‌ دوور بوون،
بیری کرده‌وه: ئەگه‌ر چووم و دل‌بهر لئی پرسیم:

- بۆچی هاتووی؟

ده‌لئیم:

- ژورمان ساوا له‌نئو ده‌چن، ده‌ر و دراوسی ده‌لئین: گه‌وره شوانی ئیوه
حه‌کیمی ئەو جوړه نه‌خ‌وشییانه‌یه و پسپۆره.

خورشید سواری ئەسپ بوو لئێ دا چوو بۆ وارگه‌ی مائی مه‌خسوود. که
گه‌یییه وینده‌رئ، له‌بهر ره‌شماله‌که‌یان راوه‌ستا. دل‌بهر له‌ مائی نه‌بوو،
چووبوو سه‌ر کانی ئاوئ بئینی، جگه‌ له‌ برا بچکۆله‌ی که‌سی گه‌وره له‌ مائی
نه‌بوو. گه‌ده ده‌ستبه‌جی خورشیدی ناسییه‌وه، گوئی:

- هاپۆ خورشید، فه‌رموو دابه‌زه، وه‌ره ژوورئ، بۆ به‌سواری وه‌ستاوی؟
خورشید له‌ دل‌ی خ‌ویدا گوئی:

- وه‌کو باوکی وایه، زۆر میوان په‌زیره.

ئه‌وجا له‌ ئەسپه‌که‌ی پیاده‌ بوو و له‌بهر ره‌شمالئ ئەسپه‌که‌ی به‌سنگی‌که‌وه
به‌سته‌وه و وه‌ژوور ره‌شمالئ که‌وت. راسته‌ ره‌شمال ناومالی گرانبایی وه‌کو

مافوور و رایه‌خی چاکی تیدا نه‌بوو، به‌لام دل‌بەر نیو ره‌شمال و ستی‌پره بچووکه‌که‌ی خۆی هی‌ند به‌پیکوپتیکی ریزکردبوو، پیاو هەر حەزی دەرکرد تی‌ی رابمیتی. بۆ جوانی پەردە‌ی گول‌داری به‌ ئاو و تاویشی به‌نیو ره‌شمالدا کتیرابوو. دل‌بەر له‌سه‌ر کانی بوو، زۆری پی‌ نه‌چوو گه‌راوه. هه‌رکه له‌ دووره‌وه له‌ پی‌ش ره‌شمالی‌ چاوی به‌ئه‌سپتیکی که‌وت به‌سه‌ترابوووه، هه‌ندی دۆش داما، له‌ دلی‌ خۆیدا گوتی:

– خوايه، به‌خیری بگپری، ئاخۆ کۆ بی؟

که‌ نيزیک بووه‌وه نۆری ئه‌سپی وان نییه.

خۆی به‌خۆی:

– که‌واتا ئه‌و سواره میوانی مه‌ نییه.

دل‌بەر هه‌رکه گه‌یشته به‌ر ره‌شمالی و جه‌ره‌ئاوی‌ی له‌ سه‌رشانی داگرت، چاره‌ی خورشیدی به‌چاودا چه‌قی. به‌لام کچی تاین هی‌ند شله‌ژا، ره‌نگی په‌ری، هه‌ر ده‌نگوت ناسکه‌ گولی به‌هارییه و له‌په‌ر به‌ر سه‌ؤله‌ی زستان‌ی که‌وتوو، ئیدی به‌چار‌ی ره‌نگه‌ ئاله‌که‌ی هه‌لبزیکا. دل‌بەر حەزی له‌ چاره‌ی خورشید نه‌ده‌کرد و قه‌تیش نه‌یده‌ویست سه‌ر و فه‌سالی‌ بی‌نی. هه‌رکه گه‌یشته به‌ر ره‌شمالی، خورشید ماندوو نه‌بوونی لی‌ کرد، گوتی:

– ده‌ک به‌سه‌ر هه‌ردووک چاوان بی‌یه‌وه.

دل‌بەر وه‌لامی نه‌داوه، به‌لام خورشید تی‌ هه‌لچوووه‌وه، گوتی:

– هاتووم بۆ کن گه‌وره شوانی، به‌ینیکه‌ دهردی‌ که‌وتووته نیو ساواکانمان زۆریان له‌نیو ده‌با، ده‌لین گه‌وره شوانه‌که‌تان له‌ دهرمانی ئه‌و جوژه په‌تا و دهردانه‌ شاره‌زایه، جا بۆیه هاتووم، گوتم به‌شکو ناوی دهرمانه‌که‌مان پی‌ بلی.

دل‌بەر به‌رقه‌وه گوتی:

– ده‌ک خوا بکا هه‌میشه هه‌ر دهرده‌دار بن و قه‌تتان دهردی‌ لی‌ نه‌برتی، چما

نازانی به‌و نیوه‌روانه شوان له‌ مالی‌ نین له‌ ده‌شتی په‌زان ده‌له‌وه‌پین؟

ئیدی خورشید په‌ستی دای گرت، گوتی:

- دلبر تۆ له ناههق پيئدا هه‌لده‌كالي، به‌خوا ئه‌من زۆرم خووش ده‌ويي، كيزي مي‌ردى وه‌كو منت له‌ كوئ ده‌ست ده‌كه‌وي. له‌ هه‌ياسه‌ و كه‌مه‌ره، له‌ گوپكه‌ي زي‌ر و لووته‌وانه‌ و خه‌زي‌مي به‌پلپله‌ و سلسله، له‌ گواره‌ زي‌ر، له‌ دووتاسي زي‌ر و ئيدي نازانم بلّيم، چيي ديكه‌م بۆ حازر كردووي، خو خوا خوئ ناگاداره‌ هيچيان له‌ زيوكاري شاري قه‌لايي نيبه‌. ئه‌مانه‌م هه‌موو، له‌ شاري به‌غدايه‌ بۆ كرپوي، كه‌ي له‌به‌ريان كه‌ي، ليت بين به‌نخس و خه‌لكي قه‌لات بين به‌حه‌يران:

دلبر له‌م قسانه‌ي خورشيد هينده‌ي ديكه‌ رقي هه‌لستا و سوور بووه‌وه،
گوئي:

- تۆ كابرابه‌كي زۆر بي نامووسي. ئه‌گه‌ر هينده‌ي تۆزكا لكت نامووس و شه‌رم به‌خۆت با ئه‌ورۆ به‌م نويزي نيوه‌رۆيه، هه‌لته‌ك هه‌لته‌ك نه‌ده‌هاتيه‌ ئيره، ئاخ‌ر هيچ بيرت نه‌كردوه‌ بلّيي: «من خاوه‌ني سي ژنم، ئه‌وه‌ چه‌ند چاره‌ هه‌رچه‌ند تۆ ده‌كوشم نه‌ كچه‌ دلم ده‌دات، نه‌ دايك و باوي قايلن، ئيدي به‌ چ روپكه‌وه‌ بچمه‌ كنى. بي نامووس هه‌سته‌ برۆ ملت بشكينه، دنا هه‌ر ئيستا له‌ دووي براكانم ده‌نيرم بين له‌ت و په‌تت كه‌ن. نامه‌ردى ناپياو ئه‌تو مه‌ردابه‌تي و پياوه‌تتبه‌كه‌ت هه‌ر له‌ مه‌يدانى قه‌لايي ده‌توانى بنويى و ته‌نيا هه‌ر ئى ئه‌وه‌ي باج و ماچ له‌ بازركانان وه‌رگرى. هه‌سته‌ به‌ستوى وردت، برىا قه‌ت جاريكي ديم چاو به‌سه‌ر و گوپلاكي ناموباره‌كت نه‌كه‌وتباوه‌.

پاشان دلبر رووي ده‌مى له‌ برا چكۆله‌ي كرد، لتي تووره‌ بوو، گوئي:

- بۆچي هيشتت وه‌ژوور كه‌وي:

- دلبر گيان من ده‌رۆم، به‌لام له‌ پاشان خۆت په‌شيمان ده‌ببيه‌وه. من ده‌زانم گراوى كورى عه‌ديت. سه‌لا له‌ ئاقلت، ئه‌و له‌ كوئ و خورشيد له‌ كوئ؟ منيكي له‌ تاران و به‌غدا و مووسل و ئه‌سته‌مبوولئى ناوبانگم رويشتبئى ئه‌و كييه‌؟ ئه‌وا لاتيك بوو و نه‌بوو؛ ئه‌من نازانم تۆ بۆ ده‌بى به‌كووسپ له‌ رپي به‌ختي خۆتدا؟

کاتیکی خورشید هەر دەپرست و نهیده برییهوه، دلبر بهبی دەنگ بهگوئی
براکهیدا چرپاند، گوئی:

- گورجی راپه‌ره، برۆ ئه‌سپه‌که‌ی له سنگی بکه‌وه، به‌ره‌لای که به‌شکو
به‌یۆنه‌ی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ملی ده‌شکینی ده‌روا.

دلبر پشتی لی کردبوو، وه‌ستابوو، که‌م تا کورتیک وه‌لامی نه‌داوه،
خورشیدیش پاش ئه‌وه‌ی له قسه‌کانی بووه‌وه له ره‌شمالی وه‌ده‌رکه‌وت، چوو
بۆ کن ئه‌سپه‌که‌ی، به‌لام ئه‌سپ له‌وئ نه‌ماوو، کابرا دلی داخورپا، ئه‌ملا
ئه‌سپ ئه‌ولا ئه‌سپ، دیار نه‌بوو، به‌جاری دلی که‌وته په‌ژاره و هه‌راسان بوو، له
دلی خۆیدا گوئی:

- که‌واته ئه‌سپه‌که‌یان دزیوم.

به‌لام پاشان ته‌ماشای کرد ئه‌سپه‌که‌ی وا له‌و ژیر به‌سته‌وه به‌ره‌وخوار بۆی
ده‌کشی. خورشید وه‌دووی ئه‌سپی که‌وت، لی دا رۆی. کچه‌ دراوسێه‌کانی
مالی دلبر که‌ ناگیان له‌و که‌ین و به‌ینه‌ بوو، دایانه‌ قاقای پتکه‌نینی،
هه‌ندیکیان به‌قه‌ستی، بۆ ئه‌وه‌ی خورشید گوئی لی بی، به‌ده‌نگیکی به‌رز
گوئیان:

- ئه‌یه‌رۆ کیژئ پۆرو نه‌برن، خۆ ئه‌وه‌ خورشیدی بازارباشی خۆمانه، تو
خوا بنۆره‌ دلبر چ ئه‌تکیکی به‌سه‌ر ئه‌م بیاوه‌ ماقووله‌ هیناوه، برۆنی چۆن
به‌دووی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ته‌کان ده‌دا. کیژینه، داخوا دلبر له‌سه‌ر چی ئه‌م په‌نده‌ی
پی دابی؟ هه‌ندیکی دیکه‌یان گوئیان:

- نۆشی گیانی بی. له‌ بیرتانه‌ چۆن نه‌یدیشتم شمه‌کان بفرۆشین و
هه‌میشه‌ باجی لی ده‌ویستین.

خورشید به‌ئاشکرا گوئی له‌ هیلکه‌ هیلکی کیژۆله‌کان بوو، به‌لام چیی
ده‌سه‌لات بوو، ناچار سه‌ری شوڤ کرد و لی دا رۆی.

بۆ رۆژی دواویی دلبر له‌سه‌ر کانی تووشی نانێی خوشکی شه‌باب هات،
به‌دووردریژی حیکایه‌ته‌که‌ی خورشیدی بۆ گێراوه که‌ چۆن هاتووه‌ته

ره‌شمالی مائی مه‌خسوودی و چۆن خۆی به‌خشَل و زَیِر و سامانه‌وه
هه‌لکَشاوه و ئەمیش چۆن براكه‌ی گال داوه ئەسپه‌که‌ی به‌ره‌للا بکا و
خورشید چۆن له به‌رچاوی هه‌موو دراوسێیان شپه‌زه بووه و به‌راکه‌ی راکه
دووی ئەسپه‌که‌ی که‌وتوووه رۆیشتوووه. هه‌ردوو کیژۆله‌ قه‌ده‌ری پیکه‌نین، ئینجا
نانی گوتی:

– ئەم کابرایه‌ چه‌ند ئالچاخه، داک و باوت چه‌ند جاریان پێ گوت: ئیمه‌ کچ
به‌ تۆ ناده‌ین، ئەتووش خۆت چه‌ند جارت پێ گوتوووه، که‌چی هه‌یچ شه‌رمی
به‌خۆی نییه‌ و ته‌ریق نایه‌ته‌وه و هه‌ر واز ناهێنێ، کنا، خۆ سی ژنیشی هه‌یه،
چه‌ند مندالی هه‌ن، کورپکی هه‌یه، باقل به‌زای برا چکۆله‌ی تۆ ده‌بی.

– کیژێ چ ده‌لێی نانی، کورپی ئەو زۆر له‌ برای من که‌وره‌تره. ئەو هه‌موو
رۆژی ده‌چێ فیزی مه‌شق ده‌بی، ها، که‌ی بوو که‌ پیراری خۆیندنی له‌ کن مه‌لا
ره‌شید ته‌واو کرد. برای من تازه‌ ئەمسال خاریکه‌ ده‌چته‌ به‌رخویندن.

– به‌ راستی کابرایه‌کی ئالچاخ و بی نامووسه. په‌نگه‌ پێی وابی ئەم
بازارباشیتیه‌ شتیکی زۆر که‌وره و گرنگ بی، چما نازانی له‌ نیو مه‌ماناندا،
هه‌ر ئازایه‌تی و که‌له‌مێردی نیشانه‌ی پیاوه‌تی و مه‌ردایه‌تییه، نه‌ک
بازارباشیتی و شتی دی.

– ئەری به‌ راست له‌ بیرم چوو بۆت بگێرمه‌وه، ده‌یگوت: « تۆ ده‌زانی ئەمن
کێم؟ من خاوه‌ن شان و ناوبانگیکی وام شار نییه‌ نیوی منی نه‌بیستی، من
له‌ کوئی و کورپی عه‌دی له‌ کوئی، لاتی وا چیه‌؟»

نانی دایه‌ قاقای پیکه‌نین، گوتی:

– ئەشه‌دوبیلا راستی فه‌رموووه! به‌لێ شار نییه‌ نیوی نه‌بیستی، به‌لام نه‌ک
به‌قاره‌مان و دلێر، بگره‌ وه‌کو خورشیدی بازارباشیی شاری قه‌لا. ئەی نابینی
خانۆ قه‌تی له‌گه‌ڵ خۆ نایا بۆ شه‌ر. ده‌لێ: «تۆ هه‌ر ئاگاداری بازار و مه‌یدانی
وڵسات و په‌زان به‌ نه‌با یه‌کی گۆیدریژێ، بزنه‌ گه‌ری بدزی...»

هه‌ردوو کچه‌ دیسان دایانه‌ تریقه‌ی پیکه‌نین. راسته‌ سه‌ره‌تای به‌هار بوو و

پەز زابوون، بە لّام ئەوئ سالی وەکو سالانی دی نەبوو، بە هارەکەیی وەکو جارار، هیند خۆش و دلگیر نەبوو. سالانی پیتشوو کاتیکی پەز دەزان دەبوو بە شایی و زەماوەند، لە دەهۆل دەدرا، زورنا و تۆلووم دەژەندرا، ئیدی لە هەموو لایەک دەبوو بەکەیف و، خۆشی بە نێو خەلکدا بلّاودەبوو. ئامۆزا و خالۆزا و دۆست و خرم و خویش و دەر و دراوسی زیافەتیاں بۆ یەک دەکرد، هی واش بوون لەنگەری و سینییە پلّو و چیشت و قلیاو مرتۆخیان دەبەشییەوه، هەر لە سبەینێرا تا بانگی شیوان گرمەیی دەهۆل و زورنا دەهات. جحیلان گۆزانیان دەگوت، دوو سی رۆژیان بەهەلپەریک و کەیفەوه رادەبوارد، هەندیک بەگەمە و گالته دەیانبرده سەر، هەندیک لە هەرزەکار و قۆشمە و گەوهزان شوانەکانیان دەخالفاند، کلاوکانیان لی دەشاردنهوه و پاشان لە یەکیان دەپرسی:

– کاکەیی شوان کوا کلاووەکەت؟ ئەتوو چۆن شوانیکی، ئەورۆ کلاوی سەرت ون کەیی سبەینێ میگەلان چۆن دەپاریزی؟

ئیدی دەبوو بەهەنگامە و بەزم و پیکەنینیکی وا ئەوسەری دیار نەبێ، هەرکە پەز دەزان شوان دەبوونە خاوەن بەشی خۆیان، چونکە هەر شوانە بەرخی هەرە چاکی پیتشوخت لەبۆ خۆی دەستنیشان دەکرد و دەیکرد بە شەکە دەستەکی خۆی. هەرکە پایز دادەهات بەرخ دەبوو بەکاوپ، ئیدی بێ ئەوهی خاوەن میگەل بلّی حالّی یا تەورئ هەرکەسە دەسنیشانی خۆی هەلداوێرد و بۆ خۆی دەبرد.

سالانی پیتشوو شایی و زەماوەند نەک تەنیا هەر لە وار و شەویناندا، لە گوند و شارەکانیشدا دەگیردرا. بە لّام ئەم بەهارە وەکو جارار هیند خۆش نەبوو. خەلکەکە زۆر کز و دلّ بەکوول و کەسەر بوون، پایزی رابردوو قۆشەنی شای ئێران خەلکیکی زۆری لە گەرمژ و قشلاخان کۆشتبوون. هیشتا گەلی دایک و خوشک و ئامۆزا و پوورزا رەشپۆش و پرسەدار بوون و لەبری شایی و زەماوەند دەچوونە سەر گۆری کەسوکار و ئازیزان، سەد تووک و نەفرینیان لە شای ئێران و پادشای رۆمی دەکرد کە چۆن بوون بەمیملی گەلی کورد و

ناهیلن ئاسووده بژی.

به هاری ئهوسال تا بلئی بی شهوق بوو، بهلام بهرهمی پهز و مه و مالات هاتی بوو. کوردهواری سه رله نوئی دهبووژاوه؛ چونکه کورد ته نیا به بهروبوومی پهز پتر دهبووژاوه و هه ر ئه وهش دهبوو به مایه ی کۆکی و فره سامانیی بووجهی دیکه ی. هه ر بۆیهش نوێبه ره ی داها تیان بۆ مائی به کدی دهنارد و به کتریان بانگ ده کرده سه ر زیافه تان و له هه موو مائیک: «دهولت زیاد و مائی ئاوا» بوو.

نانی خوئی پی رانه گیرا، گورجی له دووی شه بابی برای نارد که خیرا بی و قاسیدی راسپارد، کوتی:

– به شه بابی برام بلئی: «هه رچی سه ری ته ره بابی لیره کانه سه ری سوور کا.» مائی عه دی که چاویان به قاسید کهوت و گوئیان له و راسپارده یه ی نانی بوو به جارئ دلیان داخو رپا و ترسیان ری نیشته. گوئیان:

– ده خيله چ قه و ماوه؟

پرسییان: گدیو خوئ و به ختت، ئامان، راستی بلئی، خو مندال و مه زن ساخ و سه لامه تن!

که دهش سویندی ده خوارد: «وه للا چ نه قه و ماوه و شوکور هه موو ساخ و سه لامه تن».

دایکی شه باب پرسى:

– ئه ی له به رچی نانی وا به په له له دووی شه بابی نار دووه؟

سه ر له ئیوارئ بوو، شه باب خوئی کۆکرده وه، سواری ئه سپی بوو برپوا، بابی پی گوت:

– کوره، تازه درهنگه، سه بهینی برۆ. به ره به یان وا به ری که وه، بۆ ئیوارئ له وی بی.

به لام شه باب ئارامی له بهر برابوو، نه یه ده توانی گیر بی، شیر و مه تالی نوئی له شان کرد و تیروکه وانی هه لگرت. سواری ئه سپی بوو و به ری کهوت.

شهباب هر له ئیوارپوه تا مه لابانگدانئ بهرپوه بوو، له هیچ شوینئ دانه بهزی تا گه یشته وارگهی. هرکه گه یشته وی تازه بهیانی دابوو، تیر و توو جریوه جریویان بوو. که له ره شمالان نیزیک بووه وه سه گهل به چه په چه پ گه مارویان دا. شهباب ناوی سه گه کانی ده زانی بانگی کردن:

– «قاپرهش، کوله»

سه گهل دهنگی شهبابیان ناسییه وه، له پر کرپوون. شوان گوئیان له چه په ی سه گهل بوو، گورجئ تیریان ده که وانی ئاویت، به په له هرکه سه له زنجئ وده رکه وت، ته ماشایان کرد ئه وه شهبابه، له پیش ره شمالئ دابه زیوه، وا خه ریکه ئه سپه که ی ده به سستیه وه. سه گه لیش به ده وریدا که پیمان ددا و کلسکه سووتیه یان ده کرد، ده تگوت به هاتنی شهباب زور به ده ماخن.

شهباب سلأوی له گه وره شوان کرد، پرسئ:

– خو چ نه قه و ماوه، ساخ و سه لامه تن؟

– عه له یکومه سه لام، شوکور هه موو سه لامه تین.

– ئه دی بؤچی نانئیی خوشکم وا به هه له داوان له دووی نار دووم؟

– وه لالا نازانم چت عه رزکه م، بهش به حالی ئیمه و په زه کان هه موو ساخ و سه لامه تین.

شهباب وه ژوررکه وت، نواری نانئیی خوشکی هیتشتا هر له نیو نویندایه و نووستووه. لیفه ی له سه ر لاجوو بوو، لؤیه کی که وتبووه سه ر لباده که ی ژئری، ده رکه وتبوو. که زییه ره شه درئژه کانی له سه ر سه رینه که ی شوژ بوو بوونه وه. شهباب به کاوه خو لؤی لیفی خسته وه سه ر خوشکی و دایپوشییه وه. به ئاسپایی چوووه ژور سه ری، که زیه کانی جوان و زه ریف هه لگرته وه و خستنییه وه سه ر سه رینه که ی. سه ری شوژ کرده وه، ناوچاوانی ماچ کرد، نانئ له تاو سه رمای به یان راپله کی و به خبه ر هات که چاوی هه له پنا ته ماشای کرد شهباب له ژور سه ری وه ستاوه. له پیشان ترسی ری نیشته، به لام که وه بییری هاته وه، خوئ له دووی نار دبوو، گوئی:

– شەباب گيان، قەتم باوەر نەدەکرد وا زوو بگەيه ئيره، پيم وابوو ئيواره
درهنگيك دهگەيه جي. پيم بلئ، بالت گرتبووهوه، رەشەبا هەتايەتی؟

– ئەدى تۆ خۆت له دووت نەناردووم: خیرا بگەمه کنت؟ منیش دویتى
هەرکه خەبەريان دامى سواربووم، بەسەررەو هاتم.

راستیت دەوی دایکیشم و باویشم زۆر نیگەران بوون و وپەژارەکهوتن. دە
بلئ بزائم چ قەوماوه کەسى برای؟ ئەمن له گەورە شوانم پرسى، گوتى:
«هەموو ساخ و سەلامەتین».

– بەلئ، ئەرئ وەللا، هەموو ساخ و سەلامەتین، دە تۆ جارئ بئ زەحمەت
وەدەرگەوه، تا خوشكى خۆت خۆئ پۆشته دەکاتەوه، هەنگئ قسەت بۆ دەکەم
له بەرچى له دووم ناردووی.

شەباب وەدەرگەوت چوو بۆ کن کۆزى بەرخەل. مەر هەموو زابوون و مۆلگە
پر بوون له بەرخ و ساوا. چاوئكى بەبەرخەله کەدا گيړا، تەماشای کرد هەموو
چاويان قوچاندبوو، دەتگوت کۆرپەى نئو لانکانن. لەسەرەخۆ کاوئژيان دەکرد،
شەباب له دلئ خۆيدا گوتى:

– بە راستى سەيره، خۆ وەك ئادەمیزاد دەچن.

دەرگای کردووه تۆزئ لئيان چوو پيشئ، له پر وشيار بوونەوه، دەستيان
بەبارە بارئ کرد. ئەوجا گەورە شوان و شەباب کەوتنە قسەکردن، کە چۆن
ئەمسال پەزەکانيان زۆريان جەتيان بووه. ئەوجا چوو دەستنيشانی خۆئ
گرت، هەتاي، گوتى:

– شەباب گيان، تەماشاش، چ بەرخيکى جوانى خرتى دوگ خرى مل
ئەستووره، کەمئ له بەرانە دوگ زله مل ئەستوورهکەى خۆمان ناچئ؟ ئەمەم
کردووه بەدەستەكى ئەو سالى خۆم.

شەباب گوتى:

– وهى پيرۆزت بئ، ئەى شتى وا شياوى تۆ نەبئ ئى كئ بئ؟

هيشتا له نئو بەرخەل بوون، نائى خیرا نوئینەکانى قەد کرد، چوو

دەموچاوی شوشت، ئەوجا چەند مەریکی دۆشی و گورجی تاشتی سبەینی
حازکرکرد. پاشان بانگی شوانەکان و شەبابی کرد بێن تاشت بکەن نانێ
دەسخوانیکی خاوینی سپی لەسەر لبادی راخستبوو. شوانەکان پۆنیشتن
تاشتیان کرد. شەباب هیشتا شیوی ئیوارتی نەکردبوو، دەبوو زۆر
بەئیشتیاوه تاشتی کردبا، بەلام هەر بیرى دەکردهوه. ئاخۆ نانێی خوشکی بۆ
له دووی ناردوو، هەرچەندی دەیکرد و دەکۆشا تاشتی بۆ بەگەرودا
نەدەچوو، ئیدی هەر له پەژارەدا بوو و لێکی دەداوه: «ئاخۆ نانێ بۆ له دووی
ناردووم، دەبی چ سڕیک بێ و نایدركینى؟»

کورە خۆی نەگرت، له خوشکی پرسى:

– خوشکی، نانێ گیان، پیم بلێ بۆ وا بەپەله له دووت ناردووم؟ نانێ پێ
کەنى، گوتى:

– برا گیان، جارێ تاشتی بخۆ، تۆ ئەو سال هیشتا خلندۆر و لۆرکیت
نەخواردوو. با شوان تاشتی خۆیان بخۆن و بەلای کارى خۆیانەوه بچن،
هەنگی پیت دەلیم.

ئەم قەسە نەهێنیانەى خوشکی هیندەى دیکەى ئالۆزاند، نەیدەزانى چۆن
نان دەخوا شوان هەموو نانێ خۆیان خوارد و چوون بەرخەلیان تێ بەردا.
گەلۆ، بوو بەقارە قارې و بارە بارېک کەژ و کێو دەنگى دەداوه و بەتۆ با هەر
گوتى بگرى.

عێلى بەرۆدار هیندیکیان نیشتهجێ بوون، بەلام زۆر بەیان هەر خەریکی پەز
بەخێوکردن بوون. کە دەغڵودانیشیان دەچاند هەر هیندەى دینا، کە بەشى
خواردنى خۆیانى دەکرد. دەمراست و ردین سپیان دەیانگوت:

– دەغڵودان چاندن و کشتوکال کارێکی خراب نییه، بەلام پیت و بەرەکەت و
خێر و بێر له پەز و ولساتدايه. کورد بێ گوشت و سپیاتی هەلناکا، بەلام
عەجەم بەتۆلەکەش بەرێ دەچن و گوزەران دەکەن.

پاش ساوا تیبەردانێ، قەدەرێکی پێ چوو، تا ساوا تیر شیر بوون، ئەوجا

له دايكيان هه لاواردن و رايان دان رۆيشتن. كه شوان رۆيشتن نانئى قسه كهه
بۆ شه باب گنپاره، گوتى:

– دوينئى نا پيرئى دل بهرم له سه ر كانئى بينى، بۆى گنپاره وه:

كه خورشيد هاتووه ته وارى وان و زۆر به باهووى خۆى و سامان و خشل و
زيرپيدا هاتووه و ويستووويه شووى پئى بكا. دل به ريش نه يكر دووه ته نامه ردى،
راست و رهوان ده رى كردووه.

شه باب كه ئه وهى بيست به جارئى كه لله يى بوو و له نانئى خوشكى تووره
بوو ده ستى بۆ خه نجه رئى برد، گوتى:

– ده بئى هه ر ئيستا ئه و زۆلى له زۆل بووه له توپه ت كه م.

كو ره به جارئى نارامى له به ر برا، هه ستا چوو سوار بوو، نانئى خوشكى
هه رچه ندى كردي و كو شئا، په شيمانى كاته وه، له كه لله يى شه يتانى بينئيه
خوار، كه لكى نه گرت، گوتى: «خوا يه كه و نابئى به دوو هه ر ده رۆم. شه باب لئى
دا و رۆئى».

وارگه ي مالى خورشيد ته واوئى دوور بوو. هه ركه گه يشته گۆرخانى
قشلاخئى نيوه رۆيه كى درهنگ بوو. ئه سپه كه ي له دوينئى ئيواريوه دانه كرابوو،
گۆرخانه كه له وه رپى خو ش بوو له ئه سپه كه ي دابه زى، به ره لئالى له وه رپئى كرد،
خو شى چوو نه زرگان. وه بيري هاته وه كه چۆن له گه ل دايكي دا ده چوو
سه ر گۆرخانى قه لا و يه كه يه كه باسى فلان مي رخاس و فيساره كه له مي ردى
بۆ ده كرد، ئه ميش خه يالى بۆ ئه وه چوو كه ئه و كئيله قۆچ به رانه وئى ده چئى ئى
مه زنى هۆزئى يان ئى مي رخاس ئي كه . ئه و گۆره كه كئيله كه ي وئنه ي شير ئي كى
له سه ر هه لكه ندراره، دياره ئى سه رۆكى عه شيره تئى كى گه و ره بووه و هه ميشه
له دژى شا و سولتانا ن جه نكي وه. ئه وى دي كه يان كه وئنه ي ئه سپى له سه ر
هه لكه ندراره ئى پياوى ئازا و نه به ز و شو ره سواره، ئه وى دي يان كه وئنه ي
جۆلانه ي له سه ر هه لكه ندراره ئه وه ئى بئى مراد و وه جاخ كو پير و بئى توره و
سو ره و ئه ستيو ره! شه باب كه مي كى دى له گۆرخانه ي هاته پئيشئى چاوى به

گلکۆپه کی گهره ی سهر به گومه زى تازه بينا کراو کهوت، هرچه ندى خه ریک بوو چ سهره و دهره ی لى دهر نه کرد. به هارى ئه و دهشت و دهره ته و او گورى تى گه رابوو و له ههره تى هه لدا نیدا بوو، مرۆ له بو ن و به رامه ی عه تری ئه و دهشته تیر نه ده بوو. شه باب ئه سپه که ی له وینده رى به جى هیشته. خو شى وه ژوو ر گۆر خانى کهوت، نۆرى شوانىک له سه روویرا به سه ر ترۆپکى زنا ریکه وه رو نیشته ووه. په زه کانى به ده روویرا بلاءه یان لى کرد ووه و ده له وه رین. خو شى بلو پى به ده ممیه وه ناوه و پر به و مه لبه نده ی ده چریکینى. شه باب قه دهرى گو یى رایه شته بزانی چ به نده و کیه ه مقامه. که له به ند و مقامى گه یی، له به ر خو پیه وه ئه ویش نه رم نه رم ئه مه ی گوت:

بیژنگ برى، بیژنگ برى

بیژنگ به سه رى بابتدا خرا بکرى

زوو خه به ر بده مالى

په زى بابى تو دز بردى.

شه باب وه بیری هاته وه که چۆن له و داستانه دا ده گيرنه وه:

«ئاغا دهره ق شوانه که ی ناپیاو یی کرد، کچی خو ی نه دایى». ئه و داستانه به بو نه ی ئه و سه ره بو رده وه گوترا وه.

شه باب پاش هه ندى که ئه سپه که ی تیر له وهر، سوار بوو رو یی. هه ر که گه ییه مالى خو رشید، نیوه روانىکى درهنگ بوو.

له بنارى وارگه ررا چۆمىکى بچووک دهکش، پینج شهش مندال به و به ره وه یارییان ده کرد، که مکیان لى نيزیک بووه وه، پرسى:

– مندالینه، ره شمالى مالى خو رشیدى بازار باشى کیه یه؟

کیژىکى چکۆله ده ستى به ره ژوو ر درىژ کرد، گوتى:

– مامه، هۆوه تى له و سه رى، ها لیره را دياره.

شه باب دا یکشا رو یی، نه گه شته بووه پيش ره شمالى بیری کرده وه «چى به خو رشید بلئ». له دلئ خویدا بریاری دا پى بلئ:

«ناپیاو، بی ناموس، ئەگەر پیاوی بۆم وەرە پشت رەشمالی تا دوو قەسە میەردانەت لەگەڵ بکەم، دەنا خودام نەبی لاشەت بەدەردی بەرم مەگەر لاشە می سەربازی ئیترانی بەو دەردە چوویی که پار پایز بەر قەل و دالاشان که وتن».

شەباب دە بیر کردنەو هیدا بوو، لەنکاو ژنیکی رەشتالە می سەر و کەلە خستی، مل بەمتومۆری، دەست پر لە بازنی بەغدا می بەپیرییه وە هات، گوتی:

– برا فەرموو پیاده بە، بۆ بەسواری وەستاوی؟

– خوشکم پیاده نابم، کارم بەمێردەکەتە، پتی بلی وەدەرکەوی.

– مێردەکەم لێرە نییه و دوینی بۆ قە لا گەراوه. نازانم چۆن ملی ئەو رێگا دوورە می گرت رۆی؟ قەتیش بە پی نەروییوه.

شەباب که ئەمە می بیست وەخت بوو لە داخان بەندی دلی بپسی. کەمیکی دۆش داما. ژنە دیسان گوتی:

– برا، دەفەرموو دا بەزە، تۆ میوانی، هیچ نەبی نانی ناوی؟

– ناوەدان بی. خوشکی، تۆ دەلی: «مێردەکەم بە پی گەراوه، ئەدی ئەسپەکە می»؟

– برا، چت عەرزکەم، خورشید بۆ ئەو وارگە می سەرەووە چووبوو، نازانم بۆ مالی کی؟ ئەسپەکە می لە پیش رەشمالیکی دەبەستیتەو، ئەسپ، جلهوی بپسینی و هەلی. خورشیدی داماویش هەرچەند دەکا ئەسپی بۆ ناگیریتەو. ئەسپ بەچوار نال و سەلەف تیی دەتەقینی، ناووەستیتەو تا خوی بەنیو شاری قە لایدا دەکا، بەبرای خۆم بلیم، خورشیدیش بەلۆژە لۆژ ئیواری درەنگیک بۆ مال گەراوه. ئەوی شەوی لە مالی ماوه، بۆ سبەینی تاریک و رووناک لە خەو راپەری لپی دا گەراوه. کەساسە داخۆ کەنگی گەبیته قە لا.

شەباب گەراوه وارگە می خۆیان. بەسەر هاتەکە می هەموو بۆ خوشکی گێراوه. نانی گوتی: «بەرەست لە بیرم چوو بیگیرمەو. کاتیکی خورشید دەچتە رەشمالی مەخسوود، دل بەر برا چکۆلە می فێر دەکا جلهوی ئەسپەکە می

خورشیدی له سنگی بهر ره شمالي دادهمالي، ئه سپهكەش ناكاته نامەردی قه لا خو بگره هاتم، راست دهگه پیتته وه. كاتى خورشید له ره شمالي وهدرده كه وى دنۆرى ئه سپ نه ماوه. كيژۆلان ئاگادارى ئه و به زمه ی ده بن، ده دهنه حيلك و هۆرى پيكه نيني، ئه ویش به شه رمه زارپيه وه مل شوڤر ده كا و ده روا.»

چهند رۆژ بوو شه باب له كن خوشكى بوو. له نكاو رۆژيكي قاسيديك له قه لاڤا هات، به هه موو وارگاندا گه را: فه رمانى خانۆى به هه مووان راگه ياند: «رۆژى هه ينى كوڤيكي گه وره و فره وان ده گيرى». شه باب هه ر كه ئه و فه رمانه ی بيست، ئيدى نه پيه رژا بوه ستى، سوار بوو، راست بۆ قه لا گه راوه. كه گه يشته قه لاى نيزيكي نيوه روانى بوو، بۆ بهر مالى خوڤيانى ئاژوا، تووشى باوى بوو، گوتى:

- كورم چا بوو له وهختى خوڤيدا گه يشتيه جى، خه لقى هه موو له ديوه خانى حازرن. تۆ بچۆ وا منيش هاتم. شه باب وهكو سه ره په ليك خيرا به هه موو چه كيبه وه چوو بۆ كوڤر. ديوه خان هيند پر بوو يه كى دى نه ده گرت. هه ندى لاى خوڤيانى له سه ر چۆكان رۆنيشتبوون، هه ندى به پتوه وه ستابوون. به لام هه رچه ندى كرد له بهر ده ركيش جيگه ی به ده ست نه ده كه وت به پتوه بوه ستى. كوره كانى خانۆش هه ر شه شيان له ژير دالانى ديوه خان به پتوه وه ستابوون، ده بوو هه ميشه له خزمه ت باوكياندا ده سته و سينگ بوه ستن. سى و چوار قه ننه دار هه ر خه ريكي قه ننه داگرتن و پووشوو ئايساندن بوون و به دم قه ننه ی مه زن و ده مر استانه وه ده چوون.

سه رۆك ديوه خان گوتى:

- قوربان، هه ندى هۆز و عه شيره ته كانى ناوچه ی دووره كان تازه ته شريفيان هيناوه، ليڤه جى نايپته وه، وا به چاك ده زانم كه هه موو بۆ نيو باخچه ی ته شريف به رموون، ئيدى به هاره و هه وا خو شه. له پيشدا خانۆ، ئه وچا جه ماوه ركه، هه موو وه ده ركه وتن. سى سه د مافووريان، بگره زياتريش، له باخچه راخستبوو. هه ر مافووره چوار پينچ پشتى و باليفى په راخنى

لەسەر ریزکراپوون. کاتی جەماوەرەکه هاتنە نیو باخچەیی، خانق گوتی:

– فەرموو پۆنیشن.

بەلام تا خانق پۆنەنیشت کەس دانەنیشت.

خانق تازە داو داو سپی کەوتبوو سەری بەلام هەرچی دەیبینی قەتی بروا نەدەکرد تەمەنی حەفتا و پینچ ساڵە. خانق نۆرییە جەماوەرەکه، سەرتە لە کەسەو نەدەهات، هەموو چاویان بریووو دەمی خانق، یزانن چ دەلی، بەلام خانق جارێ هێچی نەگوت، وا دیاروو چاوەنۆری باوی دەکرد. زۆری پێ نەچوو، پیریکی کەلەگەتی وەکو خانق بەدیارکەوت، نەجاختیکی زەلامی دوو دەوی بەسەر شانەو بوو، دەستوو پەمب و نیوئ درێژ دەبوو. هەندێ میوانی ئەناسی عەشیرەتی شکاکی لی بوون، گوتیان: «هەبێ و نەبێ ئەو بەوی خانویە». چونکە لە بەژن و بالادا کوتومت لیک دەچوون و دەتگوت سێتیکن، کراون بەدوو کەرتەو؛ فەرقیان هەر هێندەبوو باوی بەجارێ پیر بووویو و پێنی پاک سپی بووویو، بەلام هێشتا بەگۆر بوو.

هات سالاوی کرد، خانق بەرزە پێ لەبەری هەلستا، ئینجا جەماوەرەکه هەموو لەبەری هەلستا. باو چوو لە سەرووی کورپییەو پۆنیشت. خانق هەندێ سمیلی بادا، گوتی:

– ئەو بەسەرھاتەیی ئەورۆ بۆتانی دەگێرمەو لەمێژە قەوماو. لاوینە، ئێو نەتانبیستوو، بەلام ریدین سپی و بەتەمەنینە، ئێو چاکتان وەبیر دێ. لاو بووم. هەر هێندەیی – دەستی بۆ لاویک درێژ کرد – ئەو لاو دەبووم و نەدەبووم پەوکەوانی مەنسور بەگ بووم، پەوکەیی لە کێشدا نەبوو، زۆر گەرە بوو ئەگەر بلایم خۆی لە چوار سەد سەر پتر دەدا هێشتا کەم گوتوو. دوو بەشی پێکی ماین بوون. چوار ئەسپیان تیدا بوون هەم کێشکچی و هەم پێشەنگی پەو بوون. یەکیان هێشتا جوانو بوو، هۆگری خۆم کردبوو، بەدەست نانم بەدەمییەو دەکرد. وام راھێنابوو هەرکە بەندی جریدبازیم لی دەدا، دەهاتە کەم و بەدەمی خۆی نانەکهیی هەلدەگرت. جاروبارێکی شەسواری

دەبووم. پوڭئىكى، لە دەم رووبارى بووم، دوو پوڭ بوو نانم لى برابوو، كەسى واشم لى نىزىك نەبوو پەوگەى پى بسپىرم تا بچم نان بىنم. پوڭ سىيەم پەووم لە دەم رووبارى بەجى ھىشت، لىم دا چووم لە مالىەو نان بىنم، تا چووم نانم ھىنا و گەرامەو، نۆرىم نەپەو ماو نەھىچ. كەمى پوڭنىشتم تا ماندووتىم ھەساو ھەجا كەوتمە سەر و سۆراخى پەو، ئەم يال پەو ئەو تەلان پەو، نەپەو و نەھىچ، سەرتان نەپەشىنم چەند پوڭ گەرام ھىچ سەر و سۆراخىكم نەزانى.

جار جار لەبەر خۆمەو دەمگوت: «كەواتا پىگر بردوويه». ناھەقىشم نەبوو؛ چونكە ئەوى سالى پىگر و جەردە ئىجگار زۆر بوون. زۆر جار ان دەياندا بەسەر مىگەل و راناناندا دەيانبردن. ھەتا جارىكى بەسەر خۆشىمان دادا، بەلام خىريان لى نەدىم، دووم لى كردن بەخۆراكى دىندە و دالاشان.

ئىدى لەوى پوڭئوھ بىراى بىراى تخونم نەكەوتن. مەنسور بەگ، گوتى:

– تۆ ئەو چەند سالە پەوگەوانى منى و زۆرىش دلسۆز بووى! ئەوى جارىكى كە جەردە و پىگر بەسەريان داداى، ئەو بوو وات تەمى كردن، ئىدى جارىكى دىكە نە لە خۆت نە لە عەشىرەتى بەرۆدار نىزىك نەكەوتنەو، پىم نالىى ئەمجارە ئەو پەوھەت چۆن لى ون بوو؟

ئەمنىش چۆن بوو وام بۆ گىراوھ.

پرسى:

– باشە، تۆ پەوگەت لەم بەر يان لەو بەرى رووبار بەجى ھىشت؟ گوتم:

– بەگم، لەم بەرم بەجى ھىشت. جا من چۆن لە سنوورى ئىران پەو بەجى دىلم، خۆ شىت نىم؟

– دە كە ھىندە ئاقل و ژىرى، ئەو دوو پوڭم مۆلەت داى، بۆ، لە پەوگە بەگەرى، بەو دوو پوڭ سۆراخت زانى و گىراتەوھ باشە، دەنا بەخوا پىستى سەرت دەگرووم، پرى كای دەكەم، ئىدى لەسەرى مەپۆ.

راستى مەنسور بەگ پىاوئىكى زۆردار و بى داد بوو. چەند پەوگەوان و

رهنجبه‌ری له ژیر داردا کوشتبوو.

ناچار لیم دا رویشتم، به لām چند گه‌رام ره‌وم نه‌دۆزیه‌وه، خوايه چ بکه‌م؟
برپارم دا ئیدی نه‌گه‌ریمه‌وه، هر له‌و که‌ژ و کیتوانه بمینمه‌وه. رۆژیکی
مه‌نسور به‌گ له‌ دووی باوم ده‌نیرئ ده‌لئ:

– «ئه‌گه‌ر خانۆی کورت ره‌وه‌که‌م بۆ نه‌دۆزیته‌وه، پیستی سه‌ری ده‌گرووم و
پری کا ده‌که‌م و ئیوه‌ش به‌ ورد و هه‌راشتانه‌وه ته‌فر و تونا ده‌که‌م». مه‌نسور
به‌گ که‌ ئه‌و قسانه‌ به‌ باوم ده‌لئ بی‌ری له‌وه نه‌کردبووه‌وه که‌ چند جار دز و
رێگر به‌سه‌ر مال و عه‌شیره‌تیاندا ده‌داین، خۆم و باوم لێیان راده‌په‌رین،
نه‌مانده‌هیشت بزگورپیکمان بچئ، بزنه‌ شه‌لیکمان تالان بکری، فه‌رموو با
ردین سپییان خۆیان بیلین راسته‌ یان نا؟ ئه‌م مه‌نسور به‌گه‌ ژۆر زالم بوو،
ناچار ماوه‌یه‌کی دوروریدژ شه‌و و رۆژ به‌و که‌ژ و کیتوانه‌وه بووم، تا وام لئ
به‌سه‌ر هات ئیدی به‌رگه‌م نه‌گرت. نیوه‌رۆیه‌کی له‌سه‌ر چیا به‌کی بلند نیزیکی
ئاقاری ئیرانی خه‌وم لئ که‌وت. خیر بئ له‌ خه‌ومدا بلویرم لئ دها. روانیم
ره‌وه‌که‌ دواي ئه‌سپی پێشه‌نگ که‌وتوو و به‌ره‌و لای خۆم ده‌جمین. له
خۆشییان خه‌بهرم بووه‌وه، به‌ لām نه‌ره‌وه هه‌بوو و نه‌هیچ.

پاشان تئ فکریم، گوتم: به‌ راست من بۆ ده‌ست به‌ بلویر لیدان نه‌که‌م؟ بروام
وابوو پێشه‌نگان ده‌نگی بلویریان به‌رگوئ که‌وئ، له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌ک بن
به‌ده‌نگیه‌وه دین. بلویرم له‌به‌ر پشتم ده‌رکیتشا، ده‌ستم به‌بلویر لیدانی کرد.
نالهی پیره‌ بلویر به‌و چیاو به‌نده‌ن و کۆساراندا بلاو بووه‌وه و ئه‌و مه‌لبه‌نده‌ی
هینا جۆش و خرۆش. هه‌ندئ جار پشوویه‌که‌م دها، بزانه‌م ئاوازی بلویره‌که‌م
تا کوئ بر ده‌کا. جارێکیان پشوویه‌که‌م دا، هه‌ستم کرد ده‌نگی حیلهی ئه‌سپه
پێشه‌نگی دئ، به‌ لām حیله‌ له‌ چ لاهه‌ بوو؟ به‌دیم نه‌کرد. هه‌ر هینده‌ گویم له
حیله‌ بوو، له‌ خۆشییان ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ فووم به‌بلویردا کرد و تا توانیم بینم
تیدا خواره‌وه. نه‌خیر ئه‌مجاره‌ گویم له‌ خرینگه‌ی چوار نال و سمکۆلان بوو.
ره‌وه‌یه‌کی چوار سه‌ه سه‌ری که‌م نییه‌ به‌ لām هیشتا به‌ته‌واوی لیم روون
نه‌بووبوووه‌وه ده‌نگی ئه‌م سمکۆل و چوار ناله‌یه‌ له‌ کوپرا دئ.

ئەمجارەش فووم بەبلوئردا کرد و یەک دوو بەندی دیکەم لێ دا .
 کاتێ تەماشای دەکەم ئەو ئەسپە کویت لە پێشەووە و ئەسپە شیش لە پاش
 ڕەووە بەرەو ئێرە دێن . هەر دەتگوت ڕەووە وانن . یەکیان لە پێشەووە سەر ڕەو
 بوو ، ئەوی دیکەیان لە پاشەووە دوارۆژ بوو . ڕەووم لێ نیزیکی بۆو و لەو بنارە
 گیرسانەووە .

ئەسپە دەساژۆکەم سەری هەلبێری و کەوتە گوێ لە قە و سەیرتکی کردم ،
 وەکو لە دلی خۆیدا بپرسی :

– بۆ وا نیگەرانی ، ئەگەر لە ئێمە دەپرسی هەموو ساخ و سەلامەتین و
 شوکوور هیچ کەموکوورتییە کمان نییە .

منیش جاحی نانەکەم لە پشت کردەووە دەستەوارە نانەکانم دەرھێنا ،
 ئەسپی تاین کە چاوی بە نان کەوت بەحیلە حیلەات بۆ کەم ، هەرچی نان لە
 جاخەکەمدا هەبوو هەمووم لە پێش دەمی دانا . لە پاشان سواری بووم و بێ
 سێ و دوو ڕەووەکەم و پێش خۆم دا و تا بەردەرگەیی مائی مەنسوورم ڕەتاند ،
 ڕەووە ئەسپەکەم بەخاوەنی گەیانەووە ، گوتم :

– فەرموو ، ئەووە خۆت و ڕەووت ، بەلام ئیدی من ڕەووەوانیت ناکەم ، بەسە
 ئیتر . ئەووە چەند ساڵە بەحەلالی و زولالی خزمەتم کردی .

مەنسوور بەگ ویستی بە زۆر بمرگەری ئینتەووە سەر ڕەووەوانییەکەیی ، بەلام
 بۆی دەرکەوتبوو ، ئەگەر بە زۆریش بێ تازە جاریکی تر خیرم لێ نابینی و لە
 زیان و زەرەر بەو لایە چێ دیکەیی و دەس ناکەوئ ، ئیدی بەرۆکی بەردام و
 دەستی لێ هەلگرتم . بەجێم هێشت هەر ئەو هاوینە مەنسوور بەگ کتوێر بۆ
 خۆی کۆچی داویی کرد .

هیچ نەخۆشیش نەبوو . دەیانگێراووە ، جاریکی قلیانە شوانانە زۆر دەخوا ،
 ژانی دیتی و بۆ خۆی دەمرئ . بەو ڕەنگە هۆز و عەشیرەتانی لە چەنگال ڕزگار
 دەبن . کابرا زۆر شوڤار و لاپرەسەن بوو ، زۆرداری و دەسدریژییەکەیی لەو دەدا
 نەبوو . چەند جار لە گەل ئێرانیا بەگژی یەکدا چووین ، ئەو خۆی دوورەپەریز
 دەگرت و هەر مەمانانی دەناردە شەرئ . هەرکە ئێمە سەر دەکەوتین و

تالانچى زۆرمان لى دەگرتن ھەمووى بۇ خۇى گل دەداوھ و بزگورپىكى خواسايىي بۇ نەدەھىشتىنەوھ. بەلى ئىمە خوئىنمان دەپوئىشت و ئەو تالانى دەبرد: كورد گوتەنى: «كردهى ئىمە و بردهى ئەو بوو» پاش مردنى مەنسور بەگ، بەھارنى بۇ كوئىستانى چووین. بەلام لەسەر لەوهر و پاوھن لەگەل ەشیرەتى شكاك بەگژى يەكدا چووین و شەرىكى گەرەمان بوو.

نیوهى بانەمەرى بوو، گول و سۆسن خونچەیان کردبوو، گزوكيا تا چۆكان ھاتبوو. لە مشور خواردنى كار و فرمانى خۆمان چ خەمىكى دىكەمان نەبوو. ژيانىكى بەختەوھرانە و سەر بەستانە دەژیاين. دەر بايىستى ھىچ نەبووین، بەلام ەشیرەتەكەمان ھەر وھكو ئىستا ئاسايى كۆك و تەیار بوون و لە بەرانبەر ھەموو ھىرش و مەترسیبەكى ناگەھان ئامادە بوون؛ چونكە شەرى نىوانى ئىمە و پۆم و ەجەم ھەر نەدەبراوھ.

سبەینىبەك پىيان راگەیاندىن كە ەشیرەتى شكاك بەرپوھن ھىر شمان بكنە سەر، باوم گورز و كەمەندى ھەلگرت، گوتى:

– كورپىنە ئەمىرۆ رۆژى غىرەتە، ئىمە و وھستانیان نەگوتوھ. خانۆ تۆ چەند سوارىك لەگەل خۆ خە و پىشيان لى بگره. لىيان دهن و دەستیان لى مەپارپۆزن. ئەمنىش لەگەل چەند شەرىكەرىكى دىكەدا لە كز كانى ترشەوھ ھەلیان دەكوتىنە سەر و تىيان دەكەوین.

ئىمەش بەو فەرارەى باوم فەرمووى. لە دوژمنى چووینە پىشى و گەمارۆمان دان و كوشتارىكى زۆرمان لى كردن، ئىدى لەوى رۆژىبەوھ و امان چاوترسین كردن، جارىكى دىكە بېراى بېراى نەھاتنەوھ سەرمان، سەرەراى ئەوھش، كاتىكى شا ەبباس لەشكرى تى بەردان و تالانى و برۆى كردن ھەر ئىمە دەفرىايان ھاتین و بەھاوارپرا چووین. لەپاشان كە لەگەلیان ئاشت بووینەوھ، لىمان بىستەنەوھ كە شا ەبباس دنەى دابوون بەگژماندا بىن، پى گوتبوون:

– ھەرچى زۆزان و پاوھنىكى كە بەدەستى ەشیرەتى بەرۆداروھە، پىشكەشى ئىوھى دەكەم، بچن لە ەشیرەتى بەرۆدارى بۇ خۆتان بستیئەوھ. خانۆ، وھكو شتىكى وھبىر خۆى بىئىتەوھ پشوویكى دا، ئەوجا گوتى:

- ئىدى لە پاشى ئەو شەپەى، پۇژىكى، بەھار بوو، ماقوول و دەمراستی
ھەردوو ەشیرەنتى بەرۆدار و شكاك كۆبونەوۋە و بانگیان كردم، - شوکور
ھېشتا زۆرتان ماون و شاهیدن - خانۆ سەبیرىكى جەماوەرەكەى كرد، گوتى:
كە بانگیان كردم چووم. سوورەھەنگىكى پیر لە پېش مەجلیسەكە وەستابوو،
گوتى:

- خانۆ، ھېشتاكە مەنسور بەگ لە ژياندا بوو، راستە ھەر ئەو بەگى مە
بوو، بەلام گەرناسى ەشیرەتەكەمان ھەر تۆى و لە تۆش بەولاوۋە
كېشكچىيەكى راستەقىنەى وەكو تۆمان نىيە، تكات لى دەكەين مەزنایەتیی
ھۆزەكەمان ھەر بەخۆت رەوايە و خواستمان رەت مەكەوۋە.

منیش خواستەكەیانم پەسند كرد، بەگویم كردن و ئەو ئەركە گرانەم
وئەستۆى خۆم گرت و بەم بەھارەوۋە ئەوۋە چل بەھارى بەسەردا پادەبرى.

خۆ بۆ خۆتان، گەورە و بچووك ئاگادارن، لەوۋەتى قەلامان بیناكردوۋە،
چەند جاران شای ئېران لەشكرى لى كردین و ھېرشى ھېنايە سەرمان،
بەچاوى خۆتان دیتتان: كە پار پایزى چ قۆشەنىكى نارده سەرمان، بەلام
پشت بەخوا و سایەى سەرى ەشیرەتەكەمانەوۋە، نەمانھېشت ھېندەى
پووشكەيەك سەرشۆربین و نۆومان چلكن و لەكەدار بى.

ئېمە خاكى نىشتمانى كەونارای باو و باپيرانمان ھەمیشە پاراستوۋە و
دەشپاريزین. بەلام دوور نىيە ديسان لەشكرمان لى بكرى. پياو چابن وەرن
ھەموو سویند بۆ يەك بخۆین، تا يەكمان ھەناسەى تیدا مابى كۆل نەدەين و
خاكى خۆمان بە دوژمن نەدۆرپین.

خانۆ كە لە قسەكانى بووۋە، سەبیرىكى ھەلبېرى، تەماشای جەماوەرەكەى
كرد، ھەموو سویندیان خوارد تا ماون و خوین لە لەشیاندا بگەپى بچەنگن و
كۆل نەدەن و ژيانى خۆیان لە رېتى نىشتماندا بەخت كەن و خاكى باو و
باپيران لە دوژمن بپاريزن.

به‌شی‌ه‌وت‌ه‌م

قاسیدی شه‌مدینان

شه‌مدینان میرنیشنیکی که‌ونارای کوردستانه . ئه‌و میرنشینه قه‌ت نه‌یدیشت ده‌ستی دوژمن و زۆردارانی بگاتی و هه‌میشه سه‌ربه‌خۆ و ئازاد بوو. پادشای رۆم چه‌ند جارن له‌شکری کرده‌ سه‌ر، به‌لام ئیستا و ئیستاش نه‌یتوانی زه‌فه‌ری پێ ببا و شکستی پێ بێنی. پاشان رکی هه‌له‌ده‌ستی قۆشه‌نیکی گه‌وره و گرانى به‌تۆپ و جبه‌خانه‌وه ده‌کاته سه‌ر، چه‌ند مانگ بوو، خه‌لکی شه‌مدینان به‌رامبه‌ر به‌رۆمییان زۆر پیاوانه شه‌ریان ده‌کرد. به‌لام ئه‌و جاره‌ وا دیاربوو کوردان درۆستیان نه‌ده‌هاتن. هه‌یزی له‌شکری رۆم له‌ وزه‌به‌ده‌ر بوو، میر سادق، میری شه‌مدینان که‌ وای زانی، خه‌یرا کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی بۆ راویژ پێک هه‌ینا: چ بکه‌ن، چۆن میرنشینه‌که‌یان له‌ تالان و برۆ و ده‌ستدریژی چه‌ندرمه‌ی رۆمییان بپاریزن؟ میر سادق رووی له‌ مه‌جلیسی کرد، گوتی:

- خۆتان ده‌زانن که‌ تا ئیستا ژبان و گوزه‌رانی خۆمان ئازاد و سه‌ربه‌سه‌ت پاراستوو و خه‌لکی ولاته‌که‌شمان هه‌میشه به‌خته‌وه‌ر و ئاسوووه‌ بوون. به‌لام پادشای رۆمی، وه‌کو هه‌موو ئاگادارن ئه‌وه چه‌ند جاره، قۆشه‌نمان ده‌کاته سه‌ر و ئیمه‌ش هه‌چ دره‌غیه‌کمان نه‌کردوو و به‌ستیکمان له‌ خاکی پیرۆزی ولات نه‌دۆراندوو. به‌لام ئه‌م جاره‌ وێ ده‌چێ کار له‌ کار ترازابێ، قۆشه‌نیکی گرانیان نارده‌وینه سه‌ر و هه‌زه‌که‌ له‌ وزه‌دا نییه. ده‌مراست و ردین سپینه: ئیوه چ ده‌فه‌رموون؟ راتان له‌ سه‌ر چیه‌؟ کۆمه‌ک و یارمه‌تی له‌ کێ بخوازین و

روو له كې بنځين و كار به چ بارځكدا هه لسوورپښين و چوڼ ولات بپاريزين؟
هممو بې دنگ و كړ بوون و مته قيان نه كړد.

قازى بهگ تازه له مهيدانى شهړ گهړاپووه. مير سادق سالتكى پتر بوو
سهركردايه تيبى سوپاي بهم قازى بهگه ئه سپاردبوو. له پيشان ته نيا
سه روځكايه تيبى هوزه كهى دهكرد، هوزه كهشى له نيو هوزه كانى شه مدينا ندا
هوزى كى زور گه وره و زهر به دست بوو. قازى بهگ دوو هه زار سووارى
به چه كى كووك و تهياره وه بؤ ميرنشين ته رخان كړدبوو. خوښى بووبوو
به سهركرده. له هممو شهړ ځكدا كه له مېردانه گوځى شهرفى بردبووه و
هميشه به نه به زى و زالى له مهيدانى شهړ دهگه پراوه. نيو بانگى له نيو عيل و
هوزان به بوپړى و گهړناسى رويبوو. هر بويه ش مير سادق په سندنى كړدبوو
و كړدبوويه سهركرده سوپاي ميرنشينى شه مدينا ن. پياو هق بلې، قازى
بهگ شياوى پتريش بوو، چونكه له كن پير و دهمراستان خوښه ويست و بهر پز
بوو. له نازايه تى و چالاكيدا وينه نه بوو. وپړاى نه وهش تا بلې ماقوول،
جوامير، چاوتير، دوستپهروهر و ژير و پياو بوو زورى هه ز له يارمه تى و
كوهمكى هه زار و دسته وسان و كه ساسان دهكرد. هر چه لاويش بوون خو
ئوه هر مه پرسه، روحيان به سه سر سه ريه وه بوو. نيوى وپردى سه زاران بوو.
به سه رى وى نه با سوينديان به سه رى كه سى دى نه ده خوارد، هاو ده ميان بوو،
خه مخوريان بوو، له شايى و زماوهندا خوځى سه رچو پيكيشيان بوو. گهړان و
سه يرانى نيو باخ و باخات، له ناههنگ گيرانى جيژنى نه ووروزدا قازى بهگ
به دم هممو خوښى و شادي به كيانه وه دهچوو و بې هه و شايى له ته كدا
دهكردن، ناههنگى له گه لدا دهگيران. كه زستانيش داده هات لاهه كان دهچونه
پراوه ورجې. ئه پراوه هه ر و سانا نيه و هممو كه سى پتى ناكرو و زور
به ترسه؛ چونكه ورج ئه و ده مى كه دهكه وپته چلووى زور برسويه، كى دهوپړى
توخنى كه وى، به لام قازى بهگ گوپى نه ده دا ترس و به ته نيا پراوه ورجى خوځى
دهكرد و نيچيرى خوځى دپناوه.

كه مانگى ئادار دادى رورژ ده داته دريژى و به فر له ژير تينى هه تاو دا

دەتویتیەو، ئیدی قاشوانی و ھۆلین باوی دئی. ئەو وەختی قازی بەگ بەدارشەقێکی درێژەو لەگەڵ لاواندا وەدەردەکەوت یەک دوو سەر ھۆلینی لەگەڵ دەکردن و بەزۆری ھەر خۆشی دەبیردەو. جاری واش قازی بەگ لە گەرمەیی ھۆلیندا تاکو تەرا سەرە دار شەقی وئ دەکەوت، بەلام ئەو وەکو بەگەکانی نەبوو. ھێند بەتەنگەو نەدەھات. لە ھیچ دلگیر و نیگەرانی نەدەبوو، لە یاریدا پکی لە کەس ھەنەدەگرت، دەستی لە کەس نەدەوھشاندا. مەگەر ئەو نەبێ، کە بەناوی ئامۆژگارییەو جار جار بیگوتیا:

«کاکە گیان، یا کاکەلە، کە یاری نازانی بۆ دێیە بەر مەیدانی ھۆلین دەکەیت؟ تۆ بچۆ بۆ خۆت میچین بکە».

قەدەرێکی پێ چوو کەس مەقی نەکرد. قازی بەگ لە خوار مەجلیسەکەو دانیشتبوو. درەنگ ھاتبوو. خۆشی پیاویکی قودە قورپ و بەفیز و پۆز نەبوو، خۆی بۆ ھەورازان بکوئی، ریدین سپی چەندی لەگەڵ خەریک بوون بچتە سەر ووتر نەچوو. قازی بەگ کە زانی کەس وەلام نادا تەو ھەستا سەر چۆکان، گوتی:

- میرم، ھەز دەکەم رینگام بەدی قسەیک لە خزمەتتاندا بکەم. میر گوتی:
- قازی بەگ، لاوۆ، تۆ ھەموو وەختی پێی قسەت ھەییە و فەرموو قسە بکە.
- میر خۆش و پایەداربێ، خەلکی کوردستان ھەموو دەزانن کە خانۆی لەپ زێرین، سەرداری قەلای دمدەم خاوەن سوپا و قۆشەنی گەورەییە و تا ئیستا، غەیانەتی لە میللەتی کورد نەکردوو. پار نا پێرار، کۆمەک و یارمەتیەکی پیاوانەیی عەشیرەتی تاکوری کرد. وەرن پیاوی چاک بن با ھاواری بەرینە بەر، پێم وایە ھەر ئەو دەتوانی لەم تەنگانەییەمان رزگار کا.
- دوای ئەوێ کە قازی بەگ لە قسەکانی بوو ھەو گەورەپیاو و دەمراستی عەشیرەت و میرنشین شەمەدیان ئەم پیشنیارەیی قازی بەگیان بەسند کرد و ھەموو تیکرا گوتیان:
- میر پایەدار بێ، تەگبیر و پیشنیار لەمە چاتر نابێ، ئەگەر بێو یارمەتی

خانۆی لهپ زێڕینمان بهم زووانه فریا نهکهوئ، ئهوا رۆم ولاتهکهمان داگیر دهکا و ههموومان تالان و برۆ دهکا، چۆن زۆربهی عهشیرهتهکهی ئاویتینه ژێر باندووری خۆی ئهوهشمان که ماوین وامان لێ بهسهردی.

میر سادق گوئی:

- ئەم پێشنیاره ی قازی بهگ زۆر بهجی و ژیرانهیه. نابئی سی و دووی لێ بکهین و دهبی ههه ئیستا قاسید بنێرین. بهلام کی بنێرین که دم و دووی شیای بارهگای خانۆی لهپ زێڕین بی و هیند زۆرزان و ژیر بی دلێ خانق نهرم کا و کۆمهککردنمان بهئهرکی سهرشانان بزانی؟

یهکی له جهماوهرهکه گوئی:

- بۆ مهلا محهمه نهنێرین؟ خۆ له خویندهواری خویندهواره و له ژیری و زۆر زانیشدا کهمی وهکو ئهومان ههیه.

قازی بهگ ئەم پێشنیازهی پهسند نهکرد، ههلی دای، گوئی:

- بهراستی، نارهواویییهکی زۆر گهوره له خۆمان دهکهین ئهگهر بۆ ئەم مهلا محهمهده بکهین بهجی بروای خۆمان و کاریکی وا گرنگی پی بسپێرین. ئهگهر دهتانهوئ راستیی ئەم کابرایهتان له مست نیم: ئەم مهلا محهمهده دوژمنی گهلی کورده. ئەم کابرایه له نیو رۆمییان پی گهییوه و لهسهه دهستی ئهوان مهشق دراوه و ئالقه لهگوئی ئهوانه، سههری زمان و بنی زمانی دهلی: «پادشای رۆم پادشای ههموو موسلمانانه، میللهتی کورد نابئی که لهوهکیشیی لهگهڵ بکا. دهبی حوکم و فهرمانی قبوول بکا. دنیا ههموو له ژێر دهستی پادشای عوسمانییه، ئەم کابرایه جاسووس و پیاوخرایه».

یهکی گوئی:

- کهواتا لهبهرحی له خۆمانی دوور نهخهینهوه؟ پیم نائین؟ ئەمه چیه؟ چ پتوهندییهکی به ئیمه وه ههیه؟ ئیمه شیخی خۆمان ههیه. ئەمه مان بۆ چیه؟.

پاشان بریاریان دا عهبدوهرزاقی برای میر سادق و شیخ زاده و دوو خولامان بنێرن. ئەم دووانه هیشتا له شهه نهگهرا بوونهوه. میر سادق

فهرموی له دوویان بنیرن.

دهمه و تاریکانی بوو، جه ماوهره که هیشتا بلاوه بیان لی نه کردبوو. هه موو زولم و زوری پادشای رۆمییان چیشتبوو. هه ریه که له لایه که وه کز و مه لولول دامابوون. بیریان له وه ده کرده وه: خوا نه خواسته ئه مانیش نه که وه ژیر دهستی رۆم و تیدا بچن، به لام سویندیان خواردبوو که تا دوامین تنۆکی خوینیان شه ر بکن و بستنی له خاکی باو و باپیران به داگیرکری زۆردار نه دۆرین.

وه زیری رۆم چند جار قاسیدی ناربدوو کن میر سادق، که به شکو بینه سه ر ری و سه ر بۆ ده سه لاتی پادشای رۆم دانه وین، دنا به قوشه نی گه وه و گران و تۆپ و تۆپخانه وه ولاتمان خاپوور و ویران ده کری و خاکمان به تهوره که ده بیژری.

به لام میر سادق هه موو جاری پیاوانه ده یگوت:

– ئه مه ولاتی کوردانه. خاکی باو و باپیرانه، ئیمه زۆر له میژره نیشه جیی ئه م خاکه بین و هیچ جوړه حوکمرانییه کی بیانیمان به سه ره وه نه بووه، قه تمان نه هیشتوو و ناشه یلین بیانی پی باو یته ئه م خاکه پیروژه وه و تاوه کو یه کمان مابی شه ر ده که بین و ولاتی خۆمان ده پاریزین.

گزنگی به ره به بیان تازه له نیو دیوه خانی ددا، میر سادق هه ر به جله کانیه وه سبیلکیشی له سه ر دۆشه کی که هه لاژا، به لام هینده ی نه خایان باو نۆکه ر خه به ری هینا: که شیخ زاده و عه بدوره زاق هه ردووکیان وا له به رده رگی و هستاون.

میر سادق گوتی: «با به ره موون»، که شیخ زاده و عه بدوره زاق وه ژوورکه وتن. میر لئی پرسی:

– ئه ری دهنگوباسی شه ر له چ دایه؟

شیخ زاده گوتی:

– ده بی له چ دابی قوربان، هیزی دوژمن هینده زۆره له کیشدا نییه. پی ری

بهرتۆپانیان داین، ناچار له قهلاجهی وهدرکهوتین بهلام دوینی ئیمه فرمان
ئاویشته وان، خۆمان بۆ له بۆسهدان، له پر نیزیکی سهد زهلامیکمان لئ
کوشتن. بهلام ئەوان ههموو رۆژی کۆمهک و یارمهتییان پهیتا پهیتا بهسهردا
دهرۆی و به بار تۆپ و جبههخانهیان بهدواوهیه و بۆ هیچ دانامین.
میر گوتی:

– من بۆیهم له دوو ناردوون، بۆ قهلاجی دمدم، بۆ خزمهت خانۆی لهپ
زیرینتان بنیرم، عهززی بکهن: «میر سادق دهستت ماچ دهکا، دهلی: تکایه، تا
زووه بههاوارمانرا بگا و فریامان کهوی حالهکهی یهکه یهکه بۆ پروون کهنهوه.
پیی بلین: خۆ خۆی ئاگاداری ههموو شتیکه. ئەوه چهند ساله رۆم بهقۆشهنی
گهوره و گرانهوه هیرشمان بۆ دین. ئیمهش ههمیشه مهردانه وهکو شوورهی
پۆلا وهستاوین و قهت نایه لاین پیی ئەو گهمارانه شهقلی خاکی پیرۆزی
کوردستان بشکینن. بهلام لهگهڵ زۆردار چ دهکری؟ کورد دهلی: «که زۆر هات
قهواله بهتاله». ئەمجاره لهشکرهکهیان ئیجگار زۆره و تۆپ و تۆپخانهکهیان له
وزه بهدهره و له کیشی مهماناندا نییه. ئەگه کوردستانی له دلد شیرینه،
ئەوا بیکا له پیی خاکی کوردستان و کوردایهتیدا، تا زووه فریامان کهوی و
بهلهشکر کۆمهکمان بکا.»

«ئەگهر بیو بهم زووانه بههاوارمانرا نهگا، ئەوا رۆم بهبی چهند و چۆن ورد
و درشتمان قردهکن و ولاتهکهشمان لئ داگیر دهکن، دهوجا برۆن، دهی
نۆغرتان خیر بی.»

– میر پایه دار بی، ئەگه قهدهر نهروین لهوانهیه زۆرمان پی بچی و زوو
نهگهینه قهلاجی دمدم. سیمۆنی فهلهی بازرگان زۆرجار کووتال و شمهکی بۆ
قهلاجی دمدم بردووه و لهو ریگاووبانه شارهزایه، ئەگهر بیو وهکو بهله رهگه
خۆمانی خهین، لهوانهیه که لکیکی زۆری بۆمان بی.

میر خیرا نۆکه ریکی له دووی سیمۆن نارد. هه هیندهی قهنهیهک بکیشی
سیمۆن گهیشه خزمهت میر و ئیکلامیکی بۆ کیشا و وهکو سهرباز وهستا.

میر گوتی:

- سیمۆن، خو تۆ بۆ خو تۆ زۆر چاکت ئاگا لێیه که رۆم چییان بهسه رهتینان: له دیار به کر هه رچی کورد و فه له بوون قه و قه لاجۆیان کردن و خاکی باو و باپیرانیان هه موو لێ داگیرکردن. ئیستاش نۆره هاتووته سه ر ئیمه و وا به چاوی خو تۆ ده بیینی چمان پێ ده که ن.

سیمۆن گوتی:

- به لێ میرم، ئاگام له هه موو شتیک هه یه. به ش به حالێ خو م هه ر چیم له باردا هه یه و پێم شک ده به ی ئاماده م و فه رموو بلی، سه رم له پێناودایه و به لێنی پیاو بێ درێغی نه که م.

- وه لێا بۆیه م بانگ کردووی، ده مه وێ له گه ل شیخ زاده و عه بدولر ه زاق بچی بۆ قه لای دمدم و به له دی ریگیان بی. ریگیای کورت و قه دبیریان نیشان بده و هاوار ببه نه به ر خانووی له پ زێرین، به لکو ئه مه خودایه به هاوارمانرا بگا.

سیمۆن گوتی:

- میرم، وه ی به سه ر هه ردوو چاوان. هه ر ئیستا خو م ئاماده ده که م و له ته کیاندا به رپێ ده که وم. خوا یار بێ به لاری و قه دبیری وایاندا به رم، به زووترین کات بیانگه به نه قه لای خانق پیاوێکی قوچاخ و ژیره، له میژه به مه شفدانی سه ربازه وه خه ریکه، ده لێن سوپا که ی له سه دان لاوی خو ئنگه رم پیکه وه ناوه، ده توانی هه وته قای ئۆردووێکی پێ بکا. شای ئێران چه ند جار له شکری لێ کرد، به لام هێنده به پیاوانه و چالاکانه لێیان وه ده س هاتن فریان ئاویته دوژمن و به ورد و درشتیان هه وه قه ری کردن و ئیدی قه ت به ستی ریگیای سه ربازیکیان نه دا پێ باویته خاکی کوردستان. شاری قه لای دمدم ئه ورۆ به کی له و شاره به ناویانگانه یه که به سه دان بازرگان و کاروانی کووتال و شه مکی هه مه ره نگه ی بۆ ده چی.

- سیمۆن، خو من تۆ بۆ بازرگانی و کرین و فرۆشتن نانێرم، من بۆیه ت ده نێرم رابه ریی قاسیده کانم بۆ بکه ی.

- جا قوربان من چيم گوتووه، سهرم له پيناودايه. هر ئيستا ئهسپهكهه
زين دهكهه.

له كاتتيكي خهلكي شهمدينان تازه له خرپهي خهوي شيريني سبهيني
وهخه بهر هاتن، پينج سوار له بهر دهركاي كوچك و تهلاري ميري شهمدينانهوه
به رهو قهلاي دمدم پينان پيدا نا. چوون پهنا ببهنه بهر مروهت و پياوهتي
خانوي له پ زيرين. يهكيان عهبدوهره زاق، ئهوهي ديكيان شيخ زاده و ئهواني
تريان سيموني فهله و دوو خولام بوون.

ئهوي رۆژي ههر پينج سوارهكه، ورته له دهمي كهسيانهوه دهرنهدههات،
دهنگوت كهه و لالن، تا نيوهرۆ، بي پشووه بهر پيوه بوون. بيريان له خاك و
نيشتمان و ناموس و شهرفه دهكردهوه. ئيدي نيوهرۆ بوو، سيمون پهردهي
ئهه كشماتيهي دري، گوتي:

- ئهگه هه روا بهشارتياندا برۆين لهوانهيه به پازده رۆژيش نهگهينه قهلا.
بهلام ئهگه قهدهبر برۆين، زووتر دهگهين.

ئاخر و ئوخرى هاوين بوو. ئهه ساله دهغلوداني دهووبهري قهلاي دمدم
رووي له نههاتي بوو، سههرهراي ئهوهش ناوچهي نيزيكي واش نهبوو كه
ئازووخهي بو فرۆشتن لي دهس كهوي، ئهوهي ههشي بوو نهيدفرۆشت و
عهمباري كردهبوو و بو رۆژي رهشي شارديهوهوه. زۆربهي عيلى بهرۆدار بو
دهغلودان كرين دهچوونه ناوچه دوورهدهستهكان. رۆژيكيان، كارواني قهلاي
دمدم بهرهو شهمدينان بهري كهوت، چو لهوي ئازووخه بكري. چهند رۆژ
بهرپوه بوو، تا رۆژيكي دههونيهرۆ بووبوو و نهبووبوو، لهسهر كانياويكي
سارد بو پشوودان لايان دا. چۆميك له بناري كانياوهكهوه دهكشا، كورگهه
تيي كهوتن، كۆمهلي ماسييان گرت. كووريهكه ناگريان ههچني، چزه جز
دهستيان بهماسي برژاندين كرد.

ههندي له لاهوكان خهريك بوون ولاخهكانيان دهلهوهواند، تومهن پينج
سواريان له نيو ليرهوارهوه بهدي كردهوه، بو كن ئهوان دين.

سەرقره تارچی لالۆیهکی ڕیدین سپیی دنیا دیتە بوو، کورگەل خەبەریان هینا
کە حال لەوە حیکایەت لەوە. ئەویش گوتی:

– باشە سوار لەو لێرە چ دەکا؟ پێم وایە ئەوان هەبن و نەبن پیاوخراین و
بۆ تالان و برۆ هاتوون.

کورپنە با چەند زەلامێک خۆیان لە نێو و لاخەکاندا مەلاس دەن، هەندیکی
دیکەیان بچنە لێرەکە خۆ بشارنەو، هەرکەسە شیر و مەتالی خۆی هەلگرێ،
ئەگەر ئەوان پێنج سوارن ئێمە بیست و پێنج پیاوی عەشیرەتی بەرۆدارین.
سا سویند و قەرار بێ ئەگەر هەموویان قەرکردوین نایە ئین تالانمان کەن.

هەموو پیریاڕان دا وا بکەن. لالۆی پیر بە خۆی و دە زەلامەو هە لە نێو
و لاخەکان خۆیان مەلاس دا و چەند زەلامێکیش خۆیان لە نێو لێرەوارەکا
شاردەو، چەند کەسیکی دیکەش بۆ ماسی برژاندن لەسەر کورە ئاگر
مانەو. ئیدی خۆیان بۆ ئەو ئەمادە کرد سەریان لە پیناوی نامووسدا بەخت
کەن، نەبا تالان کرین و گۆی پیاویتی بدۆرین. سوارەکان وردە وردە هاتن تا
گەشتنە نێو و لاخەکان، سلاویان کرد و پرسییان:

– ئەمە کاروانی کتیە؟ لە کوێو دین و بۆ کوێ دەرۆن؟

لالۆی سەرقره تارچی بەرەو پیریاڕان چوو، گوتی:

– ئەمە کاروانی عەشیرەتی بەرۆداری، لە قەلای دمدەو دین. گەرەمان
خانۆی لەپ زێرینە. ئەمسال لای ئێمە نەهات بوو، خەلە و دان کز بوو،
دەمانەوی بەرەو شەمدینان بۆ گەنم کرین برۆین. چەند کاروانیک سیمۆنیان
ناسیبەو، لێیان پرسى:

– ئەرێ کاکە تۆ سیمۆنی بازرگان نی؟

– بەرێ وەللا من سیمۆنم، بەراستی زێرەکن، ئەو چۆنتان ناسیمەو؟

عەبدوڕەزاق بەلالۆی سەرقره تارچی گوت:

– دەغلۆدان لە کن ئێمە زۆرە و چەند سالە خەلە و خەرمانمان لە هاتدایە،
بەلام حەیفی ناتوانن چتان دەس کەوێ. چما نازانن پادشای رۆم هیرشی

هیناوهته سەر شه‌مدینان و له‌شکر و تۆپ و تۆپخانه‌ی گه‌وره و گران‌ی کردووه‌ته سهرمان، ده‌یه‌وی نیشتمانمان داگیر کا؟ ئیستا حاڵی حازر له‌وی شپ‌پکی زۆر توند و سه‌خته. پادشای رۆم به‌شپکی زۆری له کوردستان داگیرکردووه و زۆری له هۆز و خیل‌ه‌کانی کورد به‌زۆر هیناوه‌ته گیر و خستوونییه ژێرده‌ستی خۆی. بێ ره‌حمانه به‌رۆکی ئەم کورده داماو‌ه‌ی گرتووه و هەر به‌وه‌دا راده‌گا باج و سه‌ران‌ه‌ی لێ بست‌ی‌ن. هه‌ندیک‌یش ناپاک و به‌کری‌گیراوی ئالقه له گوتی وه‌کو ئاغا و به‌گ و میره‌کانی ئیمه‌ش به‌هه‌موو بێ شه‌رمییه‌وه ده‌ستیان داوه‌ته غه‌یانه‌تی میلیه‌ته‌که‌مان و چوون بوون به‌نۆکه‌ری رۆم، ئەگه‌ر ئەوانیش وه‌کو خانۆی له‌پ زێرین و سه‌رداری جزیر و بۆتان چاکی مه‌ردایه‌تییان لێ هه‌لکردبا و لێی راپه‌رهبان نه‌زۆرداری رۆم، نه‌داگیره‌ری ئێران نه‌یانده‌توانی پێ باوینه کوردستان.

شیخ زاده گوتی:

– چ‌ه‌ند جار پادشای رۆم کردییه سهر میری مه‌نۆکه‌ری قبول کا و به‌حوکمی رۆم قایل بێ، میر قایل نه‌بوو، پاشا رقی هه‌ستا، ئەوه چ‌ه‌ند جار ه‌ قۆشه‌نی گه‌وره و گرانمان ده‌نێرتیه سهر، ده‌یه‌وی کورد له نیو ببا، ئیمه‌ش تا ئیستا چ در‌یغیمان له خۆبه‌ختکردندا نه‌کردووه و به‌هه‌موو تواناوه شه‌رمان کردووه، به‌لام چ ده‌که‌ی؟ که زۆر هات قه‌واله به‌تاله؛ له‌شکری ئەم‌جاره‌ی له وزه به‌ده‌ره. پادشای رۆم و شا عه‌باس په‌یمان‌یان به‌ستووه که کوردستان له نیوان خۆیان به‌ش بکه‌ن، نیوه‌ی ئێران هه‌لی لووشی و نیوه‌که‌ی دیکه‌ی رۆم. بۆیه هه‌ردوو ده‌ولت ته‌قه‌لای ئەوه‌یانه که کوردستان داگیرکه‌ن.

یه‌کیان گوتی:

– به‌لی راسته.

لالۆی سه‌رقه‌تارچی که زانیی ئەم سوارانه پیاوخراپ نین بانگی هاو‌رێکانی کرد: وهرن کورپنه وهرن.

عه‌بدوهره‌زاق رووی کرده لالۆی سه‌رقه‌تارچی گوتی:

- ئيمه قاسىدى شەمىنانىن، مىر سادق ناردووينى بچىنە خزمەت خانىۋى
لەپ زىرپىن داۋاي كۆمەكى لى بگەين و زوو بەھاوارمان رابگا، نازانم
چەندمان بۆ قەلای دمدم ماوہ؟
لالۆ گوتى:

- ئيمه ئەوہ دوو رۆژە بەرپوہين، بەلام ئيوہ سوارەن، دەتوانن بۆ سبەينى
نيوہرپۆ بگەنە قەلای.

كاروانىيەكان لە لىرەكە وەدەرکەوتن و ھەموو ھاتنە كى سوارەكان،
سلأويان كرد و لە دەوريان كۆيوونەوہ. سەر قەتارچى گوتى: «قاسىدە
بەرپزەكان، براينە فەرموون دابەزن، با ئەسپەكانتەن كەمى پشوو بەدن. لاوہ
كاروانىيەكان لەو چۆمەى خوارى ماسىيەكى زۆريان راوكردووه و
برژاندوونيان، فەرموون جارى نانمان لەگەل بخۆن، پاشان ئوغرتان خىر و
خوداتان لەگەل».

شىخ زادە سەيرتىكى عەبدوپزەزاقى كرد، وەك بلى. «دابەزىن يان نا؟»
عەبدوپزەزاق گوتى: «با دابەزىن».

ئىدى ھەموويان دابەزىن. لالۆ گوتى: «ئا كورە جەلەوى ئەسپەكانيان بگرن،
دەلئى دنيا تان نەدیتووہ».

عەبدوپزەزاق گوتى:

- كاكە، ئيوہ زەحمەت مەكىشن، بلا خولامەكانمان بيانبەن، لەو دۆلە
بىانلەوہرپىن.

عەبدوپزەزاق كۆلۆسى لەسەر داكەند و بەدەستەسپەكەى ھەنيەى سىپىيەوہ،
تەمۆرىيە سوورباوہ چەقەل رەنگە لوولەكەى و بسكەكانى بەسەر لاجانگ و
دەموچاويدا شۆرپوويوونەوہ، ھىندەى لى دەھات بەتۆبا نە بەكى و نە بخۆى
ھەر سەيرى تەمورى پىچ پىچ و چاوى شىن و بەژنى نازدار و سمىلى
قەيتانىيە بەكى.

سەر قەتارچى لە ژىرەوہ بەكاروانىيەكانى گوت:

- ئەمە لە پیاوی رەمەکی ناچی، ھەبێ و ھەبێ لە پیاوماقوولانە،
پیاوماقوولتکی مەزنیش.

چەک و ریحالی عەبدوپەزاق و پتیسیری عەباکە بەنەخش و نیگارێکی زۆر
سفت تەریب درابوو. خەنجەرێکی مشتوو زۆی بەبەر پشتینەو بوو.
کاروانیەکان کە سیمۆنیان ناسییەو سۆندیان دا:

- تو ئینجیل، ئەگەر پیمان نەلێی، ئەم شوپرەسوارە کێیە؟

- ئەو میر عەبدوپەزاقی برای میری شەمدینانە، بیست ساڵ پترە باوکیان
ئەمری خۆی کردوو، بەلام هیشتا خۆی مابوو کە میر سادقی کورە گورە
کرد بە میر و لە جێی خۆی دانا.

- ئەو ئەو تەنگەستورە دیکیان کێیە؟

- ئەو شێخ زادەییە. باوکی هیشتا ماو، تەمەنی سەد و دە ساڵ دەبێ، ناو
بەناو لەگەڵ میر سادق سەرگەرمی دامە و شەترەنج، ناوی شێخ شەمۆییە. تا
ئێستاش بە شیر و مەتال و ڕمبی گورە گورە لە شەری رۆمیان ھەر خۆی
بەکەلەمێردی مەیدان دەزانێ.

شێخ شەمۆ دەلێ:

- دوژمنی گەلی کورد پادشای رۆم و شای ئێرانە.

کورگەل ماسییەکی زۆریان برژاند، لالۆی قەتارچی گوتی:

- میوانانی خۆشەویست فرموون نان بخۆن.

قاسیدەکان دەستیان بەنانخواردن کرد. تیر و تەسەل بوون.

شێخ زادە گوتی:

- زۆر سوپاس، خوا بەزیادی کا. بەراستی ئەمە چەند رۆژە زەوادمان
نەچوو تە سەر زار، نەک لەبەر بێ تۆشەیی، بگرە لەبەر بێ وەختی کە
نەمانپەرژاوە تە سەر نانخواردن. بەلام ئەمە رۆ بەخۆشی ئێووە تیروپرمان
خوارد، ئیتر تکامان وایە ئیزتمان بدن، برۆین. بەدوعا.

لالۆ گوتی:

- خواتان له گه‌ل، به‌خێرین به‌سه‌ر هه‌ردوو چاوان. به‌لام به‌م ڕیگادا مه‌ڕۆن، که‌مێ به‌رمخواربنه‌وه، له‌و دیوه‌وه کۆچه‌ڕێیه‌ک هه‌یه ڕیو‌راست ده‌چێته‌ نیو قه‌لاوه.

سواره‌کان پێیان پێنا ڕۆیشتن، ئه‌وێ شه‌وێ له‌ هیچ کوێ دانه‌به‌زین ئه‌سه‌په‌کانیان ڕه‌وان ڕه‌وان ده‌ڕۆیشتن، تازه‌ سه‌په‌ده‌ی دابوو، ته‌یر و توو به‌جریوه جریو تازه له‌ هێلانان وه‌ده‌رده‌که‌وتن، ئازاد و سه‌ربه‌ست ده‌یاندا شه‌قه‌ی بالان و له‌ دای بژیو هه‌لوه‌دابوون. به‌ره‌ به‌ره‌ ڕۆژ ڕووناکتر ده‌بووه‌وه. ئه‌سه‌په‌کان به‌جاری شه‌که‌ت بوو بوون، ناچار سواره‌کان له‌سه‌ر کانیه‌ک دابه‌زین، خو‌لامه‌کان لغاویان له‌ دم ئه‌سپان ده‌رێنا و ڕێشمه‌کانیان له‌ مل ئالاندن و له‌ کانیاوه‌که‌یان دوورخستنه‌وه تا پشوو بدن و به‌وه‌پێن. سواره‌کانیش ده‌ست و ده‌موچاویان له‌ کانیاوه‌که‌ پاک و خاوین شوست. زۆری نه‌خایاند ئه‌سه‌په‌کان تیروپ له‌وه‌ران، ئه‌مانیش پشوویکی باشیان دا. سه‌ر کانیاوه‌که‌ چه‌ند خۆش و دلگیر بوو، له‌وه‌رکه‌ی ده‌روبه‌ریشی هێند خۆش بوو. ئینجا سه‌رله‌نوێ سواربوونه‌وه و پێیان پێوه‌ نا. خۆر هێشتا دوو به‌ژنه‌ زه‌لامی مابوو که‌ قه‌لا‌ی دمدم له‌ دووررا وه‌دیارکه‌وت. قه‌لا‌ج قه‌لا‌ ده‌تگوت هێلانیه‌ی هه‌لۆیه‌ به‌سه‌ر لووتکه‌ چیاوه. له‌ لایه‌کی پالی به‌سه‌ر لووتکه‌ی چیاوه، له‌ لایه‌کی پالی به‌چیایه‌کی گه‌وره‌ی گه‌ردنکه‌شه‌وه دابوو، پیاو وای ده‌زانی: بۆیه‌ له‌ شوێنه‌ سه‌خت و تووشه‌یان بینا کردوه تا که‌س نه‌توانی زه‌فه‌ری پێ ببا. شووره‌کی قایمی درێژی بلندیان به‌چوار ده‌وردا به‌رز کردبووه‌وه و ته‌نیا سی‌ ده‌رگای هه‌بوون.

سیمۆن گوتی:

- گه‌ورم ئه‌گه‌ر ئاره‌زوو ده‌فه‌رمووی، با هه‌ندیکت له‌ باره‌ی بینانانی ئه‌م قه‌لا‌ی دمدمه‌وه بۆ بگێرمه‌وه.

- جا تۆ له‌ کوێ سه‌ر به‌وردی ئه‌م قه‌لا‌یه‌ ده‌زانی؟

- سەر بهوردیم له کابرایه ک بیستووه. حهز دهکەى با بۆتى بگێرمهوه، زۆر سهیره.

- ده بگێرمهوه، خۆ جارێ قه لا دووره با کهمى له سه رهخۆ برۆین، تا ئه سپه کانی ش پشوو به ک بدهن.

سیمۆن دهستی به گێرانهوهی سه ره بهوردی قه لای دمدم کرد، گوتی:

- من له میژه هاتوچۆی قه لا ده کهم، کووتالی بازگانیم بۆ ده هی نا. ئه وێ سالی که کووتالم له شامه وه هی نا بوو. کابرایه کی ئیشکچیم به کرێ گرت ئیشک له کووتاله کانم بگرێ. ئیواره یه کیان هاتمه کن کابرا، قه ده رێ له تهنیشتی رۆنی شتم، بۆی بگێرامه وه، گوتی:

- وهختێکی قه لایان بینا کرد من مندال بووم. عه شیره تی به رۆ دار و عه شیره تی ئیمه، تازه هاتبوونه ئیره. هه ندێ ده یانگوت وه ستای ئه و قه لایه فه له یه، هه ندێکی دیکه ده یانگێراوه، که گۆیا رۆمییه و شووره و نه خش و نیگاره که ی و هه ر سێ ده رگا ئاسنه که ی و پتیلیکانه بلنده کانی ئه و وه ستایه دروستی کردووه. کیشکچی یان شه و رۆژ به سه ر قولله به رزه کانییه وه چاویکی ده که نه چواران و له هه ر لایه کی تارمایی دوژمن وه ده رکه وت، هیند چاویان تیژه، له هه ر کوپوه بین، به دیان ده که ن و ده سته به جی خه به ر ده ده نه خانۆ و خیرا له شکر بۆ شه ی حازر ده کرێ. له خوار قه لاوه، هیشتا سه عاته رتیه کی ده مینێ چه ند قولله ی بلندی دیکه دروست کراون، هه ر یه که کیشکچی خۆی هه یه و به نۆره کیشکی لێ ده گرن و قه ت چا و له دوژمن خافل نا که ن. کێ ده ویرێ سه ری ده رخوا، هه لۆ بی بالی ده شکین، هه رکه هه ست به دوژمن ده که ن هینده ی چا و داخه ی و بیکه یه وه خه به ر ده گاته قه لا و له شکرێ خانۆی له پ زێرین له دوژمن راده په رێ و تیک و پتیکان ده شکین.

ئه وه چه نده له شکرێ شای ئیران هیرش ده باته سه ر قه لای دمدم، به لام ناتوانی بستێکی لێ داگیرکا و به جارێ خۆی به قه ده جی و هه رچییه کیش ده میننه وه به سه ر و گوێلاکی شکا و و سه ره شوړی ده گه رینه وه. شیخ زاده

پرسی:

- به قهسه‌ی تو بئی ئیستا کیشکچییه‌کانی سهر قولله‌کان ئیمه‌یان لئوه دیاربن؟

- به لئی لیسانه‌وه دیاربن. وه‌کو کابرا بۆی گئی‌رامه‌وه گۆیا، ئه‌وه سه‌روه‌ستایه‌ی که قه‌لای دروست کردوه له پیشدا سه‌روه‌ستای شای ئیران بووه. گه‌لئ قه‌لای بۆ شاعه‌باس له دژ رۆم دروست کردوه. له‌وه‌دمی که دوژمن زۆری بۆ ئیران هینا قه‌لایه‌کی زۆر به‌رک و سه‌ختی بۆ دروست کرد، له هیچ شتیکی کهم نه‌بوو: ئاو، ئازووچه، چه‌ک و چه‌ند جوړه شتی دیکه‌ی زۆر و زه‌وه‌ندی هه‌موو تیدا بوو. شا که هاته سه‌یری قه‌لا و به‌نیویدا گه‌را، بانگی وه‌ستای کرد و ئافه‌رینی کرد، به‌لام ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ شا له دووی نارد، لئی

پرسی:

- ئه‌م قه‌لایه‌ی بۆت دروست کردووم زۆر چاکه، به‌لام راستم پئی بلئی، ده‌توانی یه‌کیکی دیکه‌م له‌مه مه‌حکه‌متر بۆ دروس بکه‌ی؟

وه‌ستا هه‌ندئ بیری کرده‌وه، گوئی:

- شاهه‌نشا پایه‌داربئی، به‌لئی ده‌توانم.

شا مه‌ره‌خه‌سی کرد، وه‌ستا چوووه مائی خۆی. به‌لام شه‌وئ شا ئه‌مری کرده یاساوالان: سه‌به‌نئ نیوه‌رۆ وه‌ستا باشی له‌نیو هه‌وشه‌ی قه‌لا به‌داردا بکه‌ن.

کابرا به‌ته‌نئ چوو، گوئی:

- «خه‌یره‌ومه‌ند له هه‌موو جیگه‌یه‌ک هه‌ن، بۆچی هه‌ر ئه‌وه‌دمی پیاویتیکی خه‌یرخودا خه‌به‌ر به‌وه‌ستا باشی نه‌دا: حال له‌مه و حیکایه‌ت له‌مه. وه‌ستا باشیسه ده‌ست ده‌با جوړکی زێری ده‌دات و کابرای خه‌رخواش ناکاته نامه‌ردی سه‌ری وه‌ستا باشی ده‌کریته‌وه، ده‌جئ ئه‌سپتیکی به‌ زین و لغاوه‌وه بۆ حازر ده‌کا و هه‌ر ئه‌وئ شه‌وئ سئ و دووی لئ ناکا، پئی پیا ده‌نی و رێورا ست ده‌جئ په‌نا وه‌به‌ر خانۆی له‌پ زێرین ده‌با و حال و حیکایه‌تی ورد و

درشت بۆ دهگيرپيتهوه. خانوش وهستاباشی له كنه خۆی گل ههداتهوه، دلنه وایبیهکی پیاوانهی دهكا و پتی دهلی: «من شا عهباس نیم، تۆ قه لایهکی چاکم بۆ دروست بکه به لینی پیاوان بی، وهكو بیبیلهی چاومت بیاریزم و دهسمزکی چاکیشته بدهمی».

خانۆ پیاویکی زۆر دهوله مهند بوو، میگه له مه ری له به غدا، له موسل، له شام، له به سره، له نهسته مبولی و شوینانی دیکه زۆر له بره و رمیندا بوون، دوو سی ره وه نه سپی بژاردهی ره سه نیشی هه بوون. ههوت قه تار و شتری بۆ گواستنه وهی ئازووخه ی سالانه ی سوپای هه میسه به پتی هه ندرانه وه بوون. پيشان ناوی خان بوو، به لام که له دروستکردنی قه لا بووه وهیانی به دهستی خۆی دهسمزی وهستا و شاگردانی دا. چوار چهنگ بۆ وهستا، سی چهنگ بۆ نه م، دوو چهنگ بۆ نه و، ئیدی له وێ پۆژپوه ناوبانگی به خانۆی له پ زيرين پۆبی، له ئيران به پیاوی دهوله مهند و مولکداریش دهگوتی خان؛ خانی کوردانیشی پی ده لین».

هه ر وا به ده م قسه وه گه یشتنه قه لا.

شووره ی نه م قه لایه هیند دریز بوو نه م سه ر و نه و سه ری به حال چاو هه ته ری لی ده کرد. به گاشه به ردی زله زله ی داتاشراو به رز کرابووه وه، سوار راسته پی به سه ر نه سپه وه وهستا با دهستی نه ده گه یشته سه ره وه ی. کیشکچی له قولله کانی چاویان له عه بدوره زاق و سواره کانی هاوپی بوو، که گه یشتنه به ر ده رگا ئاسنه به رزه زله که ی قه لا ته ماشایان کرد له سه ر به رده داتاشراوه کانی لای راستی شووره، وینه ی ورچ و لای چه پی ئی شیریان هه لکه نندوه.

عه بدوره زاق له ژیر لپه وه گوتی:

– نه مانه ی له دروشمی شای ئیران وه رگرتوه، نه و ده میسه دروشمی شاهه نشایه تیی ئیران هه ر شیر و خورشید بوو.

عه بدوره زاق و شیخ زاده که به چاوی خویان دیتیان چ وهستایه تی و

هونه ریک له و قولله یه دا به خه رج دراوه به سیمو نیان گوت: «راست ده که ی...»
 ئینجا که له شوررکه وه ژوررکه وتن و هاتنه نئو شاری و چاویان به شه قام و
 مهیدان و دووکان و خان و بازار که وت، به جارئ سه رسام بوون و خویشیان
 نه یانزانی چون گه یشتنه بهر کو شک و تالاری خانو. مهیدانکی هه راو له پیش
 کو شککی بوو، چهند پیره دارئکی زه لام له پیش کو شککی روابوو و ناوئکی
 سازگاری روونی به خور به بن ئەم دارانه دا به ره خوار ده روئی. خه لئکیکی زور
 له به رده می کو شکدا، له ژیر سی به ری داره کان وه ستابوون. هه ندیک دهسته و
 جله و چاوه نو ر بوون، کهس نه یه زانی به هه ویای چ وه ستابوون. هه ندیکیشیان
 وا دیار بوو که پالا و کریکار بوون. یه کیان به و پیاوهی که تازه له کو شککی
 وه در ده که ت، گوت: «گیانه، دوئنی وه ستاباشی پئی گوتین ده بی لیره حازر
 بین، تا له گه ل بازرگاندا برۆین بۆ کارگه ی ناسن، کوا بوچی دیار نییه؟» چهند
 زه لامئکی دیکه ش له ژیر دره خته کاندا دانیشته بوون و دیار بوو ئەوانیش
 چاوه نو ر شتیکیان ده کرد. له نکاو سوارئیک له کو لانه که وه وه در که وت و
 به ته کیاندا تی په ری، پرسی:

– برا، له میژه لیره ن؟

– به لئ له سبه نیوه لیره یین.

– فه رموون سوارین، با برۆین.

ئەوانیش سواربوون و به گه لئ که وتن.

پیاوئکی که له گه تی ور به له به ری چوارشانه له کو شک که وه به در که وت که
 هاته پیشی، پرسی: کارتان چییه؟ له کیهه تیره ن؟
 شیخ زاده گوتی:

– شه مدینانین و میر سادقی شه مدینان نار دووینی. له خزمهت خانوی له پ
 زیرین کارئکی زور گرنگ و به په له مان هه یه. شیخ زاده په نجه ی بۆ
 عه بدو ره زاق درئژ کرد، گوتی: «ئوهش عه بدو ره زاقی برای میری شه مدینانه،
 ده مانه وئ به خزمهت خانو بگه یین، راسپارده ی میری پی رابگه یینین. کابرای

وربە لەبەر بە دەم و دوویدا بۆی بە دیارکەوت کە ئەم میوانانە ھەر وا ئاسایی نین و لە پیاو ماقوولان دەچن. دەستوبرد فەرمانی دا.

– خولامینە، خیرا جلەوی ئەسپەکانیان بگرن و بۆ یەختەخانەیان ببەن، بە میر ئاخوێ راگەیهنن: «سەرەک دیوہخان دەلی: درییگی لەو ئەسپانە نەکا چاکیان داکا».

سەرەک دیوہخان، سیمۆنی فەلەی ناسییەو، پرسى:

– ئەری ئەتۆ سیمۆن نی، یاخو بە خیری، خیرە؟

– بەلی قوربان، سیمۆنم، لەگەڵ ئەم زاتانە ھاتووم، ئەمانە قاسیدی میری شەمەدینان. ئەو پینچ شەو و پینچ رۆژە بەریتگاوەین و ئەو ریتگا دووردریژمان بەقەدەر بریوہ.

سەرەک دیوہخان جارتیکی دیکەش لە چەک و ریحالەکیان ورد بووہو، گوتى: «بۆ وا وەستاون؟ فەرموون بۆ دیوہخان».

سەرەک دیوہخان وەپیشیان کەوت بۆ دیوہخان. کە وەرژوور کەوتن، جیگەیان لەسەری سەرہوہ بۆ دەستنیشان کردن و دانیشتن.

دیوہخانەکە دوێرتیکی پان و بەرینی چوارگۆشەى زەلام، عەرزەکەى بەمەرمەر ڕەش و سپى گۆر کرابوو، دەتگوت کەزى کیزانە و بەپەلکەھۆن ھۆنراوہتەوہ. کە لە رارەوی وەرژوور کەوتن سۆلەخانەى کە بچووک لە مەرمەرى سپى دروست کرابوو، ئاوى لە کانى بەلەولە لە ژیر زەویەوہ بۆ راکیشرابوو و ئاوەکەى دیسان ھەر بەژیر زەویدا دەچووہ نىو باخچەى ھەوشى. جامىکى پاک و خاوینى قەلاییکراوى بۆ ئا و خواردنەوہ لەسەر سۆلەخانەکە داندرابوو. نیمچە مەسینەى کە عادەتیش بۆ ئاودەست و دەسنوێژ لە تەنیشتى داندرابوو. لە رارەویدا لە بەردەرگەى دیوہخانەکەوہ لە چەند جیگەى کە لباد راخرابوو و خولام و پیشخان و پاکارى لەسەر دادەنیشتن و ھەمیشە دەستە و نەزەر چاوەنۆرى کار بوون. خولام و نۆکەرەن ھەرکە چاویان بە بەدوورەزاق و شىخ زادە کەوت، دەستە و سینە لەبەریان

هه‌لستان.

سه‌رهك ديوه‌خان به‌خولامه‌كاني عه‌بدوپره‌زاقى گوت:

- ئيوه لپره رۆنیشن، تا گه‌وره‌كانتان دین.

دهرگا كراوه، فهرموویان لی كرا.

له پيشدا عه‌بدوپره‌زاق، پاشان شیخ زاده وه‌ژووركه‌وتن. كهس له ديوه‌خان نه‌بوو، به‌لام به‌پیتی ریتورهم سلایان كرد:

- سه‌لامون عه‌له‌يكوم.

سه‌رهك ديوه‌خان:

- عه‌له‌يكومه سه‌لام و به‌سه‌ر هه‌ردووك چاوان.

جیگه‌یان نیشان دان، چوون رۆنیشن، به‌لام سیمۆن به‌ره‌ژوور نه‌چوو، هه‌ر وا له خوارئ وه‌ستا. سه‌رهك ديوه‌خان گوتی:

- كاك سیمۆن، تۆش فهرموو به‌ره‌ژوور، ئەتۆش میوانتیکی خوشه‌ویستی ئیمه‌ی.

- نه‌قوربان، ناماقوولییبه‌ بۆ من، چۆن ده‌شی بۆ من بچم بيم به‌هاوشانی عه‌بدوپره‌زاق و شیخ زاده. جیگای من ئیره‌یه، به‌لام ئەگه‌ر عه‌بدوپره‌زاق ئیزنم بدا، دۆستیکم هه‌یه‌ هه‌ز ده‌كهم به‌سه‌ری كه‌مه‌وه، ئەوه‌ دوو ساله‌ نه‌مدیوه. نازانم حالی چۆنه.

عه‌بدوپره‌زاق گوتی:

- سیمۆن گیان یانی چی ئیزنت ناده‌م، فهرموو بچۆ دۆسته‌كه‌ت ببینه، به‌لام زوو بگه‌رپۆه.

سیمۆن له‌گه‌ل سه‌رهك ديوه‌خانداه‌ده‌ركه‌وت. له‌ راپه‌وی سه‌رهك ديوه‌خان لیتی پرسى:

- سیمۆن دۆستی تۆ ده‌بی كی بۆ وا زۆری به‌په‌رۆشه‌وه‌ی؟

- خورشیدی بازارپاشییه.

- چاکه، مالیان دهنانی؟

- بهآی.

کاتی سیمۆن رۆیی سه رهک دیوهخان له دلی خویدا گوتی: «ئهمه بوو به چی ههرچی بازرگان ههن دهیناسن و دهچنه کنی، تومسه سه بهم رهنگه ئه و ههموو سامانهی پیکه وه ناوه».

دیوهخان زۆر فرهوان و گهوره بوو، بلند بوو، په نجه ره و کلارپۆژنه کانی ههرچهند تهسک و ترووسک و بچووک بوون، به لام هیند زۆر بوون له ههموو لایه که وه تیریژ و رووناکییان دههاته ژووری و وهکو رۆژی نیوه پۆ وا بوو. دوو ریزه تهختی نه خشرای و نه زۆر بهرز و نه زۆر نزم دانرابوون، ههر تهخته و لبادیکی به سهروهه بوو، سهه و قالیچه سه له سهه لبادهکان راخرابوو. ههر قالیچه یهک سهه رینیکی په نه رمی له سهه بوو. له پر ده رگا کراوه، کورپیکی لای شۆخ وه ژوورکه وت، دوو قهننه ی داگیراوه و دوو ته پله کی به دهسته وه بوو. قهننه یه کی له پیش عه بدوره زاق و ئهوی دیکه ی له پیش شیخ زاده دانا، سهه و ته پله کی له پیشیان دانا و به نه زاکه تیکه وه، گوتی: «فه رموون، میوانه ئازیزه کان قهننه بکیشن». کوره ئهمه ی گوت و خیرا دهستی به گیرفانیدا کرد، به رد و ئهستییه کی ده رینا، له گه ل ئهستی ی له به رد دا دهسته جی پووشوو ئاگری گرت. ئاگری بۆ له سهه قهننه کانیان دانا و پاشه و پاش کشاوه.

دیوهخان جگه له عه بدوره زاق و شیخ زاده که سهی دیکه ی لی نه بوو. شیخ زاده له کوره ی پرسی:

- کورپ باش، ئه و جیگا به رزه کینی له سهه داده نیشی؟

- قوربان، ئه وه جیگای خانۆیه. هه ندی جاریش مه زن و ده مرستی هۆزه کانیسی لی داده نیشن، به لام ههر یه که به پپی پله و مه قامی خو ی جیگای هه یه.

شیخ زاده به ئانقه ست پرسی:

- یانی چی به پپی پله و مه قام؟

- یانی، هەرچی گه‌وره و مه‌زنی هۆزانی لای سه‌روهوه داده‌نیشن، پاشان ئه‌وانی دیکه.

عه‌بدوپه‌زاق پرسى:

- باشه، خانۆی له‌پ زێرین خۆی له‌چ پله و مه‌قامیکدايه؟ به‌گه، ئاغايه، میره، چیه؟

کوره‌گوته:

- خانۆ، نه‌به‌گه، نه‌ئاغايه، نه‌میره، کورده و هیچی تر، به‌لام له‌هه‌موو به‌گ و ئاغا و میری دنیا چاتره.

ته‌ماشای هه‌ر لایه‌کی دیواری دیوه‌خانه‌که‌ت ده‌کرد، ئه‌وه هه‌ر قالیچه‌ی چاک بوو و به‌داردا کرابوو. هینده‌چه‌ک و سیلاحی جو‌راوجۆر به‌سه‌ر قالیچه‌کاندا هه‌لواسرابوون ده‌تگوت جبه‌خانه‌یه. له‌گورز و که‌مهنده، له‌تیر و که‌وان، له‌شمشیر، له‌مه‌تال، له‌پمب و نیتزه، له‌ده‌مانچه و کالۆزری و زرتیه‌ند. ئه‌وانه هه‌موو به‌داردا کرابوون. شمشیریکی گه‌وره‌ی که‌می خوار هه‌لواسرابوو، مشتووکه‌ی به‌زێو رووکه‌ش کرابوو. کێلانه‌که‌ی له‌زێر بوو، ده‌چریسکاوه.

له‌کوره‌ی پرسى:

- ئه‌دی ئه‌و شمشیره‌ گه‌وره‌یه ئی کیه؟

- ئه‌وه شمشیری خانۆی له‌پ زێرینه. ئای ئه‌گه‌ر ده‌زانی چه‌ند سه‌ری که‌له‌ که‌له‌ی عه‌جه‌مانی به‌و شمشیره‌ په‌راندوووه.

شیخ‌زاده و عه‌بدوپه‌زاق واقیان وپ ماپوو، ته‌ماشایان ده‌کرد. له‌سه‌رووی چه‌که‌کانه‌وه‌ش به‌ریز که‌له‌ی ده‌عبا و ته‌ره‌ولان به‌دیواریدا چه‌قیندرابوون. که‌له‌ی گورگ، ورچ، شیر، پلینگ، گا کپوی، بزنه کپوی، به‌رانه کپوی، که‌وله‌ ده‌له‌ک و که‌وله‌ پیتی و که‌وله‌ که‌رویشک به‌دیواردا داکوترابوو. به‌لام که‌له‌یه‌ک داکوترابوو ژۆر سه‌یر بوو. که‌س نه‌یده‌زانی ئی چه‌ده‌عبایه‌که.

دیسان پرسى:

ئەرى كاكە، ھۆ ئەو كەللەيە ئى چ دەعبايەكە؟

- قوربان، ئەو كەللەيە كەمتيارە. با حىكايە تەكەيت بۇ بگېرمەوہ: جاران كەسى مردوويەكى ناشتبا، پاش يەك دوو رۆژان مردوو لە گۆردا نەدەما، مەلئ ئەم دەعبايە دەبېرد و دەبخوارد، ئىدى بوويوو بەمىملى ئەو عالەمە و زيانىكى زۆرى بە ھۆزەكەمان گەياند و گەلئ ساواى بەرمەمكان و شيرە خۆرەشى دزى و خواردنى، چەند داىك و باوى جەرگسووتا و كۆستى زۆر كەسى خست.

ناچار نىچىرەوان شەو و رۆژ وەپەيدۆزى كەوتن، جىگە نەما نەگەپىن، كون و كەلن نەما نەپشكن، بەلام بى سوود بوو، ئىدى واى لى ھات، خەلكەكە ھەموو ھاواريان وەبەر خانۆى برد و بە گريان و لالانەوہ دەستيان بەگريان كرد. ئەو دەمى خانۆ بىرئ تولە و تازىي وەدووى خۆى دا، بەلام ھەرچەندى كرد و كۆشا شوپن پىي ھەنەگرت. پايزىكى درەنگ بوو، رۆژىكى، ژنان بەھەلەداوان خەبەريان ھىنا: كە كەمتيارەكەيان بەچاوى خۆيان دىتووه. ئەوى رۆژئ بەفر بارىيوو، ئىدى خانۆ كالۆكى لە پى كرد، لەگەل چەند پاوچىيەكى شارەزادا بىرئ سەگى گورىخيان رست كرد و وەدووى شوپن پىي كەمتيار كەوتن، بىرۆ بىرۆ، تا شوپن پىيان گەياندە بەر زاركى ئەشكەوتىك، كاتىكى گەيشتە بەر زاركى ئەشكەوت وشتيان لە سەگەل كرد، سەگەل خۆيان لە زاركى ئەشكەوت ئاويت، لەپ كەمتيار ھاتە بەر زاركى ئەشكەوت، سەگەل گەمارۆيان دا، خانۆش سى چەتالى لە گەرووى راکرد و تا ھىزى تىدابوو شمشىزىشى بە تەپلى سەرىدادا و لە جىگاي خۆى خپى كرد. ئەوجا سەريان لى كەدوہ، ھىنايانە مالى، جوان و زەرىف وشكيان كەدوہ و بەو دىوارەياندا داكوتا. ئىدى عالەمى لى پزگار بوو.

زۆرى پى نەچوو تەقەي دەرگا ھات، دەرگا كراوہ. خانۆ وەژوور كەوت. شىخ زادە و عەبدورەزاق راستەوپى و دەستەونەزەر لەبەرى ھەلستان. خانۆ سلاوى كرد. سلاويان ھەستاندوہ و ئىكلاميان بۇ كىشا، رۆنەنىشتن تا خانۆ رۆنىشت. ئەوجا ھەركەسە لە جىگاي خۆى رۆنىشت. خانۆ پىاوپىكى

چارشانهی که لهگهتی که ته بوو، هرچند تهنگهیی ئهستووور بوو، بهلام لهگهال ئهوه که لهگهتییبهیدا لئی بووبوو بهنهخش. ههچیی چاوی بهدهسهوانه و پیلارهکانی کهوتبا دهیگوت کوتومت له ئی مرۆیی سهردهمی کۆن دهچیی و هههینده نهبوو زهندهقی لئی نهچیی. بهلام زۆر به ههیبهت و به سام بوو. سمیلکی دریزی لوللی بوو، تا پشت گوئی دههات، هه دهنگوت له خهنه گیراوه، هیند سوورباو بوو. له دهمودوو و قسه و ئاخاوتندا زۆر لهبز شیرین بوو، پیاو ههروهه نهبوو قووتی نهدا. کلاویکی بهرگنی لهسهردا بوو و جامانهیهکی دیاربه کریبانهشی بهسهروهه پتچا بوو. ریشووی جامانهکهیی بهسهر شانیدا شوپ بووبوووه. قایشیکی بهسهر پشتینهوه بهستبوو، خهنجهریکی بهلا راستهوه بهبهر پشتیدا کردبوو. مشتووی خهنجهرکهیی ماهی بوو. دهمانچهیهکی بهقهدهوه بوو، دهسکهکهیی وهکو تیرهمار بهزیو نهخش کرابوو. عهبایهکی سپیی بهشانهوه بوو. پتیسیرهکهیی بهسورمه و قهیتانی رهش چندرابوو، هیندهی لئی دههات لئی بووبوو بهنهخش. شهروالکی پان و پۆری چۆغهیی له پتچا بوو. هه له دهرلینگهوه تا پزووی قهیتانکی ئالی پتیه دوورا بوو، جووتی قۆندهرهی بهغدایی لهپتچا بوو. ئهوه کورهی که بهردهستی خانۆی دهکرد خیرا قههنهیهکی بۆ خانۆ داگرتهوه، بردی، له پیش دهمی داینا، ئهوجا دهستی بهگیرفانیدا کرد بهرد و ئهستی دهرینا و دوو جاری ئهستی له بهردی دا پووשוو ههلايسا، قههنهیی بۆ خانۆ ههلايساند. پاشان پاشه و پاش کشاوه. خانۆ نهفهسیکی قوولی له قههنهیی دا، دووکه لهکههیی بهئاسماندا پهت کرد، گوتی:

- پیمان گوتم: ئیوه شهمدینانین. ئهمن هه جاریکم شهمدینان دیوه، ئهوهش زۆر لهمیژه. ئهوه دهمی، له هه رهتی گهنجیدا بووم و هیشتا ئیرهمان ئاوهدان نهکردبووهوه. بهراستی ولاتی ئیوه ولاتیکی خوشه و خاک و عهرزی وا له کهم شوینان وهچنگ دهکهوئ. ئهوه دهشت و دهر و زهوی و زاره بهپیت و بهرهکهته و بهبرشتهی له شهمدینان ههیه بهدهست کئی دهکهوئ. وپرای ئهوهش خه لکی ولاتی ئیوه ههموو وریا و تئ گهیشتوو و خاوهن دهولت و سامانی

گران.

عبدوره زاق گوتی:

– به لئی قوربان، راست ده فهرمووی، ده لئین: «شه مدینان به شیکه له به ههشت». به لام رۆمی ناهیلن پشوو بدهین. ئەوه چهند جاره به قوشهن و له شکرێ زۆر و زهوندهوه هیرشمان دیننه سهر، دهیانهوی و لاته که مان لئ داگیر بکهن و له ژیر دهستی خۆیانان خهن. به لام وه لاهی ههر جارێکی له شکریشیان لئ کردووین زۆر پیاوانه لئیان راپه ریوین و نه مانه پشستوو پئ باوینه و لاتمان. چ ده که ی هیزی ئەو جارهیان هیند زۆره له سنور به دهره و له کیشدا نییه، دهرۆستیان نایهین.

– به لئی پادشای رۆم و شای ئیران کوردستانیان له نیوان خۆیان بهش کردوو، نازانم میر سادق پئی زانیوه؟ بۆیه شای ئیران له لایهک و پادشای رۆم له لایهک هیرشمان بۆ دینن. هه ندئ سه رۆک خیل و عه شیره تی کورد دهستیان داوه ته بی نامووسی و غایه نه تی میلله ت، له جیاتی ئەوه ی لایه کی خیر له گه له داماو هکه بیان بکه نه وه که چی به هه موو بی شه رمیه که وه ده چن ده بنه لایه نگرێ ئەم و ئەو و ده بن به نوکه ری رۆم و عه جه م و مافی میلله ته که ی خۆشیان پشپیل ده که ن.

عبدوره زاق گوتی:

– به لئی قوربان، راست ده فهرمووی، میر سادق من و شیخ زاده ی ناردوو ته خزمه تتان، ده یگوت: «پئی بلین: دهستی راده مووسم، ئیمه له تهنگانه و دژواریه کی زۆر گران و ناله بارداین، خۆم هاویشته به ختی: ده بی له شکرمان بۆ بنییری و زوو به هاوارمانرا بگا، رۆمی دیاربه کریان داگیر کردوو، هه رچه ند عه شیره تی ئەو ناوچانه ههن هه موویان به دیل گرتوون و کردوو یانن به ژیر دهسته ی خۆیان ئیستاش هاتوونه سهر ئیمه و دهیانهوی به دهردی وانمان به بن و ولاته که مان لئ داگیرکه ن. ههر کاتیکی توانییان ئیمه به زین، هه نگئ به سانایی ده چن به سه ر هه کاریشدا ده دن و به ره به ره کوردستان هه موو

داگیر دەكەن. ئىدى تا زووه فريامان كەوئى».

خانۆ كە ئەم قسانەى عەبدوپزەزاقى بىست، پرسى:

– ئەو زانىم كە ئەم زاتە شىخ زادەيە ئەى جەنابت كىتى؟ عەبدوپزەزاق
نەختى خۆى گرت، شەرمى دەكرد خۆى ئاشكرا كا، بەلام شىخ زادە، گوتى:

– قوربان، ئەوئىش عەبدوپزەزاقە، برا بچووكى مىر سادقە.

– بەختىزىن، بەسەر هەردو چاوان. چەند رۆژە بەرپۆهەن؟

– قوربان، قەدېر هاتىن، ئەمىرۆ پىنچ شەو و پىنچ رۆژە بەرپۆهەن.

كاتىكى خانۆ سەرگەرمى قسە بوو بەرە دىووخان قەربالغ دەبوو،
هەرچى دەهات بە ئىكلامەوہ سالاوى دەكرد و لە جىگەى دىارىكراوى خۆى
دادەنىشت. مەجلىسەكە پىر و پىن سىپى واى تىدا بوو تەمەنىان لە هەشتا –
نەوہت سالا پتر بوو. هەرچىش وەژوور دەكەوت بەچەك و سىلاخەوہ بوون.
ئەوانەى رىمبىان پى بوو رىمبەكانىان لە خوارى دادەنا. بۆ رىمبان جىگەيەكىان
تەرخان كىردبوو، بۆ گوروز و كەمەندان جىگەيەكى دىكەيان دىارى كىردبوو.
بەلام هەرچى شىر و مەتال و قەمە و نىزە و دەمانچە و خەنجەرى پى بوو
بەچەكەوہ رۆدەنىشت. ئەوجا كە مەجلىس هەموو حازر بوون پىاوئىكى
كەلەگەتى تەنگەستورى پىن سىپى وەژووركەوت، مەجلىسەكە هەموو لەبەرى
هەلستان. ئەم پىاوہ وەكو ئەوانى دىكە نەبوو، ئەوانى دى نەختى پشت كۆم
بوون، بەلام ئەم دەتگوت لاوئىكى كەلەگەتى گورج و گۆلە، چو لە سەرووى
هەمووانەوہ لای راستەوہ بەتەنىشت خانۆوہ دانىشت. شىخ زادە لەوہى
تەنىشتى پرسى:

– ئەو پىاوہ پىرە بەرپۆزە كىئە؟

– ئەو باوى خانۆيە. لە راوئىزى گىرنگا حازر دەيى و پاى وەردەگىرى.
پىاوئىكى چازان و زۆرەنە، تەنەت هاوہەشى شەرىش دەكا و ئىستاش خۆى
بەزۆر لاو ناگۆرپتەوہ و زۆر چاپكانە دەچتە شەرى. لە شەردا دەمانچە و
مەمانچە هەلناگرئى، تەنبا بەرەمب و مىسرى و مەتال شەردەكا. جارئىكى

چەند سەربازىكى ئىرانى گەمارپۇيان دا نىزىكەى بىست كەسى دەبوون،
گوتمان دەيكوژن، بەلام پىرەمىرد كارىكى پى كردن نىوہيان بەھەلاتن
رزگارىان بوو.

خانۆ سەرى بلند كرد نۆرپىيە مەجلىسى، لە سەرەك دىوہخانى پرسى:

- كەس ماوہ، ھەموو حازرن؟

- بەلى قورىان، ھەموو حازرن، تەنيا گەورەى ھۆزى كەشكۆر نەبى، دەلەين
نەخۆشە و حالى زۆر خراپە، ھەر ئەو دواكەوتووہ.

خانۆ گوتى:

- مەجلىس، ئەم ميوانانە پەيكى مير سادقن، لە شەمدىنانرا ھاتوون.
حالىان زۆر پەرىشان و شلۆقە، لەشكرى رەشى رۆم بەسەرياندا داون و
دەيانەوى ولاتيان داگير بكن و بيانكەنە ژىر چەپۆكەى خويان. ئەمرۆ رۆزى
غيرەت و نامووسە، رۆمى گونديان ويران دەكەن، سامانيان تالان و برۆ
دەكەن، ژن و منداليان بەدیل دەگرن، ئىوہ پاتان لەسەر چىيە؟ چ دەلەين؟
بەھاوارىانەوہ بچين؟ نەچين؟

يەكۆ گوتى:

- ئىمە چ كارمان بەسەريانەوہيە؟ شەمدىنان لە كوۆ و ئىمە لە كوۆ، ئەوان
لە ئىمەوہ زۆر دوورن، ئىمە ھەر خۆمانمان پى دەبارىزى.

كەس گووى نەدا ئەو قسەى. پاشان درىژاى كيشا، ھەريەكە بىروراپەكى
دەردەبىرى. لە پاشان باوى خانۆ گوتى:

- ئەگەر ئىمەش وەكو ھەندى بەگ و ئاغا چاو لە غيرەت و نامووس
بپۆشين، ئەوى ئەمرۆ بەسەر شەمدىنان ھاتووہ، سبەينى بەسەر مەش دى.
ئىمە نابى ھەروا دەستەپاچە راوہستين، دەبى ھەر ئىستا بەھاوارىانەوہ بچين
و فرىايان كەوين.

خانۆ گوتى:

- منيش لەسەر ئەم رايەم: دەبى دوو ھەزار سەرباز ئامادەكەين و

به‌هاوريانرا بگهين؛ چونکه ئه‌م په‌يکانه له‌ميژه له‌شه‌مدينانرا به‌ري‌که‌وتوون،
کي‌ ده‌زاني‌ ئيستا شه‌مدينان چي‌ي لي‌ به‌سه‌ر هاتووه.

مه‌جليس وه‌راويژ که‌وت: کي‌ ده‌گه‌ل له‌شکري به‌سه‌رکرده بننن، هه‌نديک
گوټيان خانق‌ خو‌ي سه‌رکرده بي‌، به‌لام باوي خانق‌ گوټي:

- ئه‌وه چهنده‌ سا‌له هه‌مزه چاوه‌ش به‌سه‌دان سه‌ربازان بو‌ شه‌ر ناماده
ده‌کا، با ئه‌وه سه‌رکرده‌ي ئه‌وه له‌شکره بي‌. ئه‌وه نارده‌ي وي ده‌بي‌ته
ئه‌زموونيکيش بو‌ ئه‌وه‌ي که‌ تا چ راده‌يه‌ک له‌ مه‌شقي له‌شکر سه‌رکه‌وتووه.

هه‌موو برياريان دا و خيرا له‌دووي هه‌مزه چاوه‌شيان نارده‌. که‌س نه‌يده‌زاني
مه‌جليسه‌که‌ي خانق‌ چهندي له‌و راويژه گرانه‌دا وه‌خت خاياند، به‌لام تيريژي
هه‌تاوي سه‌ر له‌ ئيواره له‌ په‌نجه‌رانرا وه‌ژوور ديوه‌خان که‌وتبوو، چه‌ک و
سيلاح به‌ديواره‌کانه‌وه ده‌چريسه‌کانه‌وه و ساپيته و بنميچي ديوه‌خاني ته‌واو
پوون کرده‌بووه. شايخ زاده سه‌ري بلنډ کرد ته‌ماشايه‌کي ساپيته‌ي کرد
هه‌موو به‌به‌ردی په‌نگاره‌نگي زهرده و سوور و ره‌ش و سپي نه‌خشينرا بوو.
ده‌رگه‌ کراوه سه‌ره‌ک ديوه‌خان و هه‌مزه چاوه‌ش وه‌ژوورکه‌وتن. هه‌مزه چاوه‌ش
به‌ئيکلامه‌وه سا‌لوي کرد گوټي:

- قوربان، له‌سه‌ر فه‌رماني جه‌نابت وا حازر و ناماده‌م.

هه‌ندي له‌به‌ر خو‌يه‌وه پيکه‌نيني به‌چاوه‌ش هات؛ چونکه تا ئي‌ستا
ري‌وره‌سمي واي نه‌ديتبوو، به‌لام هه‌مزه چاوه‌ش بيست سا‌ل بوو له‌ نيو ري‌وميدا
ئه‌وه جو‌ره ري‌وره‌سمه‌ي له‌ نيو وان في‌ر بووبوو و سه‌ربازه‌کانيش هه‌ر به‌و
ري‌وره‌سمه مه‌شق دابوو.

خانق‌ به‌ده‌نگيکي نه‌رم، گوټي:

- من بو‌يه‌م له‌دوو نارده‌وي. که‌ دوو هه‌زار سه‌رباز له‌گه‌ل خوټ خه‌ي و
به‌هاواري شه‌مدينانه‌وه بچي، ئه‌مانه په‌يکي مير سادقي ميري شه‌مدينان،
ري‌ومي ته‌نگيان پي هه‌لچنيون، گونده‌کانيان وي‌ران ده‌که‌ن و ژن و منداليان قري
ده‌که‌ن.

هممزه چاوهش كه ئەو راسپاردانهى خانۆى بىست زردهخهنه زاىه لىوانى،
گوټى:

– ئۆخهى، ئەوه منم ئاواتم وهدى هات. بهسه رچاو، هه ر ئىستاكه حازرم،
بىرۆم.

خانۆ گوټى:

– به لى، ده بى هه ر ئىستا به رى كه وى، چونكه ماوه نه ماوه، ئەو په يكانه
ئەوه چهند رۆژه به رپوهن، كى ده زانئى ئىستا چ به سه ر مىرنيشنى شه مدىنان
هاتوه.

جه ماوه ره كه له قسه كانى هممزه چاوهش سه رسام بوون، تى نه گه يين، به لام
ردين سپى و چازان له مه به ستى گه يشتن، گوټيان:

– ئەى نازانن پادشاهى رۆم ولاتى ئەو وىشى وىران كردوه و هه رچى گوندى
ئەو ولاتهش هه ن هه مووى سووتاندوون و مال و مندالى قى كردوون.

هه ندئى لاو پارانه وه كه ئەوانيش له م فرىا كه وتنه دا به شداربن، خانۆ قايل
بوو، ئەمانه كه سانىك بوون كه داخى رۆمىيان رۆر له دلدا بوو و ده سخه رۆى
زۆردارى و ده سترى زييان بوون. كه سانىك بوون كه له ولاتى خو يان تار و
لانهواز بوو بوون و په نا يان وه به ر خانۆى له پ زىرين هينابوو و له ژىر دا لده
ويدا بوون. هه ر ئەو ئىواره يه دوو هه زار پىاو له شه ركه رانى خانۆ به ره و
شه مدىنان به رى كه وتن؛ هممزه چاوهش واى برىار دا، كه له شكر هه موو
شه وئى سئى چوار سه عات ده بى به سه پته وه و ئەسپان زۆر ته نگاو نه كه ن، نه با
له پى بكه ون، گوټى: ئەسپيش گى انله به ره، وهك مرۆ ده چى، ئەگه ر زۆرت
ماندوو كرد، زوو له پى ده كه وئى و ده وه ستى. وهختى خو ئى ئەفسه ره كانمان له
ولاتى بلغارىا هينده جوان به سه ر چىا كاندا ده رۆيشتن، خو شمان سه رمان
سوور ما بوو. گه وره مان ده بگوت:

– له ولاتى وا نه ناسدا مه گه ر هه ر ئەسپ فرىامان كه وئى.

راسته ئىمه له ولاتى غه واره و بى انىان نىن و ئىره كوردستانه، به لام ئىمه

پاش چاک و چۆنى، مير سادق نىچاوانى ھەمزە چاۋەشى ماچ كرد و
ئەوجا رووى لە سەربازان كرد و دەستى لەسەر سنگى دانا، بەدەنگىكى بەرز،
گوٽى:

- ھەمووتان بە خىربىن، بەسەرچاوان ھاتن.

ئەم قسانەى مير سادق ھىندەى دىكە سەربازەكانى دلخۆش كرد.

ئىنجا ھەمزە چاۋەش گەراۋە كن سەربازەكانى، گوٽى:

- سەرباز، ھەسانەو! تەنگەى ئەسپان شل كەنەو و دەسكەش
بىانلەو پىڤن.

ھەمزە چاۋەش پشووٽىك مير سادقى لە خۆلامان دوورخستەو و چوون
لەسەر كانىاوٽىك لەدەم ئەو گەلىيە پۇنىشتن، ھەمزە چاۋەش دەستى
بەپرسىاران كرد:

- قوربان، ئەوجا بۆم بگىرەو. حالتان چۆنە؟

- حالمان دەبى چۆن بى، قۆشەنى ئەو كافرە پەيتا پەيتا ھىرشمان بۆ
دېنى. ھىزەكەى لە دەشتى راستان و دەرنابىن، ئىستا گەرمەى شەپ لەو
ھەلەتەيە، تۆپيان زۆرە، بەو خواپەى لە ژوور سەرانە تۆپيان ئەبا نەماندشت
پى باۋىنە خاكى شەمدىنان.

- ببوورن، نىوى خزمەتتان؟

- ھەمزە چاۋەش ميرم.

- ئەتو چى خانۆى لەپ زىپىنى؟

- قوربان، بەخزمایەتى ناگەينە يەك، ئەمن مەشقدەرى سەربازانىم.

- ياخوا بەخىربىنى. بەراستى ئەو چەند جارە پادشای رۆم لەشكرى
لەسەر دەكردين و ھەموو جارى قرمان دەكردن، بەلام لەشكرى ئەم جارە زۆرە
و لە كىشدا نىيە.

- باشە، چ جۆرە لەشكرە، چتۆ قۆشەنە، سوارەن، پىادەن؟

- سوارهشن و پیداهشن، تۆپیان زۆره، ئەوئ پۆژئ چەند کەسێکمان لئ
بەدیل گرتن، یەکیان کورد بوو. هەرچەند بەکوردی قسەئ نەدەکرد، بەلام
لاویکی خۆمان ئاشکرای کرد.

- جا ئەو دیلە کورده ماوه؟

- بەئئ، ماوه.

- دەکەواته، بینێرنه کن من، زۆرمان کار پئ دەبئ. جگه لهوه، بەراستی
زۆر ماندووین، ئەوه شەش شەو و شەش پۆژە بەرپۆهین. سەرباز هەموو
شەکەتن و پێوستییان بەحەسانەوهیه، دەبئ تێر بنوون. جا سبەینئ بۆ
ئەوهی بەچاوی خۆم سەنگەری سوپای دوژمن بینم دەچمە مەیدانی شەپ،
هەنگئ پێتان دەئیم چ بەکەین. بەلام لە پێشدا دە زەلامئ ئازا و بویرمان دەوئ،
شارەزای پێگاویان و کەل و بەندەنی چیاکانی شەمدینان بن و بن بە بەئەدی
سەربازەکانمان. جا، دەبئ هەر ئێستا ئامادەیان بفرموون و هەر کاتیکی
داوامان کردن گورجئ بۆمیان بنێرن.

میر سادق گوتئ:

- زۆر بەجێیه، با جارئ بچینه مائئ.

- بەئئ دئیم، تۆ فەرموو، من کەمێکم کار هەیه، پاش تۆزێکی دیکە دئیم.

میر سادق پۆیئ. هەمزە چاوهش له هەموو شوێنێکی پێوست ئێشکگری
پاگرت، فەرمانی بە سەرکردهئ سەرلغان دا کە عەسکەر هەموو بەسێنەوه و
بنوون. بۆ هەر سەرلقئ چەند ئێشکچییهکی دانا، کە بەنۆره، یەکی سئ
سەعاتان ئێشک بگرن، تا ئێشگرهکانیش بەسێنەوه.

فەرمانی دا کە دەبئ یەکی له سەرکاری سەرلقهکانیش ئێشکی
ئێشکگرانی بئ، گوتئ:

- پێوسته زۆر چاک بزائن کە دە بەرانبەر لهشکری پۆمی وهستاوین و زۆر
بەتەلهکە و فیلان شەپئ دەکەن. دەبئ زۆر چاکمان ناگا له خۆ بئ، نەبا له نکا
بەسەرماندا بدەن و له ئاکامدا تووشی سەرشۆری و تیشکان بئین.

سەربازە شەكەتەكان زوو خەويان لى كەوت. جگە لە ئيشكگران، كە دەهاتن و دەچوون، كەس وەخەبەر نەبوو، ھەمزە چاوش لەسەر گاشە بەردىكى رۆنشتبوو، ئيشكگرىك لە نيزىكەو بوو، گوتى:

– «سەركرده، پياويك لە كەن مەر سادقەو ھاتوو، دەلى رىگام بەن، بۆ كە ھەمزە چاوش ھاتووم، مەر سادق ناردوومى».

ھەمزە چاوش گوتى:

– رىگای بەن، با بى.

پياوھەكە ھات، ئىكلامىكى عەشاپەرەنەى كىشا و گوتى:

– ئەو كوردەى كە بەدیل گىراو، بەفەرمانى مەر سادق بۆ ئەشكەوتەكەمان ھىناو.

ھەمزە چاوش ھەستا چوو ئەشكەوتى، نۆرى كابرەىكى دەست و چاوش بەستراو وەستاو، فەرمانى دا دەست و چاوش بەكەنەو. دەست و چاوش كەردو، ئىنجا لى پەرسى:

– تۆ سەربازى كام بلووكى و سەر بە كىھە تابوورى؟

دەلەكە، كە بىستى بەرۆمىيەكى رەوان لەگەلى دەئاخىو، ترسى رى نىشت و كرى بوو. ھەمزە چاوش بەتوورەيىيەو پەرسىارەكەى لى دووپات كەردو و تى رى اخورى:

– بۆ قەسە ناكەى، سەربازى كىھە بلووكى؟ سەر بە كام تابوورى؟

– بلووكى چوارەم، تابوورى شەشەم.

– مەن پىم وایە تۆ تورك نى، كوردىكى وەكو مەنى، بەلام ھەرچى تۆى غەيانى مىللەتى خۆتى، ئەمىنىش بىست سالى رەبەق پاسەوانى پادشای رۆمى بووم، چاوشىكى دلسۆز بووم. ھىر شەمان بۆ سەر عەرەب و یۆنانىيان دەبرد، ئەو دەمى قوماندان و بىنباشى و پاشاكانىيان پىتان دەگوتىن: كورد و تورك بران، ئىمەش بروامان پى دەكرەن. بەلام لە پاشان قشونىكى گەرە و گرانىيان لەسەر كەردىن، دىھات و شار و مال و مندالىيان بەر گولە تۆپ داین و بەشیر و

رم و سه‌ره نیز قریان کردین، دیاربه‌کریان داگیر کرد، دهشتی «که‌فانی کیر» بیان خاپوور و تهر و توونا کرد، منیش هر نه‌ونده نه‌بوو له داخان دلم نه‌توقی، ئیدی له‌مه پترم خو پئی نه‌گیرا، هه‌لاتم و بو نیتو میلله‌ته‌که‌ی خوّم گه‌رامه‌وه و ئیستا خه‌باتی بو ده‌که‌م.

کابرای دیل که ئەم قسانه‌ی بیست خوئی به‌سه‌ر ده‌ست و پئی هه‌مزه چاوه‌شدا دا، گوتی:

– راسته، من کوردم. له عه‌شیره‌تی ئەترووشم، ناوم (نه‌بی)یه، به‌لام په‌یمانته‌ده‌ده‌مئ ئەمنیش وه‌کو تو له‌مه‌وپاش پاسه‌وانی میلله‌ته‌که‌ی خوّم بکه‌م و له پیناوی ویدا خه‌بات بکه‌م.

نه‌بی هه‌رچی سیری له‌شکری رۆم هه‌بوو: چه‌ند ئۆردوون، چه‌ند بلووکن، توپ و جبه‌خانه‌یان له کویدا‌یه، هه‌مووی ورد و باریک بو ناشکرا کرد.

له پاشان فرمیسک به‌چاویدا هاته خواری گوتی:

– ئەفسه‌ر، شه‌رت و په‌یمانی پیاوه‌تی بی ئیدی له‌مه‌وپاش منیش وه‌کو تو به‌هه‌موو دل‌سۆزیه‌که‌وه خزمه‌تی گه‌له‌که‌ی خوّم بکه‌م.

هه‌مزه چاوه‌ش هیشتا له ئەشکه‌وتیدا بوو، خه‌به‌ریان دایه، که وا دوو سه‌ت شه‌که نیر و ده جوانه‌گایان بو سه‌ربازان هیناوه، له گه‌لی بیانکوژنه‌وه، باری چه‌ند وشتریکیش نانیان هیناوه. هه‌ندیکی دیکه هه‌مزه چاوه‌ش نه‌بی دواند، پاشان گوتی:

– ئەمن تو له کنه خوّم گل ده‌ده‌مه‌وه.

بو رۆژی دوا‌یی، ئیواری هه‌مزه چاوه‌ش له دیوه‌خانه‌که‌ی میر سادقی بوو، له‌گه‌ل مه‌زنی هۆز و خپله‌کانی شه‌مدینان و ده‌مراس‌ت و گه‌وره‌گه‌وره‌کانی میر سادقا ده‌ستی به‌ته‌گیر و رایی کرد، گوتی:

– پیاو ماقوولان، برابان، من زۆر چاک هه‌ستم به‌وه کردووه که هیز و چه‌ک و جبه‌خانه‌ی دوژمن مؤلی خواردووه. سه‌رکرده‌یان عوسمان پاشایه، به‌لام نه‌وه هیشتا به‌وه‌ی نه‌زانیوه، که هیزی دوو سی هه‌ندی جارانه، نه‌وه ئیستا

ئەرخاين و دلتىايە، ھەرچى سەربازەكانى منىشن ئەو ە دوو رۆژە ماندوويان نەحەساوتەو ە. دەمەوئ ئەو شەو لە پشتىرا بەسەرياندا بدم، ئىوھش لە كن خۆتانەو ە تىيان كەون، من لەو بروايەدام، لە دەشتى شەمدىنانى، ئەم جارە دەتوانىن جەندىرمان قىرەكەين و دەرزىكى واپان بەدەينى جارىكى دى روو لىرە نەكەن.

تازە كەوتبووينە مانگى پايزى، ھەوا ھىشتا خۆش بوو، ھەمزە چاوش قوماندانە سەدلەكانى كۆكردەو ە تىي گەياندن، كە چۆن ئەوشەو بەسەر دوژمندا دەدن. قوماندانە سەدلەكان يەكەم جار بوو لە كۆبونەو ەبەكى وادا ھاوبەش بن و راوئى شەرى تىدا بكەن. لە پاش راوئىژەكە ھەركەس گەراو ە نىو ريزى خۆى.

شىخ زادە ھاتە كن ھەمزە چاوش، گوتى:

– مير سادق دەفەرموئى، بى، نانى ئىوارى لىرە بخوا.

– شىخ زادە بە مىرى بلى، خوا خىر و دەولەتى دنياى ھىندەى دى بەسەردا بيارىنى: قلىانى و گۆشتىكى مشەمان ھەبە، با بمبوورى، لە سەربازەكان جوئى نابمەو ە، خوا يا بى لەگەل مىردا زۆر دادەنىشىن و جامە شەربەتان زۆر دەنۆشىن.

برۆ، بە مىرى بلى، لە بىرى نەچى: لەشكرى خۆى تەيار بكا و بۆ ھىرشى بەرەبەيانى، من دەبى لە كاتىكدا بەسەر دوژمندا بدم، كە ھىشتا لە پرخەى خەوئدا بن، ھەركە بەسەرماندا دان، ئىوھش وەكو دوئنى شەوئى بپارىمان لەسەر دا لە قۆلى خۆتانرا لىيان وەرئىن.

عەبدورەزاق، گورجى، پاش راوئىژەكە چوو ە كن قازى بەگى، سەردارى لەشكر راى گەياندى كە خۆيان بۆ ئەو شەو ئامادە و تەيار بكەن.

– عەبدورەزاق كىيە؟ نايناسم.

– عەبدورەزاق ئەو پياو ەبە كە پىكەو ە بۆ قەلاى ئىو ە ھاتبووين.

پاش ئەو ەى كە شىخ زادە گەراو ە، ھەمزە چاوش ھاتەو ە نىو

سەربازەكانى، گوتى:

- جا ئەو شەو بتانېنىم، شەوئېكە لە شەوان، بتانېنىم. بتانېنىم تا چەند
فېرە مەشقى سەربازى بوون، چلۆن شەرى دەكەن، چۆن ناوى خانۆ و
عەشیرەتى بەرۆدارى قارەمان لە نىو مىرنشىنى شەمدىنان و ھەموو
كوردستاندا بەئاسمانى دەگەيىن.

شەوئېكى تارىكى ئەنگوستە چاوبو، ھەور بەرى ئاسمانى بەرەنگى
گرتبوو، دەنگوت بەلباد داپۆشراو، ھەمزە چاوش بانگى بەلەدى کرد، گوتى:

- ئىوھ سى لاوتان لە پېشەوھ برۆن، تا دەمان گەيەننە پشت لەشكرى
رۆمى، ديلەكەى لەمەر خۆشمان خەبەرتان دەداتى، كە مۆلگەى دوژمن
بەتەواوى لە كوئىدايە. ئىوھ شارەزان، دەبى بەرېنگايەكماندا بېھن كەس
ھەستمان پى نەكا. ھەندىكتان لە كن من بمىننەوھ. دە بەرې كەون خواتان
لەگەل.

ھەمزە چاوش، سەربازەكانى چۆن تەمى دابوو، بەر رەنگى بەرېكوپىكى،
سەدلكى سوارە، بەرە بەرە دوا بەدواى يەك بەرې كەوتن و رۆيشتن. ھەمزە
چاوش بۆ خۆى پېشەنگ بوو، شەبابىشى كوردبووھ پاشەنگ.

كاتىكى بەرې كەوتن، بەھاوپىكەى تەنىشتى گوت:

- ئەم شەو لە خەوندا.

ھاوھلەكەى ھەلى داى:

- خوا بەخىرى بگىرې، ھەوال.

ئەم شەو لە خەوندا چووبوومە گەرماوئى، لە گەلبەكدا مەلەى بگەم. وىستم
بەرگم فرى دەم و خو لە ئاوى خەم، ھەر ئەوئەندەم زانى دل بەرى گىراوئىم
دەست بەمسىنە بەرەو سەراوى ھات. ئەمنىش خۆم لە پەنا گاشە بەردىكى
شېردوھ، بزەنم بۆ كوئى دى. نۆرېم رى و راست بۆ پەنا گاشە بەردەكەى
ھات. وىستم بىگرم، لە ئامپىزى كەم، بەلان لەو خەونەدا خۆم بەخۆم گوت:
«من ئەم كىژە بۆ چ بتۆقېنىم» ئىدى دل بەر كە چاوى پى كەوتم، دەستى

به پیکه نینیی کرد و گه پراوه، گوتی: «پیت وایه ناتبینم، من هیشتا له رۆخ گه لیلی بووم به دیدم کردی، ئامان وریای خۆت به» له م خهوندها گرتم ماچی کهم له حیلە ی ئه سپه کهم و مهبه ر هاتم. کاتی سهیر ده کهم زینی ئه سپه کهم له باوهشی گرتوووه که له بن سه رمدا بوو. به راستی هینده تووره بووم هه ر ئه وهنده نه بوو ئه سپه کهم وه بهر شیران بدهم، نه بهیشت له و خه ونه دا دل بهر باش ببینم، به لام له پاشان بیرم کردهوه: «ئه م گیانه به ره به سه زمانه گونا هی چیه؟ ئه سپه و ده حیلانی». خۆشت ده زانی ئه سپه کهم چۆن ئه سپه که.

هه ردووکیان دایانه قاقای پیکه نینیی و هاوریکه ی گوتی:

– مادام پیتی گوتی: «وریای خۆت به» خوا له به لای ناگه هان و وهیت

ده پارێزێ.

له شکره که به و شه وی و تاریک رێگایه کی باشیان بری. هه مزه چاوهش جار جار ده ی ئاژوا، پێش له شکرێ ده کهوت، جار جاریش وه پاش ده کهوت و له گه ل شه بابدا دوو سی ورتهی به نه رمی ده کرد، دیسان به ره و پێشی ده یئاژوا. زۆری نه خایاند له پر ترووسکه ی جگه ره یه کی* له لای سه ربازیکه وه به دی کرد. هه مزه چاوهش خۆی پێ نه گیرا هه لی کوتایه سه ری و تازیانه یه کی تی سه رواند، گوتی:

– توله باو، من دوینی ته میم نه کردن، که نابی کهس ناگر هه لکات. به ته مای

به و شه وه ئه نگوسته چاوه له دوژمنمان ئاشکراکه ی و وه بهر توپانمان دن و قیرمان کهن. سه ربازه که جگه ره که ی کوژانده وه و تووری هه لدا، گوتی:

– چاوهش گیان، ببوووه، نه مزانی، راستت ده وی ته میکه تم له بیر چوو بوو.

له شکره که له بهر گوژمیکدا مؤلی خوارد و هیورا، کوره به دیل گیرا وه که ی نیزیکی هه مزه چاوهش، به قهستی، هیدی هیدی به تورکی گوتی:

– ئه فه ندی، له شکرێ عوسمان پاشا و پشت ئه و پیهی چپای، تا چا وه ته ر

ده کا له شکره، تا ده گه یه ئه و چپایه ی دیکه. هه مزه چاوهش به کوردی گوتی:

* پیم وایه ئه و سه رده می جگه ره و تووتن نه بوو – وه رگێر –.

- نەبى گيان، ئەتو زۆر چاكت ھىناين، بەلەبىي تۆ جىيى سوپاسە. ئىدىي
چاۋەنئۆرى غىرەت و پىاۋەتتېم.

بايەكى نەرم لە چىايرە ھەلى کرد، دەتگوت بۆيەى ھەلکرد، ھەور و ھەلای
ئاسمانى رامالى و بىكا بە سامال، مانگ لە دەم كەلەۋە تازە بەدىار دەكەوت و
بەرە بەرە گەورەتر دەبوو، تا ھىندەى سىنئىيەكى خىشتى لى ھات. ھەمزە
چاۋەش نەبىي لەۋىندەرى بەجى ھىشتت، چوو بەسەرەك سەدلەكى گوت:
لەشكر نامادە بن و لەبۆى روون كردهۋە كە كى لە كوئىيە و لە كىيە لاۋەى لە
دوژمن ۋەرىن، لە پاشان گەراۋە شوئىنى خۆى.

ھەمزە چاۋەش نۆرپىيە مانگ، ۋەبىرى ھاتەۋە كە ھىشتا منداڭ بوو، داپىرى
قسەى بۆ دەكرد، دەيگوت:

ھەمزە گيان، مانگ و رۆژ خوشك و بران، ھەردووكيان حەزبان لىك کرد،
ئەۋەش گوناھىكى زۆر گەورە بوو، خودا بەو گوناھى زانى و ھۆردووكيانى
لىك ھەلپىرىن و تا ئىستا ھەر بەدووى بەكدا وئىلن و بەھەۋىيەى ئەۋەن بەيەك
بگەن، بەلام ھەرچەند دەكەن ناگەنە يەك. خوا نەخۋاستە، ئەگەر ۋەيەك
گەيشتن، ئەۋە بەجارى شىرازە و كوئى دنيا تىك دەچى و ئەرز و ئاسمان
ۋەردەگەرىن و كەس بەسەر رووى بساتەۋە نامىنى. مانگ تەۋاۋىك بلىند
بووبوۋەۋە، تريفەى مانگە شەۋ كەمى دنياى روون كردهۋەۋە. ئىدى بەرەبەيان
نىزىك بووبوۋەۋە، ھەندى لاۋ باۋىشكىيان دەھاتى، ھەمزە چاۋەش گوتى:
«نوستنى بەيانيان خۆشە، ئىستا دوژمن لە خرپەى خەۋىدان»، فەرمانى دا
لەشكر بەسەرياندا دان.

ئەۋى شەۋى سەربازى رۆمىيان ۋەكو مەرى گىژيان لى بەسەرھاتىبوو،
نەياندەزانى روو لە كوئى بگەن و بەرەو كىندەرى ھەلئىن. بەچاۋى خەۋالوۋەۋە
خۆ بەخۆ تىك بەرەۋىبوون، دۆست و دوژمنيان لىك ھەلئەدەبىرىن. لەشكرى
ھۆزى بەرۆداریان وا تى كەۋتېوون، تا دنياش روون بوۋەۋە ھەر شىنگەى شىر
ۋە مەتال و خرپەى رەمبان بوو و بەسەر تەپلى سەرى سەربازى رۆمى
داگىركەردا دەدرا. ھەمزە چاۋەش كە بەسۋارى تىيان دەكەوت، بەراست و

چەپدا داى دەپاچىن و پىي دەگوتن:

- ئەمە لە تۆلەي دياربەكر، ئەو لە تۆلەي ھۆزەكەم، ھۆزى خالىديان، ئەوھش لە تۆلەي دەشتى بشىريان.

لەشكرى رۆم سەرى لى شىوابوو، ئىدى تىك بەربووبوون و يەكديان قى دەكرد، سەربازەكانى مير سادق، لە قۆلى شارى شەمديانەو گەمارۆيان دابوون. ھەتاو لە دەشتى شەمديانى دەدا، كە دەنتۆرپيە ئەو دەشتەي، دەنگوت جندۆكە دەستيان لە سەربازى رۆمى وەشانووه: ھەندىكيان چەكيان قى دەدا، دەيانگوت: «بەن تەسليم»، ھەندىكى دىكيان خۆيان بەعارديا دادەنووساند، وەبەر رىمب و شىران نەكەون، بەلام بەو حالەشەوہ لە رىمب و شىرى كوردان رىزگارىان نەدەبوو و بەراست و چەپدا ھەلدەپاچران، ھەندىكىش ھەلدەھاتن و لە بن دەست و پىي ئەسپاندا گۆلۆلە دەبوون.

ھەمزە چاوش لەم شەردا بۆي بەدەرکەوت كە رەنجى بىتوہر نەبووہ و مەشقەكانى بەفیرۆ نەچووہ و سەربازەكانى سوودىكى زۆريان لى وەچەنگ كەوتووہ، بەراستى ھىندە جوان پىرەوى ياسا و دەستورى شەريان دەكرد، دەنگوت لە بۆتەي زۆر شەرى گەرە گەرەدا قال بوونەوہ. سەربازەكانى ئى وايان لى ھەلكەوتبوو، كە ئەلقەي كەمەنديان لە قورقوراگەي دوژمان شەتەك دەدا و بەتاو كەمەندكىشيان دەكردن، سەربازى رۆم كە چاويان بەو دەكەوت لە پەلوپۆ دەكەوتن و بەجارى و رەيان بەر دەدا و لە ترسان نەياندەزانى كىتوہ ھەلپن. نەبى لە ھەمزە چاوش دوور نەدەكەوتەوہ، گوتى:

- ئەفەندى، بنۆرە ئاشەكانى بنارى ئەو گوندە، كەمى لە خواروہ، ھا ھا، ئەو زەلامانە چۆن خۆيان چەماندووہتەوہ بەماتە ماتە ھەلدپن.

ھەمزە چاوش كە لای كىردەوہ تەماشاي كىرد چەند ئاشىك لە بنارى گوندەكە ديارن و چەند زەلامىكىش خۆيان مات داوہ، خەرىكن لە جۆگەي ئاشەكانەوہ ھەلدپن. ھەمزە چاوش لەگەل نەبىدا ھەليانكوتانە سەر، نواريان چەند ئەفسەرىكى رۆمىن. ئەم ئەفسەرانە وايان زەندەق چووبوو،

نامه‌خوا هیچیان ده‌ستیان چه‌کی نه‌ده‌گرت. چونکه پروویان له هەر لایه‌ک ده‌کرد، کورد ریڭگای لی ده‌گرتن و ده‌روبه‌ریانی هه‌موو لی ده‌ته‌نین. هه‌مزه چاوه‌ش به‌زمانی تورکی تی‌ی را‌خو‌رین:

- وا مه‌زانن ئیره‌ش دیاربه‌کره، روو له هەر کوئی بکه‌ن کورده، ته‌نانه‌ت په‌نا و په‌ستیوی به‌ردیش پرن له کوردان.

یه‌کیان نه‌بی ناسییه‌وه، نه‌بیش ئه‌وی ناسییه‌وه.

کات‌ی هه‌مزه چاوه‌ش ئه‌م دیلانه‌ی به‌نیو گونده‌که‌دا ده‌گی‌را، ژنیک له سه‌ر‌بانه‌وه به‌ده‌نگ و ئاوازیکی خو‌ش و بلند ئه‌م لاوکه‌ی ده‌گوت:

برا، لی دهن خزمینه لیدهن.

تۆله‌ی ولات، ئی ژن و مندالی کوردانیان لی بستین.

شه‌ریک داکه‌وتووته ده‌شتی شه‌مدینانی خواروو،

خوا خانوی له‌پ زپین له به‌لا بپاریزی،

برا لی دهن، خزمینه لی دهن

تۆله‌ی ولات، ژن و مندالی کوردانیان لی بستین.

شه‌ریک داکه‌وتووته ده‌شتیکی راست و ته‌ختان

سه‌ربازی رۆم هه‌ناسه‌ برکینه‌تی وه‌کو کوچکان

براینه.....

تۆله‌ی.....

سواریک سه‌له‌ف و سه‌ره‌رۆ بۆ کن هه‌مزه چاوه‌ش هات، ده‌ستی درێژکرد،

گوتی:

- ئه‌وه عوسمان پاشایه و گه‌وره‌ی له‌شکری رۆمه و له‌و دۆله‌دا چه‌ند کیزه

کوردیکی وه‌پیش خوی داوه و هه‌لدی.

هه‌مزه چاوه‌ش له‌گه‌ل چه‌ند سواریکدا به‌ره‌و ئه‌وی ده‌ستیان به‌ج‌له‌واندا

هینا، گه‌یشتنه دۆله‌که، که‌سیان نه‌دی. به‌لام کیزیک له په‌نا گاشه به‌ردیکه‌وه

وهدياركهوت، بازیکي دا، له پيش سوارهکاندا قوت بووهوه، گوتی: لیرهوه هه لاتن.

همزه چاوهش له گه ل سوارهکاندا به رهو گه لی چوون، به لام پاشا له ویش نه بوو. پاشا له چنگ سه ربازی کورد رزگار بوو بوو. و هه لاتبوو.

مانگی پتر بوو کورد له دهشتی شه مدینان و چیاکاندا خه ریک بوون سه ربازی رۆمیان راو ده کرد، ئه وی کوژرا، کوژرا، ئه وی بهر هه لمه تی کوردان نه کهوت بۆ خوئی دهرباز بوو.

له وی رۆژیه که شه باب بۆ شه ری شه مدینان چوو بوو، ماوه یه کی زۆری به سه ردا تی په ریبوو و هیچ سه ر و سوڤرا خیکی نه بوو. کهس نه یده زانی له شکره که چیی به سه رها تووه. دل بهر هه می شه بیری ده کرده وه، جاروباریش له بهر خو یه وه ده یگوت:

– خوا ببیاریزی و له گه ل هاوریکانیدا به سه لامه تی زوو بگه ریته وه.

چهند جارئ چوو بووه کن مه لا نوشته ی بۆ ده کرد، کتیبی بۆ ده گرته وه، ده یگوت:

– به م زوانه به سه لامه تی ده گه ریته وه.

ئیدی دنیا پایز بوو، به لام شه باب هه نه گه راوه و کهس سه ره نجام و هه والی نه زانی. دل بهر رۆژیکی هه ینی چوو بۆ کن فالچییه ک، کاتیکی وه ژوو رکهوت، ته ماشای کرد پی ریژنیکي سه ر سپی، لاواز دانیشتبوو قه نده ی ده کی شیا، پی ریژن که چاوی به دل بهر کهوت و روانی جلو به رگی پۆشته یه، ته زووی شادی به له شیدا گه را و له دلئ خویدا گوتی:

– «دهنگ مه که خوا رۆزییه کی چاکی بۆ نار دین». قه نده که ی دانا، گوتی:

– به ره ژوو ر وه ره کچی خۆم، شه رم مه که، ئیره مالی فالچی به ناوبانگه. ئه وی رووی تی کرد بی به ئاوات و هه ویای خوئی گه ییوه و به نا هومیدی نه گه را وه ته وه. دل بهر ها ته پتیشی، گوتی:

– خوا مالت پر له خیر و بیتر کا.

- به‌خیری، به‌سه‌رچاومان، کچی خۆم.
- پیریژن به‌دهست ئیشاره‌تی کرد، دل‌به‌ری له‌ ته‌نیشتی خۆی دانا، گوتی:
- شه‌رم مه‌که، پیم بلی چت له‌ دل‌دایه و بۆچی هاتووی؟
- دل‌به‌ر سه‌یریکی ئه‌ملا و ئه‌ولای خۆی کرد، که‌سه‌یکی دیکه‌ی به‌رچاو نه‌که‌وت، کچیکی چواره‌ سه‌لان نه‌بی، ئه‌ویش پیریژن چاوی لی داگرت، وه‌ده‌رکه‌وت.
- دل‌به‌ر گوتی:
- داپیره، وا هاتومه‌ خزمه‌تت و داخوایکم هه‌یه.
- فه‌رموو، بیژه، به‌لام من ده‌زانم داخوایه‌که‌ت چیه و بۆ کتیه.
- دل‌به‌ر که‌ ئه‌مه‌ی بیست، وه‌کو گول‌گه‌شاهه، گوتی:
- ئه‌ری و هه‌للا داپیره من له‌به‌ر وی هاتووم.
- ده‌ مادامیکی ده‌ته‌وی نیاز و داخوایه‌که‌ت بیته‌ دی و په‌مه‌که‌ت راستی بینی، هه‌ندێ دراو باوه‌ سه‌ر ئه‌و په‌مه‌.
- دل‌به‌ریش جوړیکی له‌به‌ر پشتینی ده‌رینا و چه‌ند دراویکی زیوی ه‌اویشته‌ سه‌ر ده‌سمالی داپیره، داپیره که‌ چاوی به‌جوړک که‌وت، دراویکی زۆری تیدایه، گوتی:
- کیژی خۆم، ئه‌من که‌ په‌مه‌لان بۆ خه‌لکی دیکه‌ ده‌گره‌وه‌ زێرم بۆ داوینه‌ سه‌ر ده‌سمالی، که‌چی تو دراوه‌که‌ت زیویشه‌ و که‌میشه‌. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی کارت سه‌ر بگرئ، نابێ درێغی بکه‌ی، ده‌ هه‌ندێ دراوی دیکه‌ش ده‌رینه‌ و بۆمی له‌سه‌ر په‌مه‌که‌ دانێ. دل‌به‌ریش هه‌ندێ دراوی دیکه‌ی له‌ جوړیکی ده‌رینا و بۆی له‌سه‌ر ده‌سمالی دانا. داپیره دراوه‌کانی کو‌کرده‌وه‌ و ده‌گیرفانی ه‌اویشت.
- ئه‌وجا رووی له‌ دل‌به‌ر وه‌رگیرا و پشتی تی کرد، هه‌ندێ ورته‌ ورتی لێوه‌ هات، گوتی:
- کچی کاره‌که‌ی لی ئالۆزانده‌وی، به‌لام من کاریکت بۆ ده‌که‌م، که‌ له‌به‌ر چاوی ره‌ش بی و له‌ تو زیاتر به‌نگی که‌سی دیکه‌ نه‌بی.

دلبر بەسەر سورمانەوہ لە داپیرەى نۆرى گوتى:

- من بۆ ئەوہ نەھاتووم، بەنگى بکەم. داپیرە کە زانى لە داخوانى
نەگەيشووە و رازى دلى ھەننەھيتنا، گوتى:

- ئەى رازت چيە و بۆچى ھاتووى؟

- من بۆيە ھاتووم، رەملەكەت باسى سەر و سۆراخيم بۆ بکا، كەنگى
دەگەپیتەوہ.

داپیرە ديسان پرووى خۆى لەولای کرد و بووہوہ بە ورتە ورت، پاشان پرووى
لە دلبر کردوہوہ گوتى:

- شوکور ساخ و سەلامەتە، پۆزى چوارشەممە دەگەپیتەوہ.

دلبر رەزامەندیى خۆى بۆ داپیرە دەربىرى و لىتى دا پۆيى.

پۆزى چوارشەمە ھات، دلبر ئەويى پۆزى لە مالى دەدەرنەكەوت بەتەما بوو
ئەويى پۆزى شەباب بگەپیتەوہ. گەلى چوارشەممە رابردن، بەلام شەباب ھەر
نەگەراوہ، پاش ئەوہى شەر لە شەمدينان بربووہوہ، راستە لە ھەندى مالى
كوپكوژراو و مېرد كوژراواندا كۆپى شين دەبەسترا، بەلام لە سەرانسەرى
ميرنشيني شەمديناندا شايى و زەماوہند بوو؛ چونكە خەلكى شەمدينان لە
كوشتن و بړين و زۆردارى رۆميينان رزگاريان بووبوو. ئىدى گەلى پۆزى
لەشكرى خانۆى لەپ زېرينيان گرت و ھەرچى شايان بوو پۆى كرا.

مير سادق لە پاداشتى مېرخاسيى ھەمزە چاوہشدا بەدەستى خۆى
وربەيەكى ميرىتتىى بەخەلات لەبەرکرد.

ھەتاو زوو ھەلاتبوو، ئىدى پۆز چيشتانكى تەواو بوو، بەگ و ئاغا و
سەرۆك ھۆز و تيرەكان و شېخ و مەلا زوو لەبەر ديوہخانەكەى مير سادقى
ئامادە بووبوون، چاوہنۆرى ھەمزە چاوہش بوون، لە ديوہخانەى وەدەرکەويى.

ئەو بەيانىيە خەلكى شارى شەمدينان بە ژن و منداڵ و پير و كالىوہ زوو
ھاتبوونە دەرى، ھەندى لەبەر دەركى، مالى خويان، ھەندى لە سەربانى
كۆشك و تالارە بلندەكانياناھوہ چاوہنۆر بوون، كە ميانە خۆشەويستەكەيان

بەرەو قەلای دمدەم بەرپۆ کەن.

لە مەیدانی کۆشکی میر سادقا، جگە لە خەلکی شاری شەمەدینان خۆی، گەلی پیاوی دیکەش لە گوندەکانەو هاتبوون. هەندیکیان لە گوند و ناوچە دوورەکانەو هاتبوون، هەم میوان بەرپۆ کەن، هەم بەچاوی خۆیان هەمزە چاوەش ببینن. میر سادق، شیخ زاده، عەبدورەزاق، هەمزە چاوەش، کۆمەکدارانی، چەند سەرپەل و سەرلکێکی و دەمراست و گەرە گەرەکانی میرنشین شەمەدینان لە دیووخان وەدەرکەوتن. بەردەرکەوی کۆشکی میر سادق هێندەوی خەلک لێ پراوەستابوون، دەرزیتهەلدا بەر زەوی نەدەکەوت. بابی شیخ زاده، شیخی میرنشین شەمەدینان هات، لە نێوهندی مەیدانی پراوەستا، گوتی:

– لاوەکانم، ئێو ئیمەوی کوردی شەمەدینانتان لە زۆرداری و کوشتن و برینی پادشای پۆم پزگار کرد، خۆزی هەموو میر و بەگ و ئاغا کوردەکانی ئیمەش وەکو خانۆ و ئێو بان – شیخ پووی لە هەمزە چاوەش و سەرپەل و سەرلکەکانی کرد، گوتی: برۆن، بە خانۆ بلێن، بۆیەش خانۆ دەلێم؛ چونکە دەزانم خۆی حەز ناکا لەپ زێرینی پێ بلێن، برۆن پێی بلێن، ئیمە گەرە و بچووکی شەمەدینان ئەم چاکە و پیاوەتیەیمان هەرگیز لە بیر ناچیتەو، برۆن، سلأوی میر سادقی پێ راگەییەن، بلێن میر سادق ئەم شیرە کەونارایەیی باو و باپیرانی خۆی بەدیاری بۆ خانۆی ناردوو و شیریی وا هەر شیاوی دەستی ئەو و بەس.

میر سادق بەدەنگێکی بلند گوتی:

– ئەرێ وەللا، ئەشەدویبلا، راست دەفەرمووی.

شیخ شیریی دایە دەستی هەمزە چاوەش، شیرییکی زۆر درێژ نەبوو، شیرییکی کوور بوو، کالاکەیان بەزێر نەخشاندبوو، هەمزە چاوەش شیرەکەیی لە دەستی شیخ وەرگرت، گوتی:

– گەلی براپنە، پیاو ماقوولانی تیرە و هۆزەکانی شەمەدینان، راستە لەم

شهره‌دا چەند پیاویک لە سەربازەکانم بریندار بوون، بەلام من تۆلەمی کۆن و نوێم لە رۆمیان ئەستاندەوه و داخی دلی خۆم بەجاری پێ رشتن. ئیمە زۆرتان لێ رازین، بەراستی گەلی شادم بەوه کە بەئابروو و ناموسەوه دەگەرێنەوه و ئێوه‌مان لە زولم و زۆری رۆمییان، لە بێ ئینساف و بێ بەزەو دوژمنی کوردان رزگار کرد و بەسەربەرزى بۆ ولاتی خۆمان و چیاى دمدم دەگەرێنەوه. لە ریز و میوان پەرورەیتان بەزیاد بێ.

هەمزە چاوه‌ش فەرمانی بەسەركردەیه‌ك دا، گوتی:

– سواربن، بەلەو و پێش خەن.

کە لە شکر بەرێ کەوت، میر سادقیش لەگەڵ دەستە و دایەرەکەى و سەرۆک هۆزەکانیدا سوار بوون، بەرێیان بخەن.

کاتی بەکووچە و کۆلانەکانی شاردا راده‌بردن، خەلک هەموو هاتبوونە دەری و گەورە و بچووکی شار دەیانگوت:

– خوا شیرى خانۆ هەمیشە هەر برا کا، خوا بۆ کوردانی بهێلێ و تەمەنى درێژ کا.

بەلام کاتیکی گەینه قەراخ شار، ژنیکی سەرەى پۆپ سپی، رەشپۆش هاتە پێش لەشکرەکە، گوتی:

– براينه، مەردى خوا بن ئەوانە کامیان خانۆی لەپ زێرینه، نیشانم بدەن. شیخ زاده گوتی: «دایە خانۆی لەپ زێرین لێرە نییە، ئەمانە سەربازى ئەون، چت دەوێ بلی؟»

– لە دەورت گەرێم، ئەمن هیچم ناوی، تاقە کورێکم هەبوو، ئەویش لەم شەرەدا رۆمییان کوشتیان، بەقوریانی خانۆی لەپ زێرین بێ و خوا هیندەى دیکە دەستەلاتی پتر کا، لە زۆر و ستەمی پادشای رۆمی رزگار کردین، خوا تەختی ژێر و ژوور کا، گەلی پیاوی لێ کوشتین گەلی ژنی بێوژن کردین، گەلی مندالی هەتیو و بێ باو کردین.

میر سادق و دەستە و دایەرەکەى لەشکری خانۆیان تا سەر سنوور بەرێ

کرد و له پاشان گه‌رانه‌وه.

هه‌مزه چاوه‌ش له گه‌رانه‌وه‌دا نه‌بیبی ده‌گه‌ل خۆیدا بۆ‌قه‌لای دمدم هیتا، چونکه ده‌یزانی رۆژیک دئ به‌کاریان بئ، له دلای خۆیدا ده‌یگوت:

– ئەم کابرایه‌ غایه‌ن نییه، ده‌وله‌تی تورک خۆم ئاسایی، به‌ناوی یاساوه بۆ سه‌ربازیان بردووه.

ئهو ئیواره‌یه که له‌شکر گه‌یبیه‌ قه‌لا، شه‌باب سه‌ره‌وتی لی برا، ده‌سته‌بجئ خۆی گه‌یانه‌ده‌ کوچه‌ی مائی دل‌به‌ر. ماوه‌یه‌ک بوو، به‌کوچه‌دا ده‌هات و ده‌چوو، چاوی به‌دل‌به‌ر بکه‌وئ، به‌لام هه‌رچی کرد و کۆششا ئهو ئیواره‌یه چاوی پئ نه‌که‌وت و به‌په‌ژاره‌وه گه‌راوه بۆ مال. له نانی خوشکی پاراوه، گوتی:

– نانی گیان، خوشکی خۆشه‌ویستم، زۆرم هه‌ولدا دل‌به‌رم نه‌دیت، سبه‌ینئ به‌بیانوی شتی‌که‌وه بچۆ بۆ مائیان و به‌دزییه‌وه پتی بلئ: «شه‌باب ده‌یه‌وئ بتبینئ، جا خۆی بریاری کوئ دها، له‌وئ به‌یه‌ک ده‌گه‌ین».

نانئ بۆ رۆژی دوایی چوو بۆ مائی دل‌به‌ر. کاتئ ده‌رکه‌یان لی کرده‌وه، چوو ژوورئ سه‌یری کرد هه‌ر دایکی دل‌به‌ر و قه‌ره‌واشتیکی له‌وئ بوون، دل‌به‌ر له‌ مائی نه‌بوو، دایکی گوتی:

– نانی، کیژی خۆم، خیره به‌و به‌یانیه‌؟

– خیره، پوره ئایشئ، بۆ به‌وشی مافوور هاتووم، دایکم به‌ته‌مايه سبه‌ینئ ده‌زگه‌ی مافوور ته‌ونکردنئ دامه‌زینئ، به‌لام به‌وشیکمان که‌مه.

– جا به‌وش که‌مائی چیه‌ کچی خۆم، به‌وشئ نا دوو به‌وشان به‌، ئیمه ئه‌مسال مافوور ته‌ون ناکه‌ین. پار، دل‌به‌ر دوو مافووری ته‌واو کرد، به‌لام مافوور نه‌ گالته، هه‌زئ ده‌که‌ی بیانیینی؟

– ئه‌رئ وه‌لا پورئ، هه‌زئ ده‌که‌م، به‌شکو له‌به‌ر نه‌خشه‌کانیان بگرمه‌وه و مافووره‌کانی خۆشمان له‌سه‌ر نه‌خشی هینه‌کانی ئیوه دروست بکه‌ین.

ئایشئ به‌ قه‌ره‌واشی گوت:

– ئا کچی، هه‌رئ ئهو دوو مافووره‌ی که‌ پار دل‌به‌ر دروستی کردن له‌سه‌ر

ستیری مافووران داندراون بیانھینہ، بہلام وریا بہ لیت نہگورین، ئی دی
مہینہ، توہمیشہ شتانت لی دہگورین.

- نا، ئایشی خان، چۆنم لی دہگورین، ہەر ئوان دینم.
ئایشی لہ نائیتی پرسی:

- شہبابی برات شوکور بہسہلامہتی گہراوہ؟

- بہلی پورہ ئایشی، ئری وللا گہراوہ. ئو میرخاسی و ئازایہتیہی کہ
ہمزہ چاوش لہو شہرہدا لیتی دہگیراوہ نہبووہ و نہبیستراوہ.

- جا، چما ہەر لہم شہرہدا، ئدی ئوئ سالی کہ شای ئیران بہسہر
گوندہکانیدا داین، شہباب ہیشتا توولہک بوو و بہری سمیلی تازہ بۆر
بووبوو، ئوئ سالیٹش میرخاسیہکی مہردانہی نواند، خوا دەستی بہبالیہوہ
بی.

قہرہواش مافوورہکانی ہینا لہ پیتش ئایشی خانی دانان، ئویش پای
خستن و نیشانی نائیتی دان. نائی کہ چاوی بہ نہخش و نیگاری مافوورہکان
کہوت واقعی ورمما. جا بہراستی نائی ہیشتا چاوی بہمافووری وا نایاب
نہکەوتبوو، کہلہکیوی لہ کاتی بازدان و ہلانتندا لہسہر نہخش کرابوو.
نیچیروانیش چۆکی دادا بوو تیری تی دہگرت.

نائیتی خوشکی شہباب چہند سالیک لہ شہباب مندالتر بوو، داپکی
بہجیازی کردنیہوہ سہری زۆر قال بوو. دہبوو مافووری جیازی بۆ دروست
بکا، بہلام وکو ئم مافوورانہ نہبوو.

- پورہ ئایشی، ئم نہخشہ جوانہتان لہ کوئ ہیناوہ؟ نہخشی وا لہ کن
ئیمہ نیہ.

- کچم، ئوہ کہ پار بازگانانی بلووجستانی بۆ شاری قہلا ہاتبوون،
مافووریکیان بہدیاری پیشکەش بہمووسای خاوەن خان کردبوو. میدرہکہم
لیتی خواستبووہ ہینای، دلہریش لہبہری گرتہوہ. بہلام کہ مووسا ہات
مافوورہکەہی بیاتہوہ گوتی:

- وهللا مافووری کچی ئیوه زۆر له مافووری من جوانتر و ڤهنگینتره. دهبا ئی من بۆ ئیوه و ئی ئیوه بۆ من، بهلام قایل نهبووین و نهماندایئ.
- ماوهیهک نانئ حۆی بهناخاوتنهوه خالافاند، چاوهنۆڤ بوو دلبر بگهڤیتهوه، بیبینئ، بهلام ههڤ دیار نهبوو، ئیدی نانئ بهوشهکهی ههنگرت، دوعاخوازی کرد و ڤۆی. هیشتا له کووچهی وهدهرنهکهوتبوو له ڤیئ لوتی بوو بهلووتی دلبرهوه، گوئی:
- دلبر گیان، ئهوه چهند سهعاته، له مائی ئیوه بووم، چاوهنۆڤ بووم، ئهوه بۆ کوئ چوو بووی؟
- وهللا له مائی نهکم بووم، ئهوه چهند ڤۆنه خۆشه.
- خوا نهکا، نهخۆشییهکهی چییه، هاواری کوئیتهئی؟
- دوور له تو، دلئ دیشئ. له میژبوو هاواری دلئ دهکرد، بهلام گوئی نهدهدایه، تا پهڤیشانی کرد و وا له نۆو جئ کهوتوو. ههنگوینی سبهینانم بۆ برد، دهلئین بهقسهی ههکیمی، مهگهڤ ههنگوینی سبهینان فریای کهوئ. لهوه زیاتر هیچ شتیکی دیکه بهکار نایه.
- باشه ئهدی چۆن بۆ کن کوچهک گولتان نهبردوو. دهلئین کهس وهکو وی مهلا شېخ قاسمی نهخۆش چا ناکاتهوه، ههڤ کهسی پهنا وهبهڤ مهڤقهدی شېخ قاسم دهبا بهساغی دهگهڤیتهوه. پار نا پتارای کریقی ئیمه نهخۆش کهوت، بایم بریدییه سهڤ مهڤقهدی شېخ قاسمی، مانگیکی پئ نهچوو چاک بووهوه و گهڤاوه مائی حۆی. دوو زیتریان له بهڤ مهڤقهدی بۆ دانا و مهڤکیشیان له بۆ سهڤ بڤی و یهکیتیان بۆ بهڤهللای نۆو میگهلهکهی کرد.
- میڤردی پووری من نه بهکوچهک و نه بهشېخان قایله، دهلئ: «چاک و خراپ ههموو بهدهست ڤهبولعاله مینه، کوچهک و شېخیش وهکو من بندهی خوان، ئهمانه چییان لهگهڤل کاری خوا پئ دهکریئ. ههموویان درۆ دهکن.»
- دلبر دهزانی بۆچی هاتووم؟
- شهباب دویئ شهوئ که گهڤاوه، ههڤ ئهوی ئیواری لهم کووچهیهدا زۆری

لهسهه ئهه دووكانه خو خلافاند، كه بتبيني، بهلام تا تاريكيش داهات هه نه بيبييت، ئهه مينيش ئهه مرؤ به بيانووي بهوش خواستنه وه سه ريكي ماله وه تانم دا بتبينم.

كاتي كه نانئ ياسي شهبابي كرد، دل بهر رهنكي سوور هه لگه را و كه شاهه و به نيوه پي كه نيني كه وه زاري كرده وه ددانه كاني وه كو مروايري سسي به ديار كه وه، به تو با نه كردبات، نه خوار دبات هه سه يري ساي گه ردي دل بهر ت كر دبا.

به له رزه ي خر خاله كانيدا وا ديار بوو كه دلي به ته په ته پ و هاتو چو كه وه، دهستي برد ئاو ئه يه كي له بهر پشتيني ده رينا و سه يريكي سه ر و روخساري خو ي كرد، گوئي:

- من سبه يني به بيانووي كو له وه ده چمه ئه و گه لييه، كه سي لي نيه، هه خرؤم و قه ره واشه كه م ده چين. با بي بو وينده ري.

- دل بهر، ئه و ده يگوت ده بي ئه مرؤ بي بينم، جا چو ن ده توانئ تا سبه يني ئوقره بگري؟

- جا ئه مرؤ چم پئ ده كرى و چ بكه م؟

دل بهر نه ختي بي ري كرده وه، گوئي:

- ده كه واتا، دواي نيوه رؤ ديسان به بيانووي سه ر داني پوورمه وه بو كه ره كي وان ده چم. با بي بو ئه وي، ئه وي چؤ له و كه سي لي نيه، له وي به يه ك ده گه ين.

نانئ گوئي: باشه وا ده چم پئي ده ليم، پاش نيوه رؤ بو ئه وي بي. نانئ لي دا رويي.

هيشتا نيوه رؤ نه بوويو شهباب خو ي گه يانده گه ره كي قه لا چي اي كه مالي پووري دل بهر لي بوو، ماوه يه ك هاتو چو ي كرد و ئه ملا و ئه ولا گه را، تا ده نكي بانگي مه لا ره شيد له مناره ي مزگه وه ته وه بلند بووه وه، ئيدي بو ي به ديار كه وه، كه وه ختي نويز و خواناسينييه، به لام دل بهر هيشتا هه ديار نه بوو. شهباب

دهتگوت سهرمای زستانی بردوویه، هەر هه‌لده‌له‌رزی و چۆقه چۆقی ددانی رۆژه رێیه‌ک ده‌رۆیی. پاش نیوه‌روانیکی دره‌نگ بوو، له‌ نکاو دلبه‌ر له‌سه‌ر سیله‌ی کووچه‌وه به‌دیارکه‌وت. شه‌باب دایه‌ری چووه‌ پێشی، دلبه‌ری گرت له‌ باوه‌شی کا، به‌لام دلبه‌ر نه‌ختی پیتی هه‌لبه‌ری و سه‌یریکی ده‌رووبه‌ری خۆی کرد، گوتی؛ شه‌باب کوره‌ تۆ چه‌ند چاو قایمی، له‌وه ناپرینگی‌تته‌وه‌ یه‌کی بمانینێ، لاجۆ.

- دلبه‌ر گیان، چۆن چاوقایم نه‌بم، ئەمه‌ ماوه‌یه‌کی دووردریژه‌ لیک دایه‌راوین و له‌و ساوه‌، ئەوه‌ یه‌که‌م جار هه‌ چاومان به‌یه‌کدی ده‌که‌وێ.

- ئاخ‌ر تۆ بیر ناکه‌یه‌وه‌، خه‌لک بمانینێ، شه‌رمی ناکه‌ی، له‌وه ناترسی ده‌ستبه‌جی نیومان له‌ نیو‌خه‌لکدا بزێی و بۆسۆ و به‌دناو ببین و بلێن: «دلبه‌ری کچی مه‌خسوود بێ ناموسه‌ و هه‌میشه‌ له‌ کووچه‌ و کۆلانا‌ندا له‌ پیاوان ده‌که‌رێ و ماچی ده‌که‌ن».

وه‌ره‌ با بچین بۆ سه‌ر ئەو گوێ ئاو و رووباران‌ه‌ی ده‌رووبه‌ری شار له‌وێ چاتر یه‌کدی ده‌بینین.

- کێه‌ گوێ ئاو و رووبار؟

- هه‌ی، ئەی تۆ چۆن شارستانی‌یه‌کی که‌ باش شاره‌زای شاره‌که‌ی خۆت نه‌بی؟

- وه‌للا، نازانم کام گوێ ئاو و چه‌م ده‌لێی؟

- ئەو بازگانان‌ه‌ی که‌ بۆ شاره‌که‌مان دین و به‌بار کووتالی بۆ دین، وشتره‌کانیان به‌رۆژ له‌ دارستانه‌کاندا ده‌له‌وه‌رین، که‌ شه‌وه‌ داها‌ت دین، تا به‌یانی رۆژ ده‌بیت‌ه‌وه‌ له‌وێ دنوون، له‌ پاشان وشتره‌وه‌انه‌کان دیسان وشتره‌کانیان بۆ دارستانه‌کان ده‌به‌نه‌وه‌ بله‌وه‌رین. من بۆ ئەو جیگه‌یه‌ ده‌رۆم، جا تۆش دوا به‌دوای من بۆ ئەوێ وه‌ره‌ له‌وێ که‌س نامانینێ.

کاتی هه‌ردووکیان گه‌یشتنه‌ وێ، شه‌باب دیسان ویستی دلبه‌ر له‌ باوه‌ش کا، دلبه‌ر ئەمجاره‌ش هه‌ر نه‌یه‌پشت، گوتی:

– پهله مه‌که، ئهمه‌ش ومختی خوځی دئ. تۆ به‌باوت بلّی که‌ی بۆ خوازینیم دئ. باوکم ده‌لّی: تا نانّی به‌میرد نه‌دم خوازینیی کچی مه‌خسود ناکهم. ئیمه‌گفتان له‌دم مه‌خسود وهرگرتووه و پراوته‌وه، تا کاریک جیبه‌جی نه‌که‌ین ده‌ست به‌کاریکی دیکه‌ ناکه‌ین.

– حه‌ی، جا نانّی که‌ی به‌میرد ده‌دن؟

– دایکم پتی گوتم: کورم ئهم پایزه‌ واپاره‌ بین و شیربایی بدن، نانّی به‌ن. به‌لام باوکت ناقایله‌ و ده‌لّی نا، من چۆن ده‌توانم به‌م زستانه‌ ئهم په‌زه‌ شیرباییانه‌ به‌خپوکهم. با شیرباییه‌که‌ بکه‌ویتته‌ به‌هاری و ئه‌وسا بووکی خوځیان بگوینه‌وه.

دلبر هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا، گوتی:

– که‌وابوو ئهمه‌ سالیکی تریش ده‌خایه‌نتی.

– ده‌ که‌وايه‌ با هه‌ر ئیستا رهدووت خه‌م و بۆ مائی خاله‌ت به‌رم، تۆ خۆت ده‌زانی خاله‌کانم هه‌موو قاره‌مان و میرخاسن.

– نا، نا، تۆ چۆن شتی وا ده‌لّی، ئیمه‌ باوکمان دۆستی یه‌کن، شتی وا بۆ ئیمه‌ ناره‌وا و درێوه‌، ئه‌ی نازانی خورشیدی بازارباشی چه‌ند جارێ خوازینیی له‌ باوکم کرد و چه‌ندین نیشانی به‌نرخ‌ی بۆ نارد که‌چی باوکم هه‌ر قایل نه‌بوو؛ چونکه‌ به‌لّینی به‌باوکت دابوو...

کاتی دلبر به‌م جوړه‌ ئامۆژگاریی شه‌بابی ده‌کرد، شه‌باب سه‌یری دلبره‌ی ده‌کرد، به‌رچاوکه‌یه‌کی زیری رۆمی به‌سه‌ر ناوچه‌وانیدا به‌ردابوووه‌، فێسته‌که‌ی سه‌ری هه‌مووی دراوی زیو بوون، ریشووی ره‌ش که‌وتبووه‌ سه‌ر روخساری و به‌لای راستیدا شوږ بووبوووه‌ به‌رچه‌نه‌که‌ی حه‌له‌بی بوو، به‌لاجانگی راست و چه‌پیدا توند کرابوو و ده‌هات ده‌که‌وته‌ سه‌ر خوبابی خال خالی به‌فرینی. لووته‌وانه‌یه‌کی بچووکی نقیمداری به‌غدایی به‌لووته‌وه‌ بوو. شرکه‌که‌ی تا به‌ر پشتینی شوږ بووبوووه‌، مئومورووی ملی له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌ ده‌بريقاوه‌. گواره‌کانی گوئی به‌زیر گۆیک کرابوون، ئه‌نگوستیله‌یه‌کی قاش

سوور له پهنجه‌ی دهستی چه‌پیدا بوو. دلبر چاو و برۆی خوئی قهت به‌کلې سوبحانی نه‌ده‌رشت، چونکه قژ و چاو و برۆی هینده رهش و جوان بوون، نه‌ناس بیدیا سه‌ری لى سوورده‌ما و ده‌چه‌په‌سا.

که قسه‌ی ده‌کرد لپوه ناله‌ ته‌نکه‌کانی به‌حالّ ده‌بزوتن و پیاو خواخوای بوو سه‌یری بکا. له قسه‌کردندا جار‌جار چاوی لیک دهن‌ا و دیسان ده‌یکرده‌وه، لووتی که‌مى قولینگانه‌ه‌لکه‌وتبوو، ده‌تگوت دهنوکی قولینگه‌.. دیسان شه‌باب په‌لاماری دلبرى دا ماچی بکا، به‌لام دلبر خوئی راپسکاند، خوئی به‌دهسته‌وه نه‌دا و هه‌لات. شه‌باب وه‌دووی که‌وت. پاشان دلبر وه‌ستا، کاتى لى نيزیک بووه‌وه دلبر گوتى:

- نه‌گه‌ر ده‌توئ هه‌میشه‌یه‌کتر ببینن، ئیدی وه‌دووم، مه‌که‌وه، نه‌گه‌ر جاریکى دیکه‌م وه‌دووکه‌وی سویندم به (دارى مران) ئیتر جاریکى دى وه‌دووت ناکه‌وم به‌لام توخوا لیم گه‌رئ با تیرت ماچ که‌م.

- شه‌باب، به‌راستی تو زور چاو قابی و ده‌لپى که‌مى نه‌قلیشت سووکه‌ه. کوره‌که‌سى لیره‌ بمانبى داخوا چ قسه و قسه‌لۆکیم وه‌دووخا، ده‌زانى؟
- باشه‌ئى له کاتى مازوچنیدا بوچی باکت نه‌بوو.

- له کاتى مازوچنیدا که‌س لیمان ناگرئ و به‌شووره‌ی داناندرئ، چونکه بووه‌به‌دهستووری هه‌موو لایه‌ک. هه‌ر بویشه‌ش جحیل و کوپ و کالان به سه‌ربه‌ستى بو مازوچنید ده‌چن له‌وئ به‌یه‌ک بگره. جگه‌ له‌وه‌ش خو مازوچنید وه‌نه‌بى ته‌نیا هه‌ر کوپیک و کچیک، به‌لکو سه‌دان کوپ و کچی لى کۆده‌بنه‌وه و که‌س له که‌س ناگرئ، نه‌ک وه‌کو من و تو، ئیستا که‌سى چاوی لیمان بى، ئاخو چیمان وه‌دووخا.

دلبر نه‌م قسانه‌ی کرد و لپى دا روئى.

شه‌باب قه‌ده‌رئ له به‌ژن و بالای روانى، تا له‌به‌رچاوی ون بوو. ئینجا بیرى کرده‌وه، گوتى:

- قسه‌کانى دلبر هه‌موو راستن، به‌راستی که‌سى چاوی لیمان بى، ئاخو

چ ناو و ناتۆرهیهکی دزیو و پیسمان وهدوو خا، ئهوه بهش بهحالی من، کورم و قهه ناکا بهلام بوئهو، کچه و دهسته پاچهیه. ههندیکی تر وهستا، ئهویش لئی دا چوو بهلام بهریگایهکی تر دا رویشت.

بەشى ھەشتەم

قولپخان

پايز بوو، كۆچەر و رەوھندان، زوو لە زۆزان و كوئىستانى سەر چيا بلندەكان و رەشەبەلەكە بەفرەكانەوہ بۆ گوندەكانيان گەرابوونەوہ و چووبوونە ئارانان تا بۆ پەزەكانيان ناخەلى زستان دروست كەن. ھەندى ھۆلى تازەيان بۆ پەزى نەخۆش دروست دەكرد، ھەندى جىگای ھەسانەوھيان بۆ شوانان بە چەپەر و تەيمان دروست دەكرد، ھەندىكيش كۆنە ئولكيان بۆ ئاژەل نوئى دەكردەوہ تا سارد و سەرما و با و بۆزانى زستان زيانيان پى نەگەيەنى. ھەندى كۆزى بەرخيان پاك دەكردەوہ، ھەندى ھى نوپيان دروست دەكرد، بۆ ئەوھى كە بەھار ھات و پەز بەزاوئى كەوتن جىگای گەرم بۆ كار و بەرخى ساوا ئامادە بى.

ئەو دەشتانە قەت بەفرى لى نابارى، ئەگەر جار جار بىشارى، دەستبەجى دەتويتەوہ و لە پايزەوہ تا بەھارى پەز ھەموو وا دەلەوهرى ئىدى دەلىي گيا ناخۆن و ھەموو پۆزى تىرن؛ چونكە بەھارى كە بەفر دەتوايەوہ لە لاپالى چياكاندا شىنايى تازە دەروا و گەرماش لەو دەشتە ھەلى دەقراچاندن، ئىتر پەز ناتوانى بلەوهرى، ئەوسا كورد پەزەكانيان بەرە بەرە بۆ نىزىك بەفر دەبەن و بەرەو جىگای فىنك و لەوهرى خۆش دەروون. ئەو ئارانە لە بەھارەوہ تاوھكو پايز ھەروا بەچۆلى دەمىنيتەوہ و پىي ئاژەلىكى تى ناكەوئى، تا پايز لەوهرى زۆرى لى شىن دەبى. سەردەمى لەسەر ئەو ئاران و زۆزانانە گەلى شەر و شۆر

دهقهوما، تهنانهت پياويشيان تيدا دهكوژران و خوښنيكي زور دهړځا. هرکهسې پياوې زور بهدسته لات با لهوهړگه و پاوان و زوژاني چاک نهو داگيري دهکرد، نه مهش لهو سه ردهمه دا بوو که شاي نيران دهستي بهسه ر ئيردها دهړوښت. به لام له وهته ي ولات له ژير دهستي خاندا بوو هيشنا شتي وا نهقاوما بوو و نه شده قهوما. راسته، جاروبارې قورتمې يه کيان دهگرت، به لام نهک وهکو جاران سه ربشکين، مل بيه رين، يا پياو بکوژن و خوښ بريژن. شتي وانهبوو. خانو ريگاي نهدهدا کهس دهست بو کهس ببا. که ناو بهناوېش يه خي يه کيان دهگرت، خانو زوري پي تیک دهچوو و پي دهگوتن: «بهقوربان، خو ئيهش نه بوون به شاي ئيراني، يا پادشاي روم به زوري زهوي له يه که داگير بکن. من شتي وا قه بوول ناکهم، شوکور زهوي زوره، ئيوه هر ناکاتان له خو تان بي شاي نيران و پادشاي روم ليتان داگير نهکا. نهوا پيتان ده ليم هر کاميکتان دانه نيشي له نيو عه شيره تي درده کهم و بو کوڅ ده چي بچي. خو تان زور چاک ده زانن، هر کوردي له عه شيره يا له خيل که ي ده رکري، ئير جارتي تر هيچ عه شيره و خيل يکي دي که ي کورده واري قوبوولي ناکا، نهوا پيتان ده ليم: هرکه سې رحهت دانه نيشي خو ي په شيمان ده بيته وه.»

جا به راستي، هر کوردي له عه شيره درکري ئير عه شيره تيکي تر نايگري ته خو ي.

همزه چاوهش پاش نهوي له شه مدینان گه رابووه جحیل کانی کو ده کرده وه و مه شقی سه ربازي پي دهکردن. خو ي و جهوزو چوبوونه ناوچه دووره کانی قه لا، دهسته دهسته جحیلان ريک بخن و فيره مه شقیان بکن. نهو لاوانه ي که له پيشدا له کن همزه چاوهش فيره مه شق بووبوون و لي بووبوونه وه، جحیلانی قه زاکانيان مه شق دهدا.

جگه له مه نهو کوره کورده ي که له شهري شه مدیناندا بهديل گيرابوو و ناوي نه ي بوو دهياننارده ناوچه کان تا بزاني نهو لاوانه چون جحیلان مه شق دهدهن و هر کوڅي که پيويستي به مه شق با چند رويکي لي دماوه و خه لکی فير دهکرد و پاشان دهگه راوه قه لا، چونکه نهو خو شي له نيو سه ربازي

رۆمیدا فیرە مەشق بووبوو و گەیشتبووو پلەى ئۆنباشى و سەربازى ناشىى
فیرە مەشق دەکرد .

رۆژتیکیان خانۆ لە ناوچەیهک تووشى نەبى هات، جحیلانى مەشق دەدا .
مەشقیكى زۆر دلسۆزانهى دەدان و خانۆ زۆرى پى خوش بوو، گازی کردە
پەنایەکەوه، گوتى:

– کورپى خۆم، تۆ دەزانى هەموو کوردستان سویند بەسەرى هەمزە چاوەش
دەخۆن، چونکە بۆ ئەوه هاتوو نەتەوه و نیشتمانى باو و باپیرانى بپارێزى .
نەبى لە پێش خانۆ راوەستابوو، گوتى لە ورد و درشتى نامۆژگارییهکانى
خانۆ بوو، لە پاشان گوتى:

– گەرەم، ئەمن خەلکى چىای مووسلّم، راستت دەوى ئەگەر گەرە
کوردەکانى کنە مەش هەموو وەکو جەنابت بان و سویندىان بەسەرى گەلى
پىاوى وەکو ئىوه و هەمزە چاوەش خواردا، ئىمەش وا دیل و یەخسیر
نەدەبووین، بەلام چ بلێین، خوا مالى غایەن و خۆفرۆشان خرا کا .
خانۆ تى گەیشت کە ئەم کورە نا تىگەیشتوو نیه و وریایە، پرسى:

– چاکە، ئەدى چۆنت سەربازى رۆمىیان دەکرد؟

– چتان لى وەشیرم، خوا خۆى ئاگادارە، بەر رەشبگر کەوتم، بەلام پاشان
هەلاتم و چوومه دەشتى بشیریان، هەر هیندەم زانى قايمقامى رۆمى گرتى
و دیسان تەسلىمى کردم، نۆریم ئىدى بى سووده، مامەوه تا بەدىل گیرام .
بەلام زۆر شادم بەوهى کە پارێزگارى نەتەوهکەى خۆم دەکەم .

– ئافەرىن کورپى خۆم . مادام حەز بەخزمەتى نەتەوهکەى خۆت دەکەى، خوا
دەستى بەبالتەوه بى .

ئەوى سالى خەلک نەهەسابوووه، لە نکاو زستانى هات و سەرما و سۆلە
دەستى پى کرد . نەختى باران بارى، بەلام لە پاشان بەفرىكى زۆر بارى و
شوین نەما تپى نەکا و هەر نەشەدەچوووه .

گەلى سال ئەو چىایە تووشى زستانى وا سەخت و تووش دەهات .

هاوینی رابردوو دهغلو دانیکی چاک و مشه له نیو عیلى بهرۆدارى
هه لگه وتبوو. هه رکه سه خه رمانى خۆى کوتابوو و دان و زمیرى خۆى له چال
کردبوو، زه خیره و باراشى زستانى هاریبوو و کهندوو و تیریان لى پر
کردبوو.

پاش شه پرى شه مدینانى پادشای رۆم بۆ شای ئیرانى نووسی: «شا
عه باس ئەتوو چ ده کهى؟ ئەدى ئیمه کوردستانمان له نیوان خۆماندا
نه به شییه وه و بریارمان نه دا که ئیوه له کن خۆتانه وه لى دن و ئیمه ش له
قۆلى خۆمانه وه، به لکه ئەم خیر و به ره که ته له چه نگ ئەم بیانیا نه ده رتین؟
ئەوا من له سه ره ئەوه ی که بریارمان دابوو له شکرى خۆم هه نارده سه ره
شه مدینان، به لām ده لاین خانۆى له پ زیرین له ولاتى تۆدایه و له جیای دممه،
له شکرى کۆمه کی میرى شه مدینانى کردوو، نه یه هشت میرنشینه که
برووختیم. کوا تۆ چ ده کهى؟ بۆچی په یمانه که به جى ناهینى؟»

شا عه باس که کاغه زى پادشای رۆمى خۆینده وه، تووره بوو، گوئییه
خولامان:

- خیرا، قولى خانم بۆ بانگ کهن.

خولامان راپه رین، چوون، قولى خانیا ن بانگ کرد. قولى خان که
وه ژوو رکه وت نواریى شا دیسان فیى لى هاتوه، سى جار ان ئیکلامى بۆ
کیشا، گوئی:

- شا پایه دار بى ئامده م، چ ده فه رموون؟

شا عه باس به بابنۆکه رى گوت:

ئهو کاغه زه ی پادشای رۆمى بده نى، با بیخوینتیه وه.

قولى خان که کاغه زه که ی خۆینده وه، واقى وړما و سه رى بادا، گوئی:

- شا خۆش و پایه دار بى، ئەوه چه ند ساله نه خه رج و باج و بیش دایین و
سه رانه ده دا و نه بیگار و سوخره کیشیش قوبوول ده کا. فه رمانتان چیه
به سه رى دا بده م، هه ر وىستا بچم قه لاکه ی ویران که م و به دیلى بگرم و بۆ

كوردەكانى دىكەشى بىكەم بەپەندى زەمانە و ترسىكى و ايان باوئىمە دلەوہ
ئىدى ورد و درشتيان چۆكانت لەبەر دادەن و ببەنە دەستدات ھەتا ھەتايە .

شا عەباس پى كەنى، گوتى:

- بەئىمامى عەلى قسەكانت راست و بەجىن، دە تا زووہ خۆت كۆكەوہ بچۆ
بەسەريدا بەدە .

راستە، قولى خان ئەم قسانەى كرد، بەلام، پاش ئەوہى چووہ دەرى،
پەشىمان بووہوہ، نەچوو، نيزىكەى مانگى خۆى پاش خست، تا رۆژىكيان شا
عەباس ديسان بانگى كرد، بەتەوسەوہ پى گوت:

- كوا، خانى كوردانت بەدیل گرت؟ دە بىھيتنە، بزائم گورگى كىھە چيايە .
ئەدى قەلاکەيت ج لى كرد؟

قولى خان كە ئەم قسانە شای بىست، لە ترسان تەزوو بەلەشىدا ھات و
لەرزى، چونكە بۆى و دەدەرکەوت كە شا عەباس گالتهى پى دەكا و ئەم قسانەى
بەتەوس و تيزەوہ پى دەلى. قولى خان زۆر چاك دەيزانى كە شا عەباس ئەم
جۆرە قسانە بەخۆپايى ناکا و سەرى زۆر كەسى پەراندووہ و مى زۆرى
دىكەشى بە پەتى سىدارەوہ كردووہ . ئىدى دەستبەجى بەرچاوى تاريك بوو،
بەلام گورجى فرياي خۆى كەوت، گوتى:

- شا پايەدار بى، ئەو دەمى ئەو چيايانە ھەموو بەفر بوو، بەلام وئىستا
ئامادەم سبەينى زوو بەرپى كەوم .

شا عەباس نەختى ساردبووہوہ، گوتى:

- دە كەوايە، سبەينى زوو بەرپى كەوہ . برۆ قەلاکە خاپوور و ويران كە و
خانى كوردانىش يا خۆيم بە ديل، يا سەريم بۆ بئىنە . بەلام تۆش وەكو سلىمان
خان نەكەى، كە ناردم، پاش بەينى گەراوہ، گوتى:

- خانى كورد دەلى: «پارچە زەوييەكمان لەسەر ئەو چيا رووتانە لە بۆ
خۆمان ئاودەن كردووہتەوہ، چما شا عەباس عاردى كەمە؟ ئىمە ھىچ
زبانىكمان بۆى نىيە» . ئەويش رى و راست گەراوہ و ھىچى بەھىچ نەكرد .

ئەگەر ئەو دەمی کون و کەلینی قەلای بۆ پشکنیباین و ڕیگای ھەلمەتبردن و داگیرکردنی بۆ کیشاباین، ئیستا لەمێژبوو خانمان لەناو بردبوو؛ چونکە ئەوسا قەلاکە ھێشتا بەتەواوی دروست نەکردبوو، ھێزیشی ھێندە پەرەیی نەستاندبوو. دەلێن ئیستا لە ھەر چوار کەنارەو کوردی تۆ ورووکاو و زۆر بەھێز بوو. نابینی چ کەلەوھەکیشی و سەرکیشییەک دەکا؟ زۆر چاک ڕیگای لێ گرتووین و کۆ دەویڕی پێ باویتە کوردستانەو.

قولی خان دیسان ئیکلامی بۆ کیشا ڕۆیی، خۆی ئامادەکرد و بۆ سبەینی زوو ھێشتا خەلکی تاران لە پرخەیی خەویدا بوون دوو ھزار سەربازی وەدووی خۆی دا و بەرھە قەلای دمدم بەرپێ کەوت.

چەندین ڕۆژ بوو قولی خان و لەشکرەکەیی بەرپێو بوون، سەرباز ھەموو پڕچەک: بە شیر و مەتال و تیر و کەوانەو دەجمین. مەتالەکانیان وەکو تەشیی خەر و ابوون، بەلام بێ کەوی بوون و جەنگاوەر کە خۆی پێ دەپاراست ھێند گورھبوون، دەتگوت خۆی لە پشت دەرکەییەکەو دەشاریتەو. ئیدی بەو ڕەنگە لە ھەموو تیر و شیرتیکی دەپاراست.

نیوہرۆ بوو، کاتیکی گەینە چیاکان، ئیدی فینکی کرد، شەنە و کزەبای سارد و خۆش دەستی پێ کرد، ئیدی لە دەشتی ئێرانێ دەرچوو بوون، بەشوینیکدا دەرپۆشتن ناو بەناو دەشت و ناو بەناو زستانەوار و ئارانێ کوردان و ناو بەناو چیا و نەوال و گەلی بوون.

کوردەکان کە چاویان بەم سەرباز و قۆشەنە کەوت، ھەموو ڕەنگ پەریو وەکو نەخۆشی تۆ لێھاتوو، بەپاخی قووچ و درێژەو و دەست بەمەتالی گورھ و ھەراوھو، دەستبەجی ناسیبانەو کە سەربازی ئێران، بەلام بۆ کوێ دەچوون، کەس نەیدەزانی. پیاویکی بە شان و شکۆ لە پێش لەشکرەو دەرپۆیی، ھێندەیی خەنە و ڕەنگی لە ڕدینی دابوو دەموچاوی ڕەش دەچووھو.

ڕدینی ھێندە درێژ بوو تا سەر سینگی ھاتبوو و گەیشتبوو قایشی پستی. پاپاخەکەیی سەری وەکو پاپاخی سەربازەکانی دی نەبوو، کوریشک و لۆچ و

لۆكانى تا بَلِي جِوان و كاو بوو، ده تگوت زِيْره و له بهر تيشكى هه تاوئ
 ده چرسيكتنه وه، شيريكى به شان وه بوو، دوو پشتووشى به بهر پشتينه وه بوو،
 مشتووكانيان سپى ده چونه وه. وهكو سه ريبازه كاني ديكه له ر و لاواز نه بوو،
 ده موچاوى چرچ و لۆچاوى بوو، و رگن بوو، سكي ده تگوت مه شكه ي
 هه لمساوه. كه مئ به سه ر زيني ئه سپه كه يه وه سه نكه لابه وو. له وه ده چوو
 سه رله شكر بئ. يه كى دى به ته كييه وه بوو نه ختى له و لاوتر و لاوازتر بوو،
 چاوى بچووك بوو. كاتئ له پيشى دهنۆرى ده ستى به هه نيه وه ده گرت،
 ئه وجا ته ماشاى ده كرد ده تگوت سئ به ر بۆ چاوى ده كا، كه چى نه هه تاو بوو و
 نه هيچ. له شكر له گوژمى خوارئ شوؤر بووه وه و نه بووه تووشى ميگهل و
 رانه مەرى كوردان هات. سه رله شكر فه رماني دا، سه ريباز چوون ميگه ليان كو
 كرده وه، بيانه بن، سه گى دى و گوژمى شوانان نه يانكرده نامه ردى، له هه موو
 لارا گه مارؤيان دان، به لام سه ريباز ده ستيان لئ كردنه وه كوشتنيان. شوان
 تووره بوون، گوتيان:

– ئه و په زانه بۆ ده بن؟ نازانن هى ئيمه ن و بئ خاوه ن نين؟

سه ريبازه كاني هيچ گوٲيان نه دانئ و په زيان برد. شوانيك راپه رى چوو له
 كن سه رله شكرى شكايه تى كرد، گوٲى:

– سه ريبازه كانت په زه كانم ده بن.

سه رله شكر گوٲى:

– په زيش هى مه يه و زه و يش هى مه يه.

شوان كه زانبي سه رله شكر شكايه تى ناپرسئ، ده ستى دا گوٲچانئ، چوو
 پيشى له په زان گرت، نه يه پيشتت په زان ببه ن، قولى خان، فه رماني دا: برؤن
 ئه و سه گه بكوژن، بنۆره، بنۆره چؤن پيشى په زه كاني گرتووه.

دوو سه ريبازى لئ راپه رين شوانيان وه بهر شيران دا و هه لاهه لايان كرد و
 په زيان تالان كرد.

قولى خان هه نديكى دى به له شكره وه چوو پيشتر، نوارى ئه و گه لى و دؤل

و دهرانه له قهرهبالغیبیان ژاوهیان دئ، پرن له کورد و نازهل. فهرمانی دا:
 - خیرا، ئه پهزانه کۆکه نهوه، ئه وانه نازوو خه ی له شکر ن.
 خاوه ن پهن و شوانان په زیان نه دا، له گه ل سهر بازی ئیرانیدا تیک چرژان،
 بوو به شهر و هه للا.
 به لام کورده کان له بهرانه بر ئه و له شکره گرانه دا چیبیان پی ده کرا. قولی
 خان فهرمانی دا:

- هر که سی پهنی نه دا، بی سی و دو لی کردن بیکوژن.
 زور کورد کوژان. دهنگی شهر به نیو ئاران و زستانه واره کاندایا پهرت و بلاو
 بووه وه. هه ندی هاواریان وه بهر خانو برد: که له شکر یکی گه وره و گرانی
 ئیران به ره وه له دئ و هرچی تووش دئ تالان و برژی دهکا و دهیبا، هر
 که سیکیشی وه گیر ده که وی دیکوژی. خانو بانگی جه وژی کرد، گوئی:
 - دیسان هاواریان وه بهر هیناوم که له شکر یکی گه وره و گرانی ئیران
 به ره وه له لایی دئ. گورجی تا له شکر کو ده که یه وه، جار پی چند سواری بو
 ئارانان بنیره، بزنان چ باسه؟ شتو له شکره، به کی هه پیدایا ده روا؟ زوو
 خه بهرمان بو بئین. نابی بهیلین له دهشت به ره وژوورتر بین و پی باوینه نیو
 چیا کانه وه.

خانو هر که له دیوه خانئ وه درکه وت، غه لبه غه لپی جحیلان له پشت
 شووره ی قه لرا ده هات، پی ده که نین، خانو به ره وه غه لبه غه لپی چوو، که له
 شووره سهر که وت، له قولله یه که وه ته ماشای کرد، له بهستی پشت شووره که دا
 جحیل سهر گه رمی مه شقین، جووت جووت یه کدی وه بهر جریدان دده ن و
 رکیتفان لیک ده که ن و شیربازی ده که ن و زرینگه ی شیر و مه تالانه، ده تگوت
 مه شق نییه، شهر ی راسته قینه یه و هر ئه وه نییه یه کدی ناکوژن، جار
 جاریش یه کدی یان وه بهر شیران ده دا و به مه تالان خو یان ده پاراست و
 شیریان وی نه ده که وت. هه مزه چاوه شیش له دووره وه را وه ستا بوو فهرمانی
 ده دا، هه ندی جاریش که سانیکی به نیوی خو یانه وه گاس ده کرد:

- که له ش، رۆسته م، وا نابى.

خانۆ که چاوى بهو مه شقه كهوت، جحيلان وا به دل و به گيان فبرى ده بن،
زۆرى پى خوش بوو و له دلى خويدا گوتى:

- پيم وايه هه موو ده ستان ده خورئ و خوينيشان هينده گهرمه هه ر
وهخته بكوئى و خوا خواى ئه وه تانه هه ر ئىستا بچنه شه رئ و هه ريه كه
چاوه نۆرى وه يه كهنگى گه رناسى و بوبرى خوى ئه زمون كا. خوا كارىكى
وات كوردبا له و رۆژانه دا تووشى دوژمن هاتباين و ههنگينى چاوم
به ميترخاسى لاوى كورد كه وتبا.

خانۆ به دم ئه م بىر كردانه وه لى راكشا و نوست. ئه وئ رۆژى درهنگ
وه خه بهر هات، تيشكى هه تاو له په نجه ره كانه وه كه وتبووه سه ر نوينه كانى،
ژنه كهى مسينه و ده ستشۆرى هينا، ناوى به ده ستيدا كرد، گوتى: له
سبه ينيوه سى سوار له ده ره وه هاتوون چاوه نۆرتن، خانۆ له ژنه كهى تووره
بوو، گوتى:

- جا بوچ زووت وه خه بهر نه هينام، ده زوو ناوم به ده ستيدا كه.

- جا گوناھى من چيبه، تو بۆ خۆت كه م دهنوى، شه و رۆژ سه رقالى و
هه ر به سه ر پيوه ي، مال ئاوه دان.

- كوا سواره كان له كوئن؟

- له ديوه خانن، له كن سه رۆك ديوه خانن.

خانۆ گورجى سه ر و چاوى سه ريبه وه، چوو بۆ ديوه خان، كه گه يشته
وينده رئ، هه موو له به رى هه لستان، خانۆ سلوى كرد، گوتى:

- سه لامون عه له يكوم.

- عه له يكومه سه لام.

- ئيوه له ميژه هاتوون؟

- قوربان، ماوه يه ك ده بى هاتووين.

- راستستان دەوئى خەتاي گەورئى بوو، زوو ومخەبەرى نەهينام.

- دە بلئين، دەى چتان ديت، هەستتان بە چ کرد؟

- قوربان، كەس نازائى ژمارەيان چەندە، بەلام وئ دەچئ چەند هەزارئىك بن، هەندئىكيان بەرئوون و هەندئىكيان لە دؤل و دەران و هەندئىكيشيان لە كن كانى ترشئ و شوئنانى ديكەن. كە چاويان پئمان كەوت، وەدوو مان كەوتن، بەلام ئەسپەكانيان وەكو هينەكانى ئئمه توندوتؤل نەبوون، نەمانگەهيشتنئ.

- هەموو سوارەن، يا پيادەشن؟

- ئئمه هەر سوارەمان ديتن، پيادەمان نەدیت، وا ديارە هەموو سوارەن؟ چونكە ئئمه چاومان بەكوردى قشلاخەكان كەوت، دەيانگوت: كوردى گوندەكانى خوارئيمان شەر دەكەن، بەلام چييان پئ دەكرئ، لەشكرەكە زۆرە و لە كئشەدا نئيه، دوو بەشى قشلاخەكانيان تالان و برؤ كردوو و ئەوەى ماويشن ئەوانەن كە هەلاتوون و رووى لە چيا و جئگەى تووش و سەخت و ئاسئ كردوو.

خانؤ سەيرئىكى مەجلىسەكەى كرد، گوتئ:

- ئئوہ چ دەلئن؟ شا عەباس لەشكرى لئ كردووئن. پياومان دەكوژئ، تالان و برؤمان دەكا.

هەموو كرپوون، ورتە لە دەمى كەسەوہ نەهات، ئەوجا جەلال مەزنى هؤزئ ماسيخؤزان گوتئ:

- با لئيان گەرئين، تا دەگەنە نئو چياكان، پاشان تئيان دەكەوئن، قەلاچؤيان دەكەين، خانؤ قسەى جەلالئى پئ خؤش نەبوو.

راستە جەلال پياوئىكى دەولەمەند بوو و لەبەر دەولەمەندئىيەكەى بووبوو بەمەزنى خئيلەكەى، بەلام نە پياوئىكى ئازا و مئرخاس بوو و نە شەرئيشئ پئ دەكرا. هەميشە خؤئ لە شەرئ دەدزئىيەوہ و زەغەلئى دەكرد. خانؤش لەمئژوہە هەستئى بوہو كردبوو و هئچ دەنگئ لەگەل نەدەكرد، لەبەرئوہى هئچ گومانئىكى لەوہدا نەبوو كە بؤ رؤزئى تەنگانە بەكار نايە و لە شەرئدا مەردانە

- پېنج سەد سوارم بەسە .

پاشان ديسان بەجەوزۆي گوت:

- مرازى چاوهشم بەدەھۆل و زورنا و توولومەوہ رەگەل خە . لە سەرۆك
ھۆزان با ئەسۆي لاکانم دەگەل بۆ .

وہختى كۆرى خانۆ كۆدەبووہوہ، دەستور و ابو لە ديوہخان نان دەدرا و
ميواندارى دەكرا . ئەوي رۆژى چەند مەريكيان سەر برىبوو، لە پيشان
كۆشتى برژاو، پاشان تاس كەباب، بەدووي ئەودا قلياني سەر ستيان بە
سير و ماستەوہ بە سيني دابەشيبەوہ . نۆكەر بەسوراحى شەربەتيان
دەبەشيبەوہ .

پاش نانخواردنى خانۆ فەرمانى دا، كيشكچى سەر قوللان پتركەن و
وريابن . بەفەرمانى خانۆ بانگى تۆپسازيان كرد، ناوى خاچۆ بوو، بەلام خانۆ
پى دەگوت: خيچۆ . كە هات لى پرسی:

- خيچۆ، بيستوتە شا عەباس ديسان لەشكرى لى كردووين . ئەو دەمى كە
هيشتا تۆپت بۆ ساز نەكردبووين، بەزاندمانن و ھەلاتن بەلام لەو بروايەدام
ئىستا پتريان دەرۆست دىن، دە تۆيمان ھەن .

- نەخىر، قوربان ھەر نۆ تۆيمان ئامادەن .

- چاكە تۆپى دەيەم چۆن بوو، ئەدى ئەوي رۆژى تاقيمان نەكردەوہ؟ .

- بەلى، ئەوي رۆژى لە پاش ئەوہى جەنابت رۆيشتى نۆريم ھەندى
كەموكورتى ھەيە، پتويستە چاكى كەم .

- كەموكورتى چى؟

- چيگا پلىتى ئاگردانەى ساز نيبە، خەمت نەبى، چارى دەكەم .

خانۆ فەرمانى دا تۆپەكانيش ئامادە كەن . پاشان ئامۆژگارىي
مەجلىسەكەى كرد، گوتى: «ئيوہ خۆتان زۆر چاك دەزانن كە شاي ئيران زۆر
جاران كوردى غەيانى بەجاسووسى بۆ نىو ناردووين، تا لە ھەموو راز و
نيازىكمان بگا . بەلام ئەوہ چەند جارە خەلكەكە زوو ھەستيان پى دەكەن و

ئاشكر ايان دهكهن.»

دوو رۆژ بوو ئەو پياوانەى خانۆ نارەبوونى، هيشتا نەگە رابوونەوه. رۆژيكيان خانۆ دوو سواری وەدووی خۆى دا و لە قەلا وەدەرکەوت. لە رینگا کە لای دا و دابەزى، چەند هەنگاويكى بەنيو بەفردا هەليناوه و لەپاشان گەراوه، ئەوجا سواری ئەسپەكەى بوووه، گوتى:

– من وام دەزانى هيند بەفر باريوه ئەسپ لە شەرتدا دەرنەچى، بەلام وا نيبه، دەرەچى.

خانۆ کاتى گەراوه، پياووەکانى هاتبوونەوه، چاوەنۆرى بوون. خانۆ لىي پرسین:

– بلين، چ باسه؟

– قوربان، چ باس بى، لەشكرىكى گەرە و گرانه. کەوتوونە نيو ئەو گوند و قشلاخانە، پياو دەکوژن و تالان دەکەن. گوندييهکانيش ورده و مورده و شر و شيتالى خويان کو دەکەنەوه و ژن و مندالان دەگويزنەوه ليرەواران، مرۆ بەهەر لايەکیدا دەچوو گووى لە گريان و واقى مندالانە، هەندىکيشيان هەلاتوون و خويان لە گەلى و ئەشکەوتان شاردوووتەوه.

– زۆر بەرهو ئيرەوه هاتوون؟

– نا هيشتا تازه گەيشتوونە گوندهکانى خوارى.

– ئيدى نابى راولهستين، دەبى هەر ئەم شەو بەرى کەوين.

رۆژ لە پشت چيای لە ئاوابوونيدا بوو، تاريكى وەکو دز هيدى هيدى و لە سەرەخۆ زهوى دەشپردەوه، کۆر بلاوهى لى کرد و هەر کەسه گەراوه ماله خۆى. تەنيا خانۆ و ئەسوى لاکان نەبى، ئيدى کەسى دى نەماوه. ئەوى شەوى بەدوورودريژى خەرىكى تەگبیر و را بوون: چۆن و بە چ رەنگى پيش لە دوژمن بگرن. ئيدى دەنگى کە لەشپيرى نيوهشەوى دەهات، خانۆ وەدەرکەوت، ستير بەئاسمانەوه جريوه جريويان بوو. دنيا هينده کپ و خامۆش بوو، دەتگوت کەس بەخەبەر نيبه و هەموو لە شيرنى خەويدان بەلام وا نەبوو، کەس

نه نووستبوو. خه لکی قه لا هه ستیان به هاتنی ئیران کردبوو، جگه له مندالی بچووک و ساوای بهرمه مکان، کهس خه وی لی نه که وتبوو. ومختی پینج سه د سوار به سه رۆکایه تیی خانۆ ریکوپییک و له سه ره خو به رۆی که وتن و رۆیشتن، خه لکی قه لا هه موو هاتبوونه ده رۆی له کووچه و کۆلان و سه ربانان وه ستابوون، ده یانگوت:

– شای ئیران خوا بکا ته خخت وهرگه رۆی.

سه ربازه کان هیند بیده نگ و جوان ده رۆشتن، کهس دهنگی لیوه نه ده هات، ده تگوت هه ر کهس به و ریکاشدا ناروا، جار جار پرمه ی ئه سپ نه بی، ئیدی سرته له هیچی دیکه وه نه ده هات. خانۆ که له قه لا دوور که وته وه فه رمانی دا ئاوه زهنگی ته قین وه سه له ف که ون. خانۆ هیند خیرا ده رۆیی به رۆژ و تاقیکی گه ییبه ئه و جیی که دوژمن سنووری کوردیان لی شکاندبوو و به م دیودا هاتبوون.

له خوارۆی شه ریکی گه رم بوو. خه لکی قشلاخان چه ند سه ربازێکیان له جیگه یه ک ئاسی کردبوو، گاشه به ردیان به سه ردا غلۆر ده کردنه وه. کاتیکی خانۆ چاوی به م په ریشانییه که وت که به سه ر هۆزه که ی هاتوه، کزه له هه ناوییه وه هات و له دلی خویدا، گوتی:

– ئه مانه چییان به سه ر هۆزه که م هیناوه؟ خانۆ بییری کرده وه له کوپرا دوژمن داپلۆسی. پاشان هاته خوارۆی و سه رلکه کانی کۆ کردنه وه، گوتی:

– ئیمه ده بی له سی لاوه له دوژمن وه ریین. له لای راست و له لای چه پ و له پێشه وه. له چه په وه سه د پیاو و له راسته وه سه د، به لام له پێشه وه سی سه د پیاو؛ چونکه هیزی گه وه ی دوژمن وا له پێشه وه. عه زیز تو له گه ل سه د سه ربازدا له راسته وه برام ئه تۆش له گه ل سه د سه ربازدا له چه په وه، منیش له پێشه وه، ده با جاحیلان جگه له شیر و مه تال و رمبان، که مه ندانیش ئاماده بکه ن و که مه ند له ملی دوژمن بکه ن و که مه ند کیشیان بکه ن. هه مزه چاوه ش که مه ند کیشکردنی چاک فی رکردبوون، ده بی ئه وه بزانه که به زیندوویتی

که‌مەند کیتشکردن ترسیکی گەورە داوێتە دلی دوژمنان و بەجاری وریان پی بەر دەدا .

له نیو سەربازەکانەوه دەنگی پێکەنین هات، یەکی گوتی:

- له شەری شەمەدیناندا بەو کەمەندانە ترسیکی وامان خستە دلی سەربازی رۆمییه‌وه زۆر جار ئەسپەکانیان بەجی دەهێشت و هەڵدەهاتن .

جگە له‌وه خانۆ گوتی:

- کەس هەڵنەکویتتە سەر دوژمن تا گویتان له دەنگی تەپل و زورپنای میرزا دەبی، هەرکە دەنگی تەپل و زورپناتان بیست، تێیان وەرین و بستێ دەرفەتێان مەدەن . دەبی واش برۆن کە کەس هەستتان پی نەکا . دە برۆن ئوغرتان خێر بی .

کاتیکی عەزیز و برایم رۆیشتن، خانۆی نیزیکی ئەسۆی لاکانەوه بوو، گوتی:

- نازانم چ بلییم، ئەوه چەند جارە رۆژانی زۆر سەخت و دژوارمان دیون، زۆرت پی پشت ئەستورم . من وا لێرەوه هێرش دەبەم .

- قوربان، تۆ لێرە بمێنەوه، من هێرش دەبەم .

- نا، ئەسۆ گیان، من هێرش دەبەم، تۆ له‌گەڵ سی سەد سوارەکه‌دا لێرە بمێنەوه، بۆ خۆت له‌سەر ئەو لووتکەیه راوهستێ، بنۆرە، له هەر لایەکی دوژمن زۆری بۆ هێناین و دەرۆست نەهاتین، گورجی پەنجای سواران بنێرە و خۆشت له جێگەیی خۆت مەبزوو، هەمیشە بنواپە و وریا بە . بەلام هەر کاتی زانیت له تەنگانەداین و کارمان شلۆقه، هەنگی خۆشت وەرە . من له‌و برۆایەدام کە بەشەرەف و نامووسەوه دوژمن دەبەزینن .

پاش ئەوه‌ی کە خانۆ له قسەکانی بووه‌وه، سەد و پەنجای سوارێ وەدووی خۆی دا و لپی دا بەرێ کەوت، نەختی نیزیک بووه‌وه . سەزبەندیشیان له‌گەڵ خۆدا بردبوو، خانۆ هیدی، هیدی بەرەو له‌شکری دوژمن وەستا، چادری قولی خان دەوروپەری تەیمان کرابوو .

ئىوارە بوو، ھەتاو ھىشتا بەتەن بوو، بەلام دار و درەختى لىرەوارەكانى سىنگى چىپاكان كە بەرەو رۆژ بوون سىتېر بوون. خانۆ بەمىرزى گوت: «ئىنجا لى دە». لەپەر دەنگى دەھۆل و زورپناكەى مىرزا ھات. بەلام چ دەھۆل و زورپنايەك، كە لە نىوئەو گەلى و قات قاتانەدا دەنگيان دەداوہ دەتگوت يەك دەھۆل و زورپنا نىيە، بگرە سەد دوو سەد دەھۆل و زورپنان. قولى خان لەو كاتەدا گرتكە گۆشتىكى بەرخى بەدەستەوہ بوو دەخوارد، كە گرم و ھۆرى دەھۆل و زورپناى بىست واقى ورمە گوتى:

– وا ديارە ئەم كوردە بيانىيانە شايى دەكەن، ئەم ھەموو دەھۆل و زورپنايەيان لە كوئى پەيداكردوہ.

مىرزا نقامى زەلوولى گۆرى و كردى بەنقامى ھاوار و ھەندى دەنگى بلندتر كردوہ.

سەربازە پاسەوانەكانى قولى خان ھاتن خەبەريان بە قولى خان دا، گوتيان: «خانۆ پايدار بى، لەشكر لەلاى راستەوہ شكاوہ و ھەر سەربازە و ھەلدى...» خان ديسان پارەدە گۆشتىكى ناسكى دىكەشى لە دەمى ناخنى، دووبارە خەبەريان ھىنا كە لاى چەپىش پەرىشانە و سەرباز ھەرچەند دەكا خۆى پى راناگىرى، ئىنجا تى گەپىشت كە شتى قەوماوہ. گرتكە گۆشتەكەى داناو لە چادرەكەى وەدەرەكەوت خانۆى لەپ زىپىن لەشكرى عەجەمى چنگ لەسەرشان راپىچا و قولى خانى لەنىو چادردا وەگىر ھىنا.

قولى خان ھەر ھىندەى پى كرا سوارى ئەسپەكەى ببى. ئەم ھەلمەتەى خانۆ بەجارى پەرگالى لەشكرى ئىرانى شكاند و ترسىكى واى لە دليان ھاوئىشت كە زۆريان ئەسپەكانيان بەرەللا دەكرد و ھەلدەھاتن. كوردى گوندەكانى خوارى و ئاران و گەرمەسىرەكان كە بىستيان خانۆ لەشكرى قولى خانى وەگىر ھىناوہ، ئەوانىش ئىرانە لاى خۆيانەوہ لىيان دان بەلام لىدان نەگ گالته.

دوو رۆژ بوو، لە لاپالى چىپاكانى دمدم و لە نىو بيشە و چىستانەكاندا خانۆ

و لهشکری ئیران شه‌پیکي گه‌رمیان کرد. روژی سیپه‌م خانۆ و قولى خان رووبه‌پرووی یک هانن. خانۆ که چاوی به‌جلوبه‌رگ و چه‌ک و ریحالی قولى خان کهوت، دستبه‌جی گوتی. ئەمه سه‌رۆکی له‌شکره و تیی خوری:

- تۆ بۆچی تالان و کوشتار ده‌که‌ی؟ چما نازانی ئەمه خییلی به‌رۆداره و مه‌لبه‌ندی کوردانه؟

قولى خان که چاوی به‌شان و باهۆی خانۆی کهوت به‌جاری قه‌له‌می دست و پیتی شکاو له دلی خۆیدا گوتی: «من به‌دهستی ئەم پیاوه ده‌کوژیم» خانۆ رووی جلوه‌ی تۆ کرد و شیریکي تۆ سره‌واند، به‌لام شیر هیچی له قولى خان نه‌کرد. ئینجا پاشه و پاش کشاوه و ئاوزه‌نگی له ئەسپ توند کرد و به‌تاو هه‌لی کوتایه‌ سه‌ری و شیریکي به‌هه‌موو هیزیکیه‌وه لێ دا. شیر به‌رشانی کهوت و دیسان هیچی لێ نه‌هات. ئینجا قولى خان گورج ده‌مانچه‌یه‌کی له‌به‌ر پشتینه‌که‌ی هه‌لکیشا و له نیوچاوانی خانۆی توند کرد، به‌لام ئەسۆی لاکان پیتش ئەوه‌ی قولى خان په‌نجه به‌ په‌له پیتکه‌که‌یدا بنی نووکی رمبی له قورقوراگی گیر کرد. ده‌مانچه له دهستی قولى خان به‌رووه‌وه و له‌سه‌ر عه‌رده‌که ده‌رچوو. کاتی له‌سه‌ر عه‌رده‌که سه‌یری له‌شی قولى خانیان کرد، ته‌ماشای ده‌که‌ن زریی له‌به‌ردایه و تومه‌س بۆیه‌ شیری خانۆ کاری تۆ نه‌ده‌کرد. حه‌وتووێک پتر بوو، خانۆ له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کانی خۆی و کوردی قشلاخه‌کاندا له‌شکری قولى خانیان له‌و بێشه و گه‌لیبانه‌دا بر بر کردبوو، تیان که‌وتبوون و قریان ده‌کردن، به‌لام پاش شه‌ر برانه‌وه، خانۆ یازده سه‌ربازی کوژران و پینجیش برینداربوون. مانگی پتریوو قولى خان به‌دوو هه‌زار سه‌ربازه‌وه هاتبوونه سه‌ر قه‌لای دمدم. شا عه‌باس هه‌ر روژی ده‌ژمارد و له دلی خۆیدا ده‌یگوت:

- ئیستا قولى خان گه‌یشتووه‌ته چیاى دمدم و خاپووری کردووه و ئەو کوردانه‌شی به‌دیل گرتوون و ده‌یانه‌ینێ. ئیدی به‌جاری پێگامان بۆ کوردستان سانا ده‌بی.

ئەو بۆيە باوهرى و ابوو، چونكه قولى خان كه له مېترديكى به ناوبانگ بوو. له زۆر شهري گوره دا هميشه زال و سهركه وتوو بوو و هيچ شهري نه بوو قولى خانى تيدا سه رنه كه وي. به لام هه ندى جاريش شا بيرى ده كرده وه كه خانى كوردانىش پياويكى دره و له شه ريشدا زۆر ليزان و چازان و پسپۆر و شاره زايه و له وانه يه شتيك به سه ر قولى خان و له شكره كه ي به ينى. بيرى له وه ده كرده وه چۆنى كۆمه ك بكا. كۆمه ك بۆ چ لايه كى بنيرى، قولى خان به چ ريگايه كدا چوو، هه رچه ندى كرد، هيچى بۆ نه كرا و نه يتوانى كۆمه كى بۆ بنيرى و فرىاي كه وي. له و رۆژانه دا مزگينيان به شا عه باس دا، كه كورى بووه. شا وه جاك كوير و ئه ستيور بوو هه ر سه باره ت به و وه جاك كويريه شى بوو كه كچى شاي ئه فغانستاني هينا بوو. كه چى هه ر مندالى نه ده بوو، به لام ئه م مزگينيه شادمانيه كى بى سنورى خسته دلبيه وه. چه ند رۆژ بوو له خۆشى و شاديدا بوو.

وه زيره كانى خانۆ، مه زنه كانى، ده وله مند و بازرگانه كان به پيرۆزبايه وه ده هاتن و ئه م ده هات و ئه و ده چوو. بازرگانىكى ده وله مند هيشتا (فه يزه) خانم سكى دوو مانگان بوو لانكىكى زيپرى له شارى به غدا بۆ به رادان دابوو، كاتى ده نگ بلا بووه وه كه شاژن كورى بووه، لانكه كه ي به ديارى بۆ شا هينا. شا خۆى و ميوانه كانى له لانكه كه بيان ده روانى و له جوانى و ناپاييه كه ي سه ريان سوپ مابوو. نوكه ر و كوئخاده ركان خه به ريان به شاعه باس دا، كه سى سوزى قولى خان گه رانه وه و داوا ده كه ن به خزمه تى شا بگه ن.

شا عه باس به و بۆنه وه كه خوا كورى پى به خشيويه و وه جاخى شاهنشايه تى ئيرانى پى روون كردوو ته وه خه م و خه فه تى دنياى له بير چووبوو وه و به گه رانه وه ي سى سواره كه ي قولى خانيش دلى هينده ي دى خۆشتر بوو. مالى وه كو پوره ي هه نگ ميوانى تى پزابوو، شه و و رۆژ به زم و رابواردن بوو. به رده رگاي خۆشى و ئاوه دانى و اى به خۆيه وه نه ديتبوو. چه ندين رۆژ بوو ميوان ده سته ده سته له هه موو شار و ناوچه كانى چوار كه نارى ولانه وه ده هاتن و ده چوون.

شا به بهره‌ستانی گوت:

– به سواره‌کانی قولی خان بلّین سبه‌ی نا دوو سبه‌ی بین. سواره‌کان
لیتیان دا رۆیشتن. بۆ دوو به‌یانی سواره‌کان به‌فهرمایشتی شا هاتنه
به‌رده‌گا.

مائی شا ئەوی رۆژیش له رۆژانی پێشوو گه‌لی ئاپۆرته‌تر بوو، هه‌موو به‌ئالّا
و‌الّا رازابوووه و که‌یف و رابواردن و عه‌یش و نۆش بوو. شا دیسان رینگای
به‌سواره‌کان نه‌دا بیبین.

له‌و رۆژانه‌دا له‌شکری کورد له ژیر فه‌رمانده‌ی خانۆی له‌پ زێرین، له‌شکری
ئێرانی له‌ دۆل و لێره‌وار و لاپالّی چیاکاندا له‌توپه‌ت کرد و قه‌ری کرد، کوردی
قشلاخ و گونده‌کانی خوارۆ و هه‌کو ئیچیره‌وان و هه‌دووی سه‌ربازی ئێرانی
که‌وتبوون و ده‌یانگرتن و ده‌یانکوشتن. پاش ئەوه‌ی میوانه‌کان رۆیشتن و به‌زم
و رابواردن که‌می سووک بوو. شا رینگای به‌ سی سه‌ربازه‌که‌ دا که‌ بیته
خزمه‌تی. هه‌رکه‌ سه‌ربازه‌کان هاتنه‌ ژووره‌وه پێش ئەوه‌ی ئیکلام بکێشن، شا
پرسی:

– چتان کرد، قه‌لاتان وێران کرد؟ ئەو کورده‌ بیانییه‌تان گرت، سه‌ره‌که‌تان
هه‌تاوه‌؟

– شا پایه‌دار بێ، خانۆی له‌پ زێرین له‌شکره‌که‌مانی به‌جاری قه‌ری کرد،
سه‌ربازه‌کانی هه‌کو پلینگ خۆیان پێدا ده‌داین و تیک و پیکیان ده‌شکاندین و
سه‌یر ئەوه‌ بوو پیاو نه‌یده‌زانی له‌ بن کام به‌رد، یا کام دره‌خت خۆیان مات
دابوو. له‌شکره‌که‌مان له‌ نیو ئەو گه‌لی و بێشه‌ و دار و به‌ردانه‌دا پرش و بلاو
بوونه‌وه و خۆشیان نه‌یانده‌زانی روو له‌ کوئی بکه‌ن.

– ئە‌ی قولی خان کوا؟

– له‌ شه‌ردا کوژرا.

ئە‌م خه‌به‌ره‌ کارێکی وای له‌ شا عه‌باس کرد له‌ داخان ده‌موچاوی که‌می
خوار بوو، ویستی شتیک بلّی، له‌ پر پاسه‌وانه‌کان خه‌به‌ریان هه‌تا:

- شای ئەفغان هاتوو و چاوهرپتی دیدەنییەتی.

- با بیئە ژوورەو، دەی ئیووە ملتان بشکینن برۆن. هەر بە کەس نەوێرن بەکوردی بیانیئە نەوێرن، دەک خوا لەوێ خراپترتان بەسەر بیئتی. هەرسی سەریاز بە شەرمەزارییەووە هاتنە دەرەووە و رویشتن. شا عەباس بەبۆنەمی میوانداریی خەزورییەووە دیسان کەوتە شادی و بەزم و رابواردنەووە؛ چونکە خەزورییە شای دەولەتیک بوو. خێرا ئەمەری کرد چەند کار مامزێکی لەنیو باخدا بەخێو کردبوو، سەریان برین. ئیتر شا عەباس هەر لە کەیف و رابواردندا بوو تا چلووی زستانی بەسەرچوو.

به‌شی نۆیه‌م

حوسین خان

پاش ئه‌وه‌ی که چلوان به‌سه‌ر چوو، ژنه‌که‌شی به‌داو و ده‌ستوور له چلوان ده‌رچوو ئیدی به‌زم و شاییی و رابواردنیش ته‌واو بوو. شا هه‌میشه بییری ده‌کرده‌وه چۆن تۆله‌ی خۆی له خانی کوردان بکاته‌وه. له‌دووی حوسین خانی هه‌نارد، خیرا پێیان گوت بیت:

حوسین خان خه‌زووری شا عه‌باس بوو، به‌لام شا خۆشی به‌چاره‌یدا نه‌ده‌هاته‌وه و زۆری ریک لێ ده‌بووه‌وه و که‌م بانگی ده‌کرد. جارێکیان، وه‌کو له‌ دواییدا ئاشکرا بوو، شا ویستبووی خه‌زووری له‌ سێداره‌ بدا. که‌س نه‌یزانی له‌سه‌ر چ بوو. فه‌یزه‌ خانی ژنی ده‌لێ شتێک به‌سه‌ر باوم بێنی یا خۆم ده‌رمانداو ده‌که‌م، یا خۆم ده‌خنکینم، ئیدی به‌مه‌ رزگاری بووبوو.

به‌لام ئه‌م جاره که‌ خه‌به‌ریان دایه‌ شا و بانگی کرد، دلێ وه‌ په‌ژاره‌ که‌وت و له‌ رینگا هه‌ر بییری ده‌کرده‌وه:

– کورپینه، خیره، ده‌بی بۆچی له‌ دووی نارده‌بم؟ من نازانم ئه‌م پیاوه‌ بۆچی هه‌زم لێ ناکا؟ خوا نه‌خوایسته‌ خۆ هیچ خراپه‌یه‌که‌م بۆی نه‌بووه‌ و ناشبی ئه‌ی باشه، ئه‌و هه‌موو بێ چاره‌ و کۆلۆلانه‌ گوناھ و تاوانیان چ بوو که‌ له‌ خوتو خۆراییی سه‌ری په‌راندن.

حوسین خان به‌ده‌م بێرکردنه‌وه‌وه‌ هۆشی له‌به‌ر برابوو، خۆشی نه‌یده‌زانی چۆن گه‌یشته‌ به‌رده‌رگای مالی شای ده‌رکه‌وانان ده‌رکه‌یان لێ کرده‌وه‌ و به‌بی

خەبەردان حوسپىن خان چوۋە ژوورئى بۆ خىزمەت شائى. چونكە ھەموو دەيانناسى كە باۋى فەيزە خانە و خەزوورئى شا ەباسە. حوسپىن خان كە گەپشە بەر دوپىرى ديوەخانى شا، بەپىي رېتورەسم، ئىكلامى كېشا. شا ئەم جارە بەرپووخۆشپىيەوۋە جىگەي پېشان دا و لە تەنېشت خۆپەوۋە داينا، گوتى:

- بېستووتە، ئەو كورده بيانىانە چىيان بەسەر لەشكرەكەم ھىناوۋە؟
حوسپىن خان كە ئەوۋە بېست گورج تى گەپشە كە بۆچى لە دوۋى ناروۋە.
- پىرشنگى شاھانەتان ھەمېشە چەترى سەر سەرمان بى، بېستوومە.

ئىمە نابى لەمە بىدەنگ بېن، كوردىكى بيانى وا چۆن دەبى لە روۋى شاھەنشا چەك ھەلگىرئى و سەر كېشى و كەلەوۋەكېشى بكا.

وختى قولى خانم نارد، گوتى: «دەبى لە زستاندا قەلاكەي ويران بكەي چونكە كورد ئەو دەمى باوەر ناكەن كەس ھىرشىيان بۆ ببا»، تۆ دەزانى قولى خان چ شەرىكەرىكى زۆرھان و شارەزا بوو.

- بەراستى، قەسەكەي قولى خان راست بوو، وا چاكە پىياو لەم رۆژانەدا بەسەرىدا بدا؛ چونكە ئەو ئىستا پاش بەزاندى لەشكرى قولى خان دۇنيا و ئەرخاينە و پىدەشت و چىاكانىش بەجارى بەفر و سەھۆلبەندانە.

- دە مادەم ئەتۆش باوهرت وايە، وەرە تۆش لەشكرئى لەگەل خۆت بخە و بچۆ سەرى، خۆ تۆ لە قولى خان كەمتر نى و گەلى شەرىشت بردوۋەتەوۋە.

- تكام وايە چەند رۆژىكم مۆلەت بفرموون، خۆم خەبەرتان لى دەگىرمەوۋە. كاتى حوسپىن خان ئەمەي گوت، شا ەباس كەمى رامما. پاشان ئىزنى دا، كە دوای چەند رۆژئى خەبەرى لى بگىرپتەوۋە. حوسپىن خان دېسان ئىكلامى كېشا ھاتە دەرئى، لە ھاتنەدەرپىدا لەبەر سقۇدەرئى توۋشى فەيزە خانى كچى ھات. فەيزە خان كە چاۋى بە باۋكى كەوت خۆى ھاۋىشتە ئامىزى ماچى كرد، گوتى:

- باۋە گيان، ئەوۋە لىرەي، ئەي ناتەوئى چاۋت بەنەوۋەي خۆت بكەوئى كچە لە رەنگى باۋى نۆرى، سەبرى كرد رەنگى پەرىوۋە. پىرسى:

- ئەيەرۆ، چت لى قەوماوۋە باوۋە گيان؟ ئەوۋە بۆچى وا رەنگت پىرووكاۋە؟ تو
ھەزەرتى ەلى راستىم پى بلى كى؟

- كچم ھىچ نەبوۋە.

حوسىن خان ھەزى نەدەكرد ھىچ لە كىن كچەكەى بدركىنى.

- نا، باوۋە گيان، بى سىر نىيە و لىم دەشىرىيەۋە، بۆچى بانگى كردى؛
راستم پى بلى؟

حوسىن خان كىرپوۋ، ورتەى لىۋە نەھات، فەيزە خان دەستى بەگىيان كرد و
گوتى:

- باوۋە گيان، خوا لە نىرینەى بى بەشى كىردوۋى و منت بە كورى خۆت
داناۋە و زۆرت خۆش دەۋىم، كەچى قسەى دلى خۆتم پى نالىى، ئەو ناپاكە
بۆچى بانگى كىردوۋى و بۆ وا رەنگت ھەلپىرووكاۋە؟

باۋ، دىسان ۋەلامى كچەى نەداۋە، دەستى گرت و بەرەۋ ھەرەم سەراكەى
چوون لەۋى باۋەشى بەكچەكەيدا كرد و بەسنگى خۆيەۋە گوشى و ماچى كرد،
پاشان بەرەۋ لای لانكە زىپىنەكەى نەۋەكەى چوۋ. نەۋەكەى نوۋستبوۋ،
دەموچاۋى بەدەرەۋە بوۋ، جوانىيەكەى چوۋبوۋەۋە سەر داىكى.

حوسىن خان بەسەر نەۋەكەيدا شۆر بوۋەۋە و بەھىۋاشى، بۆ ئەۋەى لە
خەۋى نەكا، گوتى:

- خوا بەساغ و سەلامەتى گەۋرەت بكا، بەلكو تۆ بىبى بە شای ئىران، بەلام
قسەكەى تەۋاۋ نەكرد، فەيزە خان تى گەپشت، گوتى:

- بەلام نەك ۋەكو باوكت بى.

حوسىن خان بەترسەۋە سەپىرى چاۋى كچەكەى كرد و گورج زانى كە تىيى
گەپشتوۋە، پىي گوت:

- نازدارتى باۋى، وا ديارە ھەلت ھىنا.

حوسىن خان لە كچە نىزىك بوۋەۋە و جارىكى دىكەشى لە نامىز كرد،
گوتى:

- كچى خۆم له تۆ زياتر مندالى ديم نيهه چ له تۆ وهشپريم و چ له خوا:
شا بانگى كردم كه له شكر هه لگرم و بۆ شهري كوردان بچم. خۆت
بيستووته كه له شكره كهى قولى خان ئەو كورده قري كردن و له بنى هينان و
قولى خانيشيان كوشت. ئيستا زستانىكى سهخته و سه رمای ئەوي ئەندازهى
نيهه. ئيتر و ئيدى چۆن رهنگ و پرووم پي بميني كچم؟

حوسين خان به وهى زانيبوو كه ئەگه كچه كهى نه بوایه شا عه باس
له ميژبوو له سيدارهى دابوو، ههروهها ئەوهشى باش زانيبوو كه له و رژوهه
شا عه باس كچه چوارده سالانه كهى شای ئەفغانستاني به سه ره فه يزه خان
هينابوو، فه يزه خان وهكو جاران هه زى له شا عه باس نه ده كرد.
فه يزه خان ده ستى به گريانى كرد و خوي هاويشته باوهشى باوكيه وه،
گوته:

- چاره رهشى من و كلۆلى تۆ نه بوایه، ئيستا كورپيكت ده بوو له م تهنگانهيه
فريات ده كه وت و له جياتى خۆت بۆ شه ره ده چوو، يا له پشتت بوو، به لام پرووى
بي به ختى رهش بي.

فه يزه خان سه رى له سه ره سنگى باوكى دانابوو فرميسك وهكو بارانى
به هار له چاوانى ده بارى و باوكيشى توند به خويه وهى گوشيبوو، له پاشان
گوته:

- باوه گيان، وا ده چم لتي ده پاريمه وه به لكو تۆ نه نيرئ.

- بۆ خاترى خوا و هه زه رتى عه لى شتى وا نه كهى كچم، تۆ به مه كارم
خراپتر ده كهى؛ چونكه وا ده زانى من پيم گوتوو، جا نۆرهى ئەوه مه
بيانويكى ديكه م پي بگرئ و بمكوژئ.

- كچى خۆم شتى وا نه كهى ده خيلت بم، برۆم چاكتره، به لكو خوا ده رووى
به زه بيم لي بكاته وه، به ساغ و سه لامه تى بۆ مالى خۆم بگه ريمه وه.

حوسين خان له كن كچه كهى هاته ده رئ، ئيتر سه ره له ئيواره بوو بۆ مالى
ده چوو وه.

چيای دمدم چيایه کی ئیجگار گهوره و بهر فراوانه، له نیو چيایکانی کوردستاندا چيایه کی دیکه ی وا که مه .

ئهو چيایه سه رانسهری جهنگه ل و بیتشه لانه . پره له گه لیبی قوول قوول، گه لی جیگه ی پیدهشت و راستانیسی هه یه، به ههر لایه کدا بچی کانی و کانیاو و میترگ و چیمهن و سه وزه . شوین شوین، باخ و باخاتی میوه جاتی هه مه رهنکه، جی جی گۆلوی پان و به رینه . گوئی گۆلوه کان و نیو دۆرگه کانیاو پرن له قاز و مراوی و قولینگ و هه وپرده و تهیر و تووی دیکه . پیاو که ده چته ئهو گوئی گۆلوانه، مه سته دهنکیان ده بی . ئه گه ر زۆریان لی ئیزیک ده بییه وه له ترسان خۆیان له گۆل داوین و بیچوو هکانیاو دوايان ده که ون .

خیتلی به رۆدار ده غلۆدانیاو ههر هینده ده چاند به شی خواردنی خۆیان بکا، به لام په ز و گا و گۆتال و ولساتی زۆریان به خیتو ده کرد؛ چونکه ئهو چیا و چۆلانه له وه پری زۆر خۆش بوو، به ههر لایه کدا ده چووی میترگ و چیمهن بوو .

په ز له پایزیرا تا به هاری له قشالاخاند ده ماوه، بۆ ره شه و لاخ و ماین و ئه سپیش هیندیان گژوگیا ده دوورییه وه تا پاش به هاریش ههر ته واو نه ده بوو .

کورد په زیان ته نیا بۆ گوشت و شیر و رۆن نه بوو، بگره له خورییه که شی گه لی سوودیان وه رده گرت: ده یانفرۆشت، مافوور و قالیچه یان لی دروست ده کرد، به ره و لباد و جاجم و پۆیه ژمیان لی دروست ده کرد، خورج و تیر و جه وال و گوریس و که ژوو و گه لی شتی دیکه یان لی ده چنی .

قالیچه و مافووری کوردستان له تاران و به غذا و شام و بیرووت و ئه سته مبول زۆر به نرخ بوو و به ده ست نه ده که وت . بازگانانی ئهو ولاتانه هه موو سالی ده هاتن، خورییان ده کپی، مافووریان ده کپی، به ره و جاجم و شتی تریان ده کپی و به کاروانه و شتر و هیستر بۆ ولاتی خۆیان ده گواسته وه .

پایز بوو، سه رچیا بلنده کان له میژ بوو به فر گرتبوونی، به لام له پیده شتی ئیرانی ده تگوت تازه به هاره . له م ولاته زه وی دووجار ده خه ملی: جارێ له سه ره تای به هاریدا که دار و دره ختی نیو باخ و باخات و بیستانان گولیان

دهکرد و تارای رهنگاورهنگیان دهپوښی، جاریکیش پایزیکې درهنگ ومختی دار و درمختی باخ و باخاتی دهشتی ئیران گه لای هاوینانی دوهوری و سرله نوښ گه لای تازه و هچی دهکرده وه و له هه مه رهنگه گولیان دهپشکوت پیاو خواخواوی بوو سهیریان بکا.

لیره. له قه لای دمدم، له زوهوه به فر باریبوو، سهرما و سوله بوو، رۆژگار تا دهات له کورتیی ددها و شهوگار دهیدایه دریژی، خیللی بهرودار له قه لا و گوندهکاندا ههروهزی زباره و دهسهوای خوری پشکنین و خوری شووشتنه وه و خوری شیکردنه وه و خوری پستنیان دهکرد، مالی وا له قه لادا هه بوو، هه دوو هه وتوو یا سی هه وتوو ههروهزی تیدا دهکرا. مالی عهدیش داوای ههروهزیان دهکرد. ناننی خوشکی شه باب به شوین دلبر چوو بوو. گوتبووی:

- دیم، تو برۆ.

شه بابی کوری عهدی له خوشییاندا پتی به زهوی نه دهکهوت و نارامی له بهر برابوو له دللی خویدا دهیگوت:

- کورینه، کهی ئیوارئ دادئ، چاوم به دل بهری خوشه ویستم بکهوئ؟
به جارئ نارامی له بهر برابوو هه رچه ندی دهکرد نه دهرهوت، جاروبار له خوشکی نیزیک ده بووه وه، دهیگوت:

- ناننی، تو نه تگوت، دلبر گوتوویه: «تو برۆ، من ئیوارئ دیم» ئەدی کوانئ بۆ نه هات؟

ناننی پتی دهکهنی، دهیگوت:

- برا بۆچی تو تازه زباره و ههروهزی دهبینی، هیشتا دنیا رووناکه، با تاریک دابیت ئینجا کچان بهر بهر دین.

- جا بۆچی ده بی ئیوارئ کۆ بنه وه، ئەی پار بۆچی له به یانیه وه کۆ ده بوونه وه تا نیوه شهوئ له مالی ئیمه ده مانه وه.

ناننی تووره بوو، گوتی:

- برا تو به راستی پیاویکی سهیری، ئەی نازانی ئەم رۆ یه کهم رۆژی

ههروهه زیه و کچان له یه کهم پوژدا توژی درهنگ دین، چونکه ئەم ئیواره یه کابانی مال، یه عینی دایکی من و تو، کاریان به سه ردا به ش دهکا: چەند کچ له خوری پشکنین بن، چەند کچ له سه خوری شیکردنه و بن و چەند کچ خه ریکی رستن بن، به لام روژی دوايي ئیتر هه موو روژی به یانیان دین. تی گه یشتی؟ ده برۆ ئیتر، لیم دوور که وه، با خه ریکی کاری خوّم بم.

هیشتا دنیا رووناک بوو. شه باب چوو بو ده لاکخانه سه ری خوئی تاشی، به لام هیشتا ریشی گوێزانی نه دیتبوو. کاتی له ده لاکخانه گه راوه دایکی و خوشکی له نژی که وه پێ ده که نین و دایکی له خوئی کوره تاقانه که ی که ز گه ز بالای ده کرد و شاگه شکه ده بوو. دایک و باوکی شه باب نه ک ته نیا له به رئه وه، خویشیان ده ویست، چونکه جگه رگو شه ی تاقانه یان بوو، بگره له به رئه وه، چونکه له نپو هاوژا و هوگری خویدا چ له نچیروانی و چ له کار و خه بات و چ له شه ردا هه می شه خاوه نی پایه ی هه ره بلند بوو و گوئی گره و ئه وه ده بیرده وه. چەندین جار خانۆ خوئی له پێش هه موو جحیله کان به میرخاسی و ئازایه تیی شه بابیدا هه لّ دهدا و په سنی دهدا.

ئیتتر دنیا تاریک داهات، چراش هه لکران. کچان به ره به ره هاتن، به لام دل به ر هیشتا نه هاتبوو. شه باب ئارامی له به ر برابوو، ده هاته کن کچه کان، ده پیروانی هیشتا دل به ر نه هاتوو و راست ده گه راوه و ده رویشت. پاشان دیسان ده هاته وه کن کچه کان داده نیشت. دل به ر پاش هه مووان هات. جوانی وه کو دل به ر، نه که هه ره له قه لا، بگره له نپو هه موو خیلێ به رو داریشدا هاوتای نه بوو. روخساری وه کو به فری یه ک شه وه پاک و روون بوو. برۆی ره شی قه یسانی بوو، قه تی کل له چاو نه ده کرد، ناوچاوانی پان و خشت بوو، لیوی که می گوشتن و ئال بوو، لووتی توژی به رانی هه لکه وتبوو، به لام ریک و راست بوو، گوئاکانی وه کو گولاله سووره و ابوون. خالێکی به گه رده نه وه بوو، هینده ی دیکه ی جوان کردبوو. جل به رگی پۆشته و نوئی و گرانبای بوو، بازنی ده ست و مه چه کی له و بازنامه نه بوون که له کن وه ستای قه لا دروست ده کران، هی شاری به غدا بوون، پیلاره کانی شی هه ره ده ست کردی به غدا بوون.

كاتى دلبەر بەدەر كەوت، شەباب لە ناو كچەكان دانیشبوو، هەستا رۆیشت. كچەكان تى گەيشتن، بوبە پرمەى پىكەنن. دلبەر لە پىكەننەكەيان گەيشت و ئەويش سووكە زەردەخەنەيەكى ناسكى بەلئودا هات. وەختى شەباب چوو دەرى كچىكى دەم هەراش بەقەستى بەدەنگىكى بڵند بۆ ئەوهى گويى لى بى گوتى:

- شەباب لى دا رۆيشت، وا ديارە كورپكى چاوتىر نىيە وەكو كورانى دىكە ناچى پستە بۆ كچانى زيارە بكرى بۆيە رۆيشت؟

شەباب هيشتا لەبەر دەرگا بوو، كە ئەم توانجەى بىست، دەستبەجى بەفرىكان چوو بۆ دووكانى (قىريا قۆس) سى هۆقە كشميش و نۆكى برژاوى كرى و هينايەوه داي بە نائى خوشكى. نائى پستەكەى لەبەردەمى كچەكان دانا و گوتى:

ئيوە لە ناهەق ئەم قسانەتان بە براى من گوت، ها فرمبون ئەوه پستەى بۆ كرپون تا دەتوانن بخۆن.

كچە دەم هەراشەكە كاتى دەمى كىسە پستەكەى كردەوه و چاوى بەنۆكەكە كەوت ديسان دايە ترىقەى پىكەنن، كچەكانى تر نەياندەزانى بۆچى پى دەكەنى، بەلام ئەوانيش ئاخريكەى دايانە ترىقەى پىكەنن، پاشان كچە گوتى: - هەى، ئەمە چيە؟ خۆ ئيمە مندالى هەوت سالا نىن بەنۆك دلمان خۆش كرى، برىا خورماى بۆ كرپايين.

دلبەر كە ئەم توانجە دريو و قسە كال و كرچانەى بىست خۆى پى نەگىرا گوتى:

- كنا، باوانتان نەشيوى، ئيوە بۆ ئەوهندە سەيرن، چما نۆك لە خورما و كشميش چاكتر و خۆشتر نىيە. ئەى تۆ نازانى نۆك بابەتى پستەيە و كشميش و خورما شيرىنيە. خۆ هەرچى ماله گەورەكان هەن بۆ شەوبوئىرى نۆك دادەنن، وەللا من هەز لە نۆك دەكەم.

كچەكان سەرگەرمى لاقرتى و دەمەتەقى بوون، كابانى مال هات بۆ لايان و

سلالوی لی کردن و گوتی:

– بهخیر هاتن کچه خوښه ویسته کانم، بهسەر هەردوو چاوان، ئەم شەو هەموو پتیکەوێ خوری بپشکنن و لە پتیکۆلە و کونجریکی پاک بکەنەوێ. بەلام سبەیننێ ئەو کچانە – کابان دەستی بۆ درێژ کردن – هەر خەریکی خوری پاککردنەوێ، هۆ وانەش خوری شی بکەنەوێ و ئەمانیش خەریکی خوری رستن بن. کابان ئەم قسانە ی گوت و پوڤیشت.

پوڤ و تاقی بوو کچان لە مالا عەدی خەریکی زبارة بوون نیتەر کار لە تەواو بووندا بوو. وا باو بوو، زبارة ی هەر مالاکیان تەواو دەکرد، مالا کە خوار دنیان دروست دەکرد و سازبەندیان بانگ دەکرد، دەهۆل دەکوئرا و زورنا دەژەندرا، کوروکال دەستیان بە شایبی و زەماوێند دەکرد و تا نیوێشەوێ بە شادی رایان دەبوارد و پاشان مالاواییان لە کابانی مالا دەکرد و بە دەهۆل و زورناوێ بەکۆلانیاندا بۆ مالا خۆیان دەگەرانەوێ.

ئەو پوڤی کە کاری مالا عەدیش تەواو بوو، سازبەندیکی بەناو بانگیان بانگ کردبوو، ناوی (مران) بوو، مران جگە لە زورنا، تۆلومیشی دەژەند. جحیل و کوروکال کە بیستیان: مرانی سازبەندیان بانگ کردوێ، هەر هیندە نەبوو گەشکە نەیانگری، چونکە لەو ناو خێلانیاندا سازبەندیکی دیکە ی وەکو مران نەبوو. لە کۆر و مەجلیساندا دەیانگوت:

– زورناکە ی مران، وشکە سوڤیش وەسەمایە دینن.

جا بەراستی مران، زورنا و تۆلومیکی وا چاکی دەژەنی، ئەوێ کە قەتی شاییش نەکردبوو هەرکە گوئی لە زورنا و تۆلومەکە ی دەبوو نیتەر لە خۆیەوێ فیر دەبوو بەو با دەستی بەرنەدایا.

هیشتا پوڤ تەواوێ بلند بوو، کەچی لە مالا عەدی هەر دەنگی دەهۆل و زورنا دەهات. ماوێهیکە دوورودرێژ بوو کوروکال سەرگەرمی چەندین جوړه هەلپەریکی و شایبی بوون. ناوێناو زورنا بیدەنگ دەبوو، مران فووی بەتۆلومدا دەکرد و سووک سووک نقامی «گولن نیریمی» ی دەژەند و چوارقۆلی دوو کچ و

دوو کور بۆيان به گۆرانی ده گيږاوه:

گولۆ نيريمي ھای نيريمه، گولۆ نيريمي ھای نيريمه.

گولۆ نيريان خنگه خنگه، گيانی نيريان خنگه.

کچ و کورهکان به نۆره چهند جارک ئەم نقامهيان گوت. له پر ديسان
تۆلومی مراز بیدهنگ بوو، ئنجا دهستی له بناگووی نا و دايه چريکهی
گۆرانی:

کوردستانه، کوردستانه، کوردستانه.

پرت چيا و لير و دهشت و ميژگ و چيمه ن و گولانه»

جینگای ژيانی خۆش و شاديی و كهيفانه

جینگای شايی جحیل و كيژ و كورانه

خوا وهرگهري تهختی پادشای رۆمی و شای ئيرانه

هممو سالی به سه زماندا دهن به قۆشه ن و له شکرانه

هه ر شينگهی شیر و مه تال و کۆسه ميسيريانه،

هه ر بۆ وهی مه له بن چهنگالی خۆ ئاوین ئەو زۆردارانه

(به لام هه يها، ئەوه خه ونه و قهت به دی نايه بۆيانه)

ئەگەر له جینگه يه ک شايی و زه ماوه نند با و مرازى سازبه نند نه يگيږا با - با
خاوه ن شاييه كه ش زۆر به ده ست و خزمه تيش با - خه لکه كه ده يانگوت:

- ئەمه چ شايی و زه ماوه نديکه مرازى سازبه نند به تۆلوم و ده هۆل و
زورپا که وهی نه يگيږي.

جا سه باره ت به وه که، مراز شايی و هه لپه پکي ده گيږا کوروكال و
هه رزه کاران له خۆشيان پتيان به زه وی نه ده که وت و که يف که يفی وان بوو.
شه وگار راشکا جحیلان تازه له مالى عه دی ده هاتنه ده ري، له به رده رگاش
به ينى کۆچه ريانه* دايان مه زرانده وه و تيروپ هه لپه رين، ئنجا بلاوه يان لی

* کۆچه ري: جۆره شاييه که.

حوسین خان زور به ترس و پاریزه وه به ره و قه لآ ده هات، چونکه له چه ند سه بارزیکه قولی خان، له وانیه که هه لاتبوون و به سه لامه تی گه رابوونه وه، بیستبووی، که کورد چ پت پتی و چه رمه سه رتیه کیان به سه ره له شکره قولی خان هینابوو. ئیواره یه ک حوسین خان بانگی سوتۆ به گی کرد، گوتی:

- سوتۆ به گ، تۆ ناتوانی له شاریمان لادهی و به رتیه کیه کی قه دبرماندا

به ی؟

- چۆن ناتوانم گوره م. سبه ینی به چه په رتیه کیه کی قه دبرتا ده بم. بۆ سبه ینی سوتۆ به گ له شکره حوسین خانی له راسته شارێ لادا و به رتیه کی ره وه ند و کۆچه رانیدا بردن، ئەم رتیه، له راسته شه قام و شارێ نزیکتر بوو، سوتۆ به گیش خۆشی له راسته شارێ دهرسا، چونکه زور چاک ده یزانی: هه ره که بگه نه قشلاخی کورده کان ده سته جی قه ره ول و پاسه وانان هاوار بۆ خانۆ ده به ن و هه ره له و رتیه کیانه قریان ده که ن و ته فر و توونایان ده که ن و هه رگیز نایه لن به گونده کان بگه ن و هیچیان به ساغی دهر بچن. به لام ئەگه ره ئیمه کوتوپر به سه ره قه لادا بده ین خان ئاگای له هیچ نابێ و به ئاسانی قه لآ داگیر ده که ن. ئیتر له سه ره ئەم پیلانه سوتۆ به گ ملی رتیه کیه کی قه دبری گرت و له شکره که ی به و رتیه کیه دا هینا. دوو رۆژ بوو سوتۆ به گ له پیش له شکره وه به و رتیه کیه قه دبردا ده هاتن. رتیه کیه که به فر و به سته له ک بوو، به لام سواری لی دهرده چوو، هه ندی جار سوتۆ به گ رتی هه له ده کرد و له پر ده که وته گه لیه کیه قووله وه، پاشان به هه زار شه ره شه ق رزگاری ده بوو، چونکه به فر هه موو رتیه کیه کی داپۆشیبوو به ته مومژتیکه و رتیه کیه کی کۆچه رانیش به دی نه ده کرا. جاریکیان له شکره که ی گه یانده سه ره گه لیه کیه کی قولی هه زار به هه زاری و، پیاو که له سه ره وه ته ماشای خواره وه ی ده کرد بن گه لیه که به چاو نه ده بینرا. پیشه نگی له شکره که خه به ریان به حوسین خان دا و گوتیان:

- که سه له م گه لیه به ساغی دهرناچی. چونکه هیچ جیگه یه کی وای نییه که ئه سب به حال سمی لی گیر بکات.

حوسین خان به په زاره که وت و له دلی خۆیدا گوتی: «تۆ بلایی سوتۆ به گ

ئىمەي بە غايەنەتى بەم رېڭايەدا ھىنابى و مەبەستى قىرگىردنمان بىت؟» گورج سوارىكى بەدواي سوتۇ بەگدا نارد، سوتۇ بەگ پىشەنگ بوو، خىرا ھات بۇ لاي حوسىن خان و كەمى سەرى بۇ كەچ كرد و حوسىن خان گوتى:

– كەواتە تۇ بەم ئەقلە كوردەوارىيانەي خۇتەو بەتەماي فرىوم بەدى و بەلەشكرەكەمەو لەم گەلىيەدا نوقم بەكى؟

ئەم قسانەي حوسىن خان سوتۇ بەكى ترسان و لە دلى خۇيدا گوتى: «كابرا لە خوتو خۇرايى نەمكوژى».

سوتۇ بەگ يەكسەر لە نىو ئەو بەفرەو بەزىكى بۇ دا، گوتى:

– حوسىن خان، ئەو زەوى و ئەو ئاسمانە، لىرەدا ھىچ پىچ و پەنا و فرىويك نىيە، خان بەرقەرار بى، خۇت دەزانى ئەو چەند سالە بەندە خىلەكەي خۇم بەجى ھىشتوو و ھاتوم بەو پەرى دلسۆزىيەو خزمەتى شاھەنشا دەكەم، ئىستا تۇ لە خۇرايى بۇچى تاوانبارم دەكەي؟ حوسىن خان گوتى:

– دە كە پىاوتىكى وا دلسۆزى، وھپىش لەشكر كەو و زوو لەم گەلىيەمان رزگار بەگ و بمانبە سەر رېڭايەكى كورت، زوو بگەپنە قەلا. سوتۇ بەگ ديسان وھپىش لەشكر كەوت، لەشكر ھەمدىس داى كىشا بەرپى كەوت. تەمومژ دىيائى وا تارىك كردبوو، سوتۇ بەگ خۇشى نەيدەزانى لەشكرەكە بەرەو كوئى دەبا، گەپىشتە جىڭايەكى ھىند توش و سەخت ئىتر نەيتوانى ھەنگاويك بەرەو پىشەو بەروا. جىڭا كە چىايەكى ھىند بلند بوو، پىاو كە سەرى ھەلدەبىرى سەبرى بكا، كلاو كەي سەرى دەكەوتە خوارى، كە سەبرى لاي چەپىشت دەكرد گەلىيەكە ھىندە قوول و ھەزار بەھەزار بوو خوارەو ھى بەچاۋ نەدەبىنرا و چۆمەكەي ھەر خورە خور و ھاژەي دەھات و دەرۆپىشت، سوتۇ بەگ سەبرىكى دەرو بەرى خۇى كرد، وھخت بوو لە ترسان بئوقى و ئىتر چاۋى دەستى بەرەشكە و پىشكە كرد و تەمومژ ھىندەي دىكە دىيائى لە بەچاۋ تارىك كرد و سەربازەكانى دەرو بەرى خۇى نەدەبىنى، سوتۇ بەگ

زۆر چاکی دەزانی که خانهکانی ئێران گەلی کوردیان هەروا بەخوتو خۆرایی کوشتوو.

پێشەنگی لەشکرەکه دیسان هاواریان بۆ حوسین خان هینا، که سوتۆ بەگ بەجیگایەکی وایدا هیناون. نه به لای راستدا دهتوانن بپوون و نه به لای چهپدا، پێشەوهش شاخیکی هینده بلنده لووتکه که ی به چاوا نابیندری. ئینجا حوسین خان هیچ گومانێکی له وهدا نه ما که: «ئەم کورده غایه نه» ئەمری کرد: - زوو، ئەو به رازەم بۆ بێن.

وهختی سەرباز بەشوین سوتۆ بەگیدا چوون، حوسین خان بە پاسه وانهکانی خۆی گوت:

- کاتی قسە ی له گەل ده که م، چاوتان لی هەلده ته که ینم، له پر لپی ده ن بیکوژن ئەم سه گه. پێشینهان ده لێن: «گورگ پۆچی خۆتی بده بی هەر چاوی له پێشه لانه».

سوتۆ بەگ که هاته به رده می حوسین خان، پاسه وانهکانی چوارده وریان ته نی. سوتۆ بەگ گورج تی گه یشته چوارده وریان بۆچی گرت، رهنگی زهرد هه لگه را و دلی دهستی به ته په ته پ کرد و ده له رزی و ئاوری ده و روبه ری خۆی داوه.

حوسین خان گوتی:

- ئەگەر تۆ، وهکو خۆت ده لینی، پیاویکی دلسۆزی، کوا ریگا؟ تۆ ئیمهت بۆچی هینا لێردها ئاسیت کردین؟ ئە ی ئەمه خاکی ولاتی خۆت نییه؟ خۆ تۆ به ناخیری خۆت لیره گه و ره بووی و به هه موو بن به رد و که نده لان و گه لپییه کی ئاشنای.

سوتۆ بەگ زمانی چوووه کلپه و هه رچه ندی کرد نه یتوانی وه لامی حوسین خانی بداته وه، زمانی به یه کدا ئالا و گوتی:

- ر، ر، ر...

ئێتر هه رچه ندی کرد نه یتوانی قسه که ی ته واو بکا. له ئە سپه که ی دابه رزی و

خۆی به سەر ئاوزهنگییه که ی حوسین خاندا دا و دهستی به پارانه وه و
ئاوزهنگی ماچ کرد و گوتی:

– خوا هه لئاگرئ، بۆچی له خۆراییی دهمکوژن. من دهسه لاتم چییه، پیاوی
چاک به، وه لآهی نیهادم خراب نییه و به قهستی ئەمهم نه کردووه. وا به چاوی
خۆت دهبینی: چ ته مومژیکه؟

حوسین خان یهک دوو ئاوزهنگی له دهم و قهپۆزی دا و یهک دوو ددانی
شکاند و خوین فیچقهی کرد، به لام سوتۆ بهگ ئاوزهنگییه که ی هه ر بهر
نه ددا.

پاسه وانهکانی حوسین خان پریان دایی، سوتۆ بهگ شیریی هه لکیشا و
به دهستی چهپی مه تاله که ی گرت و به دهو رو بهری خۆیدا نواری. حوسین خان
له پاسه وانهکانی خوری:

– بۆ به رانه ر ئەم سهگه وه ستاون؟ نابین شیریی هه لکیشاوه، لئی دهن.
پاسه وانهکان به بی سی و دوو به شیر دایان پلۆست، به لام سوتۆ بهگ
هینده به دهستو برد خۆی به مه تاله که ی دهپاراست هیچ شیریکه بهر
نه ده که وت. ئەو لایه ی که له حوسین خان بوو دهستیان بۆ نه ده وه شانده با دا
به ر خان بکه وئ، حوسین خان ههستی به مه کرد و گورج لئی دوور که و ته وه،
به لام پاسه وانهکان دیسان هه ر نه یانوئیرا دایپاچن. سوتۆ بهگ شیریکه له
شیری به کیان دا و شیره که ی له دهستی په راند. ئینجا که می بزوت،
دهویست به رهو گه لییی برؤا، به لام پخی له بهردیک هه لکه وت، له پر لئیان دا و
کوشتیان.

حوسین خان ئەمیری کرد:

– سهری ئەم سهگه ببرن، ده تا خورجیکه باوین پیشانی شای بدهین.
له شکره ی حوسین خان ناچار هه ر بهو رچه به دا پیددا هاتبوون رپوراست
که رانه وه سه ر شاپیئی.

ئەو سه ربازانه ی که خانۆ بۆ سه ر سنوورهکانی ناربدوون، شهو و رۆژ

به لاکانه‌وه به‌سه‌ر به‌فردا ده‌خلیسکان و به‌هموو لایه‌کدا ده‌هاتن و ده‌چوون.
 له‌شکره ماندوووه‌که‌ی حوسین خان، لۆژه لۆژ وه‌کو قه‌تار به‌رینگاکه‌دا
 ده‌کشا. سه‌ربازه‌کانی خان له‌پر تووشی پیشه‌نگی له‌شکره‌که‌ی حوسین خان
 بوون، ده‌ستبه‌جی چهن سواریکیان به‌ به‌ر تیران دا و کوشتنیان. ئیتر شه‌ر
 له‌ نیوان کورد و له‌شکری حوسین خاندان ده‌ستی پی کرد. سه‌ربازی حوسین
 خان رووی رکیفیان له‌ کوردان کرد. به‌لام هه‌رکه له‌ راسته‌ رینگاکه‌ ده‌رچوون
 له‌ به‌فردا نوقم ده‌بوون نه‌یانده‌توانی پیشتر که‌ون، هه‌رچی لاکانچییه‌کانی
 خانق بوون به‌سه‌ر به‌فهره‌که‌دا فرکه‌یان ده‌هات و خه‌می نوقم بوونیان نه‌بوو.
 کورده‌کان نیزیکه‌ی په‌نجا که‌سیکیان له‌ له‌شکری دوژمن دا‌پاچی.

حوسین خان بیری له‌وه کرده‌وه چۆن بگه‌ریته‌وه؛ چونکه سه‌ربازه‌کانی
 هیچیان پی نه‌ده‌کرا و نه‌شیانده‌توانی خویان له‌ شیر و نووکه‌ نیزیه‌ی کوردان
 بپارێژن که‌ وه‌کو که‌رمۆزی هاوینان له‌پر به‌پیاووه‌ ده‌دن ون ده‌بن. شه‌باب
 له‌م شه‌ره‌دا می‌رخاسییه‌کی نیرانه‌ی نواند، ئالقه‌ی که‌مه‌ندی له‌ ملی
 ئه‌فسه‌ریک توند کرد و رای پێچا. ئه‌و کوردانه‌ی که‌ چهن مانگی له‌وه‌پیش
 له‌شکری ئیرانی ئازار و چه‌رمه‌سه‌رییه‌کی زۆریان دا‌بوونی، به‌شه‌ره‌که‌یان
 زانی و هه‌موو ده‌ستیان دا چه‌ک و له‌ له‌شکری حوسین خان وه‌ربوون.
 له‌شکری حوسین خان به‌هه‌لاتن و هه‌زار ئه‌ملا و ئه‌ولا ئینجا له‌ ده‌ستی
 کوردان رزگاری بوو؛ چونکه کورده‌کان له‌ په‌نا و پاسار و بن به‌رد و نیو
 بێشه‌لانه‌کانه‌وه له‌پر لییان راده‌په‌رین و ده‌یانکوشتن. ئیدی حوسین خان له
 نیو ئه‌و به‌فر و به‌سته‌له‌کانه‌دا هیچی پی نه‌ده‌کرا، سه‌ربازی کورد وه‌دووین
 ده‌که‌وتن و چنگ له‌سه‌ر شان راویان ده‌نان و نیرانه‌ ده‌ستی خویانیان لی
 ده‌وه‌شاندن تا که‌یان‌دیانه‌ ره‌شایی و پاشان گه‌رانه‌وه.

وه‌ختی حوسین خان گه‌یشته‌ نیو شار هێشتا زهرده‌په‌ر مابوو، هه‌تاو
 په‌نجه‌ی له‌ گومه‌ز و مناره‌ی مزگه‌وته‌کان ده‌دا و وه‌کو زێر ده‌بریقانه‌وه.

حوسین خان به‌خۆی و چهن سواریکییه‌وه به‌ره‌و ده‌رگای مالی شای
 ئاژۆت و به‌رده‌ستییه‌کانی خه‌به‌ریان به‌ شا‌عه‌باس دا، که‌ حوسین خان له

شەرىگە پراوھ.

شا عەباس لە بەردەسپییەکانى پرسی:

– حوسین خان بەتەنیاپە؟ یا دیلیشى پتیه؟

– نەخپەر، تەنیا حوسین خان خووی و پاسەوانەکانى گەرانەوھ. دیل و میلیان پتییە.

– دە پئیگای بدەن با بیئە ژوورئ، حوسین خان کە ھاتە ژوورئ بۆ بەر بارەگا، شا لەسەر تەختى شاھەنشاهی دانیشتبوو. حوسین خان وەکو ھەموو جارئ ئیکلامى بۆ شا کیشا.

شا عەباس جیگەى بۆ حوسین خان دەستنیشان کرد و چوو دانیشت، شا پرسی:

– بلئى، بزائم چت کرد؟

– شا پایەدار بئى، پئیگاگەمان تا دەشت و راست و رھوان بوو کارمان باش بوو، بەلام کاتئ گەیشتینە لاپالئ چیاکان، ئیتر ھەموو بەفر و سەھۆل بوو پئیگاویان بەئاستەم بەدى دەکرا. زۆر جار پئیگامان ون دەکرد و سەرمان لئ دەشتیوا و خویشمان نەماندەزانى بە چ لایە کدا دەرۆین. من سووتۆ بەگى کوردم لەگەل خو بۆ رئ بەلەدئ بردبوو.

– وەللا بیرئیکى باشت کردووھتەوھ، پئیگە چاک کۆمەگى کردبیت و رئ بەلەدیپەگى باشى بۆ کردبیت، چونکە ئەو کورده ھەموو کون و کەلەبەرئیکى ئەو ولاتە بەلەد و شارەزایە.

– نا، شا پایەدار بى، غایەنەتییى لئ کردین.

– «چۆن؟» شا عەباس بە سەرسامییە کەوھ پرسی: «سووتۆ بەگ چۆن غایەنەتییى کرد.»

– بەلئى قوربان غایەنەتییى لئ کردین، لەو نئو چیايانەدا رۆژئیکيان بانگم کرد گوتم: «سووتۆ بەگ ئەمانە چیاى تۆن و تۆ خووت لئیرە گەرە بووى ھەموو گەلى و دەرە و دۆل و کون و کەلەبەرئیکى بست بە بست شارەزایت

به پرتگایه کی کورت و قه دبردا بمانبه زوو بگهینه قه لالا. ئه ویش گوتی: به سه رچاو، به پرتگایه کی واتان دهبه م که به زووترین کات بگهینه قه لالا. ئیتیر سوتۆ بهگ وه پیتش له شکر کهوت، به لام به قهستی به گه لی و چیگه ی و سه ختیدا دهبردین که سه ر بازه کان به حال لپی دهرچوون. چند جارم بانگ کرد که چی ههر دهیگوت: «تۆ دُنیا به» ته نانهت جار یکیان گه یان دینییه چیگه به که که ئیدی نه مانده توانی نه به لای راستدا و نه به لای چه پدا ههنگاو یک هه لئینه وه، ئیتیر به مه غایه نیتیه که ی ئاشکرا بوو.

حوسین خان سه ری سوتۆ به گی له تا خورجیک دهر پنا و له به رده می شا عه باسدا داینا، دهموچاوی سوتۆ بهگ شتیکی زۆر ناحهز و دزیو بوو، چونکه کوشتنی خۆی به چاوی خۆی دیتبوو. له به ره وه کابرا به جار ی بووبوو به عییرهت. دهمی کرابووه وه و خوار ببوو، چه ناگه ی گپ و گه و پیر بووبوو، چند تالیک له ریشی پز دبوو به حال دیار بوو، چاوی ئه بله ق بووبوو، پباو که ته ماشای سه ری ده کرد سامی لی دهنیشت، جگه له مهش بۆگه نی سه گی تۆپیوی لی ده هات. به لام شا عه باس له دیمه نی سه ری سوتۆ به که نه سه له مییه وه و به شتیکی زۆر خوا سایی زانی، چونکه گه لی سه ری بر اوی وای دیتبوو که به فه رمانی خۆی خاوه نه کانیا ن کوژرابوون.

شا به و په ری خوین ساردییه وه سه ری سوتۆ به گی به دهسته وه گرت و ئه م دیو و ئه و دیویکی پی کرد و تپی روانی، ههر ئه وه نده ی گوت:

– تۆ له ناهه ق ئه و سه گهت کوشتووه، چونکه هیشتا ههر به کارمان ده هات. به لام نه کهن به کوره که ی بلین که باوکی کوژراوه.

– باشه ئه ی چی پی بلین؟

– بلین وهختی له پیتش له شکره وه دهر ویشت، دنیا ته مومژ بوو، کرپوه و با و بۆران بوو له پر له به ر زاییه که وه که وته خوار ی و ته مه نی در یژی به تۆ به خشی.

حوسین خان دیسان ئیکلامی کیشا و دوعاخوایی له شا کرد و گه راوه

بۆ مالى خۆى .

ئەوئى ئىواری شا عەباس بریاری دا که بهەر جوړئ بئى له ئاخر و ئوخرى بهارئ لهشکر بنیریتتهوه سەر قهلاى دمدم .

راسته، شا عەباس تازه زاوا بوو، زلیخا خانى چوارده سالى كچى شای ئەفغانى هینابوو، به لام هیشتا دلى له فهیزه خانى سارد نه بوو بووهوه، ههزی به دیده نیى كوره كهى ده كرد. ههستا چوو هه ره مسهراى فهیزه خان. له و كاتدا فهیزه خان كوره كهى له باوهشدا بوو مه مكى ده داىئ. له پر دهرگای هه ره م كراوه، فهیزه خان كه ئاوپى داوه ته ماشای كرد شا عەباس دم به پیکه نینه وه هاته ژوورئ، هیچ دهنگى نه كرد، وه كو جاران به خیرهاتنى نه كرد، ته نیا هه ره له بهرى ههستا به لام پشتى تئى كرد .

شا عەباس هه رچه نده زلیخاى چوارده سالانى به سه هه نینابوو، به لام فهیزه خان شا عەباسى هه ره خۆش ده وىست، چونكه شا عەباس هه ره له سه داو و دهستوورى باو و باپیرانى ده رۆیشت. شاكان ژنیان زۆر ده هینا، به لام له وه تهى شا باوى بۆ شه رئى نار دبوو، به ته واوى دلى سارد بوو بووهوه و نهیده دواند. شا عەباس دهیزانى فهیزه خان له سه ره باوى لئى توورپه بووه و تۆراوه .

هه رچه ند ده بیینی خۆى لئى دهشارده وه. شا عەباس فهیزه خانمى زۆر خۆش ده وىست، چه ند مانگ بوو نه ی دیتبوو، قسه خۆشه كانى نه ده بیست، ئیجگار بۆى به په رۆش بوو، وىستى بهر بكا به لایه وه، دیسان پرووى خۆى لئى وه گئرا، شا له دلى خۆیدا گوئى: «په رییه... حۆرییه، وه لالا باوه من ناهه قم» .
لئى نیزیك بووه وه و دهستى له ملی كرد و پاشان گهردنى ماچ كرد، گوئى:
- پرووناكى چاوم من ده زانم له سه ره باوت لئیم زویری و دلت شكاو، به لام شوكوور باوكت به ساغ و سه لامه تى گهراوه .

- هه ی هوو، هه ی هوو، من هینده به خته وه ره نیم، ئەگه ره به خته وه ره بووما باوكم كورپىكى ده بوو و بهم ئاخرى پیرییهى ئەم هه موو كلۆلى و دهردى

سه‌رییه‌ی تووش نه‌ده‌بوو، خوا ده‌زانی چیی به‌سه‌ره‌اتوو، ئاخۆ ئه‌و کورده
بیانیانه‌ ده‌رده‌که‌ی قولی خان چییان به‌سه‌ر هینابی، که تهرمه‌که‌شی ده‌ست
خاوه‌نی نه‌که‌وته‌وه.

- به‌حه‌زهرتی عه‌لی ئیستا زۆر نییه‌ باوکت له‌لام بوو گه‌راوه‌ بۆ ماڵ، فه‌یزه
خان که بیستی باوکی به‌سه‌لامه‌تی گه‌راوه، ئینجا به‌ری به‌لاوه‌ کرد،
به‌زمانیکی شیرین و ناسک گوتی:

- ئه‌ی بۆچی بێت نه‌گوتم هاتبام دیبام.

- له‌ ریگای دوور گه‌را‌بووه‌وه‌ زۆر ماندوو بوو، من خۆم ئیزنم دا.

- وه‌للا سا من پاش ئه‌وه‌ی رۆسته‌می کورم تیر شیر ده‌که‌م ده‌چم بۆ
دیده‌نیی باوکم.

شا عه‌باس فه‌یزه‌ خانی نازداری له‌ باوه‌ش کرد و به‌ دلئیکی شاده‌وه‌ ماچی
کرد، پاشان به‌سه‌ر کوره‌که‌یدا شۆربوووه‌وه، گوتی:

- کورم له‌و باوه‌ره‌دام که تۆش وه‌کو رۆسته‌می زال بیت.

کاتی شا عه‌باس ئه‌م خۆزییه‌ی کیشا فه‌یزه‌ خان ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌بیر
هاته‌وه‌ که باوکی جارێکیان به‌ نه‌وه‌که‌ی گوتبوو: «خوا زووت پێ گه‌یه‌نی به‌لام
نه‌ک وه‌کو باوکت».

شا عه‌باس لێی دا رۆیشت، فه‌یزه‌ خان کوره‌که‌ی تیر مه‌مک کرد و
خستیه‌ نێو بێشکه‌ زێرینه‌که‌یه‌وه‌ و دا‌بیره‌که‌ی ته‌مێ کرد ئاگاداری بێ و
چوار که‌نیزه‌که‌یشی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد و چوو بۆ ماڵی باوکی.

به‌شی دهیهم

هیرش بۆ سه‌ر قه‌لا

جه‌ژنی (تۆ به‌ردانی) خۆشه‌ویست له‌میژیوو به‌سه‌ر چوووو، میگه‌ل و رانه‌ په‌ز ئیدی هاتبوونه سه‌ر ئه‌و چیا بلندانه‌ی که له‌وه‌ریان خۆش بوووو و شیناییان زۆر و مشه‌ بوو و تا چۆکان ده‌هات. ئه‌و به‌رخه‌ ساویانه‌ی که له‌ رۆژانی «تۆ به‌ردان» دا تازه‌ پیره‌وکه‌ بپوون و هیدی هیدی وه‌دوو دایکیان ده‌که‌وتن، گه‌وره‌ بوووون و هه‌ر یه‌که‌ هینده‌ی کاوړیکی لۆ هاتبوو و به‌حال له‌ دایکی جوئ ده‌کرایه‌وه. زۆر که‌س ئه‌و جیژنه‌ی له‌ بیر چوووه‌وه، ته‌نیا جحیل و لاوان وه‌بیریان ده‌که‌وته‌وه که‌ چۆن له‌و رۆژه‌ خۆشانه‌دا، له‌ گۆوه‌ند و شایی و ره‌شبه‌له‌کدا ده‌که‌وته‌ ده‌ستی دلداره‌کانیانه‌وه و به‌دزییه‌وه قه‌ول و قه‌راریان به‌یه‌ک ده‌دا و په‌یمانان نوئ ده‌کرده‌وه که‌ تا مردن یه‌کتریان له‌ بیر نه‌چیته‌وه.

یه‌که‌م مانگی هاوین به‌سه‌رچوو بوو، خه‌لک په‌له‌یان ده‌کرد گیا و گۆل بدوورنه‌وه و هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ ده‌بار و ئازووقه‌ی زستانۆ بۆ ئاژهل و ولسات دانین. مائی خانۆش خه‌ریکی گیا دوورینه‌وه بوون. هه‌ر پینچ کوره‌کانی له‌گه‌ل چل خولامدا له‌و چیا و زوورگانه‌ گژوگیایان ده‌دوورییه‌وه، به‌لام سه‌یفه‌دینی کوره‌گه‌وره‌ی هه‌میشه‌ له‌گه‌ل باوکیدا بوو و له‌ رۆژی لیقه‌ومان و شه‌ر و شۆری زۆر سه‌خت و چه‌توندا بستۆ لئی جوئ نه‌ده‌بووه‌وه، باوکی هه‌میشه‌ خه‌ریکی بوو فیری شاره‌زایی و به‌له‌دی و فه‌ند و فیلی شه‌ری ده‌کرد، فیری ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ چۆن مه‌زنایه‌تی هۆزه‌که‌ی بکا، چۆن یه‌کیته‌ی بپاریژۆ،

چۆن سەرۆك ھۆز و تیرەكان و گەرەكانی مەجلیس و دەمریاست و ریش سپییەكان بكا بە ئەنگوستیلەیی پەنجەیی و مەزنایەتیان بكا، چۆن كێشە و ناكوۆکی و ئالۆزیی نیو ھۆز و تیرەكان چارەسەر بكا و چۆن دادپەروریش بێ.

خانق ھەندی جار دەیگوت:

– لاوۆ، دادپەرورە شتیکی یەكجار گەرە و چەتوونە؛ چونكە ئەگەر ھاتوو یەكینك سزا دا دەبێ سزاكەیی ھیندە رەوا و پر بەپیتستی بێ كە گوناھبارەكە خۆی پر بەدل ھەست بەو بكا كە تۆ چاکی دەرۆست ھاتوو.

سەیفەدین خۆیشی لە ھەر پینچ براكەیی و ھەموو جھیلەكانی بەرۆدار وریاتر و زنگتر بوو، باوکی لە كەن مەلا رەشید لە بەرخویندنی داناوو، قورئانی پێ خەتم كردبوو. فیری زمانی فارسی و خویندەنەو و نووسین بوو بوو. زۆر جار كەوتبوو نیو شەری گەرە و گرانەو و لەو شەرانەدا چەند كەلەمیردا یەتی و ئازایەتیەکی نواندبوو. لە نیو ھۆز و خیلەكاندا بە لاویکی بێ خەوش و چاوانەترس و بەجەرگ ناوی دەرکردبوو. ریش سپی دەیانگوت:

– سەیفەدین مەگەر ھەر لە خۆی بێ جیگەیی باوکی بگریتەو.

ئەو رۆژانە ھەتاو ھیندە گەرم و خۆش بوو، ھەرچی گیا و گۆلێکیان دەدروو ھە دەستبەجێ وشك دەبوو ھە و ئینجا گورزە گورزە لە نیزیك گۆم و تەویلەكانەو لە لۆدەیان دەكرد.

پەز و ولاخ ئیدی كۆك بوون، خەلك خەریك بوون دەست بەحەیان فرۆشتن بکەن. خانق ھەموو سالی لەم دەمەدا پەزی خۆی بۆ ولاتی دوور دەبرد و لەوێ دەفرۆشتن، بەلام ئەم سال کریان لە ھەندەرانرا خویان ھاتبوون پەزەكان بکرن. خانق خۆی کۆکردو ھە لەگەل کریارەكاندا بۆ نیو پەزەكان بچێ لەو چیايانە. بەلام لە پر جاسووس لە شاری تارانەو خەبەریان ھینا كە شا عەباس لەشكری گەرە و گرانی ئامادە كردوو و بەم زوانە بۆ سەر قەلای دەنێرێ. ئەم خەبەرە شوومە وەكو زەریان لە نیو خەلكدا بلاو بوو ھە. ئەوێ دەستی چەك بگری خۆی بۆ شەر ساز كرد. ھیشتا بەیانێ بوو، پەیکی خانق

به‌نیو هه‌موو هۆز و خپله‌کاندا بلآو بوونه‌وه و بانگی سه‌رۆکه‌کانی هه‌ر چل و چوار هۆزه‌کانیان کرد. سه‌رۆکه‌کان هه‌موو به چه‌ک و پیاوی لی‌هاتوو و خو‌لامی خو‌یانه‌وه له قه‌لای دمدم کۆبوونه‌وه. ئه‌وی رۆژی دیوه‌خان وا پر بووبو جی‌گه‌ی یه‌کیکی دیکه‌ی تیدا نه‌دیووه‌وه و زۆر که‌س به‌پیه‌وه راوه‌ستابوون، جه‌وزۆ و ئه‌سۆی لاکان و هه‌مزه‌ چاوه‌ش و پۆستۆ و قاره‌مانه‌کانی دیکه هه‌موو به‌ته‌نیشته‌ خانۆوه دانیشتیبوون.

خانۆ رووی له مه‌جلیس کرد، گوتی:

– ئیوه‌ وا ده‌زانن که بۆ کاروباری هۆزه‌کان بانگم کردوون؟

– نا، قوربان، ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان بیستوووه که شا عه‌بیاس دیسان له‌شکرێکی که‌وره‌مان ده‌نێرێته سه‌ر – ئه‌م قسانه‌ لاویکی خوین گه‌رم کردی.

خانۆ گوتی:

– پار پایزی به‌چاوی خو‌تان دیتتان دوو جار له‌شکری لی‌ کردین، به‌لام پشت به‌خوا تیکمان شکاندن و له خاکی خو‌مانمان وه‌ده‌رنان، ئیستاش وا جارێکی دیکه خه‌ریکه له‌شکرمان لی‌ ده‌کا. به‌لام ئه‌م جاره، به‌قسه‌ی جاسوسه‌کانمان، له‌شکره‌که له‌ کێشدا نییه و یه‌کجار گه‌وره و گرانه و چه‌ک و جبه‌خانه‌که‌ی له وزه‌دا نییه. ده‌لین، ئه‌م جاره ته‌نیا هه‌ر سواره نییه، پیاده‌یه‌کی بێشوماریشی له‌گه‌لدایه.

مه‌جلیسه‌که هه‌موو کړبوون گو‌تیا‌ن له قسه‌کانی خانۆ گرتبوو و له‌وه باش که‌پشتبوون که له باریکی زۆر دژوار و چه‌تونندان، چونکه به‌قسه‌کانی خانۆدا دیار بوو، هه‌موو قسه‌یه‌کی زۆر روون و ئاشکرا ده‌کرد و یه‌ک دوو جاری دوویات ده‌کرده‌وه و سه‌یرێکی کۆره‌که‌ی ده‌کرد. کۆره‌که شاره‌زای ره‌وشتی خانۆ بوو و جو‌ری گه‌فتوگۆ و ده‌مودوویان هه‌ریه‌که له باری خو‌ی و قافی خو‌یدا هه‌لده‌سه‌نگاند و ده‌یانزانی چ ده‌لی.

هه‌رکه خان له قسه‌کانی بووه‌وه یه‌کی له جه‌ماوه‌ره‌که هه‌لی دا، گوتی:

– له ولاتی رۆم، وه‌ختی له‌وی بووین، هه‌موو سالی رۆم له‌شکری لی

دهکردین، ئەو بوو ناچار هاتینه ئیره، لیرهش وا شای ئیرانی ئەم بەزم و
پەزەمان پێ دەکا، وا دیاره نیازیان وایه له ریشهمان دهریتن و هیچمان
نههیلن، بەلام تا یهکمان بمینی دهبی هەر شهڕ بکهین، بهراستی مردنمان لهم
حاله چاکتره.

ئەو رۆژه له بازاری قهلائی دمددا، له مهیدانی ئاژەل و ولاخ فرۆشتندا، له
خانهکاندا له دووکان و کۆلانهکاندا، خەلک ههموو فسک فسک و چرپه
چرپیان بوو و باس باسی ئەو لهشکره گهره و گرانه بوو که بهرهو قهلا بهرێ
کهوتبوو. ههندی دهیانگوت: «خەلک بهچاوی خۆیان دیوانه که لهشکرهکه دوو
رۆژه له تارانوه بهرێ کهوتوو، بهلام هیشتا دواييیهکهی له شاره و خهلاس
نهبووه».

نیوهرێ بوو. خەلک بۆ نوێژی نیوهرێ له مزگهوت کۆبوویوووه. مهلا رهشید
له سهرا منارهکه دابهزی، هیشتا نوێژ دانه به سترابوو گوتی:

– ئەم شههره شههري دوژمنی ئاینه، شاعه باس نیازی وایه له ئاینی
سونیه تیمان وهربگيری و شیعیه تیمان به سهرا بسه پیتی، ههركه سی له
پیناوی ئاینی خۆیدا شهڕ بکا و لهو شههره بکوژرێ شههیده و بهههشتییه.

جهماوهره که ههموو سویندیان خوارد: که له پیناوی ئاینی خۆیاندا، له
پیناوی نیشتمانی باو و باپیرانیاندا سههري خۆیان دابنن و لاته که بیان له
دوژمن پارێزن.

خان زۆر چاکی دهزانی که دواي ههردوو شههره کهی پایز و کوشتنی قولى
خان و قرانی لهشکره کهی ئیران، شاعه باس ههروا بهسانایی واز ناهیتنی و
ههروختی بی به سهریاندا دهن و ئەو تۆله یه بیان لێ دهکهنهوه. جاسه باریهت
بهمه، خانۆ ههه له پایزهوه فهرمانی دابوو که له کارگهکاندا به پهله چهک ساز
بکهن: نه جاج، شیر، مه تال، تیروکه وان، کۆسه میسری و گورز و کهمه مند و
پشتوو دروست بکهن. کارگهی پشتوویان سالتیک بوو دامه زاندهبوو. وهستای
پشتوو کوردیکی پیری ههفتا ههشتا سالتی خه لکی سلیمانی بوو، خانۆ

تابوور و بلووک و ئوردووی چاکی لی ساز کردبوون.

چەندین رۆژ بوو، لە هەموو ناوچە و قەزا و گوندەکانەوه سواری و پیادە بەرەو قەلا دەهاتن. بەستەکەیی پێشێ هێندەیی خەلک لی کۆبوو بوووه دەرزیت هەڵدایا وە زەوی نەدەکەوت، ئەو ناوہ بوو بوو بە ئوردوو گایەکی گەورە و گران و شەو و رۆژ ژاوەی دەهات:

هەندێ بێ چەک بوون، دەپارانەوه چەکیان بدریتێ و بەفەرمانی خانۆ چەکیان دەدرايە و بەزۆری بەو کەسانە دەدرا کە لەگەڵ سەرەک هۆزەکانیاندا هاتبوون.

چەکەکان هەریەکە لە رەنگی بوون، هەندێ هۆز نەجاخ بە دەست بوون، هەندێ بەتیر و کەوانەوه، هەندێ شیر و مەتالیان پێ بوو، هەندێ رەمبیا ن هەلگرتبوو. ئەو چەکانەیی کە تازە کووڕەبوون لە بەرھەتاو دەچریسکانەوه. خانۆ بەخۆی و دەستە و دایەرەییەوه بەنیو خەلکە کەدا دەگەرا و لە سەرۆکەکانی دەپرسی: «چەند پیاویان لەگەڵ خۆیاندا هێناوہ؟» کاتب و دەفتەردار دەیاننووسی، ئەوئەندە چەک لە فلانە جۆر بەسەر فیسارە هۆزدا دابەش کراوہ و ئەوئەندە جۆری دیکە بەسەر فلانە هۆزی دیکەدا دابەش کراوہ.

کاتی خانۆ لە ناو خەلکەکە وەدەرکەوت و بەرەو ئوردووگاگە پۆیی، سەیری کرد لە خوار بنارەکەوه لە کەنار گەلییەکە، تابووری ژن بەتیر و کەوانەوه وەستاون. چەند هەنگاوێ لەولاوہ ژنیکی سەرە وەستا بوو، ئەم ژنانە دەتگوت هەمزە چاوەش مەشقی پێ کردبوون، ژنە سەرەکە تیر و کەوانتیکی لە مل کردبوو و شیریکی کورتی جوانیشی بەلای چەپیەوه کردبوو و لە خانۆ رامابوو، وەختی خانۆ کەمی لێیان نێزیک بوووه، لە پێشدا ژنە سەرەکە ئەنجا، هەموو ژنەکان ملیان کەچ کرد و ئیکلامیان بۆ کیشا. خانۆ گوتی:

– ئافەرم، کچەکانم، ئافەرم. ئەمرۆ رۆژی غیرەتە، پێویستە گەورە و بچووک چەک هەلگرن و نیشتمانی باو و باپیران لە دوژمنی زۆردار بپاریزن. جەوژۆ کە روانی خانۆ هاتە کن تابووری ژنان بەلەز بەپیریەوه چوو و

ئیکلامی بۆ کیتشا ئهنجا رهق راوهستا، گوتی:

- سهريان ئامادهبن.

خانۆ له جهوزۆی پرسى:

- جهوزۆ ئهم تابووهره ژنه كى وا سازى كردوون؟

قوربان، به راستى، ههمزه چاوهش ئهم كارهى بهمن پاسپارد و من سازم كرد. ئهو ژنهش كه سهروكايه تيبان دهكا ژنى پزىشكه كهى خو مانه كه پار پايژى سهريازى ئيران ميرده كه شى و كورپه كه شيان كوشت. ئهم ژنه له پيشدا ويستى بيبى به سهرياز، به لام ههمزه چاوهش گوتى:

- وهختى له نيو له شكرى روڤدا بووم و له گهل ههنده راندا شه پمان ده كرد، زور جار ژانمان لى راده پهرين، شه ريكي به تره فيان ده كرد. منيش گوتم ئهم ژنه با بروا تابووورى ژنان پىك بهيئى.

- به راستى ئهمه كارىكى زور چاكه، به لام گهلى براينه - خانۆ پرسى - تو بلجى تىروكه وان هاويشتنيان له دهست بى؟

- من به كى له كوومه كداره شاره زاكانى خو م هه لى ژاردوو، ئهو ده چى فيره تير هاويشتنيان دهكا، دوينى خو م چووم به سهرم كردنه وه.

به راستى ئهم ژنانه تىروكه وانيان هينده چاك و چاپوكانه داويشت و نيشانيان وا ده پىكا له تو وابوو هه رله مه شقى تير هاويشتندا وهختيان به سهر بردوو. ليم پرسين:

- «له كوئى فيربوون؟» به كيكيان گوتى: «براله، ئهى نازانى ئيمه له هه ره تى كچيندا كوروكال په لپيان لى دهگرتين: كام كچ نيشان چاك ده شكينى. ئيمه له وه سهرده مانه وه فيرى تيربازى بووين».

خانۆ له له شكره كه نيزىك بووه وه، ته ماشاى كرد، تابووور تابووور و بلووك بلووك ريزبوون. هه ر تابووور و هه ر بلووكى سه ركردهى خو ى له پيشه وه به ويفاره وه وه ستاوه. خانۆ كه چاوى به و ريكوپيكيان كه وت گوتى:

- با سهريازه كان تى په رن بيانينم.

له پيشدا تىپى رېمب به دهست رېت بوون، رېمبه كانيان هر ئه وئى رۆژئ له جبه خانه دهره يئابوو و تازه به سه رياندا دابهش كرابوون. سه ريان له بهر تيشكى رۆژ دهره ييقاوه و هر به كه قوتككى سوورى پتوه بوو و هينده ئال بوون له دووره وه ده تگوت خاشخاشن و له ميگرگا گوليان گرتووه. كورپنه داخو دهست و په نجهى چهند كچو له و بووك و نهوجوان شهو و رۆژ له كاردا بووين تا ئه قوتكانه يان بهم جوانى و نايابيه چنيبى، پاش رېمب به دهست، تىپى تىروكه واندار تى پهرين، ئينجا شير و مه تال ه لگر، له پاشان نه جاخ به دهست و دواى ئه وان كو سه ميسرى ه لگر و له پاش ه مووان تىپى گورز و كه مهند به دهست رېت بوون. گه لى له و گورز و كه مهند به دهستانه ناسياوى خانق بوون، چونكه خانق زور جاران له گه ل خويدا بو شه پى ئيرانى بر دبوون. ئه مانه كه سى و ايان تيدا نه بوو كه گورزى به فيرو پروا و بهر دوژمن نه كه وئى و كه سى و اشيان تيدا نه بوو گورزى دوژمنى به رنه كه وتبى. به ده ستوورى شو ربه سوارانى كورد به دوو پيز به رهنگارى يه كه بوون و گورز و كه مهنده كانيان چه پ و راست ه لده بپى و رايان ده وه شاندا، ده تگوت هر به راسته قانى وه نيو دوژمن كه وتوون و به چه پ و راستدا قريان ده كهن.

خانق زور كه يفساز بوو، له جه و زوى پرسى:

– جه و زو هر هينده تان سه ربا زى گورز و كه مهندار هه ن؟

– ماقوول، ئه ي جه نابت خو ت پار ناپيراي نه تفه رموو: «له باتى گورز و كه مهند دهست به پشتوو ساز كردن بكن». ئيمهش ئه وه بوو فه رمايشته كه ي جه نابتمان به جى هينا و ته نيا له پايزى رابردوورا ده ستمان به گورز و كه مهند سازى كردوو، ئه وهش سه بارهت به وه كه كه سيكى و امان دهست نه كه وت كه ئه م جو ره چه كه مان بو دروست بكا، يه كى له ناميديه وه هاتوو، كورده. ئه وپش نه خو شه. به لام ئه و گورز و كه مهنده ي ئه و دروستى ده كا، بى خو شه و ده لىن:

«گورز و كه مهنده كانى زور چاكن، بهر هه رچى بكه وئى هوورد و خاشى ده كا.»

- باشه، چەند جەئەلەكت لە بەردەس داناوە كە بەهرە لە دەس و سنەتەكەى
وەرەگرن؟

- بەلەى چوار لاوى وريا و زرنگم لە بەردەس داناون.

وەستاكە خۆشى زۆريان لى رازىيە، بەلام لىت ناشارمەوە جەئەلەكانمان
هەز لە گورز و كەمەند ناكەن.

- بۆچى هەزى لى ناكەن؟

- دەلەين: «بەم جۆرە چەكە دەتوانرئ هەر پياوى گۆر خۆپرەلە بكوررئ،
ئىمە پشتوو و تىروكەوان و شىر و مەتالمان گەرەكە؟».

هەرەو لە خوارەو، لە بەردەمى دەبۆتخانەدا لەپر بوو بەقەرە و هەرا،
دەنگوت شەرە و خەلك بەگژ يەكدا دەچن. دياربوو خەلكەكە دەبۆوانيان وەگير
هينابوو داواى چەكيان لى دەكرد و ئەويش وىي نەدەدان. لاويكى كەتەى
تەكسمرىاوى چوارشانە بەرەو رووى دەبۆوان دەهات و دەستە زلەكەى لەپى
وەك لەپى ورج دەچوو رادەووشاند، دەيگوت:

- ئەى ئەم چەكانەتان بۆ كى دروست كەردوو؟ چەك بۆ پۆژىكى وا و
مەمانان نەبئ ئەى بۆ كەى و بۆ كىيە. ديارە تۆ وات نيازە كە لەشكرى ئيران
وەكو پار ديسان بەسەرماندا بدەن و قرمان بكەن؟ ئىمە بۆ ئەو هاتووین كە
تۆلەى كۆن و نويمان لە لەشكرى ئيران بكەينەو.

پياويكى كامل لە نيوياندا بوو، لاوەكەى ساردكردەو، گوتى: ئىرە جىي قەرە
و هەرا نىيە، وەرە بچينە خزمەت خانۆ، ئەو خۆى چەكمان دەدات.

خانۆ كە قەرە و هەراكەى بىستەو، هات بۆ كنيان، كاتى لە دەبۆتخانە
نەيزىك بوو، جەئەلەكان دەرگەى دەبۆتخانەكەيان چۆل كرد و درپان دا و
كشانەوە چوون لەولاو وەستان.

يەكى لە جەئەلەكان كە كەمى بەتەمەن بوو و شەعرى دەورى كۆلۆسەكەى
هيندە كۆن بوو، بەجارى شىتال بوو، وەبەرە و لەبرى ريشوو بەسەر دەم و
روويدا شۆر بوو، وە... كورە بەرەو خانۆ هات ئىكلامىكى واى بۆ كرد،

دهنگوت، به‌دريژايي ژيانى له خزمهت مير و گزيراندا پي گه‌ييوه. خانق
پرسیی:

– ئەم قره و هه‌رايه‌تان له‌سه‌ر چيه، بيژن؟

– قوربان ئەمه‌ حاله؟ ئيمه‌ هه‌موو خه‌لكي گونده‌كاني خوارووين و بي
چه‌كين، پايزي رابردوو له‌شكري ئيران پياويكي زوري لي كوشتين، كوربان
كوشت، باوكيان كوشت و گه‌لي كاري نار هوا و دزيويان به‌سه‌ر هه‌ندئ هينا.
خولاسه‌ مال نيه‌ زياني لي نه‌كه‌وتبي. ئيمه‌ بويه‌ هاتووين سه‌رمان له‌ پيناوي
ولادتا به‌خت به‌كين، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ده‌سته‌والاين و ده‌بووانه‌كه‌ي جه‌نايشتان
چه‌كمان وي نادا و ده‌لي: «چه‌ك بو ئيوه‌ نيه‌». قوربان كار وا ده‌بي؟ ئەي
نالين: «ژماره‌ي دوژمن له‌ كيشدا نيه‌ و ئيجگار زوره‌؟».

لاوه‌كه‌ ئەم قسانه‌ي به‌ده‌نگيكي خه‌ماوي و دلشكاوبيه‌وه‌ دركاند. له‌ پاشان
لاويكي ديكه‌ مي‌زهره‌يكي مه‌لاپانه‌ي به‌كوئوسه‌كه‌يه‌وه‌ پيچابوو و تازه‌ به‌ري
سميئي ره‌ش بوويوو، به‌بي ئيكلام كيشان، هاته‌ پيشي و به‌له‌ز ده‌ستي
به‌قسان كرد و گوتي:

– من پار قورناتم له‌ خزمه‌ت مه‌لا ره‌شيدا خه‌تم كرد. خه‌لكي گونده‌كاني
خواريم. گه‌وره‌م شا عه‌باس جگه‌ له‌ ولات داگيركردن و كوشتاريكي زور،
ده‌به‌وي له‌ بن باندووري خويمان بخا.

خانق كه‌ ئەمه‌ي بيست، كه‌مي بيري كرده‌وه، پرسى:

– تو ئەم قسانه‌ت له‌ كي بيستوو؟

– گه‌وره‌م، پار پايز، وه‌ختي له‌شكريان هات. قولي خان چه‌ند پياويكي
پيري لي به‌ديل گرتبووين، به‌لام نه‌يكوشتبوون، پتي گوتبوون: «ئيوه‌ پيرن،
به‌زهم پيتاندا ديته‌وه، ناتانكوژم، برۆن به‌كورده‌كاني خوتان رابگه‌يستن با بيته
سه‌ر ريبازي ئيمه‌».

خانق له‌ پياوه‌كاني ده‌روبه‌ري خوئي نوړي، گوتي:

– خو گويتان ليته‌، شا عه‌باس چي لي‌مان ده‌وي. جگه‌ له‌ ولات داگيركردن،

دهیهوئ به زۆر ریبازی مهزهه بیمان به سهردا بسه پینتی. سا قه سه م به خوا، تا یه کیکمان مابی شا عه باس ئەمه به چاوی خۆی نابینتی.

خانۆ فه رمانی دا تیروکه وانیان به سهردا دابهش کهن. ئیدی ئیواره بوو، به لام قرچهی گه رمای هاوین هه ر هینده نه بوو خه لکه که هه لئه پرووکینتی. چه ندین رۆژ بوو خانۆ له به ره به یانه وه تا ئیوارتی نه دسه ره وت و هه میشه به نئو خه لکه که دا ئەمسهر و ئەوسه ری ده کرد و ئاره قی ده رشت، ده سته سه ریکی ده ره ئینا ده موچاوی پی سهریه وه. ئەنجا له نئو خه لکه که هاته ده ره وه و به ره و دیوه خانه چوو. سی سوار به ره و کن خانۆیان ئاژۆت، هه ر له دووره وه دابه زین، دووانیان ئەسه په کانیان گرت و یه کیکیان له خانۆ نیزیکی بووه وه و ئیکلامی بۆ کرد، گوئی:

– ماقول، ئیمه ده بوو بچوو یاینه ته ورئیزی له وینده رتی کاری خۆمان جیبه جی کردبا، چه ندین رۆژ بوو به رپوه بووین. به لام کاتی له قشلاخی خۆمان به رتی که وتین، زۆری نه خایاند که وتینه سنووری ئیرانی و له شکرکی و امان دیت که پیش و پاشی به دی نه ده کرا و تا ده هات له سنووری مه نیزیکی ده بووه وه.

خانۆ که ئەم قسه یه ی بیست، ده سته به جی تی گه یشته، که دوژمن له سنوور نیزیکی ده بنه وه. راست به ره و دیوه خانی چوو و له دووی سه ره له شکره کانی هه نارد، جه و زۆ و هه مزه چاوه ش و ئەسووی لاکان و پۆستۆ و ئەوانی دیکه هه موو ئاماده بوون. خانۆ به په یکه کانی گوت: چییان دیتووه بۆیان بگه رنه وه، وه ختی په یکه کان قسه کانیان گه رپاوه، خانۆ به سه ره له شکره کانی گوت:

– پتییسته په له بکه یین، له سه ر سنووره وه پیش دوژمن بگه رین و ده ره فه تیان نه ده یین پی باوینه ولاته که مانه وه. جه و زۆ تا زوه تۆ تابووره که ی شه باب به رتی که، به لام پیش ئەوه ی به رتی بکه وی با بی بیینم.

جه و زۆ فه رمانی خانۆی به شه باب راگه یاند، ئەویش گورج چوو بۆ کن وه سته و زریکه ی له به رکرد و خیرا بۆ کن خانۆ چوو. کاتی گه یشته دیوه خانی

ئیکلامیكى کرد و له شوپنیکهوه دانیشت. خانۆ كه چاوى به شه باب كهوت، به زرده خه نه يه كه وه تى روانى و له دللى خۇيدا گوتى:

– «بريا هۆزه كه م زۆرى وهكو تۆ بان.» خانۆ له ميژبوو نيشانه ي نازايه تى و ميخرخاسيى له شه بابدا به دى كردبوو و بۆيهش زۆرى خۆش دهويست، پىي گوت:

– شه باب، ده بى تۆ هه ر ئىستا له گه ل تابوورى خۆتدا به رى كهوى و بچى پيش له شكرى ئىران بگرى. ئىستا خه به رمان وه رگرت ده لىن: «له سنوورى مه ته واو نيزيك بوونه ته وه»، به لام ده بى جارى شه ي نه كهن و كارىكى وا بكه ن دوژمن پىتان نه حه سى، زۆر چاك سه رنجيان بدن بزائن به ره و كوئى ده چن، چ جوړه چه كيان پىيه. ده هه ر ئىستا به رى كه وه تا ده توانى كوچه رى بگره. به لام ده بى زوو بگه رىيه وه كنم و له هه موو شتيكم ئاگادار كه ي.

شه باب ديسان ئيكلامى كيشا و گوتى: «ئه مر ده كه ي قوربان، سه رم له رپته، ئىزنم بده بروم.»

– ده برو.

شه باب له ديوه خانه ي وه ده ركه وه خانۆ چۆنى فه رمان دابوويى، ده سته جى ده بوو وه پيش تابوورى خۆ كه وتبا و چووبا. به لام دل به رى به بىر هاته وه. ده بويست چاوىكى پى كه وي؛ چونكه چه ند رۆژى پيش ئه وه خه به ره ناخۆشه دل به ر به نانپى خوشكى شه بابى گوتبوو له كن مه لايه كى زانا بازى به ندى بۆ به رادان داوه كه بۆى بى به ته لىسم و له تير و شيرى دوژمنى پيارى زى. شه باب لى دا چوو بۆ كن دل به ر، به لام هينده به ته نگ بازى به نده وه نه بوو، چوونه كه ي زۆرى له به ر ئه وه بوو كه چاويان به يه ك بكه وي؛ چونكه له ميژبوو يه كترى ان نه دىتبوو، شه باب قه ت قه ت له خۆيه وه نه ده چوو ه مالى دل به ر، ئه گه ر ويستباى ببىنى له پيشدا نانپى خوشكى ده نارده كن، ئىنجا ده چوو، به لام ئه و رۆژه زۆرى په له بوو، پىي نه كرا سه رى مالى خۆيان بدا و نانپى خوشكى بنى رى، هه ندى بىرى كرده وه، گوتى خۆم ده رۆم له ده ركه وه

بانگی دهکەم، ئیدی هەستا رویشت، هیشتا نەگەیشتبوو بەر مایان، کۆلانیکی مابوو لە ریگا خورشیدی تووش بوو. خورشید سلّوی لّی کرد، بەلام ئەو وەلامی نەداوە و لّی مۆر بوو، لە دلی خۆیدا گوئی: «خۆزی ئەم بەهاریه لە قشلاخی تووشم بای، جا هەنگی دەتبینی چۆنم دەکردی بەمیوانی خاک، بەلام بەختت بوو، زۆرت لّی گەرام وەچەنگم نەکەوتی».

خورشید دەیزانی شەباب چەند بە شەرەف و ئابروو، ورتە ی لە زار نەهات. شەباب کە لە مای دلبەر نێزیک بوو، برا چکۆلە ی دیت، گازی کردی، کورە هاتە کن شەباب. شەبابی چاک دەناسی، کاتی لّی نێزیک بوو، پرسی.

– شەباب چت دەوی؟

– کوری چاک، بەدزییە، بچۆ بەدلبەر بلّی: وەرە شەباب گازت دەکا، جا، پارەت دەدەمی بۆ خۆت بچۆ خورمای پّی بکەرە.

کورە گوئی:

– من پارە لە تۆ وەرناگرم، بەلام دلبەرت بۆ بانگ دەکەم. کورە چوو ژووری، هەر دەقیقە یەکی نەخایەند دلبەر هاتە بەردەرگە، سەیریکی دەورووبەری خۆی کرد، کەس دیار نەبوو، سووک سووک، وەکو مرای بەرەو کن شەباب هات هیشتا چەند هەنگاویکی مابوو بگاتە شەباب، گوئی:

– خیرە؟

– خیرە شوکور، ویستم بتبینم، چونکە تابوو رەکەم ئامادە کردوو و لەسەر رویشتم.

– بۆ کوئی؟

– دەبی بچم پیش لەشکری ئیران بگرم، هیشتا نەگەیشتوو تە سنووری مە.

– دە ی خوا تەختی شا وەرگێرّی و گۆر بەگۆر بی، دیسان ئەمە چەندین رۆژە خەلک دیت و دەچّی و خەو لە چاوی کەس ناکەوتی.

دلبر، که می کر بوو، پاشان گوتی:

- وهی پرچم نه برن، جا خو ده لئین له شکره که ئیجگار زۆر و بی شوماره، تو
به تهنیا له گه ل تابووریکدا چت پی ده کری؟

- من بو شه ر ناچم، جار ئی بو به سه رکردنه وه ده چم بزنام له شکره که چه ند
و چ جو ره چه کیکیان پییه و له کوپوه دین؟

- لیره گه لی کچیش چوونه نیو تابووری ژنانه وه، منیش هه ز ده که م
هاوبه ش بم و بو شه ر بچم، به لام دایک و باو کم قایل نین و ده لئین: «چوار برات
هه ن، با ئه وان بچن، تو بو کو ئی ده چی؟»

شه باب له هه ژمه تان وهخت بوو باوه ش به دلبردا بکا، سه یریکی
ده وریه ری خو ی کرد، هه ند ئی ریوار به کو لاند ا راده بردن، شه رمی کرد ئه وه
بکا. له پر فه رمانی وه بیر هاته وه، دوعا خوازی له دلبر کرد، گوتی:

- به خوات ده سپیتم.

- هه روا زوو ده رو ئی.

- ناتوانم زۆر گیریم، ده بوو زوو له شار ده رچوو بام، هه ر بو دیده نیی تو
هاته بووم.

دلبر و شه باب هیشتا هه ر قسه یان ده کرد، دایکی دلبر هاته به رده رگه ،
شه باب و دلبره ری پیکه وه دیتن، شاد بوو، دایکی دلبر زۆری هه ز ده کرد
شه باب بی به زاویان. نیزی که بووه وه، شه باب وه کو کچان رهنگی له شه رمان
سوور هه لگه را، ویستی بر وا، دایکی دلبر گوتی:

- وه ره ماله وه، بو چی لیره وه ستاوی؟

- پوو ری زۆرم په له یه، ده بی هه ر ئیستا به خو م و له شکره که مه وه به ری
که وم.

- ئی برۆ. برۆ لاو و، به لام جار ئی وه ره ماله وه، چما به مندالی که م ده هاتی
بو مالی پوو ری خو ت، دیاره گه وه بووی و ئیمه ت له بیر کردووه.

- نا، پوو ری ئایشی، من تو قهت له بیر ناکه م، به لام به خوا، ناتوانم،

به‌دوعا .

شه‌باب نهم قسانه‌ی کرد و به‌له‌ز رۆیشت . هیشتا چند هه‌نگاوێ دور
نه‌که‌وتبووه‌وه، دل‌به‌ر بانگی کرد گوتی: «ئا، راوه‌سته، راوه‌سته، له‌ بیرم چوو،
به‌راست خو من له‌ نک ئه‌و مه‌لایه‌ی که له‌ حه‌کاریه‌وه هاتوو، بازیه‌ندیکم بو
کردووی، ده‌لین مه‌لایه‌کی زۆر زانایه . هه‌ر نوشته‌یه‌کی ئه‌و بیکا، ده‌بیته
ته‌لیسمی، نه‌ تیر، نه‌ شیر، نه‌ پمب، هیچ کار له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ناکا.»

دل‌به‌ر خێرا چوو له‌ ماله‌وه بازیه‌ندیکی به‌ نه‌خش و نیگاری هینا، له
ژیره‌وه له‌ بالی شه‌بابی به‌ستی، شه‌باب که‌ بالی چه‌پی له‌ ئۆیمه‌که‌ی دا‌که‌ند،
دل‌به‌ر چاوی به‌زریکه‌ی به‌ری که‌وت و زۆر شاد بوو، گوتی:

- شوکور جگه‌ له‌ بازیه‌ند زریشت له‌به‌ردایه، که‌ بازیه‌نده‌که‌ی بو
ده‌به‌ست، شه‌باب ده‌ستی له‌سه‌ر دل‌ی خو‌ی دانا، دایکی هه‌ستی به‌مه‌ کرد،
شه‌باب له‌ شه‌رما لێی دا رۆیشت . عه‌یشی له‌ دل‌ی خویدا گوتی:

- «لاوۆ، خوا بتپاریزی، ده‌ پرۆ، ده‌ی خوا شای ئێران و پادشای پۆم وه‌به‌ر
ئا ه و نووزی کوردان بخا و ته‌ختیان وه‌رگه‌ڕێ و به‌ناخی عه‌ردا بچی.»

له‌ میژبوو نیوه‌شه‌و به‌سه‌رچووویو، به‌لام هیشتا راویژ و شیوری کۆر و
مه‌جلیسی خانۆ و سه‌رکاری له‌شکره‌کانی، نه‌پرابوووه‌وه، راویژی ئه‌وه‌یان
ده‌کرد: «چ بکه‌ن نه‌هیلن دوژمن پی له‌ خاکیان باوی و نیشتمان‌ه‌که‌یان داگیر
بکا.» ئێوارێ گه‌لی فسه‌یان کرد . پاشان خانۆ قسه‌ی کرد:

- ئێوه‌ نازانن شا عه‌باس چیی ده‌وی؟ ئه‌گه‌ر نازانن ده‌با بو‌تانی روون
بکه‌مه‌وه: شا عه‌باس ده‌لی: «ده‌بی عه‌ردت داگیر بکه‌م، باج و خه‌رج و خه‌راج
بدن، بیگار و سوخره‌کیشیم بو بکه‌ن، واز له‌ مه‌زه‌به‌ی خو‌تان به‌ین و وه‌رنه
سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئیمه . وه‌رن شه‌رم بو بکه‌ن، ولاتانم بو داگیر بکه‌ن.» خو‌تی
که‌یشتن چیی لێمان ده‌وی؟

- خانۆ نهم قسانه‌ی به‌تووره‌یییه‌وه کرد .

ئو ئێواره‌یه هه‌مزه‌ چاوه‌ش له‌ پاش هه‌مووان قسه‌ی کرد، گوتی:

- مه‌به‌ستی شای ئیران زۆر چاک بزائن. ئەو له‌شکره‌ی که له‌سه‌ری کردووین ئەم‌ری وی به‌جی دینن، ئەوه چهند سال و چهند جاره له‌شکرمان لی ده‌کا، به‌لام هیچی پی ناکرئ، ئی سه‌ره‌رای ئەمه‌ش سه‌ردارێکی وه‌کو قولی خانی له‌ده‌ست چوو. ئەم جاره وه‌کو ئەقلم بیبری شاره‌زا و پسپۆری له‌گه‌ل ئەم له‌شکره‌ گه‌وره و گرانه ناردوووه. که‌واتا ئەم له‌شکره‌ی بۆیه کردووینه سه‌ر ئەم جاره له‌ بنمان بینن و به‌جاری دوامان بیرپه‌ته‌وه و هه‌موومان له‌ناو ببا، خاک و زه‌ویمان لی داگیر بکا، ناموسی مال و مندالمان ببا. ئیدی پاش ئەمه ژیانمان بۆ چیه؟ سه‌رده‌مانی که سه‌ربازی سوپای رۆم بووم. هه‌میشه هه‌ر له‌شه‌ردابووم و زۆرم له‌م شه‌رانه به‌چاوی خۆم دیتوون. یه‌کجار بی به‌زن، بی ئینسافن، مه‌گه‌ر هه‌ر شه‌ر چاوشکینیان بکا.

ئهو ئیواره‌یه بریاریان دا سه‌به‌ینی زوو برۆن پیش له‌شکره‌ی ئیران بگرن و نه‌هیلن پی باوینه خاکی ولاته‌وه.

بۆ رۆژی دوایی هه‌تاو تازه په‌نجه‌ی له‌ ره‌شایی به‌فری سه‌ر چیایان دابوو که سه‌یرت ده‌کرد هینده کاو و جوان و به‌ده‌و بوو ده‌تگوت زۆه و به‌زیر کل دراوه. ئەو به‌یانیه خانۆ له‌ سه‌رووی قه‌لاوه به‌سواری ئەسه‌پکی شینبۆز له‌ مه‌یدان راوه‌ستابوو. له‌شکریش ئاماده وه‌ستابوون. خانۆ که‌می ئەسه‌په‌که‌ی به‌ره‌و سه‌ربازه‌کان ئاژۆت. له‌و کاته‌دا شیخ جه‌لات و مه‌لا ره‌شید به‌ره‌و پیری خانۆ هاتن، که لپی نیزیکی بوونه‌وه سلأویان لی کرد. خانۆ سلأوه‌که‌ی ئەه‌ستنده‌وه، پاشان شیخ جه‌لات گوتی:

- که‌وره‌م، سه‌ر و مال‌م به‌قوربان‌ت بی و خوا له‌ زه‌بری دوژمنت بپاریزی، خوا یار بی شیرری تۆ و ملی یه‌که به‌یه‌که‌یان ده‌بی.

خانۆ ئەسه‌په‌که‌ی زه‌نگو کرد و له‌ شیخ جه‌لات نیزیکی بووه‌وه، گوتی:

- من له‌ شیخی خۆم زۆر رازیم، به‌لام وا چاکتر بوو، که تۆش و مه‌لا ره‌شیدیش له‌گه‌لماندا هاتبانه شه‌ر، بریا شه‌رکه‌ران تۆ و مه‌لا ره‌شیدیان له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ردا بدیبان و هه‌موو واقیان وړ ما با.

شیخ جهلات که می دوش داما، سهیریکی مه لای کرد، گوتی:

– به سه رچاوان.

خولامان جلهوی ئه سپه کانیان گرت و رایان کیشانه کن وان، مه لا و شیخ سواری ئه سپی خویمان بوون و له تهک خانووه وهستان. خانق ئیشاره تیکی جهوزوی کرد، له شکر له دوا بیه وه بجمن. له دوا ی خانووه چهند که سیک ئالای سووریان به دهسته وه هه لگرتبوو و دههاتن. له شکر له دوا ی ئالا هه لگرانه وه به ری کهوت. له پیتشدا په لی شیر و مه تال به دهستان، پاش وان په لی رمب به دهستان، له دوو وان په لی تیروکه وان به دهستان، له دوا ی ئه وان ه وه په لی نه جاح به دهستان، له دووی وان ه وه کۆسه میسری به دهستان، ئینجا له په ی وانرا گورز و که مه ند به دهستان بوون. به لام ئه مانه که سانیک بوون، که له خویمان ه وه به پره زامه ندیی دلای خویمان هاتبوون. به لای مه شق نه درابوون، به لام هه ر کامیانت بگرتایه له شه ردا وهستا و پسپۆر بوو و گه لی ئوغرم و کاره ساتی گوره و گرانی دیتبوو. که م پیاوی وایان تیدا بوو که له شی یه ک دوو کویره برین و کۆنه زامی پیوه نه بی.

ئو رۆژه تاوه کو نیوه ری، له شکر له هیج شوینی نه وهستا، به بی پشوو ریگای ده کرد. له بناری هه له ته کانی خواره وه زۆر دوور له قه لآوه، خانق فه رمانی دا له شکر له سه ر کانییه ک بوهستی. له شکر وهستا. خانق بانگی جهوزوی کرد، گوتی:

– بنۆرن، له شکری پیاده چهند دواکه وتوو، ئیمه بق شه ر دهچین، ده بی وا برۆین، نه له شکری سواره و نه له شکری پیاده ماندوو بن. له شکری ماندوو زوو ده به زئی، ده مه وی ئه مه زۆر چاک بزائن؟

– به لای، گه ورم، فه رمایشتی جه نابت سی و دووی تیدا نییه، له شکری ماندوو شه ری پی ناکری، زوو وه ره ز ده بی.

خانق به ره و کانییه که چوو روانی سه ربازئی ده مه وروو مژی له کانیاه که ناوه. ئاو ده خواته وه، خانق لای نیزیک بووه وه، گوتی:

- لاوچاک، دەلێی کورد نیت، چما نازانی کورد ئاو بە مست دەخواتەو. بنۆرە، بنۆرە.

خانق چوووە سەر کانییەکە لە پێشدا دەستی خۆی پاک شت، پاشان بە مست، دەستی بە ئاو خوارنەووە کرد. لاوەکە لە شەرمەزاریدا رهنگی سوور هەلگەرا، دایکیشا چوو بۆ کُن ئەسپەکە.

خانق لەسەر کانییەکە هەستا، زۆر دوور نەکەوتەووە سوارێکی لە دوورەووە بەدی کرد، هێند خێرا دەڕۆیشت لەبەر تۆز و خۆلی بەر سمی ئەسپەکە. بە ئاستەم دیار بوو. جەحیلان بە خانۆیان گوت: «قوربان ئەم سوارە هەبێ و نەبێ شەبابە». کاتی نێزیک بوو، ئەسپەکە سەرتاپا شەلال بوو، سوارەکەش خۆی لە ناو تۆز و خۆلدا بۆر دەچوووە لەسەر ئەسپەکە. بازێ دا عاردی، بە دەستووری سەربازی ئیکلامیکی بۆ خانق کیشا و دەستبەجێ گوتی:

- ماقول، راستە ئێمە هێشتا نەگەیشتووینە لەشکری ئێران، بەلام هەندێ هۆز گوندەکانی دەشت چۆل دەکەن و مالم و مندالیان بەرەو چیاکانی سەرەووە دەبەن. دەلێن: «تا ئێستا لە عەمری خۆماندا لەشکری وا گەورە و گرانمان نەدیوە».

خانق دردۆنگ بوو، گوتییە شەباب:

- تۆ بچۆ بە جایی خۆت ببینە، ئەنجا وەرەو خەبەرمان بەدی. ئێمە بۆیە تۆمان نەنارد، بگەرێتێوە قسەیی خەلکمان بۆ بگێرییەو.

شەباب کە ئەم پلارەیی خانقێ بیست، ملی کە چ کرد و سوار بوو، خەریک بوو رێوڕاست تێی تەقیی، هەمزرە چاوەش هەلی دایە، گوتی: «زۆرم پێ شەرمە لاویکی وریا و مێرخاسی وەکو تۆ کاریکی پێ راسپێرن بە چاکای رای نەپەڕین، چما من وام فێرکردی؟» شەباب مەقی نەکرد، چۆن خێرا هات ئەو هاش خێرا دای کیشا، رۆیشت، بەو دیوی چیاکاندا لە چاوەن بوو. جەوزۆ خەبەری هێنا:

- لهشکری پیاده زور دوا که وتوون.

خانۆ گوتی:

- ده که وایه با پشوویه که بدهین تا ده مانگه نی، ههنگی بۆی دهجمین. به لام با ئەم شهو لیره بمینینه وه.

پاش چه ند سه عاتیک که پیاده گه یشتن، خان لیتی پرسین:

- هیزه چۆن، خۆ ماندوو نین؟

سه رکردهی پیادان ئەسکه ندهری پیر بوو، وه لامی داوه:

- جا له ئیستاوه ماندووین، خۆ شه ره به زیشی تیدایه و له زیش جا ئەوسا

چ بکهین؟

خانۆ که چاوی به کوپره برینه که ی ده موچاوی پیره که وت ده سته به جی ئەسکه ندهری ناسیبه وه و وه پیری هاته وه که ئەو ئەو مپرخاسه یه که نازایه تی و که له مپردیه کی زۆری له دژ رۆم نواندبوو و له زوه وه به خۆی و هۆزه که یه وه هاتبووه پالی. کاتی سه ربازه پیاده کان له بناری ئەوانه وه هپورین، به سه پینه وه، خانۆ فه رمانی دا، که ئەسپیکی یه ده که بدهن به ئەسکه ندهر، به لام ئەسکه ندهر قایل نه بوو، گوتی:

- بۆچی من له مان زیاترم، تا سواری ئەسپ بم؟

خانۆ تووره بوو، هه لی دایی:

- جا خۆ تۆ جحیل نیت، ئەمانه هه موو جحیلن، ئەتۆ به م رهنگه برۆی خۆ پاش چه ند رۆژیکی دیکه ده وه ستنی و له په لویۆ ده که وئ، جا ههنگی کی له بری تۆ سه رکارییان بکا. که می هۆشت بی هۆش؟ تۆ خه می جحیلانت نه بی، ئەوان ماندوو نابن.

ئەسکه ندهر وه کو تاوانیکی کردبی دۆش داما، گوتی:

- ماقول فه رمایشته کانت راست و دروستن، ده با ئەسپیکم بۆ به یتن.

ئەسپیکی زینکراویان هینایه پیش ئەسکه ندهر، ئەویش وه که لاویکی چوارده سالان خۆی هه لدايه سه ر پشتی ئەسپه که و دوو سی سه له ف له مه يدانی هات

و چوو و شیرهکهی بهم دیو بهو دیودا هینا و برد، دهنگوت جریدبازی دهکا،
جحیلان دایانه قاقای پیکه نین. خانق گوتی:

– ئیوه دهبینن ئەم پیره قەت مەشقیشی نەکردوو، بەلام بنۆرنی چ ئۆگت و
فەندان لەسەر پشتی ئەسپ دەنۆینی؟

هاوینەکهی زۆر خوش، ئاسمان سامال، هەوا فینک، کهژ و کیو و دەشت و
دەر بەهەزار تەرزە گولیلکان خەمڵیبوون، بە تۆ با نە بکهی نەبخۆی هەر
سەیری دیمەنی جوان و دلگیر بکهی. هەندئ جحیل یاریی تەپوتاشیان دەکرد،
هەندئ لاقرتی و قسەیی خوشیان دەکرد و دەیاندا تریقهی پیکه نین، یهکی
دەستەسپێکی لەسەری خۆی ئالاندبوو، بەدەنگێکی ژنانە دەیکوت: «ئا کنا،
لاچن، وهی پرچم برن، خۆ که رهکه مان دیار نییه». جحیلان له دەوری کۆ
بوویونهوه، پیتی پتی دهکه نین، دهیانگوت: «وه لالا کوتومت له ئوغده شیت
دهچی، برۆنی، برۆنی له بهر خاتری که رهکهی دهلی پرچم برن».

خانۆ زۆری کهیف بهوه هاتهوه که لاوهکان دلخۆشن و دهماخیان چاخ و
کهیفیان سازه و وه رهزی و نیگه رانیان پتوه دیار نییه، له دلی خۆیدا گوتی:

– سەد شوکور که هیچ دلتهنگ نین. ئینجا له جهوزۆی پرسی:

– سازبهندی لقهکان هاتوون، یان نا؟

– بهلی، ماقول، هاتوون، لق چۆن بی سازبهند دهبی، هەر لقه سازبهندی
خۆی له گه لدايه، تهنا ته لاوانی هەندئ لق تۆلوم و بلویریان له گه ل خۆیاندا
هیناوه، هەندیکیان شمشالیان پتیه، جگه له مهش من مرازی سازبهندم بو
خۆمان هیناوه.

– ئافهرم جهوزۆ، ئه ی کوا مراز دیار نییه؟

– ماقول، دهبوايه مراز له نيزیک جهناپتهوه بی، بهلام هەندئ دوور دام
مهزاند.

ده که واتا با مراز دهست به تۆلوم لیدانی بکا و جحیلانیش وه سه ما کهون.
جهوزۆ چوو گوتیه مراز، ئه ویش دهستی به مقامی (شهه) کرد. کورگه ل

دهستیان گرت و کهوتنه گۆفه‌ند: جارێک چهپ لێیان دا، دوو جار راست لێیان دا و قه‌مه‌یان هه‌لکێشا چونه پێشێ گوتیان: «نابی، نابیی، نابیی». پاشان قه‌مه‌کانیان گورج له کالانی ده‌خسته‌وه و ده‌ستیان ده‌گرته‌وه، دیسان جارێ چهپ لێیان دا دوو جار راست، هه‌میسان قه‌مه‌یان هه‌لکێشا و بۆ پێشه‌وه چوون، گوتیان: «نابی، نابیی، نابیی». جاری سێیه‌م که گۆهند وهر سوورایه‌وه، ئه‌نجا دوو جار یان چهپ لێ دا، به‌لام که راستیان لێدا دیسان قه‌مه‌یان هه‌لکێشا و سێ جار یان گوت: «نابی، نابیی، نابیی». قه‌مه‌کانیان هه‌میسان له کالانی خسته‌وه و گۆهندیان گێرا. کاتێ ئه‌وان وا رێکوپێک به‌قه‌مه‌ی زاخاودراو و رووته‌وه ده‌چوونه پێشه‌وه ده‌تگوت له دوژمن وهر دێن. خانۆ که چاوی به‌م یارییه‌ کهوت و گوێی له ده‌نگی «نابی، نابیی، نابیی» یان بوو، له دلی خۆیدا گوتی: «ئه‌شه‌دوبیلا، قه‌ت نابیی نیشتمانی خۆمان بده‌ینه شا‌عه‌باس، بیده‌ینه ئه‌و مه‌عرزانه».

له سه‌رووتره‌وه له نێو کارژێکدا، بلووکێ ئه‌سووی لاکان بوو، ده‌نگی زورنا ده‌هات، وێ ده‌چوو مقامی (سێ پێیی) بێ. ئیتر زه‌رده‌په‌ر بوو، رۆژ له ئاوابووندا بوو، سێبه‌ری دار و دره‌خت گه‌وره و درێژ بوویوو. پاش شیو خواردن خانۆ سواربوو و له‌شکر هه‌موو به‌رێ کهوتن. پێشه‌نگی له‌شکر به‌زه‌حمه‌ت به‌ر پێی خۆیان ده‌دیت. زه‌وی له تاریکیدا نوqm بوویوو، له ئاسمانی شیندا له پێورمیزین به‌ولاره‌هیچی دیکه به‌دیار نه‌ده‌که‌وت. له‌شکر نه‌رم نه‌رم، له‌سه‌ره‌خۆ ده‌کشا، له ته‌قه‌ی سمی ئه‌سپان له به‌ردان ده‌که‌وتن که‌س ده‌نگی لێوه نه‌ده‌هات. به‌کێ له پێشه‌نگانی له‌شکر خه‌به‌ری بۆ خانۆ هێنا، که گه‌یشتوونه ئه‌سکه‌ری پیاده، خانۆ گوتی، به‌ئه‌سکه‌نده‌ر بلین:

- با ئه‌سکه‌ره‌کانی ئه‌مشه‌و لێره شه‌وبێری به‌کن، سه‌به‌ینی له‌گه‌ل به‌ره‌به‌یاندایه‌رێ که‌وئ بێ، به‌لام نه‌ک به‌په‌له و له‌ز، تا ده‌توانی با له‌سه‌ره‌خۆ و هێدی هێدی بجمی.

هه‌رکه پاسه‌وانی خانۆ ئه‌م فه‌رمانه‌یان به‌ئه‌سکه‌نده‌ر راگه‌یاند، گوتی:

- نا، چۆن لێره بمێنمه‌وه، خۆم ده‌چم خانۆ ده‌بینم.

ئەسكەندەر ھاتە خزمەتى خانق و بەو تاريكە ئەنگوستەچاۋە ئىكلامىكى بۆ كىشا، گوتى:

– ماقول، ببورن، جەنابتان فەرمانتان داۋە كە ئەسكەرەكانم ئەمشە و لىرە پشوو بدن، ئەسكەرى من ماندوو نىن، ئىمە باش ھاتووین، چما وا چاكتىر نەبوو ئەگەر ئىمەش ھىدى ھىدى لەگەل ئىۋەدا بەھاتبان.

خانق سەرى لەۋە سوپما، كە ئەو پىرە ھەشتا سالە بەم شەۋە تاريك و نووتەكە چۆن چاۋى دەبىنى، ۋەلامى قسەكانى ئەسكەندەرى داىەۋە:

– نەخىر، ئەسكەندەر، با پىادەكانت بەسەينەۋە، سەربازى ماندوو، خۆت دەزانى، نە سەربازە و نە ششەركەرە. جارى گەلى رۆزى چەتوونمان لە پىشە، تۆ بەگوپى من بكة، با سەربازەكانت چاك بەسەينەۋە. با نۆبەدار و ئىشكگرىش بەدەورى سەربازگەكە تدا ئىشك بگرن و وريابن، سەربازگە بى ئىشكگر نابى. ئەسكەندەر ئەم قسانەى لەمەر ئىشكگر تەنەۋە بەدل نەبوو، گوتى:

– ماقول، خۆ من مندا لۆچكە نىم بى قەزابى، چما من ئەمىرۆ ھاتوومە نىۋ شەرى، ئەى من ھەر ئەۋە نىم ئەۋى بە ۋلاتى رۆم كىردم، پادشای رۆم دەيگوت:

«ئىۋە ھەر ئەسكەندەر بەگم بۆ بگرن ئىدى ھىچم ناۋى.»

خانق ۋاى بۆ بەدىار كەۋت كە پىرە بە ئامۆزگارىيەكانى توورە بووبى و دلى شكابى. بەدەنگىكى نەرم گوتى:

– ئەسكەندەر، من زۆر چاك دەزانم ئەتۆ كىپى و چت بۆ نەتەۋەى خۆت كىردوۋە، بەلام بىروا بكة من ئەم قسانەم لە روى خراپەۋە نەكرد. تۆ دىقت ئەمىرۆ چەندمان رى بىرۋە. پىاۋى نووستو ۋەكو مردوو ۋاىە. بۆچى تەمى و ئامۆزگارى خراپە؟ دە تۆ خۆت بىلى؟

ئەسكەندەر كە زانىى بەبى سۆنگە و لە ھىچە توورە بوو، گوتى:

– ماقول، قسەى جەنابتە و فەرمايشتەكانت لەسەر سەرم، پىاۋى ماندوو

ههك مردوو وایه. ببوورن، من خراپ حالی بووم.

ئهسكه ندر بۆ كن سهربازهكانی خۆی گهراوه. هه چچی سوارهش بوون بهو دیوی چیادا ئاوابوون. دنیا كشومات، دهنگوت دار و درهختهكانیش دهیانزانی شهوه، بۆیه كړ و بیدهنگ بووبوون، تهنا نهت بهك گهلا دار چیه نه دهله ریهوه. بهردهستان شیویان بۆ خانۆ ئاماده كرد. سیفدینی كوری هات، به باوی گوت:

- كاكه*، شیو ئاماده كراوه، فهرموو شیوكه، هیشتا پاروویهكت نان نه خوار دووه.

كاتی له كو نه كه نیزیك بووهوه، به لام هیشتا وهژوور نه كه وتبوو، له پر شهبابی لی نیزیك بووهوه، ئیكلامی بۆ كیشا، گوتی:

- قوربان، ئه مرۆ ئیمه دوو سهربازی عهجه ممان به دیل گرتوون.

- ئه ی كو ان، له كوین؟

- گه وره م ئیستا سهربازهكانم دهیان هیننه خزمهت.

- وریابن، شهوئ هه لئه یه ن.

خانۆ چوو ه ژوورئ. خولامیكي له دوو جهوزۆ و سهركارهكانی ديكه نارد بینه كنی. له پیش هه مووان، جهوزۆ هات، كه چاوی به شهباب كهوت، گوتی:

- شهباب دهبینم قهتمان لی دوور ناكه ویهوه، نازانم تۆ، كاریكي پیت دهسپێرن چۆن دهتوانی بهدی بهینی؟

خانۆ كه ئه م پلاره ی جهوزۆی بیست، گوتی:

- جهوزۆ له شهباب گه پئ، ئه و ئه مرۆ میرخاسیه کی ديكه شی نواندووه.

ئه مرۆكه دوو سهربازی عهجه می به دیل گرتوون و هیناونی.

- ئه دی كو ان؟

سهركار و پیه ران كه ئه م میرخاسیه ی شهبابیان بیست به چاوی

* له نیو كورداندا باوه هه ندئ كور به باوكه یان ده لین كاكه.

خۆشەوېستى و رېزەوھ تىيان نۆرى. سىڧدېنىش لە شەبابى نۆرى، بەلام بەچاۋنەبارى و گومانەوھ و لە دلى خۆيدا گوتى:

«من دەبىنم بەختت يار و يەغبالت روو لە ھەورازە، دلەبرى بەدەوېش لە تۆ بەولاولە دلى بە كەسەوھ نىيە.»

شەباب كە نۆرى سىڧدېن بەچاۋنەبارى و نامۆيىيەوھ تىي نۆرى، وەبىرى ھاتەوھ كە چۆن جارتيكان لە سەيرانى، كە شەباب لەوئى نەبوو، سىڧدېن قسەى بۆ دلەبر ھاوئىتېبوو، ھەنگى كە شەباب ئەو قسانەى بىستەوھ ھىندەى بەتەنگەوھ نەھات، بەلام ئەمىرۆ كە بە چاۋى خۆى دىتى و بە گوئى خۆى بىستى: سىڧدېن چۆن توانچ و پلاران داوئ و چۆنى دەنۆرپىتى ئىدى بەجارئ دلى خەوشى گرت.

لە پىش دەرى كۆن بوو بەدەنگە دەنگ. سەرباز دىلەكانيان بە تى ھەلدان راپىتچ كرىبوو، ھىنابوويانە كۆن. خانۆ كە چاۋى بە تى ھەلدانيان كەوت، زۆر توورە بوو، گوتى: ئەوھ چىيە؟ لە دىلدان ئاكار و كرىدەوھى پىاوان نىيە. پىاۋ دەتوانئ بشىيانكوژئ ئەگەر نىيازى خراپەيان بوو، بەلام لىدان كارى مىرخاسان نىيە و لە كەلەمىردان ناوھشيتەوھ مەگەر ھەر رۆم و عەجەم كارى وا نامەردانە و نارەوايان لى بوھشيتەوھ!

سەربازەكان گوتيان:

– قوربان ئىوھ نازانن لە بەرەبەيانەوھ چ دەكەن، سەرەوتنىان نىيە، خۆ بە عارديدا دەدەن، مان دەگرن، ھەر دەلئى گاي بنەن، بە پالەپەستۆى نەبا نەدەھاتن، يەكجار ئا ئەم درىژە چەتەولەيان.

ھەر كە شەبابمان لى جىبابووھە خۆى بە عارديدا مەلاس دا نەدەھات و نەدەھات. ھىندەى نەمابوو بىكوژم، بەلام سەرئەسكەر، شەباب تەمىي كرىدبووین كە بەزىندووئى بىيانگەيىنئىنە خزمەت جەنابتان، بۆيە نەمانكوشتن. يەككىيان رەقەلەيەكى تەلاشى درىژى لۆزەندەر بوو، نىشانەيەك بەتوتلىيەوھ بوو، ئەوى دىكەيان گولەيەكى كۆلەبنە بوو، خانۆ فەرمانى دا

دهست و پټيان بکهنهوه.

کوله‌بنه‌که‌يان داواى ئاوى کرد، خانق فەرمانى کرد، جامى ئاوى بو بټين.
که جامه ئاوه‌که‌يان دايى، دهستى ده‌له‌رزى، خانق فارسى ده‌زانى، لټى
پرسين:

– ئيوه سهر به کام بلووک و له کټپه ئوردوون؟

شتاقيان مته‌قييان نه‌کرد. خانق پرسياره‌که‌ى لى دووپات کردنه‌وه:

– بلټين، له کام بلووک و سهر به کام ئوردوون؟ ديسان ورته له هيچيانه‌وه
نه‌هات. خانق گوتى:

– قسه بکه‌ن چاکتره، ئه‌گهر قسه نه‌که‌ن خوتان زهرهر ده‌که‌ن، ئيمه
ده‌توانين وه‌دوتان بټين، به‌لام وامان پى خوشه له خوتانه‌وه بټينه دوو و به
باشى و راست و ره‌وان و بى ئه‌شکه‌نجه و نازارکټيشان وه‌لامان بده‌نه‌وه.
ئيمه کوردين، وه‌کو ئيوه نټين.

خانق چاره‌کى دیکه‌ش لټى پرسين:

– له کټپه بلووک و سهر به کام ئوردوون و بو کوئى ده‌روون؟

ديسان فزه‌بان نه‌کرد. خانق به فارسى گوتيبه جه‌وزو:

– ده‌که‌وايه، نه‌يارن و ناتانگه‌ره‌که قسه لاي ئيمه‌ى کورد بدرکټين، ئا ده‌ى
بيانبه‌ن، له پشت ئه‌و کونه‌وه بيانکوژن.

جه‌وزو چاوى له دوو سهر‌بازان کرد، ده‌سبه‌جى بالبه‌ستيان کردن کاتى
بردنيان، خانق به کوردى گوتى:

– درټزه‌که‌يان ره‌حمت که‌ن، وا دياره ئه‌فسه‌ره، ئه‌وجا ئه‌وى دیکه‌يان له
خورا وه قسان ده‌که‌وى.

هه‌رکه بردنياننه پشت کوئى، ئه‌سوئى لاکان گورزىکى له پرسى ملي
سره‌واند، ده‌نگى لټوه نه‌هات، دانئغلا زه‌وى. ئه‌وى دیکه‌يان ده‌ستى به‌پارانه‌وه
کرد، نه‌يکوژن، گوتى: «چم لى ده‌پرسن، ئه‌من وه‌لامتان ده‌دمه‌وه، ئيوه ههر
مه‌مکوژن». ديله‌يان ديسان هټناوه کوژن.

بەو ئىوارە درەنگە خانق چىي پىويست بوو لە دىلەى پرسى، ھەموو سىر و پەنى و نەتەنى و جەخانە و ئارمانج و باس و خواستىكى لى روون بوو ھەو.

تاريك و روون بوو لەشكر سەرلەنوئى بەرئى كەوت. لە رىگا تووشى كۆچ و بارى خەلكى گوندەكانى دەشت ھاتن. ھەموو مال و مندائيان سواری گا كرديوو و بەرەو چيا تووش و ھەلدېرەكان دەچوون. خانق پرسى:

– ئەو چتان لى قەوماوھ؟ بۆ كوئى دەچن؟

يەككىيان خانق ناسىيەوھ، گوئى:

– ماقول، چت ەرزكەين دەلئىن ديسان لەشكرى ەجەم ھاتوھ. دەترسين وەكو پايزى پارمان بەسەربىن، پار نەنگ و سووكىيەكى زۆريان بەسەر مال و مندالمان ھىنا، جا بەھەر رەنگى بى دەمانەوئى ژن و مندالان بەرەزور، بۆ گوندەكانى ئىو چياكان بەرىن، لە چەنگالى ئەم كافرە زۆردارانەيان دوورخەينەوھ.

خانق كە گەيشتە گوندەكانى دەشتى نوارى چۆل و ھۆل وەكو كەسيان تيدا نەماين وابوون، سەيرى كرد ھەركەسە گزوكىاي خۆى درووتەوھ لە پىتش مالى لۆدەى كردوھ و ھەندى پير و مير نەبن كە تاك و تەرا لېرە و لەوئى دروئەيان دەگرد ئىدى ھەرچى دەستى دار بگرئى چەكى ھەلگرتبوو و چووبوھ شەرى، يان مال و مندالى خۆى بەرەو چيا سەختەكان دەبرد. خانق كە ئەمەى ديت ھەناسەبەكى ھەلكيشا.

سى شەو و سى رۆژ بوو لەشكرى خانق بەرئوھ بوو، ناوبەناو نەبى، ئەويش كەم، دەنا نەدەھپورى بەسەيتەوھ. سەرى چوارەى بوو، پاش نيوھرۆبەك بوو، پەلەھەورېك بە ئاسمانەوھ لەسەر چيا گەردن كەشەكانەوھ بەدياركەوت، تا دەھات زىدەتر دەبوو و بەرەو لەشكرەكە دەكشا، لە پاشان با و دەشتىكى توند ھەلى كرد، بوو بە گرم و ھۆرى ھەور و ھەلا و برووسكە و تروشقەدانىك ھەر مەپرسە، زۆرى نەخاياند بازاران شەست داى دا، بەلام چ بارانىك، كلۆ بەسەرە. بۆن و بەرامەى ھەوا خۆش بوو و باران كردييەوھ.

هه‌ندێ دنیا فێنکی کرد. شه‌باب خه‌به‌ری هه‌ینا که له سوپای ئێران نێزیک بوونه‌ته‌وه. له‌شکر وه‌ستا. شه‌باب نۆی برده‌ سه‌ر زنا‌رتکی به‌رز، له‌و پۆه سوپای ئێرانی نیشان دا، له‌و گوژم و بلنده‌وه سوپای ئێران وه‌کو عه‌ینه‌ک زۆر پوون له‌ خانرا دیار بوو. ئه‌و شوینه‌ی که سوپای ئێرانی لی دامه‌زرا بوو لێره‌وارتکی چر و سێره‌کی لی بوو و له‌ نێو ئه‌و لێره‌ سێره‌که‌دا سه‌ربازتکی زۆر و زه‌ه‌ند هه‌یوریبوون، له‌شکره‌که‌ هه‌ند گه‌وره و گران بوو له‌و به‌سته‌ راسته‌دا چاو بپری به‌ به‌ر و دوا‌ی نه‌ده‌کرد. خانۆ زۆری له‌و له‌شکره‌ بی شوماره‌ روانی، له‌ دلی خۆیدا هه‌ر لێکی ده‌داوه:

«له‌ کوپۆه و چۆن به‌سه‌ر له‌شکری ئێراندا بدا؟»

گورجی سه‌ربازتکی به‌دوا‌ی هه‌مزه‌ چاوه‌ش و جه‌وزۆ و ئه‌سووی لا‌کان و پۆستۆ و ئه‌سکه‌نده‌ری پیردا نارد. ئه‌مانه‌ که هاتن و له‌و به‌رزاییه‌وه نۆرپیا‌نه له‌شکری ئێران، پۆستۆ گوتی:

– من زۆرم شه‌ی دیوه و چاوم به‌زۆر له‌شکری دوژمن که‌وتوو، به‌لام تا ئیستا هه‌چ له‌شکرێکم به‌م گه‌وره و گرانییه‌ نه‌دیوه.

ئه‌سووی لا‌کان به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی:

– که‌واتا له‌ ئیستاوه لێی تۆقیوی.

– نا، تۆقینی چی، پێشینان گوتوو یانه: «ئه‌وه‌ی سه‌ری به‌گوپزان بناشی قه‌له‌می نایه‌».

سه‌رکرده‌کان به‌وردی نوارییا‌نه له‌شکری ئێران. ئه‌م که‌له‌مێرده‌ کوردانه له‌و کپری و ماتیه‌یا‌ندا ده‌تگوت ئه‌وه لێک ده‌ده‌نه‌وه، که چۆن دوژمنی زۆردار به‌به‌زین و گه‌لیان له‌ ده‌ست پزگار بکه‌ن.

که‌سه‌ ده‌نگی لێوه‌ نه‌ده‌هات، خانۆ گوتی:

– ئیوه‌ ده‌بینن به‌لای ده‌سته‌چه‌پدا، ئه‌وه‌تا دوژمن له‌و به‌سته‌دا ره‌ش ده‌چیته‌وه، ده‌بی یه‌کی بپروا بۆ ئه‌وی – خانۆ قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد و هه‌شتا نه‌یگوت کێ بپروا، ئه‌سکه‌نده‌ر هه‌لی دایه، گوتی:

– ئەو كارە بە من بسپېرە – خانق ئاۋرى داۋە نوارىيە ئەسكەندەر، بەلام
ھىچى نەگوت.

– لەشكرى لاي دەستە چەپ بە تۆ دەسپېرم ھەمزە چاۋەش، ھى لاي
دەستە راستىش بۆ ئەسۆى لاکانى، ئەۋەى ناۋەندىش بەشى پۆستۆيە.

ئەسكەندەر بەدل رەنجاۋىيەكەۋە لە خانق پىرسى ئەى من كارم چىيە؟
خانق كە زانىى پىرە دىسان زىز بوو، لىنى نىزىك بوۋەۋە، گوتى:

ئەسكەندەر گيان، ھەركە من چوومە شەرەۋە، تۆش لەگەل سەربازەكانى
خۆتدا ھەرۆ بەر مەيدانى. چما تۆ نابىنى دوژمن چەندى لەشكر لى كۆ
كردوۋىنەۋە، ئىمە بە ژن و مندال و پىر و جىئەۋە كۆبىنەۋە بە نيۋەى ئەۋان
نابىن. ھىشتا ئۆغرم و كارەساتى گران لە داۋەۋە، ھەلمەت و ھىرش زۆرە
كول و كەسەرى دللى تيا بىرۆى.

ئەم قسانەى خانق دىسان پىرەى دل داۋەۋە، بەروۋىكى شادەۋە، گوتى:

– قوربان، تۆ چۆن دەفەرموۋى، من وا دەكەم.

پاشان خانق كەمى دوا كەوت تەمپى سەربازەكانى كرد، گوتى:

– ئىمە زۆر نىزىك بوۋىنەۋە، كەوتوۋىنە تۆرى دوژمنەۋە. پەلامارمان بەدن،
لەم لەشكرە گەرە و گرانە رىزگار نابىن، زۆر زەحمەتە دوژمن بەزىن، ئەۋان
گەلى لە ئىمە زۆرتىن. پىۋىستە سەربازە ھىۋساندىيەكانمان بىكىنە پاشەۋە
و دووركەۋنەۋە. ھەر ئىستا با ئەسكەندەر بىانبا لەسەر كانىيە ترشەكى
دامەزىن. ئەم سەربازانەمان كە لىرەۋە دەكشىنەۋە پاشى مەيدانى شەر چۆل
و فرەۋان دەبى، جا ئەۋسا بە كەيفى خۆمان قەلدارەكانمان چۆن دەست بدا
ۋايان دەگوۋىزىنەۋە، بەلام دىسان ھىرش دەبەينە سەر دوژمن. پىۋىستە
سبەينى تارىك و روۋان بەسەرياندا بەدىن، تا ھەستىيان پى نەكردوۋىن.
ھىشتا لەشكرەكەيان يەكيان نەگرتوۋە، دەنا پىيان ناۋەستىن بەيانى كە لىتان
دان دەستىيان لى مەپارزىن، تا دەتوانن لىيان كەلەپاچە كەن، چونكە نوستوۋن
و ئارخايىن، ئەنجا لەبەريان ھەللىن و ۋەدوۋى خۆتانيان دەن، ۋەرن، ۋەرن تا لە

ئېمە تى دەپەرن، وەكو ئاگاتان لەمە نەبى، بړون تا دەگەنە ئەم چيا بەرزانه و زور چاك ماندوو دەبن، هەنگى من و جەوزۆ لىيان رادەپەرن، دايان دەپلۆسەن. ئېوھەش لە دووررا خۆتان لە بۆسە دەن، ئەنجا ئېمە تىيان دەكەوين، تا دەتوانين لىيان قە دەكەين. پاشان لە بەريان هەلدەين، تا لە ئېوھە تى دەپەرن، ئەنجا ئېوھە جارێكى ديكە وەدەست بىن تىيان كەون، ماندوون قەردنيان سانايە، لىيان دەن دەستيان لى مەپاريزن. ئا بەم رەنگە دەبى لەو چيا و هەلدەيرانە تاكيان نەهەيلين و ئاسەواريان كويز كەينەوھ. وا نەكەين هيج چارەبەكە ديكەمان بەدەستەوھ نىيە. دەلەين چى؟ سەركاران تىكرا گوتيان: «فەرمايشتەكانت بەجىن، مەگەر بەم چەشنە بتوانين ئەم لەشكرە گەورە و گرانە بشكىنين.»

دەمى بوو تارىكى داھاتبوو، ئاسمان سامال بوو، خانۆ وچانێك لە نىو شىنايى و گوليلكان وەلەزىا، دەستى لە ژىر سەرى دانابوو، دەينۆرپىيە ئاسمانى، ئاسمان پرى ستىر بوو. هەندىكيان جووت جووت بوون هەندى كۆمەل كۆمەل بوون، هەندىكيش تاك تاك بوون، دەتگوت كىژە كوردانن لە سەيرانى بلأوبوونەوھ:

ئەوانى جووت جووت دلخوازى يەكن و رازى دلان بۆ يەكتر دەگىرنەوھ، ئەوانى كۆمەل كۆمەل خەرىكى ئەوھن هەندىكان خەلك ناوئوچك و بۆسۆ دەكەن و بوختانيان لە بۆ هەلدەبەستن و هەندىكيان غەيبەت دەكەن، هەرجى تاك تاكن ئەوانيش وەكو ئەو كچانەن كە دايك و باويان بۆ خاترى شىربايى زور بەنا بەدلى لە پىرەمىزدانيان مارە كردوون، بۆيە وا كړ و دوورەپەريزن و لە حالى خۆيان بىزار و وەرسن و ئىدى چ قسەيان بۆ نەماوھتەوھ بۆ ھاوړى و دەستەخوشكانيان بگىرنەوھ.

بەردەستىيەكان كۆنيان بۆ خانۆ دامەزراند، نوپنيان بۆ راخست، كەمى هەلاژى، سىقدين بەدووى باويدا ھات. خانۆ لەو دەمدا خەم و خەيالێكى قوول داى گرتبوو. ئەو ئەمرۆ لەشكرى گەورە و بى شومارى دوزمنى دىتبوو، بىرى دەكردەوھ: "چۆن نەتەوھەكەى لەو زولم و زۆردارىيە، كە وەكو بەلاى لاپەلا

به‌رۆکی گرتوون، رزگار بکا».

ئەو هیچ گومانى له‌وه‌دا نه‌بوو كه ده‌يانبه‌زینى، به‌لام ديسان بیری ده‌كرده‌وه: «گه‌لۆ، ناخۆ چه‌ند كه‌سى لى ده‌كوژرى و چه‌ندى لى ده‌رباز ده‌بى؟» ئیدی هه‌روا بیری ده‌كرده‌وه، سێفدين له‌ بابى نيزيك بووه‌وه، گوتى:

- كاكه، خولامان كوڤيان بو داکوتای، نوینیشیان بو راخستوی، تاوی هه‌لاژى، تو ئەمه چه‌ند رۆژه زۆر كه‌م نووستوی.

- لاوۆ، سێفدين، ئیستا كى له‌ ناو نویندا ده‌نوئ. برۆ پشتى زینى ئەسه‌په‌كه‌م بو بینه، له‌ ژیر سه‌رمى دانيم، توژى هه‌لاژيم.

سێفدين كه‌ رۆيشت خانۆ ديسان خه‌م و خه‌يال داى گرت. سه‌یری ده‌کرد حاليان ناهه‌موار و چه‌توونه، به‌لام له‌ شه‌ر و به‌رگري له‌ خۆکردن به‌و لاوه‌ هیچ رێگایه‌كى دیکه‌ى به‌دى نه‌ده‌کرد. له‌و كاته‌دا ئەو چه‌ند به‌گه‌ كوردانه‌ى وه‌بیره‌اتنه‌وه‌ كه‌ خيانه‌تيان له‌ ميلله‌تى خۆيان كرده‌بوو و چوو‌بوونه پال شا عه‌باس. هه‌ندى جاريش به‌ بيري‌دا ده‌هات كه‌ تكاكاران بو نازربايجان بنيرى، داواى كۆمه‌كيان لى بكات، ئەدى ئەو چه‌ند جار كۆمه‌ك و يارمه‌تیی وانى نه‌کرد له‌ دژ شای ئيرانى و به‌ هاواريانه‌وه‌ نه‌چوو، يا په‌يكان به‌ره‌و شه‌مدينان به‌رئ كات و كۆمه‌ك له‌وان داوا بكا، به‌لام پاشان خۆى به‌خۆى ده‌گوت:

«به‌لام ئيمه هيشتا ده‌ستمان به‌شه‌ر نه‌كردوه و هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ داواى كۆمه‌ك و يارمه‌تیکردن كاریكى نه‌نگه و بو پياوماقوولانیش كريت و دزیوه».

خانۆ هيشتا له‌و بیره‌كردنه‌وه‌ قوولانه‌دا بو، سێفدين نه‌رمه‌زینىكى بو باوى هینا، به‌لام كه‌ روانى باوى له‌ متالا و بیره‌كردنه‌وه‌دايه، هیچ ده‌نگى نه‌کرد، نه‌رمه‌زینه‌كه‌ى به‌هيواسى له‌ ته‌نیشته‌ باويه‌وه‌ دانا و گه‌راوه‌ رۆيشته‌. خانۆ هیند چوو‌بووه‌ ژیری به‌خۆى نه‌زانى كه‌ى خه‌و برده‌بوويه‌وه. هه‌ر نه‌شیزانى چه‌ند نووستوو. به‌لام له‌گه‌ل ئەسته‌یره‌ى به‌يان هه‌لات، وه‌خه‌به‌ر هات ده‌تگوت ئەو وه‌خه‌به‌رى هینا، گوتى: «هه‌سته، ئیدی وه‌ختى ئەوه‌يه به‌سه‌ر دوژمندا ده‌ى» خانۆ چاوى كرده‌وه، له‌ ده‌وره‌به‌رئى نۆرى، سه‌یری كرد پاسه‌وانه‌كان

ههركهسه له جیگهیهك ئەسپى خۆى دەلهوه پێنى. بەلام ئەوانیش دهه نژان و وهه نوزیان ددها. خانق رابوو هاته كن كور. سیفدین له نپو شینایی و گولیلکاندا راکشاپوو، دهستی چهپی دابوو به سهری خۆى و به دهستی راستیشی شیره کهى توند گرتبوو. خانق به سهر سیفدیندا خواربووه وه، به هیواشی گوتی:

- سیفدین، کورە شیرینه کهم، ههسته، ئیدی وهختی هاتوو.

کورە له گهه له دهنگی باوی بیست له تاوان راپهیری، کۆلۆسه کهى سهری کهوت، کورە کۆلۆسی گورج گرتوه، له سهری کردوه. ههنگینى شه باب دیسان له خانق نێزیک بووه وه، ئیکلامی بۆ کیشا گوتی:

- قوربان من دوینى شهوئى دوو پیاوی پیادهم هه ناردە كن ئەسکهری ئیران، زۆر نییه گه رانه وه؟

- باشه، چپی تازهیان هیناوه؟

- شتی تازه ئەوهیه که دوینى شهوئى گه لى هیتستری به باریان گه یاندوو هته له شکر.

- نه تانزانی باری هیتستره کان چی بوون؟

- زانیمان، چون نه مانزانی، ده لێن: «هه موو ئازووقه و زمیربوون».

لاوه کان ده لێن: «ئه وانه هیند بى باک لى نووستبوون، ته نانهت دوو قاسکمان له بهر ئاگره که بیان هه لگرت، هینامان هه ستیان پى نه کرد.»

کهوى سه بهینى تازه وه کو خمام له عاردی دابوو. سه ربازه کانی کورد وه کو هه لۆ له هه موو لاهه پریان دا سه ربازی ئیرانی. دوژمن ئارخاین، هیتستا له شیرینی خهوى هنگوریدا بوون. پێش هه مووان هه مزه چاوهش به سه ربازه کانی خۆیه وه هه لى کوتا سه ربان. له و لاشه وه ئەسۆی لاکان به سه ربیدا دان، ناوه ندیش به شی پۆستۆ بوو. تا که مئ دنیا رووناک بووه وه، سه ربازه کانی خانق به سه دان که لاکى سه ربازی ئیرانیان له وئى خست.

ئهم به سه ردادانه کوتوپره ی ئەو به ره به یانه، ئەسکهری ئیرانی به جارێ

شیت کرد، هه‌ندیک چه‌واشه بوون، نه‌یاندەزانی له ترسان چ بکه‌ن و هه‌روا
واقیان ورمابوو له‌و کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ریان هات.

بوو به‌ نالە نالی برینداران، به‌یانی ئیدی چاک روون بووبوووه. خانق
هه‌مزه چاوه‌شی باش لێوه دیاربوو، که خۆی وه چادریک گه‌یاند، وی ده‌چوو
چادره‌که هی سه‌ره‌نگان بوو، به‌رم چادری له‌سه‌ری نووستوووه‌کانی ژیری
هه‌لداوه، به‌ شیر و پم و سمکۆلی ئەسپ قری ده‌ هه‌مووان خست.

هه‌تاو تازه په‌نجە له‌پشت چیاکانه‌وه هاویشتبوووه ئەو شوینی له‌شکری
گه‌وره و گرانی ئیرانی تیدا هێوریبوون، هێرشى سه‌ربازانی ئازا و دلیری
کورد به‌ئاشکرا له‌ خانرا دیاربوو و له‌ خۆشیان ده‌یگوت:

– لێیان دهن، فیدای ده‌ست و شیرتان بم، وایان لێ دهن ئیدی جارێکی
دیکه به‌رۆکی کوردان نه‌گرن و تۆبه بکه‌ن.

سه‌ربازی ئیرانی درێکی چاک و په‌ویکی چاوشکینی پی درا، به‌لام ئەو
سه‌ربازانه‌ی که له‌ دوور هێوریبوون له‌ هه‌را و بگره‌ وه‌خه‌به‌ر هاتن، ده‌سه‌به‌جی
ریز بوون روویان له‌ هێرشه‌به‌رانی کوردان کرد. زۆر به‌رێکوپێکی وه‌ته‌نوره
که‌وتن و هاتن، هه‌موو ده‌تگوت ئالقه‌ زنجیرن و یه‌کیکیان له‌وی دیکه‌یان بستی
نه‌ده‌ترازا، نیازیان وابوو کوردان له‌ چه‌مبه‌ری خه‌ن و گه‌مارۆیان دهن و
به‌جاری قریان که‌ن. ئەو به‌یانیه‌ خانق گوپی له‌ ده‌نگی سه‌ره‌سه‌که‌ره‌که‌یان
بوو، ده‌یگوت:

– تند، تند، واته «خیرا، خیرا، خیرا».

وه‌ختی ئەوان له‌ دووررا ته‌نوره‌یان ده‌به‌ست و به‌ره‌و سه‌ربازانی کورد
ده‌هاتن، له‌وه ئاگادار نه‌بوون کوردان چۆنیان قه‌ر ده‌کردن، هه‌ر بۆیه‌ش خیرا
ده‌هاتن، به‌لام ده‌سه‌به‌جی خانق ئەو فیڵ و ده‌هۆیه‌ی ئاشکرا کردن، گوتی:

– وا دیاره ئەمانه‌ ده‌یانەوی سه‌ربازه‌کانمان له‌ چه‌مبه‌ر دهن، بۆیه‌ وا دوور
به‌دوور و به‌ ماته مات دین. سی‌فدین کوری خۆم، خیراکه، تۆ به‌م نه‌واله‌ی
ژیردا برۆ، به‌هه‌مزه چاوه‌ش بلێ با بکشیته‌وه، به‌سه، زۆر پیشکه‌وتوووه،

پاشان به ئه‌سۆی لاکانیشی راگه‌یه‌نه.

سیتفدین سواری ئه‌سپه‌که‌ی بوو، که‌می به‌ره‌خوار چوو، له‌ پر هه‌مزه
چاوه‌ش ئه‌سکه‌ری خۆی کیشاوه، له‌ پاش ئه‌و ئه‌سۆی لاکان، ئه‌نجا پۆستۆ
کشاوه، هه‌ر ده‌تگوت له‌به‌ریان هه‌ل‌دی. سه‌ربازانی ئێرانی وه‌دووکه‌وتن. خانۆ
گوتییه‌ جه‌وزۆ:

– جا بتبینم، جه‌وزۆ، ئه‌من له‌وه‌ دل‌نیام که‌ ئه‌مجاره‌ش گۆی ئازایه‌تی و
که‌رناسییه‌کی دیکه‌ ببه‌یه‌وه. تۆ بۆ هۆ وێوه‌ برۆ خانۆ ده‌ستی درێژکرد شوینی
بۆ ده‌ستنیشان کرد، – ئه‌منیش لێره‌ ده‌مینمه‌وه.

پاشان به‌ کورپی گوت:

– سیتفدین، تۆش سه‌ت لاوی خۆینگه‌رم له‌گه‌ڵ خۆتدا ببه‌، له‌و گه‌لییه‌ خۆ له
بۆسه‌ ده‌ن تا وان دێن به‌ لاودا تۆ ده‌په‌رن، هه‌نگینی به‌ سه‌ریاندا بده‌ن، به‌لام
وریابن ده‌چه‌مبه‌ریتان ناوین و گه‌مارۆتان نه‌ده‌ن.

پیاو هه‌ق بلای: جه‌وزۆ که‌ له‌مێردیکی بی‌ خه‌وش بوو، چه‌ندین جار که‌وتبووه
ته‌له‌ و تۆرپی سه‌ربازی ئێرانییه‌وه، به‌لام هه‌میشه‌ چالاکانه‌ و نێرانه‌ خۆی لێ
رژگار ده‌کردن و نه‌یده‌هه‌شت به‌ر زه‌بران بکه‌وی و ئه‌وی ئه‌و به‌ سه‌ربازی
عه‌جه‌مانی ده‌کرد با به‌ ده‌واری شپری نه‌ده‌کرد.

خه‌لک ده‌یگوت: «جه‌وزۆ بۆیه‌ وا ئازا و دلێره‌ و به‌ر زه‌بران ناکه‌وی، چونکه‌
جگی گورگی له‌ بن جلکانه‌وه، له‌سه‌ر که‌هچکی دلی خۆی دووریوه»*.

جه‌وزۆ بۆ ئه‌و شوینیه‌ چوو که‌ خانۆ بۆی ده‌ستنیشان کرد، خۆیشی له‌و
جێگه‌ بلنده‌ نه‌هاته‌ خوار، هه‌ر له‌و هێسییه‌وه سه‌یری شه‌ری دلاوه‌رانی
کوردی ده‌کرد. کاتی ئیدی ده‌مه‌ ده‌می نیوه‌رۆ بوو، خانۆ نواری سه‌ربازانی
ئه‌سۆی لاکان و ئه‌وانی دیکه‌ش هاتن، تۆ په‌رن، ئیدی له‌سه‌ر زاره‌که‌ هاته
خوار و چوو نیو سه‌ربازه‌کانی خۆی و ده‌ستی به‌ ته‌می و نامۆژگارییان

* عه‌شیره‌تی به‌رۆدار برۆایان وابوو، هه‌رکه‌سی جگی گورگی پێ بی‌ به‌ر زه‌بران
ناکه‌وی.

کرد.

ههركه لهشكرى ئيران گهيشته تانگى خانۆ لهنكاو بهخۆى و دلاوه رانييه وه بهريان لى گرتن، ئهوان له لاي خۆيانه وه و جهوزۆش له لاي خۆيه وه، ئىدى به ههردوو لا تىيان كهوتن، ئهجا سىقدينيش لهو لارا لىيان دهريپه رى، سهردارخان كه ئهوهى ديت، هه بهجارى واقى وپما، چونكه قهت هيرشى وا به زهبرونهنگى نهديتبوو. سىقدين خۆى له نيو ريزى وان داويشت و بهراست و چهپاندا لىيان دهان و لهگه ل عارديدا جووتى دهکردن. خانۆ كه چاوى بهم زهبرونهنگه بهدهستوبرده كهوت، له دللى خۆيدا گوتهى:

- ههزار شوکور، كه وهجام روونه و جىگرم ههيه.

ئىدى بوو به شه پىكى وا، سهربازى عهجم شله ژان و وهپاشه كشه كهوتن. ئهسپه كانيان ماندوو بوون، نه يانده توانى له بهر سهربازانى خانۆ هه لىن، رزگاربن.

خانۆ ئه و رۆژه هيندهى لى بهفه تارهت دان، شىخ جهلات گوتهنى، «بوو به پۆژى مه حشه ر».

جهوزۆ به تۆش و به ژن پياو پىكى هيند به تهن و مهن و لهنده ههور نه بوو، وهرتيه كى نه زۆر قه به و نه زۆر پيش بى نمود بوو. به لام ئه مرۆ كه وهكو گۆرى خۆى به سه ر بووژى ئه سپه كه يه وه دهنووساند و پكىفى دوژمنى ده كرد، ده تگوت: ئه سپه كه سوارى به سه رپشته وه نييه و كهس نه يده توانى زهبرى پى بگه يىنى. هه سپه كهى بنيشى ئه سپىكى ئه وهنده گر و به خۆ وه نه بوو، به لام ئه سپى قه لاي دمدم به ده گمه ن ده يتوانى له مه يدانى ده و جريد بازيدا له گه لى ده ربا.

ئهمرۆ كه ش كاتى جهوزۆ لهشكرى ئيرانى له به رده ميذا ديت، راست هه سپى خۆى زهنگو كرد و هه سپى تاي ن ده تگوت له وه گه يشتوو كه ئىدى وهختى هاتوو وهكو هه لۆ خۆى هه لدا، هه رچى له پيش با به سمى ده ييه ستاوه و هيز نه بوو بتوانى بيسره ويئى، جهوزۆ له چا و ميرا خاسه كانى ديكهى خانۆ جحيل

بوو، بەلام لە زۆر شەراندا شان بەشانی خانۆ کە لەمێردایەتیی نواندبوو. ھەر بۆیەش خانۆ بۆ سەرکاری ئەسکەری خۆی دەستنیشانی کردبوو. ئەو لەم شەپھدا سەلماندی کە بەراستی شیاوی ئەو پایەپە و پڕ بەشان و باھویەتی. ھێرشى بۆ ھەر لایەک دەبرد، سەربازى عەجەم دەتگوت گیا و گۆلە و بەر داسى درەوھەنیان کەوتوو. بەلام خانۆ ھەرچەندى لە سەربازى عەجەم قى دەکردن ھەر وەکو خۆیان بوون و لە کەمیان نەدەدا، بگرە تا دەھات پتر دەبوون. چونکە شا عەباس لەشکرێکی لە سنوور بەدەری کردبوو سەر قەلای مەدم و پەیتا پەیتاش ھەموو پوژۆی ژمارەپەکی تازەى دەھاتە پال.

پوژگار ئیدی راشکابوو، ھەرکە لەشکرى ئێران یەکیان گرت، زۆریان بۆ خانۆ ھینا. خانۆ پشووێکی دیکەش خۆی راگرت، بەلام پاشان پشتى تى کردن و ھەلات. ئەوانیش وەدووی کەوتن. خانۆ کات ناکاتى لە پڕ لێیان ھەلدەگەراوھ و زۆر بەتوندى دای دەپاچین و دیسان ھەلدەھات. ئیتر بەم پەنگە خاپاندنى، تا ھینانییە کەن ھەمزە چاوەش و سەربازەکانى دیکە. کە تووشى ئەسۆى لاکان بوو، گوتى:

– ئیدی بۆ ئیوھ بن.

لەشکرى عەجەم دیسان دلاوھرانى کوردیان لى دەریەپین و بە ئەسپى ھێساوھ ھەلیان کوتانە سەر. سەر ئەسکەرى عەجەم سەرى سورمابوو، وەک لە دلى خۆیدا بلئ:

«ئەم کوردانە لە ژیر زەویپەوھ ھەلدەقولین».

دنیا تارىک داھات. خولامان ھاواریان ھینا: «پۆستۆیان کوشت».

تەرمەکەیان بە شەعریکی رەش پێچابووھو، ھینایان لە بەردەمى خانۆیان دانا، خانۆ گوتى:

– ئیمە دەبى ھەموو ژيانى خۆمان وەکو پۆستۆ، کە لەمێردانە، بەخت کەین، نەھیلین دوژمن پى باوینە خاکی باو و باپیرانمانەوھ و ئابرووی خا و خێزانمان ببەن و خۆشمان لە بن باندووری خۆ بکەن، ئەنجا خانۆ لە تەرمەکە

چووه پيش، گوتى:

– ئەي قارەمان، ھەزار رەحمەت لە گيانى پاك، تۆ ئىرەبى و بەخىلىت بەئىمەدا نەيەتەو، ئىمە ئىرەبىمان بە تۆدا دىتەو، كە كەلەمىردانە، دەچىيە بن گلى سارد و سېرەو.

ھەرچى لە دەورى تەرمەكەى پۆستۆ كۆرپان بەستبو، تىكرا سوپىندىان خوارد تا دلۆپە خوئىنكىيان لە شادەماردا مابى شەرى بكن و ژيانى خوئان لە پىناوى ولاتدا بەخت بكن و قسەكەى خانۆيان دووپات كردو:

«ئەي قارەمان ھەزار رەحمەت لە گيانى پاك، تۆ ئىرەبى و بەخىلىت بە ئىمەدا نەيەتەو، ئىمە ئىرەبىمان بەتۆدا دىتەو، كە كەلەمىردانە دەچىيە بن گلى سارد و سېر».

بەشەرى ئەوئى رۆژى سەرئەسكەرى ئىرانى بۆى وەدىاركەوت، ئەمانە ئەو كوردەى جاران نىن كە ناشىيانە و بەملھورى خوئان ھىرشىيان دىنا. ئىستا سەربازى كورد وەكو سەربازى دەولەتتىكى بەھىز و رىكوپىتك ھەموو مەشق دراون، فېل و دەھۆى شەرى ھەموو فېربوون، بەپىرۆ و نىزامى ئەسكەرى شەرى دەكەن. سەرئەسكەر لە دللى خوئىدا، گوتى: «كەواتا پادشائى رۆم كۆمەكيان دەكات».

خانۆ لەم شەرىدا بۆى ئاشكرا و روون بوو، كە شا عەباس ئەم جارە لەشكرىكى يەكجار گەرە و گرانى كردووەتەسەر، شەرى ئەم جارە شەرىكى زۆر سەخت و چەتوونە و لەوانەيە خەلكىكى زۆرى تىدا بكوژرى، بەلام لە سەرکەوتن و دوژمن بەزاندندا چ دوودل ئەبوو و بىرواى بەخۆى زۆر پتەو و ئەستوور بوو.

جارىكيان سەر لە ئىوارەبەك، لەشكرى ئىران رەوى كرد، بەجارى كشاو، لەشكرى خانۆ دوايان كەوتن تاوەكو تارىك داھات، ئىنجا ھاتنە گوندى. خانۆ لىكى دايەو، كە ئەم پاشەكشىيە تەلەكە و رىبوازىيە. ئىدى لەو پتر نەيەتشت دووبان كەون.

به لّام پياو که لهو گوندهکانی دیکه‌ی ده‌وروبه‌ری دهنوږی به‌جاری ناگری تی به‌رده‌بوو: ئه‌و پیر و که‌نه‌فته هه‌شتا - نه‌وه‌د سالانه‌ی که خوږیان له کونی ژووری خزان‌دبوو و پیمان و ابوو که‌س ده‌ستیان بۆ دریژ ناکات، هه‌موویان له‌توپه‌ت کردبوون. هه‌ندیکیان ده‌گری ته‌ندوور هاویش‌تبوون و قرچ و هوږ سووتان‌دبوونیان و گه‌لّی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی ناپیاوانه‌یان وه‌سه‌ر هینابوون. سه‌ریازانی کورد که به‌م نه‌نه‌ر و ده‌ست‌دریژی‌یه‌یان زانی هینده‌ی دیکه ناگریان گرت و زاتیان بزووت و ئه‌وه‌ی کردیان، کردیان.

کاتی‌یه‌ک خه‌به‌ریان به‌شا دا، که هیشتا له‌شکریان نه‌گه‌ه‌یشت‌وه‌ته قه‌لّی دمدم و چه‌ندین سه‌ریازیش قه‌رکراون، به‌جاری چه‌په‌سا؛ چونکه ئه‌و وا به‌ته‌ما‌بوو له‌شکر قه‌لّی گرتبۆ و هه‌موو کاریک برابیت‌ه‌وه. شا له‌شکریکی کرانی دیکه‌ی له قه‌زلباشان بۆ کۆمه‌ک به‌رئ کرد، به‌لّام خانق هه‌رگیز بواری نه‌ده‌دانی و ئه‌و دۆل و نه‌وال و گه‌لی و بی‌شانه‌ی له که‌لاکی سه‌ریازی عه‌جه‌م پیر کردبوو. هه‌ندی جار هه‌مزه چاوه‌ش به‌خانۆی ده‌گوت:

- ماقول، من له‌گه‌ل له‌شکری رۆمدا بووم، زۆرم شه‌ر دیون، وه‌ختی رۆم میلله‌ته‌کانی دیکه‌یان به‌زۆری شیران له بن باندووری خوږیان ده‌کرد، که‌س ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ریاز لی قه‌ نه‌ده‌کردن، به‌هاتبا هه‌ر جاره هینده‌یان لی قه‌کردبان، قه‌سته‌م به‌خوا پادشای رۆم هینده‌ سه‌ر نه‌ده‌که‌وت.

شه‌ر گه‌ه‌یشت‌بووه راده‌یه‌ک له هه‌یچ لایه‌ک سه‌ریاز به‌دیل نه‌ده‌گیران و بری نه‌ده‌درايه یه‌ک. سه‌ریازی عه‌جه‌م کورده دیله‌کانیان بۆ به‌زه ده‌کوشت. خانۆش سه‌ریازی وانی ده‌کوشت، سه‌ری ده‌په‌راندن و لهو چیا بلندانه‌را به‌سه‌ر ئه‌سکری ئیرانیدا خلۆز ده‌کردنه‌وه، ئه‌سکهر که چاویان به‌سه‌ری په‌ریوی هاوا له‌کانیان ده‌که‌وت سامیان رۆ دهنیشت و له ترسان هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو زاره‌ته‌ره‌ک نه‌بن، ناره‌زایییان ده‌رده‌بری و وه‌خوته و بۆله ده‌که‌وتن، ده‌یانگوت:

- ئیمه نازانین، شاهه‌نشا له پیناوی جدا له‌سه‌ر ئه‌م چیا تووش و هه‌ل‌دیرانه شه‌ر ده‌کا. ئه‌گه‌ر سوودی‌کیشی لی وه‌چه‌نگ که‌وئ هه‌ر ئی، به‌لّام

ئەم كەور و زناره چ قازانچ و سوويدىكى شاي تىدايه؟

شا عەباس و پىراى ناردنى قزلباشان نوارى لەشكرەكەى تا دى تى دەشكى و زەرەر و زىانى گەورەترى لى دەكەوئى و هيچى پى ناكريئى. ئىدى دەستى بەتەلەكەبازى و فروفيلان كرد. پىاوئىكى نارده كن خانۆ كه خوئى بەدەستەوه بدا و شا عەباس هيچ نيازى خراپەى لەگەلدا نىيە و دلنبايى لىي خوئش دەبى و وەكو سەرۆكى هەموو كوردى ئىران بە خانى دەناسى و هەموو مانگىكىش دە زىرى مووچە دەداتى و لە هەموو خيئل و عەشيرهتەكەشى خوئش دەبى، بە مەرجى خوئى بەدەستدای بزانى و دان بە شاهەنشايەتتى ئەودا بنى.

لەو رۆژانەدا بە فەرمانى خانۆ ئەسكەندەرى بە خوئى و ئەسكەرەكەپەوه بەرگرى لەو لايە دەكرد كه دوژمن نيازى وابوو پشت لە كوردان بستىنى و بەرەو قەلا هيرش ببا. هاوپيوەندى لەشكرى ئەسكەندەر و خانۆ تابوورى شەباب دەيكرد، هەر سات ناساتى سوارەى شەباب، يا شەباب بۆ خوئى بى وچان دەهاتن و دەچوون. رۆژئىكى تازە رۆژ گزنگى دابوو. هيشتا خامى كەوى بەيانى وەكو مژ بەرووى ئاسۆوه بوو. سووكە بايەك دەهات گيا و گۆل و گەلای دار و درەختى لەسەرەخۆ دەهەژاند. لاويك لە سەربازانى ئەسكەندەر لە سەنگەردا رۆنیشتبوو دەينۆرپيه ئەو سەمتى كه پىي وابوو دوژمن لەو پىرا دەيتوانى ريز بشكىنى، تەماشاي كرد وا شتتەك لەو بنارەوه، لە نىو لىرەوارەوه، نىزىك بە كانىيەكان بۆ ئەوئى دى و حيلكە حيلكىتى. لاوه لە دلى خوئدا كوتى: «رەنگە ورج بى»، راپەرى هاتە كن ئەسكەندەر، كوتى: «شتتەك لە نىو ئەو لىرەوارەوه بەرەو ئىرە دى». ئەسكەندەر دەسبەجى زانىي كه ئەوه ورج نىيە، رەنگە تەلەكە و رىويبازى عەجەمان بى. دە سەربازى دووى خوئى دا و بەرەو پىرى دەنگەكە چوون. تا گەيشتنە ئەوئى ئىدى دنيا پوون بوو و هەتاو لەسەر لووتكەى چياكان هەلاتبوو، پىاو هەموو شتتەكى بەدى دەكرد.

ئەسكەندەر بە سەربازانى گوت:

- خىرا چوار دەورىان بگرن و بەرە بەرە گەمارۆيان دەن، ئەمنيش لىرەوه

دىم.

كاتى له كه قىي كانىيه كه نىزيك بوونه وه، پياويك له نيو لىره كه دا به ديار كه وت
و هات بو كنيان، تتيان راخوري:

- كوره زه لام كىي؟

كابرا به هه ناسه بركى ناره قهى نىوچاوانى سرىيه وه، گوتى:

- من قاسيدى شا عه باسم. شا بو خزمهت خانوى سه روكتانى نار دووم.
ريگام ون كردوه.

سه ربازيك تيرى ده كه وانى هاويشت، تىي سره ويىنى، ئەسكه ندهر
نه يه يشت، گوتى:

- مه يكوژن، بالبه ستي كه ن بيبه نه خزمهت خانوى.

هه ر ئەو ده قيقه يه شه باب به سه ردا هات، پرسى:

چ خه به ره؟

ئەسكه ندهر تىي گه ياند.

شه باب گوتى:

- چاويشى ببه ستنه وه، ياسا وا ده لى، خوم ده ييه م.

چاوى كابرايان به سته وه، شه باب له گه ل خوى هينا يه حوزوورى خانو،

ده ست و چاويان كردوه. خانو لىي پرسى:

- له كو يوه دىي، كى نار دووتى و بوچى هاتووى؟

كابرا هه سستا سى جار ان كورنووشى برد، گوتى:

- سو ياس بو خواى گه و ره كه به سه لامه تى گه يشتمه حوزوورى جه نابتان.

خانو پايه دار بى، من شا عه باس نار دوومىيه خزمه تتان، كه پىت را بگه يىنم

ئيدى شه ر نه كه ي، ئەويش به سو يندى قورئان به لىنت ده داتى كه له شكرى

خوى بكيشي ته وه و جه نابت به خانى كوردستانى ئيران بنا سى، ده ست نه له

خوت و نه له عه شيره تيشت نادا و هه موو مانگى ده زى ريشت مووچه و

سه وقات ده داتى. تو هه ر هينده ببه ده ستداى شاهه نشاى.

کابرا دیسان کورنووشی برد، گوتی:

- شا بۆ ئو عهزانهی ناردوومه خزمهتتان و به ههویای وهلامدانه وهتانه.
ئهووی لاکان و هه مزه چاوهش و جهوزوش له حوزوردا وهستابوون. خانق
به قسهی قاسیدی شا عهباس زۆر تووره بوو، گوتی:

- پرق، به شا عهباس بلی: ئەمن خان نیم، ناشمه وی بيم به خان، من نیوم
خانۆیه - نیوی کوردانه. من نازناوی خانم ناوی. ئەمن هه هیندهم له شا
عهباس دهوی لیمان گه ری و قوشه نمان له سه نهکا و گه ری له گه رمان
نه ئالینتی، ئو پارچه عهزهی باو و باپیرانمان لی داگیر نهکا. ئه وهشی پی
رابگه یه نه که ئەمن له وان کوردان نیم بۆ زیری و دراو غه یانه تی له میلله تی خۆم
بکه م. به شا عهباسی بلی: ئەگه ر قبوول ناکا و لیمان ناگه ری تا یه کمان ساخ
بی شه ری ده که یین. بلی: «ئیمه زۆر جار ان سویند و به لینی شامان
بیستوون، به لام به چ ده چن؟ له ئاکامدا له بی ویژدانی به و لاهه چی دیکه مان
لی وه ده ست نه که وتوه. ئیمه ئیدی پروا به سویند و به لینی وی نا که یین».

پاشان خانق به جهوزوی گوت: «چاوی به سه ستنه وه و به شه بابی راسپیرن،
بلا بیبا، به ساغ و سه لامه تی بگاته وه کن شا عهباسی.

له و رۆژانه دا ده سته ئیران هیشتا هه ر گه رم بوو، ده تگوت هاوینه.

له شکرێ خانق زۆری زه ره ر لی نه که وتبوو. به لام زه ره ر و زینای له شکرێ
ئیران له حه ده به ده ر بوو.

کاتیکی قاسیدی شا عهباس گه راوه، وه لامی خانۆی پی راگه یاند، شا له
رکان له جیی خۆی راپه ری ده سته به هاتوچۆ کرد، گوتی:

- چۆن؟ که واتا کور دیکێ چیا یی سه ر بۆ من دانانه وینتی و به ده سه ستدا ییم
نا قاییله. ئەدی کێ عه شیره تی لور و به ختیا ری هینا ژیر بار و خسته نییه سه ر
ریگای راستی؟ سا سویندم وابی ده بی توش بینمه ژیر بار.

شا فه رمانیکێ زۆر به په له ی کرده سه ر سه رکاری سوپا:

«ده بی هه رچۆنی بی زوو قه لا بگری، هیشتا زستان نه هاتوه، که زستان

هات، گرتنی زۆر دژوارتر و چهتوونتر دهبی.»

سهیفوللا خان ههركه فرمانی وهرگرت و خویندییهوه، وهلامی شای داوه:
- شا خووش و پایه بلندی، نامهوی لیت وهشیرم، خانق ئاسهواری
لهشکرهکهی بریومهوه. بهراستی پیاو نازانی ئەم کوردانه له کوپوه
ههآدهقولین. ئەمن لهوهی به شکم که بهو دهمودهسته بتوانم قه لا بگرم. چما
ئوه چهند مانگه هیشتووویانه سهرباز پشوو بدن.»
ههركه کاغزی سهیفوللا خانیان دایه دهستی شا عهباس و خویندییهوه،
کاغزهکهی درێ، گورجی وهزیریکی له دووی سهیفوللا ههنارد:
خیرا بێته حوزوور.

کاتی وهزیر گهیشته کن سهیفوللاخان و فرمانی شای پێ راگهیاند، له
دلی خویدا گوتی:

«ئەمن لێم روونه بوچی دهویم، ههه ئیستا زیندانم دهکا، بهلام وهللاهی
زیندانم لهو حاله پێ خوشره.»

سهیفوللاخان لهشکری به وهزیر راسپارد و سواربوو بۆ حوزووری شا
عهباس بچی، ههركه گهیشته تارانێ، یهکسهه بۆ بهردهرگهی تالاری شای
ئاژوا، بهلام شا عهباس نهیهیشت سهیفوللاخان وهژورکهوی و چارهی ببینی،
حوکمی کردبوو ههه که هات بیگرن، زیندانی کهن. سهیفوللاخان که گهیشته
بهردهرگه، کیشکچی گورجی دهستیان له زنجیر کرد و بردیان هاویشتیانه
زیندان. ئەو دهمی سهیفوللاخانیان زنجیر کرد، سهردارخان له خزمهتی شا
عهباسدا دهستهونهزهر راوهستابوو گوپی بۆ قسهکانی رایهشتبوو.
سهردارخان کابراهیکی چهتهولی کهته بوو، که لپی رادهمای رک و خویندیژی
له چاوون دهباری، کۆسهیهکی چاو زهق بوو، زۆرزان و فیتلباز بوو، ههركه
بوونی کاریکی گرنگ و بهخیری له شا عهباس کردبا وهکو گورگ بینی ئەو
کارهی دهکرد تا بهئهنجامی نهگهیاندا بهرۆکی بهرنهدهدا و لپی نهدهگا. بۆ
ئهو کاره، شا عهباس زۆرزانیکی بلیمهتی وهکو ئەوی بهبیردا هات. کابرا له

کاری زۆر گهوره و گراندا سهركهوتبوو. هه‌ر به هۆی زۆر زانی و فرۆفیلێ
وییهوه عه‌شیره‌تی لور و به‌ختیاری تێ شکان و ده‌بن باندووری شای ئێران
که‌وتن. بێ ئینسافی و دل‌ه‌قیی کابرا له‌وه‌دا نه‌بوو، هه‌رچی پیاوی گه‌وره و
به‌پێزی ئه‌و عه‌شیره‌تانه‌ بوون هه‌مووی له‌ ناودان و له‌ ناهه‌ق خوینێکی زۆری
رشت. شا عه‌باس زۆری برۆا پێ بوو، گو‌تی:

– سه‌ردارخان، ئه‌مجا تۆ ده‌نێرم، به‌لام تۆش وه‌کو ئه‌و سه‌یفوللاخانه
سه‌گجابه‌ نه‌که‌ی. ده‌بێ به‌هه‌ر نرخیک بێ تا زوه‌ه‌ له‌ بگری و نوغرو‌ی که‌ی.
ئه‌و کورده‌شم به‌ ساغی بۆ بێنه‌.

سه‌ردارخان پاش ئه‌م قسانه‌ دوو سی ئیکلامی بۆ شا کێشا. شا له‌و
برۆایه‌دا بوو سه‌ردارخان بێ سی و دوو ئه‌و کاره‌ جێبه‌جێ ده‌کا و دوو‌دلی
پێ ناوی، گو‌تی:

– سه‌ردارخان، نازانم چ بلیتم، تۆ پیاوی نسحه‌ت و ئامۆژگاری نی،
ئه‌له‌مه‌لای ئه‌توو ئه‌و پیاوه‌ی که‌ عه‌شیره‌تی لور و به‌ختیاریت بۆ سه‌رکوت
کردم و ئیستا وه‌کو مه‌ریان لی هاتوه‌و و سالی چه‌ند هه‌زار زی‌ر خه‌رج و باجم
بۆ ده‌نێرن. ده‌ برۆ، ده‌ی ئوغرت خێر بێ، کورپی خۆم.

سه‌ردارخان ئه‌و قسانه‌ی دواییی شا عه‌باسی زۆر پێ خۆش بوو. دوو سی
جار کورنووشی بۆ برد و ئه‌نجا پاشه‌وپاش کشاوه‌ و وه‌ده‌رکه‌وت، رۆیی.
سه‌ردارخان هه‌ر ئه‌و پێ رۆژی سواربوو، چه‌ند خولامی له‌گه‌ه‌ل خۆی خستن و
به‌ره‌و قه‌لای دمدم به‌رێ که‌وتن. هه‌رکه‌ گه‌یشته‌ جه‌به‌ه‌ی شه‌ر، نۆری له‌شکر
حالی زۆر شر و په‌ریشانه‌. سه‌ربازی عه‌جه‌م شه‌رکه‌ر بوون، به‌لام کورده‌کان
ترسێکی وایان له‌ دلایان ئاویشتبوو، هه‌رکه‌ ناوی کورد ده‌هات، وه‌خت بوو
زاره‌ته‌رکه‌ بن.

سه‌ردارخان ئیواره‌یه‌کی بانگی سه‌رکردانی کرد، لێی پرسین:

– راست بلیتن، حالتان چۆنه‌؟ له‌ چتان که‌مه‌؟ ئازووخه‌ و خواردنتان له
چدایه‌؟

یهک له سه‌رکردان سه‌ردارخانی چاک ده‌ناسی، له‌گه‌لی چوو‌بوو شه‌ری عه‌شیره‌تی لو‌ر و به‌ختیاری، هه‌ستا ئیکلام‌تیک‌ی بۆ سه‌ردارخان کیتشا، گوتی:

- سه‌ردارخان خۆش بی - که ناوی سه‌ردارخانی هینا سه‌رکرده‌کانی دیکه لیکدی ر‌امان- له سایه‌ی سه‌ری شاهه له چمان که‌م نییه، ئە‌گه‌ر له ئازووخه و خواردنیش ده‌فهرموون، هینده‌مان مه‌ر و مال‌ات له کوردان به‌تالان وه‌رگیر که‌وتوو له بن نایه. به‌لام ئە‌م کوردانه وه‌کو کورده‌کانی عه‌شیره‌تی لو‌ر و به‌ختیاری نین، که ده‌یانگوت (کوردین)، ماقوول ئە‌مانه چاپکن، کاتیکی شه‌ر ده‌ست پێ ده‌کا پیاو نازانی له کوپ‌را هه‌لده‌قولین، له‌نکاوه‌کو ته‌ززه‌مان تیرباران ده‌کن، به‌ شیران تیمان به‌رده‌بن. که‌لله‌سه‌ری سه‌ربازی کوژراوانمان له‌سه‌ر چیا‌را به‌سه‌ردا گلۆر ده‌که‌نه‌وه. به‌ئیمامی عه‌لی، رۆژی وا هه‌بوو خوی‌ن له هه‌موو شوپ‌تیک جۆ‌گه‌له‌ی ده‌به‌ست، خۆ سه‌رکرده‌کانی دیکه هه‌موو له حوزووردان، با ئە‌وان ب‌لین: «راست ده‌که‌م یان درۆ». پیاو نازانی خۆ له کوپ‌ر ده‌شیرنه‌وه.

هه‌رکه سه‌رکرده‌که نیوی عه‌شیره‌تی لو‌ر و به‌ختیاری هینا، سه‌ردارخان پرسی:

- تۆ به‌ جدا ده‌زانی لو‌ر و به‌ختیاری کوردن؟

- قوربان، ئە‌و ده‌می جه‌نابت سه‌رکرده‌ی له‌شکر بووی، ئە‌من سه‌ره‌په‌ل بووم، به‌لام ئیستا سه‌رکرده‌م.

سه‌ردارخان هه‌ستی کرد که ئە‌و کوردانه وه‌کو کوردی لو‌ر و به‌ختیاری نین، ئە‌وانه شه‌رکه‌رن. هه‌روه‌ها ئە‌وه‌شی لی‌ روون بووه‌وه که سه‌یفو‌لل‌آخان تا ئیستا هه‌موو هی‌زه‌که‌ی له مه‌یدان ناو‌یشتوووه و بۆ شه‌ری هی‌شتوووه‌ته‌وه، ئە‌گه‌ر ئە‌و له‌شکره‌گه‌وره و گرانه هه‌موو به‌جاری هی‌رشیان برده‌با، سه‌رباز به‌و ره‌نگه‌ زنده‌ه‌قیان نه‌ده‌چوو.

له وه‌تی سه‌ردارخان هاتبوو له‌شکری ئیران هی‌رشی کز بووبوو.

خانۆ گوتییه‌ جه‌وزۆ:

– چ باسه، دهنگیان نییه، وئ دهچی ئه و بیده‌نگییه شتیکی تیدایی. ده‌بی زۆر وریابین، له‌وانیه له پشته‌وه‌را گه‌مارۆمان بدن، له‌شکره‌که‌یان زۆره و له‌هه‌ژمار نایه.

خانۆ بۆ خۆی چوو هه‌موو قه‌لاچییه‌کانی یه‌ک یه‌ک به‌سه‌رکرده‌وه، گورز و که‌مه‌نداران له‌ریزی پێشه‌وه دامه‌زراند و خۆی بوو به‌سه‌رکرده‌یان.

کاتیکی ته‌رمی پۆستۆیان هێنا، له‌قه‌لا ناستیان، زادینه‌ خانمی ژنی و هۆزه‌که‌ی له‌سه‌ر گۆکۆی سویندیان خوارد بچنه‌ شه‌ڕی و تۆله‌ی بستین.

پاش هه‌وتوو پۆستۆ، زادینه‌ خانم خێرا هه‌زار پیاوی به‌چه‌ک و سیلاحه‌وه له‌هۆزی ماله‌ رندان هه‌لبژاردن و خۆی بوو به‌سه‌رکرده‌یان و سوار بوو به‌ره‌و مه‌یدانی شه‌ڕ به‌ڕی که‌وت. رۆژ تازه‌ گزنگی دابوو کیشکه‌ ویته‌ ویتیان بوو. ئێشکچییه‌کی هه‌مزه‌ چاوه‌ش گوتی: «ماقوول، له‌شکرێکی گه‌وره‌ وێره‌وه‌ دئ».

خانۆ پرسى:

– به‌رێدا دین، یان قه‌دبێ؟

– به‌رێدا دین.

هه‌مزه‌ چاوه‌ش گوتی: «سه‌ربازینه‌ ئاماده‌ بن» هه‌رکه‌ به‌رایى له‌شکری زادینه‌ خانم به‌دیاره‌که‌وت، هه‌مزه‌ چاوه‌ش لێیان نيزیک بووه‌وه، نۆری هه‌موو سه‌ر به‌کۆلۆسن و له‌سه‌ره‌خۆ به‌کوردی ده‌دوین. ئینجا له‌ دلی خۆیدا گوتی: «هه‌بی و نه‌بی ئه‌مانه‌ کوردی غه‌یانن و شا‌عه‌باس له‌ دژی ئیمه‌ی کردوونه‌ دارده‌ست و ده‌یانه‌وئ گه‌مارۆمان بدن». به‌ سووکیکه‌وه‌ پرسى:

– ئیوه‌ کین؟

– ئیمه‌ خه‌لکی قه‌لاى دمدمین، له‌ هۆزی ماله‌ رندان، بۆ کۆمه‌کی خانۆ

ده‌چین.

ده‌نگیکی ژنانه‌ به‌جاری هه‌مزه‌ چاوه‌شی شله‌ژاند. زادینه‌ خانم هه‌مزه‌

چاوهشی ناسییه‌وه، گوتی:

- هه‌مزه چاوهش، چت لی بشیرمه‌وه، کاتیکی ئەو مال و پیرانه‌یان* کوشت، سویندم خوارد له جیاتی وی بچمه شه‌ری.

ئیدی هه‌مزه چاوهش زادینه خانمی ناسییه‌وه، چونکه زۆر جار ان لئی ده‌بووه میوان، گوتی:

- برۆ خوشکی، نیوی ژنه کوردت هه‌زار جار ان لی حه‌لال بی، برۆ خوات له‌گه‌ل.

خولامان خه‌به‌ریان به خانۆ دا زادینه خانم به له‌شکرکی هه‌زار شه‌پکه‌روه هاتووه، ده‌یه‌وی بێته حوزوور. خانۆ قه‌ده‌ری تی فکری زادینه خانم کتییه؟ به‌ینیکی کری بوو، ئەنجا گوتی:

- «ئیزی بدن، با بی بزنام له کیهه هۆزه؟»

سه‌یفه‌دینی کوری گوتی:

- کاکۆ، ئەئی نازانی زادینه خانمی پۆستۆیه، له هۆزی ماله‌ رندان؟

خانۆ هه‌نگی وه‌بیری هاته‌وه:

«چهند سال له‌مه‌وییش، وه‌ختی شا عه‌باس عه‌شیره‌تی شکاکي به‌گژیاندا کرد زادینه خانم گه‌نج بوو، مێرخاسییه‌کی وای نواند مه‌گه‌ر هه‌ر له که‌له‌مێردان بوه‌شپته‌وه.

له‌گه‌ل سی که‌نیزان پێگا به‌ سی پیاوی شکاک ده‌گرن، دوویان لی ده‌کوژن و میگه‌له‌ مه‌ریکی تالانکراویشیان لی ده‌ستیننه‌وه.»

زادینه خانمیان ئیزن دا هاته حوزووری خانۆ، ئیکلامی کێشا، ده‌تگوت سه‌رکرده‌ی راسته‌قینه‌یه، ئەنجا گوتی:

- باوۆ تو باوی هه‌مووانی، رووم ره‌ش بی، ئەو مالوێرانه وه‌جاخ کویره،

* له‌ نیو کوردان، نه‌ ژن نیوه‌ینانی مێرد و نه‌ مێرد نیوه‌ینانی ژن به‌جوان ده‌زانی. ژنان که‌ ناوی مێردیان له‌ کن پیاوی غه‌یره‌ دین ده‌لین برات، پیاوانیش که‌ ناوی ژنیاں دین ده‌لین خوشکت.

كۆپى لە پاش بەجى نەماوہ لە جياتى بچتە شەرى .

نىشتىمانى خۆى زۆر خۆش دەويست و ژيانى خۆى لە پىناوى خاكى كوردستاندا بەخت كرد . لەسەر گلكۆى سويندم خواردووہ لە جياتى وى بچمە شەرى . ھەزار پياوم لە ەشیرەتى خۆمان كۆكردووئەوہ ، بەكۆمەكتانەوہ ھاتووین .

زادىنە خانم ژنىكى بەژن بەرزى گردى قژ كال بوو ، پۆرى دوو پەلكى ئەستوروى لى ھونددووہوہ و بەسەرىەوہى ئالاندبوو . دەموچاوى لە بەرھەتاو ھەلقراچابوو . روومەتەكانى وەكو سىو سۈور دەچوونەوہ . چاوەكانى خربوون . نىگای وەكو تىرى لە كەوان بەربوو پياوى دەنگاوت . لىوى ئال و كەمى تەنك بوو . بۆ نىشانەى كۆستكەوتووئى و خەمبارى پوشىيەكى رەشى بەسەرىيەوہ بەستبوو . پاش ئەوہ لە قسەكانى بووہوہ ، چەند ھەنگاويك پاشەوپاش كشاوہ ، خانق گوتى :

– كچى خۆم ، تۆ كارىكى نىشتىمانپەروەرانە و راستت كردووہ ، بەراستى ئىمە لە بارىكى زۆر ناسك و چەتوونداين . بەلام بىروامان بەخۆمان زۆر ئەستوروہ كە بتوانين ولاتى خۆمان بپارىزين . شىرى داىكت لى ھەلال بى ، بەخىرىئى ، بەسەرچاوان .

پاش ئەوہى سەردارخان بۆى روون بووہوہ لەبەرچى ناتوانن قەلا بگرن ، رۆژىكى سەركردەكانى ھەموو كۆكردنەوہ ، گوتى : «سبەينى ھىرش دەكەين ، دەبى لەشكر ھەموو ھىرش بكا ، بەلام بەيانى زوو ھىرش ناكەين ، لەگەل خۆركەوتنان بەسەرياندا دەدەين ؛ چونكە سەربازى ئىمە ناتوانن لەم لىرەوار و گەلى و ھەلدىرانەدا بەتارىكى شەرى بكەن . زۆر شوورەيىيە بۆ سوپاى ئىران نەتوانى ئەو چەند كوردە ببەزىئى . با ھەر كەسە بگەریتەوہ نىو سەربازى خۆى ، تا سبەينى دەتانىنمەوہ .»

سبەينى زوو ، ھەتاو كەوتبوو . شەنەبايەكى نەرمى خۆش لەسەر چيا بلندەكانرا دەھات ، دنياى بە بۆن و بەرامەى گول و پىحانى ئەو چيا و نزارانە

دهبووژاندهوه و پياوى بهجارى مهست دهکرد. خانق گورز و کهمه‌ندچپيانى هيتنابووه کن خوئى. چوو سلاوى لى کردن و قسه‌ى بۆ کردن، له‌نکاو له‌شکرى عه‌جه‌م هپرشى هيتنا، خانق له‌گه‌ل گورز و کهمه‌ندداراندا لیتيان راپه‌رين شپيرانه قريان هاوويشتنى، عه‌سکهرى عه‌جه‌م له‌به‌ريان هه‌لاتن. سه‌ردارخان قيژاندى: کوره، نامه‌ردتان نه‌که‌ن خوڤاگرن، کوره هه‌لمه‌يه‌ن.

ئه‌نجا هه‌مزه چاوه‌ش له‌جه‌به‌ى خوئيه‌وه تيتيان كه‌وت. زادينه خانم له‌وه لاهه‌لى کوتا سه‌ريان و به‌ده‌نگيکى ژنانه‌ى خوئى قريواندى:

«شه‌ريک له‌مه‌قه‌وماوه له‌قه‌لاى دمدى، له‌به‌ياران،

«ئه‌وه خوئى کورده رڙاوه له‌سه‌ر که‌ور و زناران،

«بنۆرنه جه‌نازه‌ى عه‌سکهرى عه‌جه‌مان، گوئى ديزنه

«نالە نالی برينداران،

«وه‌للا نابی، بيللا نابی، حه‌يفه کوردان،

«ملکه‌چى قوبوول کا بۆ شای عه‌جه‌مان،

«برا لى دهن، خزمه لى دهن،

«بستين تۆله‌ى پۆستوى نيچيروان.

ئيدى شه‌ريکى وا قه‌وما، کورد گوته‌نى «مندالى له‌بار ژنان ده‌برد». که‌لاکى سه‌ربازى عه‌جه‌م به‌سه‌ريه‌کدا که‌له‌که بوويوو، به‌لام سه‌ره‌راى ئه‌و کوشتى و کوشتاره سه‌ربازى عه‌جه‌م هه‌ر ده زيادييدا بوون. سه‌ربازى عه‌جه‌م زۆريان کوژران، چونکه وه‌کو کوردان شارمه‌زای چيا و هه‌لديران نه‌بوون. به‌لام سه‌ربازى خانۆش که‌ميان لى نه‌کوژران.

ئيواره‌يه‌کى خانۆ ته‌ماشای کرد له‌شکرى ئيران خه‌ريکه له‌هه‌موو لاهه که‌مارۆيان دها. هه‌رکه دنيا تاريک داهات، خانۆ له‌شکرى خوئى کيشاوه، دايه شاخ و گوژمى بلند. فه‌رمانى دا هه‌رچى ريتگا و کون و که‌لينيکى بۆ قه‌لا ده‌چى، بيگرن. ناگايان له‌بزنه‌رى و کوچه‌رى و ره‌وه‌ندان بى. خوئى چوو بۆ قه‌لا.

ئىدى ئىۋارەيەكى درەنگ بوو، خانۇ بىرارى دا مەجلىس كۆكاتەۋە، بەسەرۆك دىۋەخانى گوت: «لە دوۋى ھەموو ئەندامانى مەجلىس بىتەرە»، سەرۆك دىۋەخان دەستبەجى خولامى لە دوو نارىن.

خانۇ كەۋتە بىرىكىدەۋەيەكى قوول. تەماشاي دەكىرد سەربازى دوژمن لە ئەستىرەي ئاسمان زىاتەرە، چەندىان لى قى دەكەن لە بن نايەن و تا دى لە زىادىيىدان، ھەرچى سەربازى خۆشپەتى كەمى لى نەكوژراون. لە دلى خۇيدا گوتى: «با ھەسارم كەن، نايەمە ملكەچ و دەستدايان». خانۇ لەۋ فكرانەدا بوو، سەرۆك دىۋەخان دەرگەي كىردەۋە، ۋەژووركەۋت، گوتى:

– ماقوول، خەبەرمان بە ھەمووان دا، تەنى كەۋرەي ھۆزى مالى رندان ديار نىيە، ئەۋىش – خانۇ قسەكەي پى بىرى، گوتى: «لە دوۋى زادىنە خانى بىتەرە، ئىستا ئەۋ لە جىتى مېردى گەۋرەي ھۆزە».

دوۋ خولام بەلەز لە دوۋى زادىنە خانم چوون.

بە زادىنە خانىيان بۆيە دەگوت: «خانم» چونكە كچە بەگ بوو. ھەر بە كچىنى لەگەل پۆستۆي نىچىروانى بوپىر و ئازاي بەناۋبانگدا ھەزىان لە يەك كىردىبوو، بەلام دايك و باۋى كچە ناقايل بوون بىدەن بە لاتىكى نىچىروان، كە زستانان لە كەۋل و پۆست بەۋلاۋەي لەبەر نەدەكىرد، بەلام ناۋبانگى ئازايەتى و مېرخاسىي پۆستۆ لە ھەموو ولاتان دىنگى دابوۋەۋە. كە دەچوۋىە مالى ۋاقت وپ دەما؛ دەعبا نەبۇو كەللەي بەدىۋارەۋە دانەكوترايى.

دەيانگىراۋە:

«پۆستۆ زادىنە خانمى چاۋكالى بۆ زۆزانان ھەلگرت. دايك و باۋى زادىنە پى ھەسان.

شەۋكەت بەگى بابى زادىنە خانم بىست سۋارى سۋار كىردن و لە دوۋى پۆستۆي بەرپى كىردن، گوتى: ئەۋ تۆلە باۋەي بكوژن و پۆرى كىژەكەشم لە بىندا بۆ بېرىن و خۆشىم بۆ بىننەۋە.

شەۋكەت بەگ خەلكى ولاتى رۆم بوو، ھاۋىيان بۆ زۆزان دەھاتە چىاي

دمدم. پۆستۆ لهوێ تووشی زادینه خانم دێ و حەز لهیهک دهکەن و بهلێن بهیهک ددهن که تا مردن بۆیهک بن و هیچ شتیک نییه لیکیان ههلاویژێ. دوو سێ هاوین پۆستۆ وهپاریزی دهکەوێ ههلی گری، ههلی وهچهنگ ناکهوێ، هاوینی چوارهم ئاخریکهی رهدووی دهخا و دهپرفینی».

پۆستۆ له دوورهوه سوارهکانی باوی زادینه خانمی بهدی کرد. زادینهی له لێرهواریکدا شاردهوه و خۆشی وهکو پلینگ دهلان ههلی کوتایه سهریان. دوو سواری لێ کوشتن، یهکیشیانی بریندار کرد، ئهوانی دیکهش ههموو ههلاتن.

وهختی زادینه خانم هات، خانۆ، دهستی بهراویژ کرد، گوئی: «ئێوه ههموو چاک دهزانن که ئه لهشکره وهکو لهشکرهکانی پێشوو نییه، که بهچهند ههزار سهربازیکهوه هێرشیان بۆ دیناین و ئیمهش پێشمان لێ دهگرتن و زۆر بهئاسانی له سنووری ولاتمان وهدردهنان. ئیستا کار له بیست ههزار و چل ههزاریشدا نییه، لهشکرهکه سهت ههزار سهربازه. دهبی ئه ئیوارهیه لهگهڵ چارهنووسی خۆماندا رووبهروو بوهستین و بریاری خۆمان بدهین، یاخۆ بهدهست دوژمنهوه بدهین و ولاتمان داگیر بکهن و ئابرووی دنیا و قیامهتمان بدۆزین و ههتا ههتایه سهرشۆر بژین، یا بهرگری بکهین و خۆمان ههسار کهین و تا یهکمان دهمیێ شه بکهین و کۆل نهدهین».

خانۆ ههرکه لهو قسانه بووهوه وهکو و ههلق لهسهه کورسییهکهی دابهزی، له مهجلیسهکهی نۆری بزانی چ له دهموچاویاندا دهخوینیتهوه.

ههموو سویندیانی خوارد سهریان له پیناودایه و له بستیکی خاکی خۆیان خۆش نابن.

ئیدی مهجلیس بلاوهی لێ کرد. شهوگار راشکاو رانهشکا لهشکری دوژمن قهلایان له ههساردا.

بهفهرمانی خانۆ خهلکی ههموو تهدارهکی خۆیان دیت. توپیان له ههموو جێیان دامهزاند و لهسهه شوورهوه قهلاچی و شهپکه خۆیان ئاماده کرد و ههموو سووچ و کهلپنیکیان تهنی. ههرجی ژن و مندال و پیر و کهنهفتانی

گوندهکانی دهوروبه‌ری قه‌لا بوون هه‌موویان هینایه نیو قه‌لاوه. دووکان و خانان پر بوون له خه‌لک. خانو فهرمانی دا به خورشیدی بازارباشی ناگای لهو خه‌لکه بی و به‌دهنگ هه‌مووانه‌وه بجی.

سه‌ریاز هه‌موو هاتنه نیو قه‌لاوه. خه‌لکی به‌رۆدار چهند رۆژان له سه‌ساردا بوون. نیوه‌رۆیه‌کی نانۆ تووشی دل‌به‌ر هات، گوتی:

- دل‌به‌ر بیستوتته خورشیدی ناچاخ لهو رۆژی وا چه‌تووندا چ ده‌کا؟

- نه‌وه‌لا، نه‌مبیس‌تووه، چ ده‌کا؟

- ده‌لین، خانو ئه‌وه‌موو خه‌لکه‌ی به‌وه‌ئسه‌پاردووه.

دل‌به‌ر گوتی:

- ملی بشکی، تووخوا ناوی مه‌هینه. ئه‌گه‌ر پیاو با هه‌لبه‌ت ده‌چوووه شه‌ری.

عه‌مری نه‌مینی‌کی پیاوه.

پیش ئه‌وه‌ شه‌ره، جازان له هه‌موو جی‌یان، له قاوه‌خانان، له بازار له مه‌یدانان، له مالان هه‌میشه به‌زم و ئاهه‌نگ بوو، ساز لی دهررا، لاوژه و به‌یت و بالۆران ده‌گوترا. زۆر جار ردین سپی و دنیا‌دیده له قاوه‌خانان سه‌ربه‌هووردی شه‌ری و که‌له‌میردی ئازا و دلیرانی کوردانیان ده‌گی‌پراوه. له هه‌ندی جی ده‌نگی توووم و زورنا ده‌هات و لاوان شایی و ره‌شبه‌له‌کیان ده‌گی‌پرا و زۆریان خو‌ش راده‌بوارد، له دووکان و خانان ناووی‌رچی بانگیان ده‌کرد:

- وهرن، برا وهرن، مالی چاک و هه‌رزان بکرن.

به‌هاویان هه‌موو رۆژی شایی و رابواردن بوو. هه‌ندی جار کاروانی هه‌نده‌ران له به‌غدا، له به‌سره، له شام، له حه‌لب، له ئه‌سته‌مبۆلرا ده‌هاتنه قه‌لا و به‌وه‌ رۆژگاره ده‌نگی زه‌نگ و قۆری ئیسترو و شتران بوو. ده‌نگی‌ژ و سازنده و خو‌شخوانانی هه‌کاری و دیاربه‌کر و جزیر و بو‌تان و شوینانی دیکه له قه‌لا به‌ر نه‌ده‌که‌وتن. لۆتی و ره‌قاس و نوکته‌بیژ ده‌که‌وتنه به‌زم و جه‌فه‌نگ و فریان داویتی به‌کدی سه‌ر به‌قوریان وه پیکه‌نین دینا، یه‌ک ده‌یگوت:

تۆ له بهژنان بهژن چهنده،
وهك ستوون له عاسمان بهنده،
تۆ له دهم ههروهكو كارى،
كه دهچپرى چهنده دهمخوارى.

ئىدى دهبووه پىكهنين و ههرا و ئهوى بهرانبهرى دهىگوت:

نيوم ناوى خوله قۆل،
بهژنت بهژنى دهسكه دۆل
دهنگت گارهى مريشكه كۆل.
ديسان دهبووه ههرا و پىكهنين.

بهلام قهلا ئهوه قهلاى جاران نهبوو، نه دهنگى سازبهند، نه دهنگى زورنا و
تۆلۆم؛ نه دهنگى سترانبىژ و خوشخوان، نه قاقاي پىكهنين و نه بزهى سهه
ليوان، نه تاسهه زوان و بهلئين، نه ته دارهكى شايى و بووك، نه خه نه بهندان و
نه جل هه لگرتن، نه زباره و دهسهواى كىژۆلان، نه كۆپى كوروكالان، نه بينه
بينهه ديوه خانان، هه موو شت رهنگى په رىبوو، ترووسكه له هه موو چاوان
كوژابووه، ئاوات و هه ويا تاسا بوو. جار جار گوپت له ورتهى پيرهژنىك
دهبوو و هيجى تر.

سهه دارخان له به ره بهيانرا هه تا بانگى شىوان قۆشه نه به ره وه قهلا
دههينا، كه سىك نه بوو پيشيان لى بگرى. به كۆمه كدارى خۆى گوت:

- زۆر سههيره، ئهوه كوردانه چىيان لى به سهههات، دهلئى عهرز قووتى داون.
بۆ سههينه كى رۆژ بووه وه قهلا به دياركهوت، سههه دارخان لى روون بووه وه
كه كوردهكان خۆيان له سههه سارداوه. بهلام كاتىكى له قهلا نيزىكتر بووه وه
سههه سورما؛ ته ماشاى كرد ئهوه قهلايه وهكو ئهوه قهلايانه نيهه كه ئهوه
ديتبوونى. قهلاى دمدم له سههه چىايه كى بلند بينا كرابوو، دهنگوت ته بيههت
به قهسته سهرته پلهه ئهوه چىايهه و تهخت و بهرين دروست كردوه، تا
قهلاى له سههه دروست بكرى، قهلاى دمدم ههه قهلايه كى رووت نه بوو، شارىكى

گهوره و ئاوه دانیش بوو. له م سهر تا ئه سهری مهیدانئیکی دوورودریژ بوو. له لایهکی پالی به گهلییهکی قوولهوه دابوو و له لایهکی دیکهوه پالی به چیاى دمدمهوه دابوو.

سهردارخان نۆرپییه ئهوه رهوهزه و زنار و ههئدیره ههزار بههزارانه، تهماشای کرد ههندیکیان وا دالقابوون دهتگوت ههر ئیستا دهجمین و ههر چیاان بهر ههویئل کهوئ دهیههجنن. ههندئ جینگهئ لیرهوارئیکی چری وا بوو زهلامی لی دهرنهدهچوو. له کورد زیاتر کی دهیتوانی لهسهر ئه م چیا بیوانه هیمی ئاوهدانى لی دا و له نئو گورگ و ورچ و گا کئوی و درندان بژی؟

سهردارخان له دوورپا ریگای قهلائی بهدی نهکرد. بهلام که نیزیکتر بووهوه دوو ریگای دیت له گهلییهوه بۆی دهچوون. چۆمئیکی قوول بهو گهلییهدا دهکشا، گرم و هۆرئیکی لئوه دههات دهتگوت ورچی هاره.

سهردارخان له وئیرا گوندهکانی نیزیکی قهلائی بهروونی لئوه دیار بوو. زهویوزاری دهوروبههری گوندهکان بهئاشکرا دیار بوون و زهردهچوونهوه، وهختی دروینه بوو. سهردارخان له دلی خۆیدا گوتی: «نهمانهئیشت گوندهکانی خواری دهغل و دانهکانیان بدوورنهوه، نابئ بئیلین ئهمانیش گهوزئ بدوورنهوه». سهردارخان بهدهم ریگاوه بییری دهکردهوه، له پر تووشی چه م و نهوالئیکی قوول بوو، ماوهیهک بهنئو دار سئو و دار ههرمی و دار قهیسیدا رویشت، ههندئیکی دیکه چووه پئش، تووشی ریزیک دار گویز هات، له بهرخۆیهوه گوتی:

– دیاره ئیره، جگه له دهغل و دان، داری میوهشی لی دهروی، نئو ئه م چه م و نهوالئه گهرمن.

خولامیک له نیزیکییهوه بوو، گوتی:

– بهلی، قوربان، بن ئه م گهلییه قوولانه گهرمن، بۆیه داری میوهشیان لی شین دهبن.

– وا دیاره حال و بالیشیان خۆشه و دهوله مهنندن؟

- بەلئى، گەورەم، چۆن دەولەمەند نەبن، نە خەرج و باج دەدەن، نە بېگار و سوخرەكېشى دەكەن، ئەو چەند سالە بۆ خۆيان، وەكو بەرزەكى بانان، ئاسوودە و تەرخان دەژىن، ديارە دەولەمەند دەبن.

- خەمت نەبى، بزانه ئىستا ئەمانىشت چۆن وەكو لوپ و بەختيارى بۆ سەرکوت كەم و دەبن پېنى شاھەنشايان نىم.

سەردارخان دوو سى پۆژىك دەرفەتى سەربازانى دا بحەسىنەوہ.
پشووئىكى چاكيان دا، تىر نووستن؛ چونكە لەمىژبوو نەحەسابوونەوہ و ھەمىشە ھەر شەپ بوو. پۆژى چوارەم سەردارخان لەگەل گزنگى پۆژدا فەرمانى دا لەشكر لە ھەموو لاوہ ھىرشيان كرد. خانۆ نەھىشت تۆپان ئاگردەن، تا لە چۆم پەرىنەوہ، گوتى:

- ئەوجا، لى دەن، بەقوربانان بىم.

لە پىر بوو بە گرم و ھۆرى تۆپان و گوللە وەكو تەرزەى بەھار بەسەرياندا بارى. بەگرم و ھۆرى ئەو چەند تۆپە دەتگوت دنيا ژىر و ژوور بوو و چىاي دىمدىر پووخا، ھەر گرم و ھۆر بوو و لەو چىيا و پوہوزانە دەنگيان دەداوہ. ھەرکە دووگەلى تۆپەكان پەوينەوہ، سەردارخان تەماشاي کرد لاشەى سەرباز بە دەيان لە بن قەلە بەسەرىەكدا نغليون و كەلەكە بوون. لاشەى چەندى دىكەيان شەپۆلى ئاوى بەگور و خورى ئەو چۆمە، وەكو ئاومالکە پاي دەمالىن. ھەرچىش بە ساغى مانەوہ بەرەو پاش ھەلاتن. سەردارخان سەرى سورما، گوتى:

- ئەم سەر چىيا بلندانە و تۆپ؟ كى ئەم تۆپانەى بە كوردان داوہ؟ ھەبى و نەبى - ئەمە كردەوہى پادشاي رۆمە. ئەو لەمىژە دەيوئى كوردستان داگىركا.

ئەوئى پۆژى دىسان ھىرشىكى دىكەيان كرد و بوو بە گرم و ھۆرى تۆپ و فزەى تىران و سەرباز بە سەدان بەسەرىەكدا نغلىن و كەلەكە بوون. بۆ پۆژى دوایى سەردارخان ھەلانى دا عەسكەر ھەليان کوتايە سەر قەلە، دىسان بەسەدان لاشە و كەلاک بە سەرىەكدا كەوتن و كەلەكە بوون. مانگى پتر بوو

سەردارخان ھەر وازی نەدەھیتنا. زۆر جار ان لە سى لاو ھىرشىيان دەبرد. خانق ھەر ئەمسەر و ئەوسەرى دەکرد و فەرمانى توپ ئاگردان و تىر بارانى دەدا. ژنانىش بەش بەحالى خويان قوچاخە تىريان بەسەر دوژمندا دەباراند. خانق دەيگوت: «ئەگەر دىنە پىشەوہ يەکیان بە ساغى دەرناچى».

سەردارخان لىكى داوہ ئەوہ چەند رۆژە سەربازىكى زۆرى لى دەکوژرين و ناتوانى قەلا بگرى، ناچار لەشكرى كىشاوہ پاش و لە چوار دەورى ريز ريز ھىوراندى و خىوہتياں ھەلدا، گوتى:

– وەللاھى، دەبى دارتان بەسەر بەردتانەوہ نەھىلم.

سەربازى عەجەم دەستيان بە تالان و برۆى ئەو گوندانە کرد، کوردەکان پەزىكى زۆريان بۆ لەوہر لە گوندان بەجى ھىشتبوو. ھەندى شەمكى بە نرخى مالى بەجى ھىشتبوو. ھەندى خەرمان و جىزى ھەروا بەنيوہ چلى لە جۆخىيان بەجى ھىشتبوو. عەسكەرى ئىران بى سى و دوو ھەرچى پەز و دەوار و نىو مالان بوو ھەموويان تالان کرد. ھەرچى دەغل و دان بوو کرديان بەتالىكى ئەسپان، ساپ و كا و كۆتەل و كۆزەر و پووشيان سووتاند.

خانق زۆر جار ان شەوانە سەربازى لەگەل خۆى دەبردن، دەيگوت: «با بچىنە رايى» ھەر جارىكى دەچوون عەسكەرىكى زۆريان قى دەکرد. ئىدى لەشكرى ئىران بەشەويش لە ترسان نەدەحەسانەوہ.

چەند مانگ بوو ئەو خەلکە زۆر و زەوہندە بە ژن و مندال و پىر و جوانەوہ ھەسار و ئابلووقە درابوون. ئازووخە و خۆراک نەمابوو، برسيتى و قاتوقى بوو. خانق تەماشاي خەلکەكەى دەکرد ھەموو لە برسان چاويان بە قوولدا رۆچووبوو و لاكەى سەريان دەھات، بەلام نەبىزارىيەك، نەگازنىك، نەگلەبىيەك، ورتەى لە زارى كەس نەدەبىست.

چەند شەو بوو خانق خەو لە چاوى نەكەوتبوو. بەيانىيەك لە كن تۆپچىيەكان قەراى قەننەكىشى ھەلاژا، كە وەخەبەر ھات، گوتىيە جەوزۆ:

– خىرا، دوو زەلامى چاپك و بويزم بۆ بىنە بچن بۆ ھەكارى و شەمدينان،

یان ئازربایجان داوای کۆمه‌کمان بۆ لی بکه‌ن و تا زووه فریامان که‌ون.
جه‌وزۆ ده‌سه‌به‌جی گازی دوو کوری خورتی چالاکي کرد، یه‌کیان شه‌باب بوو،
خانۆ نه‌یده‌ویست شه‌باب بنی‌ری، چونکه بۆ خۆی ده‌یزانی قه‌لا چه‌ندی
پتویستی به‌ می‌رخاسی و ژیری شه‌بابه. خانۆ هه‌ر دوو کوره‌ی بردنه په‌ناوه،
گوتیه شه‌باب.

- دمه‌وئ، به‌قاسیدی بۆ نیو کوردانی هه‌کاری و شه‌مدینان یان
ئازربایجان‌تان بنی‌رم، داوایان لی بکه به‌ هاوارمانرا بگه‌ن، به‌لام ئه‌تۆ - به
شه‌بابی گوت - لیره پترمان به‌کار دئی، ده‌ته‌وئ بچی؟
- نه، قوربان، من نامه‌وئ مه‌یدانی شه‌ر به‌جی بیلم.

خانۆ گوتیه جه‌وزۆ:

- زه‌لامیکی دیکه‌م بۆ بینه.

یه‌کسه‌ر سه‌یفه‌دینی کوری خانۆ گوتی:

- کاکۆ، ئیزنم بده، من ده‌چم.

- ئه‌ری، لاوۆ، تۆ بچۆ، ده‌ برۆن خۆتان ئاماده‌ که‌ن، خۆم دیم شه‌وئ
به‌ریتان ده‌که‌م.

به‌تلیکی شه‌و رابردبوو، به‌لام بانگی که‌له‌شیر له‌ قه‌لا نه‌ده‌هات، چونکه نه
که‌له‌شیر، نه‌ په‌ز، نه‌ ولسات هیچی نه‌ما‌بوون، خه‌لکی قه‌لا له‌میژبوو هه‌موویان
سه‌ربریوون و خواردبوونیان.

خانۆ به‌بی بانگی که‌له‌شیر له‌ کاتی خۆیدا وه‌خه‌به‌ر هات. شه‌ویکی تاریک و
نووته‌ک و ئه‌نگوسته‌چاو بوو، خانۆ له‌ دلی خۆیدا گوتی: «چ کاتیکی چاکه»،
هاته دیوه‌خان هه‌ر دوو کوره‌ی وه‌خه‌به‌ره‌یتان و به‌ره‌و ده‌رگای مووسلی بردن.
که‌ نیزیکی ده‌رگا بوونه‌وه، ئیشکچی تیی راخو‌رین: «زه‌لام کی‌ی؟» خانۆ
به‌ده‌نگه‌ نیره‌که‌ی خۆی وه‌لامی دانه‌وه گوتی:

- منم، خانۆم.

ئینجا هاته به‌ره‌رگا. داوای کلیل له‌ ئیشکچی‌یان کرد. ئیشکچی ده‌رگای

کردهوه. خانۆ هەر دوو کورهی ماچ کردن و ئوغر خیر و دوعاخوازی لی کردن و گهراوه.

سهردارخان بهو لهشکری وا گهوره و گرانه ههرچهندی دهکرد و دهکۆشا هیچی لهگهڵ خانۆ پی نهدهکرا. ئینجا دهستی بهشهوخون و شهواره کرد، شهوانه سهربازی دهنارده سهر قهلا، بهلام بی سوود بوو، ههرچی دهچوو نهدهگهراوه. پاشان له داری ئهو دارستان و لیرهوارانه سهدان پهیژهی بهرز و مهحکمی به دروستکردن دا، که به پهیزان وهسهر قهلا کهون. بهلام دلاوهرانی کورد لهمیژبوو بهم فیلهیان دهزانی. شهوانه له پشت شووره ئیشکیان دهگرت. ههندی جار ژنان ئیشکیان دهگرت؛ چونکه سهرباز زۆر ماندوو بوون، شهو و رۆژ له شهردا بوون.

سهرکردهی ژنان گوتهی دلبر و نانی، که ههمیشه پیکهوه بوون، دهبی ئهو شهو ئیشکی پشت شووره ئیوه بیگرن، کچینه خۆتان دهبین له چ رۆژیکی ناسکداین، دهبی ئابروو و نامووسی ژنه کوردان بپاریزن».

کیژهکان هیچیان مهتقیان نهکرد. ههرکه تاریک داهات دلبر و نانی چهکی خۆیان هه لگرت و چوونه پشت شوورهی قهلا. قهدهرتیک بوو بیدهنگ ئیشکیان دهگرت. ههشتا مانگ به دیار نهکهوتبوو. ئاسمان سامال بوو. ئهستیران جریوه جریویان بوو. دلبر به ئاسپایی گوتهیه نانی:

– پیم وایه بهیان نیزیکه.

– ههلبهت نیزیکه، ئهی نابینی ئهستیره ناکشین و پیورمیزن بهئاسمانهوه نییه.

ههر دوو کچه ههستیان کرد وا زهلامتیک به ماته مات و تله تله هه لدهکشی، خۆیان ته لاند تا زهلامه که هات، کهوته بهینی ههر دووکیانهوه، نانی به ماته مات لی نیزیک بووهوه، بهردیکی به پرسی ملیدا کیتشا، گژی کرد. ئیدی کابرایان به دیل برد بۆ دیوه خان، خانۆ که چاوی وئ کهوت، گوتی:

– هو، خۆ له خۆمانه، ئهوه له کویتان هینا.

جهوزۆ گوتی:

- ئەم شەو ئیشکچی پشەت شوورە ژن بوون، دوو کیژ گرتویانە.

خانۆ گوتی:

- ئافەرین، کچە کورد.

دیلهکە گوتی:

- منیش کوردم، لە خۆتانم.

- دە ئەگەر راست دەکەوی کوردی و لە خۆمانی، بۆی: «چ لە ئێو عەسکەری

عەجەم هەیه و نیازیان چیبە؟ بە تەمای چین؟»

خانۆ هەرچی پتویست بوو لەباری لەشکری ئێرانەوه یەکە یەکە لە کابرا

پرسی و ئەویش هەمووی وەلام دایەوه. پاشان گوتی:

- ئەو مانگی پترە دوو لای ئێوهیان گرتبوو، لە کن سەردار خان بوون.

- سەردارخان کێیە؟

- سەرکردە لەشکری ئێرانە.

- ئەو سەرکردە سەیفوللاخان نەبوو؟

- بەئێ ئو بوو، بەلام پاشان شا عەباس لە دووی نارد، گەراوه تاران

سەردارخان لە جیاتی نارد.

- ئەو دوو لاوه ئیستا لە کوێن؟

- سەردارخان هەردووکی کوشتن؛ چونکە چەندی لەگەڵ کردن و کوێشان

هیچیان لە بارەوی قەلاوه نەدرکاند.

- باشە، تۆیەکی کورد، لە پای چدا لە دژ نەتەوهکەت دەستت داوهتە چەک؟

چۆنت دل دێ رۆلەمی میللەتی خۆت بکوژی؟

دیلهکە سەری داخست، وەلامی پێ نەدراوه. خانۆ بە جهوزۆی گوت:

- ئەو تۆلەمی تۆلەباوه بەرن، بە ئێو شاریدا بگێرن، با خەلک ببینن. با

بزائن غەیانیان کێن؟ با خۆیان سزای بدەن.

دیلیان برد، به نیو کووچه و بازاری قه لایاندا گیرا، جارکیش جاری رادیتشت، دهیگوت:

– خه لکینه وهرن، خانو ئەو دیله ی نار دوو هته نیوتان، خوتان سزای بدن. کابرا کورده و غه یانه تیی کردوو و چوو پشستی شا عه باسی گرتوو، چه کی له دژی میلله تی خوئی هه لگرتوو، کوردی کوشتوو.

بوو به ههرا خه لکه که تیی ورووکان، پیره ژنیک خوئی گه یاندی تیفیکی له دوو چاوی کرد، گوتی:

– پیتم نالیی خۆت به چه ند به دژمن فرۆشتوو؟

ئیدی عالمه که به عاردیاندا دا یه کی به بهرد، یه کی به دار، یه کی به له قه، له توپه تیان کرد.

پاش یه ک دوو رۆژ ژنی خانو، به کوشتنی سه یفه دینی کوری زانی، دایه شین و گریان و وهی شیره، قژ و پۆری رنبه وه، ده موچاوی کرد به خلتانی خوین، هاته دیوه خان، دهستی به لاوانه وه کرد:

– هه ی لاوو لاوو دهک دایکت کوپر بی، ئاخو لاشه که ت له کوئی که وتبی.

خانو لئی تووره بوو، گوتی:

– شه رم ناکه ی، تو ده بی زور شاد بی. کئی شه ره فی وای وه گیر ده که وی کوری له پیناوی خاکی باو و باپیراندا خوئی به خت بکا.

سه ردارخان چه ند مانگ بوو، ده وری قه لای دابوو. به و چه ند مانگه ئەویش شاره زای گه لی رپگا و رپباز و رپچکه و شفه رپی نیو ره و مز و زناز و گه لی و چۆم و لیره واران بووبوو. رۆژنیکي ده مه ده می نیوه رپو بوو، خه لکی قه لا به دهردی خویناندا که وتبوون، حالیان زور شر بوو، برسیتی به جارئ تاوی بو هینابوون. له حالنیکي وا ناله بار و چه تووندا سه ردارخان هیرشیکي کوتوپری کرده سه ر قه لا. هیرشی ئەم جار هیند به فیل و ده هۆ بوو، سه رباز به جارئ رژانه بن شووره ی قه لاوه. خانو ته ماشای کرد: وا په یژه ی بلند بلند به کیش ده که ن و خه ریکن به دیواری شوورده ا هه لده گه رین. قیزانندی: «کورینه،

نامەردتان نەكەن لییان دەن، دوژمن وا خەریكە لە قە لا سەر دەكهوئ».

عالمەكهە هەر كه گوئیان لە قیژەهی خانۆ بوو، نەكە هەر تۆپ بە تیر و دەمانچە و دار و بەرد و هەرچی بەر دەست كهوت بەژن و پیاو و گەوره و بچووك دوژمنیان داگرت، تیر وهكو تەرزەهی بەهار بەسەر دوژمندا باری. سەردارخان لە دوورهوه چاوی لەو شەره بوو. ئەو چارهش هێرشەكهە تێ شكا و سەربازێكی زۆری لە بن شوورەهی قە لا بەجێ مان و ناچار لەشكر كشاوه.

پاش ئەم هێرشە مەحموود مەپهكەانی نۆری ئیدی نۆری ئەوه هاتوه تۆلەهی خۆی بكاتوه و دەولەت و سامانیكی چاكیسی لە شا عەباس وهچەنگ كهوئ.

مەحموود مەپهكەانی لە هۆزی فریشكان بوو، پیاویكی هەتیوچە و نەدیویدی و شۆفار بوو، لەگەل دەر و دراوسێدا بەرێ نەدەچوو و هەمیشە كێشه و هەرای بوو. زۆر چاران خەلكەكه لە كز گەورهی هۆز گازیان لی دەكرد، بەلام چییان لەگەل پێ نەدەكرا. هەر كه دەبووه شەرش كهسی دەرپۆست نەدهات هەرچی بەر هەوئێل كهوتبا دەی پلێشاندهوه. خانۆ زۆری لە بارەهی پیاوخرایی و شۆفاریی مەحموود مەپهكەانییەوه بیستبوو، بەلام دەنگی نەدەكرد، چونكه ئەوهی بە كاری نیو عەشیرەتان دەزانی و خۆی تپوه نەدەگلاند. بەلام چەقۆ گەیشته هێسكان، گەورهی عەشیران ناچار لە كز خانۆ گازیان لی كرد. بەلام خانۆ سزای نەدا، چونكه پیاویكی ئازا و نەبەزیش بوو، زۆر دلێق بوو. چەند چاران خانۆ بۆ جێگەهی زۆر دوور و بەترسی ناردبوو، كاری زۆر گرنگی پێ راسپاردبوو، بەدل و بەگیان جێبەجێ كردبوو و گورجی گەرابوووه. خانۆ تەنیا زهوی و زارەكهە لی ساندبووهوه و بەسەر گوندییەكانیدا دابەش كردبوو*.

* ئەو سەردەمە زهوی دابەشكردن بەسەر گوندیدا بەخەیاالی كێدا دههات؟
وهرگێر

خۆشى ھېنابووه نېو شارى قەللا. بەلام مەحموود ھەزى نەدەکرد لە گوند
وهدەرکەوئى، خانۆ بەزۆرى وهدەرى نا، کە ھاتە شار، کارى نەکرد، ھەميشە لە
قاوھخانان خەريکى قومار بوو، ھەرچىبەھەم ھەبوو ھەمووى بەقومار
دۆراند، زۆر جار ان خۆى بەئاشکرا دەيگوت:

– خانۆ مالى منى ويزان کرد، ھەردى لە دەست کردمەوھ، لە گوندى
وهدەرنام، منيش خاوەن زەوى بووم، خاوەن مال بووم، ئەمىرۆ وام لى
بەسەرھاتووه.

پاشان چوو بوو بە ئاشەوان، چەند سال بوو، شەو و پۆژ ھەر لە ئاش بوو.
ئەوئى پۆژئى مەحموود مەرھەکانى کە بەرھە گەلى چوو پۆ ئاش، کەس دەنگى
نەکرد، چونکە ھەموو دەیانناسى و کەس شکی لى نەدەکرد.

کاتى بەرھە چۆم چوو، سەرباز خەبەريان بەسەردارخان دا کە وا پياويک
بەرھە چۆم دئى. سەردارخان واى زانى ئەو پياوھ قاسيدى قەلایە و ھاتووه
خەبەرى خۆوھەستەوھدانى پتیبە. فەرمانى دا کەس دەستى پۆ نەبا. ھەرکە
ھاتە گوئى چۆمەکە، کاغەزىکى پۆ گەورەى عەجەم نووسى:

– «ئەگەر دەتانهوئى قەللا بگرن، بچن لە سەرووى قەللاوھ، ھەندى گوزمى
تووش ھەن، لەوئى چەند قووچە بەردىک بەريز داندران، لە بن ئەو بەردانەوھ
کارىزىک پۆ قەللا لى دراوھ، ئەگەر ئەو ئاوەتان برى، قەللا لە خۆرا تەسليم
دەبئى. دەنا بەھىچ جۆرىکى دیکە ناتوانن قەللا بگرن، مەحموود مەرھەکانى».

کابرا کاغەزەکەى بەسەرى تيرىکەوھ بەست و پۆ ئەوبەرى چۆمى ھاويشت.
سەرباز کاغەزبان ھەلگرتەوھ، برديان، دايانە سەردارخان. کە خويندیبیوھ لە
خۆشيبان شامەرگ بوو ھەر ئەو دەمى سەربازانى لەگەل خۆى بردن و چوونە
ئەو جىگەى مەحموود مەرھەکانى لە کاغەزەکەدا پۆى نەخشە کيشابوون،
تەماشايان کرد چەند قووچە بەردىک لە دووى يەک ريز کرابوون، دەستيان
بەھەلگەندن کرد، تاتى سەرکارپزبان ھەلداوھ، روانيبان ئاويکى زۆر و رەوان،
بەخۆر بەرھە قەللا دەروا. ئاويان برى و سەردارخان بەدلى خۆش گەراوھ.

سەرلەبەییانی کەمى ئاۋ ھات بۆ قەللا، بەلام كە چاشت داھات، ئاۋ چۆرى لى
بىرا. خەلكەكە لە ترسان ھەرچى ئاۋ لە ھەوزاندا بوون بە كوندە رايانگويزتە
مالان و تا ئىۋارى تىۋكى ئاۋ لە ھەوزەكاندا نەما. سەردارخان پىيى وابو لە
پاش ئەم ئاۋبىرانە، ئىستا خەلكى قەللا ھەر لە خۆرا تەسلىم دەبن و ھەموو
كارى بەسانايى دەبىرتتەو، بەلام پاش ئاۋبىرىنىش بەھەوت رۆژان، قەللا
ھەرەكو خۆى وابو. خانق ھەموو شەۋى وەكو پلىنگ لە نىزىكەو لە دوژمنى
دەكۆشت.

سەردارخان گوتى:

– ئەو چ سەمەرەيە، ئاۋىشمان لى برىن، كەچى ھەر باكيان پى نىيە،
دەبى ژىر زەوييان ھەبى؟

ھىۋوزە كەوتبۈۋە نىۋ خەلك، عالەم ھەموو دەميان ھىشك بووبو، تەنانەت
تەپراتىيان لە گەرودا نەمابو قووتى بەن. ھەموو سالى لە دەمەدا، لە ئاخر
و ئۆخرى پايزى با و باران بو، بەلام بۆ بى يەغبالى و چارەرەشى تۆ وەرە تا
ھەنگى ھىشتا بارانتيك نەبارىبو و ھەموو رۆژى سامال بو دەتگوت ھاۋىنە؟
خانق كە چاۋى بەو حالە كەوت فەرمانى دا:

– تا زوۋە بە كوندە و دەفر و ئامان و دەبە ئاۋ لە چۆمەوە بىن.

ئىۋارە بو، نىزىكەى سى سەت زەلام كوندە و مەشكە دەفر و ئامان و دەبە
و قاپ و عەپارىيان ھەلگرت و بە چەكەوە چوون بۆ گەلى. سەردارخان كە
بەمەى زانى لىيى رۋون بوۋەو كە ئەم چارە كارى قەللا كراو و خەلكەكە لە
تىنۋان پەرىشانن، فەرمانى دا:

– سەرباز ھەموو خۆتان مات كەن، وا بگەن كەسيان ھەستتان پى نەكا.
ھەر كە ھاتنە سەر چۆمەكە، ھەموويان قەلاچۆكەن و نەھىلن يەكيان بە ساغى
دەرچى.

سەرباز لەو بەرەو سەردارخان چۆنى فەرمان دابوونى ايان كرد.
پىاۋەكانى خانق يەكيان لى بەساغ دەرەنەچوو، ھەريەكە ھەشت نۆ تىرى

زهراوی به له شه ووه بوو. خه لکه که له بهر تینوویتی گویتی نه دهدا مردن، پۆل پۆل سهرباز دهچوون و نه دهگه رانه ووه به داخه ووه خویشیان دهمیان نه دهگه یشته ئاوی چۆمه که، گورجی تیرباران دهکران و به تینوویتی دهمردن.

خانق که دیتی سهرباز هه موو له تینووان به چاری سست بووه و ئیدی شه ری پی ناکرئ، دیسان مه جلیسی کۆکرده ووه. ئەندامانی مه جلیسی زۆریان دیار نه بوون، مه جلیسه که زۆری لی کهل بووبوو، نه ئەسۆی لاکان، نه هه مزه چاوه ش، نه ئەسکه نده ری پیر، نه شه بابی جوانه مه رگ، نه مه لا ره شید، نه شیخ جه لات، نه زادینه خانم ئەمانه شتاقیان نه ما بوون. ئەم کۆبوونه و هیه دوامین کۆبوونه ووه بوو. خانق هه ر وه کو جار ان له سه ر کورسییه بلنده که ی رۆنیشتبوو ته ماشای مه جلیسه که ی ده کرد، گو تی:

– له هه مووتان زۆر مه منوونم، هه موو به ئینی خۆتان به جی گه یاند، زۆر پیاوانه و میرخاسانه شه رتان کرد و گو ی شه ره فتان برده ووه. ده بین – سهیری ده ور به ری خۆی کرد – زۆر که س خۆی له پیناوی ولاتی پیرزۆدا به خت کرد و نامووس و ئابرووی کوردانی نه دۆراند. ئەمن بریارم داوه ئەو جار هه ش خۆ وه ده سته ووه نه دم. ئەمن ده مه وی بارووت له بن قه لا پۆکه م و بیته قینم. خۆتان ده بین که س بی ئاو ده رنابا و شه ری پی ناکرئ. هه رکه سی ده یه وی خۆی به ده سته ووه بدا، ئەمشه و بر وا خۆی ته سلیم بکا. به لام من ته سلیم نابم. با نه لێن خانۆی کورد خۆی ته سلیمی دوزمن کرد، خاکی خۆی دا به شای ئێران و عه رز و نامووسی خۆی برد.

– چ ده لێن، پاتان له سه ر چیه؟

خانق که له و قسانه بووه ووه وه کو هه لۆ دیسان له کورسییه که ی دا به زی و له مه جلیسه که ی نۆری، به هه ویای وه لام بوو؟

ورته له دم که سه ووه نه هات، ده تگوت هه موو ده لێن.

– «وه للاً ئیمه ش ته سلیم نابین و ئاماده ین خۆمان له پیناوی نیشتماندا به خت که یین».

خانق که بوی پروون بووهوه هه موو به بریاری وی رازین، دستبهجی گوتی:

کورگهگه زووکهن،
بارووتی له چال دهرکهن،
قه لای دمدم نوغرق کهن،
کوردان خو ته سلیم ناکهن.
خیرا عاردیان کولاه،
بارووتیان له چال هه لداوه،
قه لای دمدمیان ته قاند،
به هه موو کوردستانیان راگه یاند.
هه ویای شا عه باس وه دی نه هات
خانق له دین دهر نه هات،
ته سلیم به شا عه باسیش نه بوو،
بق خاس و عامان عه یان بوو.
بلا کوردان هه موو بزائن،
ئه گهر خو به خو غه یان بن،
هه میسه بی ولات دهبن،
سه رشو و ژیردهسته دهبن.

ئه وجا له سی شوینرا بارووتیان له بن هیمی قه لا روکرد و ته قاندیان.
ئاگر له قه لا به ربوو، چه ند روژ بوو به خو و دانیشتونایییه وه ده سووتا.
دووکه لی رهش به ری ئاسمانی گرتبوو. بو سو و بو کو پرووز ئه و گه لی و
نه والانه ی پر کردبوو. پاش چه ند روژیک دووکه ل په وییه وه، به لام سه ردارخان
هه ر نه ده ویترا بچته قه لا، له دلی خویدا ده یگوت: «که واتا خانی کورد به فیل
ئاگری له قه لا به رداوه، تا بچمه قه لا و منیش به دهردی قولی خان به ری.
سه ردارخان زنده هقی له بویری و میرخاسیی خانق چوو بوو. روژیکی سه د
پیاوی قزلباشی نارده قه لا بزائن چ باسه، قزلباشان ته ماشایان کرد قه لا

كەسى زىندووى تىدا نەماوہ. شارى قەلأ پر بوو لە زۆر و زىو و شىمەكى بەنرخ و گرانبايى. قزلباشەكان دەستيان بەتالان كرد، ھەرچى بوو كۆيان كوردنەوہ. چەند سەعات بوو، سەردارخان چاوەنۆريان بوو بگەرینەوہ، ھەر نەگەرانەوہ. سەردارخان لە دلئى خۆيدا گوتى: «كەواتا ئەو قزلباشانە چوون لەگەل كوردەكان رۆك كەوتن، چونكە زۆر جارن كورد و قزلباش لە دژ شاي ئيران يەكيان دەگرت و شەريان دەكرد. پاشان ھەزار سەربازى نارد، كە چوونە قەلأوہ تەماشايان كرد گيانلەبەرىكى بە ساغى تىدا نەماوہ، بەلام قزلباش كەوتوونە نيو بازار و كارگە و دووكان و مالان ھەرچى ھەيە و نيبە كۆيان كروووتەوہ، خەبەريان بەسەردارخان دا، حال لەمە حىكايت لەمە. سەردارخان فەرمانى دا:

– خيرا بيانھيتن.

كە ھىنايانن، سەردارخان تەماشاي تيردانەكانى كردن ھەموو ھەلمسابوون، كوردنيانەوہ، سەردارخان واقى ورمأ. ھەقى بوو. ھەموو جۆرە زۆرپۆكى تىدا بوو، خشلى ئيران، ئى رۆم، زۆر و زيوى ھىندستان و ئەفغانستان و ئى ولاتانى دىكەى ھەموو تىدا بوون، كابرأ سەرى خۆى بادا گوتى:

«وہلأ باوہ وەكو شا و پادشا ژياوہ، چى لەوان كەمترە نەبووہ». سەردارخان چوو بۆ نيو شار، نۆرى ھەوزىكى گەورە چەند ژنىكى بەسەرەوہن چۆكيان داداوتە سەر مەرمەرى ھەوزەكە و ھەريەكە جامىكى بەدەستەوہيە دەنگوت ئاو ھەلدەھينجن، بەلام ھەوزەكە مچقى بوو و چۆرى لى برابوو. كە لتيان نيزىك بووہ نوارى ژنەكان ھەموو مردوون. كابرأ سەرسام بوو، لە دلئى خۆيدا گوتى:

«بەراستى خەلكى نەبەز و كۆلنەدەرن، ئەم ھەموو چەتوونى، فەلاكەتەيان تووش بوو، ھىشتا ھەر تەسليم نەبوون».

ئەنجا بەرەو نيو شار چوو، تووشى مەيدانىكى ھەراوى بەرىن بوو، نۆرى

دار و درهختیکی خوښی لى ړواوه. سښهبرى دوو ریزه دار دهکهوته کووچه و کولانان، دوو جوگه‌ی پيدا دهرؤیشت. بهلام ئاویان پيدا نه‌ده‌رؤیشت و وشکاوایان هی‌نابوو. سهردارخان به‌ره‌خوارتر چوو، تووشی کؤشکیکی دوو نهؤمیی گه‌وره هات، دوو گومه‌زی به‌سره‌وه بوو. گومه‌زه‌کان چهند کلاورؤژنه و په‌نجه‌ره‌ی گلؤقه‌ر خریان پیوه بوون. به پتپلیکاناندا وه‌سه‌رکه‌وت، چووه سه‌رئ، له گومه‌زه‌کانرا چوارده‌وری قه‌لاى هه‌موو لپوه دیار بوو. ئه‌وجا هاته خوارئ، دهرگای کرده‌وه ته‌ماشای کرد دیوه‌خانئیکی گه‌وره و فراوانه. مافورئیکی گه‌وره‌ی لى ړاخرابوو، گا کئوی و کارمامز و ده‌عبای دیکه‌ی له‌سه‌ر نه‌خش کرابوو. چهند جوړه چه‌کی سه‌یر سه‌یر، ته‌نانه‌ت چه‌کی به‌ردی زه‌مانی زوو و که‌وانی چه‌رم و ده‌مانچه‌ی بارووتی‌شى به‌دیواره‌وه بوو. به‌ره‌وژوور ته‌ختیکی که‌مى بلند دانرابوو دؤشه‌کئیکی له‌سه‌ر ړاخرابوو، چهند بالیف و سه‌رینئیکی په‌رؤ نهرمی بؤ به‌ریال له‌سه‌ر ریزکرابوون، سهردارخان گوتی:

– ئه‌م توله باوه وه‌کو شا و سولتانان رای بواردووه، من خؤم میری لوړم گرت و کوشتم، شتی وام پیوه نه‌دی. له دهرچووندا بوو، ئه‌فسه‌رئیک گوتی:

– گه‌ورهم، ئه‌مه رڼگایه‌کی په‌نامه‌کیه له‌م هه‌یوانه‌وه به‌ره‌ژیر ده‌چئ.

به‌پتپلیکاناندا چوونه خوار، که‌مى تاریک بوو، ئه‌وانه‌ی له پتیشه‌وه بوون، گوتیان: «ژوروه‌وه ړووناکه». که چوونه پتشته‌ر، ئیدی وه‌کو دهرئ ړووناک بوو، له نیو ئه‌و به‌رد و زنارانه‌دا، له ژیره‌وه هی‌نده‌یان ئه‌شکه‌وت و کیله‌ر هه‌لکؤلیبوو ده‌تگوت شاریکی چکؤله‌یه. ئه‌مه هه‌مووی عه‌مباری زمیر و زه‌خیره‌ی عه‌سکه‌ر بوو. هی‌شتا ئارد و گه‌نمئیکی زؤری تیدا مابوو. سهردارخان گوتی:

– وه‌للا، ئه‌گه‌ر ئاومان لى نه‌برپیان، هی‌نده‌یان ئازووخه هه‌بوو، ده‌بوو ئه‌م سالیشمان لیره بردبا سه‌ر و حالمان به‌ده‌ست کړپوه و بؤران و سه‌رما و سؤله‌وه شریبا.

سەردارخان وەدەرکەوت، چوو، دەستی بەگەران کرد، تا گەیشته قەراخی شار ئیدی شوورەى قەلایەى دەبراو، نۆرى دەرگەیهکی ئاسن دیارە. دوو زەلام لە بەر دەرگا مردبوون، بەلام چاویان نەقوچاندبوو، دەتگوت بەقەستی خۆیان مات داو. یەکیان قژ کەرۆشکییەکی سوورکەلە بوو و وەکو عەرەبی میسری دەچوو. سەردارخان لەگەڵ سەربازاندا تى پەرىن، لەسەرەوه لە زناری چاکاندا ئەشکەوتیکی گەورە هەبوو، سەردارخان رۆپراست چوو بۆ ئەشکەوتەکە. تەماشای کرد رەژى و وردە ئاسنى لى کەوتوو. کەمى چوو پىشتەر نۆرى جورنىکی ئاسن تەواندەوى لىیە و قەلبىکی تۆپ دارشتنى بەتەنیشتەوه دانراو. هەورازتر هەلکشا تەماشای کرد دەزگایەکی گەورەى لىیە و گەلى تفاق و ئامىرى بەدەوروبەردا هەلپەساردراون پیاویکیش سەرى لەسەر دەزگاکە داناو و مردوو. سەربازىک بەنووکە شىر تىووى ژەن کابرا بەپشتدا کەوت. سىنگى بەدەرەوه بوو، خاچىکی لە ستۆدا بوو. سەردارخان گوتى: «ئەوه قەلەیه».

ئەوى رۆژى سەردارخان شارى قەلایەى زۆر گەرا، ئیدی ماندوو بوو بوو و تىنویتی زۆرى بۆ هینابوو، بەکووچەیهکدا بەرەوخوار بوو، بچتە گەلى ئاو بخواتەوه. هەرکە لە کووچە وەدەرکەوت نۆرى لە پىش دەرگای مالىکی - زۆر گەورە نەبوو - کىژىک بە کەزى خۆى بەدار گویژەکەوه هەلئاسىبوو و خنکابوو. سەردارخان کە لى ورد بوو چ ببىن، لە عەمرى خۆیدا تریفەى وا جوان و بەدەوى لە هیچ کوئ نەدیتبوو، بەجاری واقى و رما و حەپەسا. هەرچى لەگەلدا بوون ئاخىان بۆ هەلکىشا، دەتگوت بەقەستی چاوى قوچاندبوو تا برۆى رەش و رۆخسارى بەفرىنى چاتر بەدیار کەوى. جووتى خرىالى زىوى رووتى لە قاچدا بوون، هەر یەکە پىنج شەش قاش و نقىمى جوانى تى چەقیندرا بوون تۆقىکی زىرى بەسەر هەننیهوه بوو. قۆتکىکی رەشى درىژ بەلاجانگى راستیدا شوپر بوو بوو، سەرى قۆتکەکە کەمى لە زىر چەنەیهوه تىپەر بوو بوو. کلاوئەکەى هەموو لىرەبەند بوو، مىخەکیکی زىرى بەکەپووهوه بوو، قاشىکی ئاقىقى سوورى بەسەرەوه بوو. کەمىک دەمى

کراپووه ده تگوت خه ریکه پی بکه نی. جله کانی نوئی و گرانبایی بوون، ده تگوت خوئی بۆ شاییی و داووت پازاندووه ته وه، قوماشی به ری له خاس ئه تله س و خامه ک و قه نه وز بوو و گوپه ک نه خشینرابوو، کورته کیکی قه دیفه ی هیندستانی له به ردا بوو. دوازه که زبی درپژ به سه ر پشتیدا شوپ بوو بوونه وه و کوژه که یه ک و نوشته یه کیان بۆ چاوه زار پیوه کرابوون. توژ و گه رده نه یه کی کاره بای شه هلا و مه رجانی سووری له ملدا بوو. خالیک به بن غه بغه بیه وه بوو.

سه ردارخان که میکی دیکه ی لی نئیزیک بووه وه، گوئی:

«خوایه، په زام به په زات، ئه م خوژییه ت چۆن له نیو ئه م چیا و چۆل و بیانیانه خولقاندووه.»

قه ده ریک بوو سه ردارخان و ئیشکچییه کانی له کچه رامابوون، که میکی ده می کردبووه وه، ده تگوت وه ک بییه وی شتیک بلئ.

سه ربازیکی ویستی ئه نگوستیله یه کی په نجه ی دهستی چه پی ده ریئی، سه ردارخان تپی راخوری، گوئی:

«خوا هه لئاگری، هیچی لی مه که وه، ئه مه شتیکی پیروژه، هه ر ده لئی زیندوووه و به قهستی چاوی قوچاندووه.»

خۆزی ساغ ده بووی، ئه وجا بتزانییا چۆن ده بوویه گولی کۆشک و ته لارم.»

پۆژ ئیدی راشکابوو، سه ردارخان گازی قاسیدی کرد، مژده بۆ شا عه باس ببا، بۆی نووسی: «شاهه نشا، وه کو مانگ و رۆژ هه میشه تیشکت به سه ر سه رمانه وه بی و تیریژت به هه موو دنیا دا بلاو بیته وه، ئه مرۆ فه رمانم به جی هینای، قه لای دمدمم به سه ر کورداندا ویران و نوغرۆ کرد. سه ردارخان.»

پاشه‌کی

که سال وەرگه‌راوه، به‌هار دیسان هاته‌وه قه‌لا، به‌لام له کووچه و کۆلانان نه قاوه‌خانه و چیشته‌خانه مابوون، نه سازبه‌ند و ئاهه‌نگ و به‌زم، نه ئه‌مسهر و ئه‌وسهری خورشیدی بازارباشی و برۆبیانوو به‌م و به‌و گرتن مابوو. ده‌تگوت کوردان نه‌ک هه‌ر له‌م چیاپانه، له‌هه‌موو دنیا ئاسه‌واریان نه‌ماوه و له‌ره‌گ و ریشه‌ده‌ره‌اتوون، به‌لام راستیه‌که‌ی وانه‌بوو، کورد له‌سهر چیا‌ی ب‌لند و گه‌ردن که‌شان، له‌هه‌ریم و ناوچه‌دوره‌کانی قه‌لا زۆر مابوون. که‌به‌هار خۆش بوو په‌زیان به‌ره‌و دۆلگان رادا و بووه‌وه به‌زاوژی.

پیر و ڤدین سپی چیرۆکی خانۆی له‌پ زێرینیان ده‌گێ‌راوه. خۆشخوان و به‌یتبێژ به‌یتیان هه‌ل‌ده‌به‌ست. ئه‌و شه‌ره‌هه‌روا به‌فیرۆ نه‌چوو، پاش ماوه‌یه‌ک دیسان کوردان بۆ ئازادی خۆیان ده‌ستیان به‌شه‌ر کرده‌وه و سه‌رکرده‌ی شه‌ری ئه‌م جاره‌تالۆریک ناوی بوو و هه‌ربۆیه‌ش کورد به‌و شه‌ره‌ده‌لین «شه‌ری تالۆریک».

فەرھەنگۆك

بەترەف: فرەزۆر.	ئ
بەلەنگان: ھەژار.	ئاخوند: مەلای شیعە.
بەلەد: دەلیل، شارەزا.	ئاران: قشلاخ.
بەوش: ئامپیری تەونکاری.	ئارمانج: ئامانج.
بیانی: بیگانە.	ئاز: سەخت.
بى خەوش: بى عەیب.	ئاشپەزخانە: مەتبەق.
بیگار: سوخرە.	ئامپیر: ئەدات.
پ	ئوغرم: تەنگانە و ناخۆشى.
پاپاخەكەى: كلاوھەكى.	ئەرخاين: دلتیا، بى باك.
پاكارى: نۆكەرى، خزمەتكارى.	ئەستىور: ھەجاخ كوئیر.
پرزۆلە: پارچەى بچكۆلە.	ئیرەبى: بەخىلى.
پسپۆر: شارەزا.	ئىكلام: تەمەنا.
پستە: چەرەز.	ب
پشتوو: دەمانچە.	بارانى كلاو بەسەر: بارانى دەنگ
پنچك: پارچە.	گەرە و قايم.
پەنى: پەنھان، پەيام، پەنامەكى.	بالپۆز: سەفیر.
پەيك: قاسید.	باندوور: نیلە.
پتیرۆ: نيزام.	برۆ: تالانكارى.
پتیرۆكە: تازە ھەسەر پى كەوتوو.	بلووك: بەش.
پتیشخان: نۆكەرى خان.	

پیتکۆلە: درکیتکە بنی ئەستوورە و زۆر
سەری ھەپە.

پیتورمیزین: ئەستیرە کشان.

ت

تاتک: پیتک.

تاشت: نانی بەیانی.

تانگ: تەنیشت.

ترووک: زۆر سلۆک، تۆر.

تۆمەری: بە سەرچەم، بە قەلەم.

تەرەوڵ: زیندەوەر.

تەوس: گائتە.

تەومەزل: بیکار.

تەیار: ئامادە.

ج

جگ: میچ.

جۆرک: کیسە.

چ

چازان: دانا.

چلوو: چلە.

چوارنکال: چوارچمک، چوار دەور.

چووک: بچووک.

چەتوون: سەخت، دژوار.

ح

حەژمەت: تاو.

خ

خاپوور: وێران.

خاندۆر: جۆرە دۆخەواپەکە.

خورجینە: خورج.

خۆزی: خۆزگە، خۆزیا، بریا.

خەرچ: ضریبە.

د

داخاوت: قسەى دەکرد.

داغە: دروشم.

دانئیغلا: مات بوو.

دوێر: ژووری دانیشتن.

دووئازۆ: پاشەنگ.

دەھۆ: فیل.

دەبۆتخانە: دەبۆخانە، عەمارى چەک،

دەبۆ.

دەرۆزەکەر: سوآلکەر.

دەستوو: دەسک.

دەسمز: ئوچرەت.

دەفر: ئامان، حاجەت.

دەوار: وڵاخ.

دەیاژوا: لیتی دەخوړی.

پ

پادەمووسم: ماچ دەکەم.

پکێف: ئاوزهنگی، زەنگۆ.

پەدوو: بەدووکەوتنی ژن.

رەژى: خەلۋوز.

رەوك—هوان: ئەوھى رەوھ ئەسپ
دەلەوھ پىنى.

رېحال: زىن.

رې دەنىشت: لى دەنىشت.

ز

زىبارە: دەسەوا.

زورار: قەدبارىك.

زۆرھان: لىزان و زەبىر بەدەست.

زەردەپەي: خۆر لە زەردە.

ژ

ژاۋە: جمە.

ژىلەمۆ: ژىلەمى.

س

ساپ: كا.

ستىرك: شوقەلەت.

سقدەر: عەتەبە، ئاستانە.

سەمكۆل: پىكۆلى ئەسپ.

سۆنگە: ھۆ، سەبارەت.

سوورفل: سوورە.

سەرانگۆتلىك: زىلدان، گووفەك.

سەربھوورد: سەرگۆرەشتە.

سەلەف: سەررەو،

سىرەك: تەنك، شاش.

ش

شارپى: شەقام.

شتاقىان: كەسىان، ھىچيان،

چتاكيان.

شۆم: زەوى شوكردن – كىلان.

شوو: شوور، شوولك، شوول.

شەوین: شەوھەكژ.

غ

غەوارە: نەناس و نامۆ.

ف

فراژوو: فراژى، ھەلدان.

فزه: نقە.

فەتارەت: خەسارەت.

فەندىاز: فىلباز.

فىرۆ: خەسار.

ق

قالچە: مافوورى چووك.

قشلاخ: خانوو و بەرەى زستان.

قلىانى: گۆشتى سوورەوھ كراو.

قوللە: برج.

قوشەن: لەشكر.

قەرايى: قەدەر.

قەرەواش: خزمەتچى.

گەو گەو: گەگە، قەف قەف.

ك

كاده: جۆرە نانئىكە.

كرىت: دزىو، نەنگ.

كونجىك: جۆرە درىكىكە.

كۆسە ميسىرى: شىرىكى كۆنە و لە

ميسر دروست دەكرا، رەنگە ھەر

شىرى ميسرىش بى.

كۆلۆس: كالاو.

كەتە: قۇچاغ، بەخۆۋە.

كەرمۆز: مېشەكەرانە.

كەژو: كۆك، گورىسى شۆرتكى.

كىشكىچى: ئىشكىچى، پاسەوان.

ل

لاقرتى: قسە و قسەلۆك.

لاكان: ئامپىرى بەسەر بەفردا

خلىسكان.

لاوق: كورق، ئەى لاو.

لوا: بەرگن.

لۆركە: خواردىنئىكە.

لۆزەنگەر: زرتە زەلام.

لە چەمبەر خىستىن: چواردەور گرتن.

لەز: خىرايى.

لېرەوار: جەنگەلىستان.

گ

گان: بانگ.

گازن: شكايەت.

گازر: رەنگرېژ، خىمگەر.

كارام: دارى كە گا و گۆتالى پى لى

دەخورن.

كارپس: جۆرە دانە و پىلەپەكە.

كاشە بەرد: كا بەرد.

گاوكەردوون: حەيوان سەربىرىن.

كوژم: بىلدايى.

كۆفەند: شايى.

گووفەك: زىلداين.

گەرمژ: گەرميان، گەرمەسىر.

گەرىناس: ئازا و دلتر.

م

ماهى: شفرە فىل، عاج.

متەق: ورتە.

مەلاس: مات.

مەمانان: ئىمە مانان.

مىچىن: جگىن.

مىمىل: ملۆزم.

ن

نژياركردن: بىرەۋەرى.

نۆغرىق: وپران.

نەجاخ: چەككىكە ۋەكو تەۋرۇزىن.

نەزركە: مەرەقەدى پياۋچاكان.

نەۋال: دۆل و دەرە.

نەیار: دوژمن.

هەراو: بەرین.

و

وربە: قاپووت.

هەرەوێز: دەسەوا.

وڵسات: بەرزەوڵاخ.

هەڵدێر: چیاى تووش.

وەشێرم: بشارمەو.

هەندەران: دەرەو.

وەدوتان بێن: بەقسەتان بەین.

هەنیە: نێوچاوان.

وەلەرزین: راکشان.

هەویا: هیوا، تەما.

وێستا: ئێستا.

هەوێردە: بەلندەپەکە، ناوی

کەرەوآلەپە.

وێ نەدەدان: پێی نەدەدان.

هێسا: حەساو.

هێوران: دامەزان، قوئاخ گرتن.

ه

هەمبێز: باوەش، هەمبێز.

ی

یەغبال: تالع.

هەوێر: مەر راکرتن بۆ دۆشین.

هۆز: عەشیرەت.

سەرھەتای نووسەر بۆ چاپی رووسی

كورد يەكئىكە لە گەلە ھەرە كۆنەكانى رۆژەلاتى نزيك. فەيلەسووفە يۆنانىيە كۆنەكان سترابون و پەتلىمۆس كە باسى ناوچەى (كەردۆئىن) «گەردۆئىن» يان كەردووه، باسى كورديان كەردووه. گزىنەفۆنىش لە «ئەنا بازىس» دا رازى گەلى جەنگاوهرى كاردۆخەكان دەگىرئىتەوه كە ئەوه بوو سوپاى دە ھەزار كەسىي يۆنانىيەكانيان تا دەرياي رەش راونا.

لە كتیبى ئىتتەگرافى - مېژووى «كوردى ئەودىوى قەفقاز»^۱ و تراوه:

«مېژووى گەلى كورد، لە بنچىنەدا مېژووى خەباتى چەندىن سەدەپەتى لە دژى چەوسىتەرەوه خۆمالى و بىگانەكانى، كەچى لەگەڵ ھەموو ئەو ھەشدا، گەلى كورد مەردانە بەتاقىكردنەوهى ئەم ھەموو جەنگە ستەمكارىيانەدا تى پەريوھ و ئازايانە ئەدەب و زمانى خۆى پاراستووه».

چارەنووسى تراجىدىيائى كوردستان لە دوا دوايى سەدەى شانزەدەيم و سەرھەتاي سەدەى ھەقدەپەمدا لە چارەنووسى وڵاتە بچووكەكانى ترى ئەو سەردەمە دەچوو. لەشكرى دەوڵەتە دراوسى بەھىزەكان، بى پشوو، بەنيازى داگىركردنى خاكى كوردستان و كۆيلازدنى كەلەكەى ھىرشىيان دەبردە سەرى.

بەلام بەزاندنى كورد كارتىكى ئاسان نەبوو. لەشكرى دوژمن لەو شەپە خويناووييانەدا زيانئىكى زۆريان لى دەكەوت و زۆر جار نەيان دەويست لەوھ زياتر شەپكەن. گەلى كوردى ئازادىخواز و شەروان، سوور، بەرگرىي لە سەربەخۆيىي خۆى دەكرد.

ناوھەرۆكى ئەم رۆمانە يەكئىكە لە تابلۆكانى ئەم خەباتە. برىتییە لەو بەرگرىيە

۱. تى. فى. ئەرىستەفا، كوردى ئەودىوى قەفقاز. مۆسكۆ. بۆلوكراوھى پەرتگەى نائووك، ۱۹۶۶.

قارهمانانهیه له کورده - قه لای دمدم کرا . میریک، به گیک، ئاغایهک سهرکردهی ئهم
خهباته ناکا . کوردیکی سادهی (خانۆ) ناو پیشه‌ه‌وای ئهم خهباته بوو به‌هۆی
به‌خشندهیی و دەس و ده‌هندهیه‌وه گه‌ل ناوی (له‌پ زێرین)ی لئ نابوو.
له‌م خهباته‌دا ئازهربايجانی و ئهرمه‌نه‌کانیش به‌گهرم یارمه‌تیی کوردیان دا .
له‌بارهی ئهم خهباته قارهمانانه‌وه گۆرانی و راز و ئه‌فسانه و حه‌کایه‌تییکی زۆر
هه‌یه، کوردی وا نییه به‌م داستانه میژووویییه‌ی گه‌له‌که‌ی خۆی نه‌زانی.
من له‌م کتیبه‌دا هه‌ولم داوه ته‌نیا به‌شیکه‌ی که‌می خهباتی چهندان سه‌ده به‌ردوامی
گه‌لی کورد له پیناوی خاکی نیشتمانی خۆیدا، له پیناوی سه‌ربه‌خۆییدا، له پیناوی
رزگاربووندا له سته‌می بیگانه، پوون که‌مه‌وه .

له باره‌ی نووسەر و کتێبه‌که‌یه‌وه

عه‌ره‌بی شامۆ پیرترین نووسه‌ریکی کوردی سوؤفیه‌ته، دانه‌ری ژماره‌یه‌کی زۆر داستان و چیرۆکه له‌باره‌ی ژبانی کورده‌کانه‌وه.

له‌م کتێبه‌ نوێیه‌یدا، عه‌ره‌بی شامۆ په‌کنیک له‌ قاره‌مانانه‌ترین و له‌ هه‌مان کاتیشدا تراجیدیایه‌ترین لاپه‌ره‌کانی میژووی گه‌لی کورد - ده‌ژینتیه‌وه.

ئهم کتێبه‌ باسی به‌رگریکه‌ره پر شکۆکانی قه‌لای ئه‌فسانه‌یی دمدم، باسی پێشه‌وای به‌وێلی کورده‌کان (خانی له‌پ زێرین) ده‌گێرێته‌وه.

ئهم کتێبه‌ به‌ر له‌ هه‌رچی بۆیه‌ په‌سه‌نده چونکه‌ رووی گه‌لی کورد، هه‌ستی کورد به‌شانازییه‌ نه‌ته‌وه‌ییه‌کانی، داوونه‌ریتی، ئه‌فسانه‌کانی، بیروباوه‌ری، تیکرای خاسیه‌ته‌ خوو پتوه‌ گرتوه‌کانی به‌ئاشکرا تیا تۆمار کراوه و به‌تینیکی تایبه‌تیه‌وه خراونه‌ته‌ روو له‌ کاتیکی تراجیدیایی میژوودا، کاتی که له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌فده‌هه‌مدا له‌شکری عه‌باسی شای ئێرانیان برد بۆ که‌مارۆدانی قه‌لای دمدم.

سه‌ره‌تای چاپی رووسیی داستانێ دمدم

مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم

کردوووه به‌ کوردی

نیگارمه‌کانی ئهم کتێبه له‌ چاپه‌ رووسییه‌که‌ی وه‌رگیراوه

نیگارکێش: قی. ئی. سووریکه‌ف

